

พระราชกำหนด
การประมง
พ.ศ. ๒๕๕๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจฐานะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๙๕/๒๕๕๘

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พระราชกำหนดการประมง

พ.ศ. ๒๕๕๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการ และเหตุผลประกอบพระราชกำหนดฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังขาดมาตรการในการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงในน่านน้ำไทยและน่านน้ำไทย เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งยังขาดการบริหารจัดการการทำการประมงให้สอดคล้องกับ การผลิตสูงสุดของธรรมชาติเพื่อให้สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน และหากไม่มีการแก้ไขปัญห อย่างเร่งด่วนอาจมีผลกระทบต่อ การประมงของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเพิ่มมาตรการในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการประมง อันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์ และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวต้องกระทำให้แล้วเสร็จโดยรวดเร็ว เพื่อมิให้กระทบต่อการส่งออกสัตว์ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของประเทศไทย ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๗๖ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

- กำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษย์ชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมงภายใต้วัตถุประสงค์ที่กำหนด (มาตรา ๔)

- กำหนดคำนิยามในพระราชกำหนดนี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการแปรรูปสัตว์น้ำหรือที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค แต่ไม่รวมถึงการบรรจุหีบห่อสัตว์น้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพของสัตว์น้ำ หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพสัตว์น้ำเพื่อบริการให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ และหมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการทำการประมง

“ทำการประมง” หมายความว่า ค้นหา ล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำหรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน รวมทั้งทะเล

“ทะเล” หมายความว่า ทะเลชายฝั่ง ทะเลนอกชายฝั่ง ทะเลนอกน่านน้ำไทย และทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งอื่น

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า น่านน้ำภายใน ทะเลชายฝั่ง และทะเลนอกชายฝั่ง

“น่านน้ำภายใน” หมายความว่า ที่จับสัตว์น้ำภายในราชอาณาจักรที่มีโข่ทะเล

“ทะเลชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปน้อยกว่าสามไมล์ทะเลก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งจุดห้าไมล์ทะเลและไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลจรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่งชายเกาะ ตามที่ระบุในแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์ว่ามีความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล

“ทะเลนอกชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรที่อยู่พ้นจากทะเลชายฝั่งจนสุดเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยหรือสุดเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศสุดแต่เขตใดจะไกลกว่า

“ทะเลนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทะเลหลวงที่อยู่พ้นจากทะเลนอกชายฝั่งและหมายความรวมถึงทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง

“ทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งหรือที่รัฐชายฝั่งมีสิทธิหาประโยชน์ได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

“รัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ประเทศที่มีอาณาเขตจรดน้ำทะเลแต่ไม่รวมถึงประเทศไทย

“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำภายใน

“ประมงพื้นบ้าน” หมายความว่า การทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งไม่ว่าจะใช้เรือประมงหรือใช้เครื่องมือโดยไม่ใช้เรือประมง ทั้งนี้ ที่มีใช้ประมงพาณิชย์

“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป หรือเรือประมงที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงม้าถึงขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใดในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใดไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อาวุธ เสา และหลักที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะที่ใช้สนับสนุนเรือประมง ใช้แปรรูปสัตว์น้ำ หรือเพื่อขนถ่ายหรือขนส่งสัตว์น้ำเป็นการเฉพาะ แต่ไม่รวมถึงเรือบรรทุกสินค้า

“เรือประมงไทย” หมายความว่า เรือประมงที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“จุดอ้างอิง” หมายความว่า ปริมาณเปรียบเทียบระหว่างขีดความสามารถ ในการทำการประมง และขีดความสามารถของผลผลิตสัตว์น้ำที่ธรรมชาติจะสร้างขึ้นได้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่พิจารณาจากปริมาณสัตว์น้ำ ขนาด อัตราการเกิดและการตาย และช่วงชีวิตของสัตว์น้ำ เพื่อนำมาใช้กำหนดจำนวนสูงสุดที่พึงทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

“การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การทำการประมง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน และการทำการประมงโดยไร้กฎหมาย

“การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทย หรือกฎหมายของรัฐชายฝั่ง

(๒) การทำการประมงที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ ที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง หรือขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

“การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย หรือกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตาม กฎหมาย หรือรายงานเท็จ

(๒) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่าง ประเทศโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการขององค์การ ระหว่างประเทศนั้น หรือรายงานเท็จ

“การทำการประมงโดยไร้กฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่าง ประเทศ ไม่ว่าจะใช้เรือใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่สัญชาติหรือไร้สัญชาติ โดยประการที่มีได้ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่องค์การระหว่างประเทศ ดังกล่าวจัดให้มีขึ้น

(๒) การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์ และบริหารจัดการการประมง โดยการทำการประมงนั้นไม่สอดคล้องกับพันธะของรัฐในการอนุรักษ์ แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศ ในแต่ละภูมิภาคร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง

“เรือไร้สัญชาติ” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย หรือเรือ ที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินเรือ

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในเรือประมง

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประมง

“คนประจำเรือ” หมายความว่า ลูกเรือหรือคนที่มีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือประมง แต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมเรือ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร

“ท่าเทียบเรือประมง” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นสำหรับใช้จอดหรือเทียบ เรือประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือใช้ในการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือในน้ำ

“กิจการแพปลา” หมายความว่า กิจการแพปลาที่ได้รับใบอนุญาตหรือสะพานปลา ที่ได้มีการประกาศให้เป็นที่ยอมรับกิจการแพปลาตามกฎหมายว่าด้วยกิจการแพปลา

“การขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า การนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมด หรือบางส่วนจากเรือประมงไปยังยานพาหนะอื่น

“ผู้สังเกตการณ์” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและมีความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่บนเรือประมง

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำ การอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชกำหนดนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

(มาตรา ๕)

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๖)

- กำหนดให้การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวงจะกำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมและค่าอากรที่กำหนดไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๗)

- กำหนดให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชายฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ บรรดาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย หรือเรือไร้สัญชาติ เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักรและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์การระหว่างประเทศและอนุสัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกด้วย และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นนอกน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนั้นมิใช่เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย รวมถึงกำหนดหน้าที่ของอธิบดีในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๘)

- กำหนดให้กรมประมงดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลทั้งปวงที่ได้จากการอนุญาต ออกใบอนุญาต จดทะเบียน หรือที่มีผู้แจ้งตามพระราชกำหนดนี้ และจัดทำสถิติการประมงให้เป็นปัจจุบันเสนอต่อคณะกรรมการทุกเดือนหรือตามระยะเวลาที่สั้นกว่านั้นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมงกำหนดให้อำนาจอธิบดีในการประกาศกำหนดระยะเวลาและข้อมูลที่ประสงค์จะจัดเก็บ และพื้นที่ที่จะจัดเก็บ และกำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงเมื่อมีประกาศของอธิบดีแล้ว (มาตรา ๙)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง (มาตรา ๑๐)

- กำหนดห้ามมิให้โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ จ้างลูกจ้างโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือจ้างคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และกำหนดให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรมประมงและปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในกรณีผู้ประกอบการโรงงานฝ่าฝืนตามกฎหมายที่กำหนด (มาตรา ๑๑)

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการด้านการประมง (มาตรา ๑๒)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๑๓)

- กำหนดบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๑๔)

- กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๕)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๖)

- กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งเหตุอื่นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๑๗)

- กำหนดให้การประชุมและการดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๘)

- กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการประมง (มาตรา ๑๙)

- กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดได้ และกำหนดให้การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๐)

- กำหนดเป้าหมายในการวางนโยบาย ตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๒๑)

- กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนตามมาตรา ๑๙ (๘) (มาตรา ๒๒)

- กำหนดให้กรมประมงดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงให้สอดคล้องกับนโยบายตามมาตรา ๑๙ เสนอคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติพิจารณาและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป (มาตรา ๒๓)

- กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงตามมาตรา ๒๓ (มาตรา ๒๔)

- กำหนดให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตทะเลชายฝั่ง (มาตรา ๒๕)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (มาตรา ๒๖)

- กำหนดบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๖ (มาตรา ๒๗)

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (มาตรา ๒๘)

- กำหนดให้นำบทบัญญัติเรื่องลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙)

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำการประมงในน่านน้ำไทย (มาตรา ๓๐)

- กำหนดให้ผู้ใดจะทำการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ใช้บังคับกับการทำประมงในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตรา ๓๑)

- กำหนดให้ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมงหรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๓๒)

- กำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำสมุดบันทึกทำการประมง (มาตรา ๓๓)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่ง (มาตรา ๓๔)

- กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะทำการประมงโดยไม่ใช้เรือประมง แต่ใช้เครื่องมือประเภทและขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๓๕)

- กำหนดให้ผู้ซึ่งจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๓๖)

- กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๗)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง (มาตรา ๓๘)
- กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ (มาตรา ๓๙)
- กำหนดให้ใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๔๐)
- กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ นำใบอนุญาตติดไว้ในเรือประมงหรือมีบัตรที่กรมประมงออกให้เพื่อใช้แทนใบอนุญาต ติดตัวให้สามารถตรวจสอบได้ และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงที่จะออกบัตรสำหรับใช้แทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาต โดยบัตรดังกล่าวต้องทำด้วยวัสดุที่ป้องกันน้ำ และมีรายละเอียดของใบอนุญาตตามสมควร (มาตรา ๔๑)
- กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๔๒)
- กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเป็นคราว ๆ ไป และการกำหนดดังกล่าวต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน (มาตรา ๔๓)
- กำหนดให้ใบอนุญาตทำการประมงจะโอนกันมิได้ เว้นแต่เป็นการโอนให้บุพการี คู่สมรส หรือผู้สืบสันดาน (มาตรา ๔๔)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในกรณีที่มีหลักฐานจากจุดอ้างอิง แสดงให้เห็นว่าปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำมีไม่เพียงพอกับการทำการประมงอย่างยั่งยืน (มาตรา ๔๕)
- กำหนดกรณีที่จะห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยรับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมง (มาตรา ๔๖)
- กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (มาตรา ๔๗)
- กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ในกรณีผู้ที่จะใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทย และกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๔๘)
- กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น (มาตรา ๔๙)

- กำหนดให้มีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมงในกรณีที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรมของผู้สังเกตการณ์ (มาตรา ๕๐)

- กำหนดหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ (มาตรา ๕๑)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ (มาตรา ๕๒)

- กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๕๓)

- กำหนดให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยแต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทย ได้ใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายภายในเวลาที่กำหนด (มาตรา ๕๔)

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่างยั่งยืนตามหลักการป้องกันล่วงหน้า (มาตรา ๕๕)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๕๖)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นเรือประมง (มาตรา ๕๗)

- กำหนดข้อห้ามในการกระทำการตามมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ (มาตรา ๕๘)

- กำหนดให้ผู้ที่กระทำโดยเจตนาหรือโดยประมาททำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการช่วยเหลือหรือป้องกันชีวิตสัตว์น้ำและทำให้ที่จับสัตว์น้ำฟื้นฟูกลับสู่สภาพตามธรรมชาติ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๙)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมง หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและได้ดำเนินการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่สัตว์น้ำเกินสมควรแล้ว แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร (มาตรา ๖๐)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ หรือจากการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ หรือที่ได้มาจากเรือประมงที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๙๔ หรือที่มีชื่ออยู่ในประกาศรายชื่อตามมาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๖๑)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๒)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใด หรือกระทำการใดในที่จับสัตว์น้ำ อันเป็นการกั้นทางเดินของสัตว์น้ำหรือเป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัยหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน (มาตรา ๖๓)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดวิธีปฏิบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การครอบครอง สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ (มาตรา ๖๔)

- กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำบางชนิดได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายจากโรคระบาด และกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๖๕)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำชนิดที่เสี่ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำที่หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำสัตว์น้ำดังกล่าวขึ้นเรือประมง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตของสัตว์น้ำนั้น (มาตรา ๖๖)

- กำหนดชนิดของเครื่องมือทำการประมงที่ห้ามผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับกับเครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำการประมงพื้นบ้าน (มาตรา ๖๗)

- กำหนดให้ผู้ที่ใช้เครื่องมืออวนรุนเคยที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของอวน ขนาดของเรือ วิธีที่ใช้บริเวณพื้นที่ หรือระยะเวลาในการทำการประมง (มาตรา ๖๘)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตร ทำการประมงในเวลากลางคืน (มาตรา ๖๙)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๗๐)

- กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ในการออกประกาศตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวมิใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็น การออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใดเป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณ ที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย (มาตรา ๗๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่การออกประกาศตามมาตรา ๗๑ จะต้องดำเนินการ ในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบ ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีใช้อำนาจในการกำหนดแทนคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด แล้วแจ้ง ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบ (มาตรา ๗๒)

- กำหนดวัตถุประสงค์การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งผลผลิต ของสัตว์น้ำอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้เกิดความยั่งยืนโดยคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว และการรักษา ความสมดุลในระบบนิเวศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ทั้งในด้านคุณภาพและสุขอนามัยที่ได้มาตรฐาน (มาตรา ๗๓)

- กำหนดให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพและคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยในการบริโภคสัตว์น้ำ และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในอันที่จะส่งเสริม พัฒนา และแนะนำการเพาะเลี้ยง

สัตว์น้ำให้ถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวและมีให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และออกหนังสือรับรองความชอบด้วยมาตรฐานของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ (มาตรา ๗๔)

- กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๔ หรือขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพหรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะรายให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการออกหนังสือรับรองหรือตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๗๕)

- กำหนดให้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภทรูปแบบ ขนาด หรือวัตถุประสงค์ของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมได้ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น (มาตรา ๗๖)

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม นอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนดให้เป็นเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตรา ๗๗)

- กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมภายในเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๗ ต้องปฏิบัติ (มาตรา ๗๘)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการโอนใบอนุญาตดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙)

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบ (มาตรา ๘๐)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการแก่ผู้ที่จะนำเรือประมงที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดออกไปทำการประมงพาณิชย์ (มาตรา ๘๑)

- กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติแก่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือก่อนนำเรือประมงตามมาตรา ๘๑ ออกจากท่าเทียบเรือประมง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกรณีเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือฝ่าฝืน (ร่างมาตรา ๘๒)

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคนประจำเรือ (มาตรา ๘๓)

- กำหนดให้ผู้ที่มีประสงค์จะใช้ท่าเทียบเรือของตนเป็นท่าเทียบเรือประมงต้องจดทะเบียนเป็นท่าเทียบเรือประมงต่อกรมประมง เว้นแต่ท่าเทียบเรื่อนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจการแพปลาอยู่แล้ว (มาตรา ๘๔)

- กำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงทุกลำที่เข้าใช้บริการจอดเรือ ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง และต้องเก็บบันทึกไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ ตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ดำเนินการรวบรวม และจัดส่งรายงานการเข้าออกเรือตามมาตรา ๘๑ ไปที่ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๘๕)

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์ ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่า ณ สถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมง ตามมาตรา ๘๔ หรือสถานที่ที่เป็นกิจการแพปลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ประกาศของ อธิบดีดังกล่าวอาจกำหนดขนาดของเรือประมงที่สามารถขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมงแห่งใดด้วยก็ได้ และกำหนดให้เจ้าของท่าเทียบ เรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลาดังกล่าว จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตามแบบ และรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และส่งสำเนาให้กรมประมงตามระยะเวลาและวิธีการ ที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๘๖)

- กำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล เว้นแต่เป็นการขนถ่ายไปยัง เรือประมงที่ได้จดทะเบียนให้เป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ โดยเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือที่ทำการประมงต้องได้รับอนุญาตทางวิทยุสื่อสารหรือช่องทางอื่นทำนองเดียวกัน จากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ ซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่าย สัตว์น้ำ โดยหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงาน การขนถ่ายสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยจะกำหนดตามประเภทหรือขนาดของเรือ พื้นที่ หรือระยะเวลาที่ห้ามทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ ก็ได้ (มาตรา ๘๗)

- กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการแก่ผู้ที่จะนำเรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือ ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ (มาตรา ๘๘)

- กำหนดให้เรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษา สัตว์น้ำนอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล ที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งใดต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของรัฐชายฝั่งนั้น และในกรณี ที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงต้องปฏิบัติตามกฎ หรือระเบียบขององค์การระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๘๙)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รวบรวมและจัดทำหลักฐานเพื่อประกอบการตรวจสอบ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นความชอบด้วยกฎหมายของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการประมง (มาตรา ๙๐)

- กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมตามมาตรา ๗๖ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และกำหนดว่าเมื่อผู้ซื้อสัตว์น้ำดังกล่าวขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น ให้กรอกข้อมูลในแบบรายการตามวรรคหนึ่งระบุผู้ซื้อหรือผู้รับมอบสัตว์น้ำนั้นทุกทอดไป (มาตรา ๙๑)

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสู่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้ผู้ประสงค์ และกำหนดให้ผู้ประสงค์จะส่งออกหรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบก่อน

กำหนดให้ในการอนุญาตดังกล่าว ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยการขออนุญาตและการอนุญาตดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวไม่ใช่บังคับกับการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เรือประมงไทยจับได้จากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักรโดยในกรณีเช่นนั้นมิให้ถือว่าเป็นการนำเข้า

(มาตรา ๙๒)

- กำหนดให้ผู้ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ประสงค์จะขอใบรับรองการจับสัตว์น้ำ หรือใบรับรองการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือการแปรรูปสัตว์น้ำ ยื่นคำขอต่อกรมประมง ตามแบบ วิธีการ และชำระค่าใช้จ่ายในการออกใบรับรองตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙๓)

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย ที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร และกำหนดให้อำนาจอธิบดีในการประกาศรายชื่อเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ทราบทั่วกัน โดยให้พิจารณาจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ประกาศโดยรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (มาตรา ๙๔)

- กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติแก่เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว และกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติในกรณีที่เรือประมงดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืน (มาตรา ๙๕)

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของเรือประมงที่ได้รับอนุญาตให้เทียบท่าตามมาตรา ๙๕ และเทียบท่าแล้ว (มาตรา ๙๖)

- กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดให้เรือประมงที่ทำการประมงพื้นบ้านซึ่งรัฐเจ้าของธงที่มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรไทยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแนวปฏิบัติให้เรือดังกล่าวต้องปฏิบัติ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยก็ได้ (มาตรา ๙๗)

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้รับการรับรองคุณภาพว่าได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยการกำหนดมาตรฐานดังกล่าวให้ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานให้แก่ผู้ซึ่งดำเนินการได้มาตรฐานดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการประมงดำเนินการให้ได้มาตรฐาน โดยการร้องขอหนังสือรับรองดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรับรองด้วยก็ได้ (มาตรา ๙๘)

- กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบการการประมงทุกประเภทหรือบางประเภท หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางชนิดต้องปฏิบัติตามมาตรฐานตามมาตรา ๙๘ ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีประกาศดังกล่าวไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแก้ไขให้ถูกต้อง หรือหยุดดำเนินการเป็นเวลาตามที่กำหนด ตามที่เห็นสมควรได้ (มาตรา ๙๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นภายในเวลาที่กำหนดได้ (มาตรา ๑๐๐)

- กำหนดวัตถุประสงค์ของหมวดพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๐๑)

- กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๒)

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ซึ่งติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตแต่ไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตหรือถอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ และหากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการ รั้งถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นเสียได้ โดยให้ผู้ได้รับคำสั่ง เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้น (มาตรา ๑๐๓)

- กำหนดให้สิทธิ อำนาจ หน้าที่ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการขึ้นไปบนเรือไร้สัญชาติ หรือเรือประมงที่พบว่ากำลังทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย บรรดาที่ทำการประมง อยู่นอกน่านน้ำไทยตามขอบเขตที่กำหนดไว้ (มาตรา ๑๐๔)

- กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามที่กำหนด ในกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีผู้กระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๕)

- กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๖)

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติการ ตามพระราชกำหนดนี้ได้ตลอดเวลา แต่ในกรณีมีผู้ขอรับบริการนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ ทำการ ผู้ขอรับบริการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าป่วยการพิเศษตามอัตราที่อธิบดีประกาศ กำหนด (มาตรา ๑๐๗)

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาต หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๘)

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิด ตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๑๐๙)

- กำหนดวัตถุประสงค์ของมาตรการทางปกครอง (มาตรา ๑๑๐)

- กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจ สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน และในกรณีที่ผู้รับอนุญาต

ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๙ ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าวซ้ำ ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือการอนุญาตได้ (มาตรา ๑๑๑)

- กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือเจ้าของเรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๑๒)

- กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการสั่งการต่าง ๆ ตามที่กำหนด ในกรณีมีผู้ทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง (มาตรา ๑๑๓)

- กำหนดกรณีที่ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๑๔)

- กำหนดเกี่ยวกับการอุทธรณ์ กรณีผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ การเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๑๒ หรือการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๑๕)

- กำหนดให้เรือประมงใดถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้รัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือนั้นให้ทราบทั่วกัน และจะสั่งให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยเพิกถอนทะเบียนเรือสำหรับใช้ในการประมงด้วยก็ได้ และเมื่อรัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือประมงนั้นหรือมีการออกคำสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือนั้นทำการประมงอีกเป็นระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่มิประกาศรายชื่อดังกล่าว และในระหว่างเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือกิจการแพปลายินยอมให้เรือประมงดังกล่าวนำสัตว์น้ำขึ้นเทียบท่าเทียบเรือประมงหรือแพปลาของตน (ร่างมาตรา ๑๑๖)

- กำหนดรายละเอียดที่ต้องมีในประกาศรายชื่อเรือประมงตามมาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๑๑๗)

- กำหนดให้กรมประมงแจ้งบัญชีรายชื่อเรือประมงที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑๖ ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศทราบ (มาตรา ๑๑๘)

- กำหนดเหตุที่รัฐมนตรีอาจถอดชื่อเรือประมงออกจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๑๑๙)

- กำหนดวิธีดำเนินในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ หรือมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๒๐)

- กำหนดวัตถุประสงคในหมวดบทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๒๑)

- กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมงผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๑๒๒)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สี่ตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๒๓)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหรือคนงานที่มีการจ้างงานโดยผิดกฎหมายหนึ่งคน

ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน

(มาตรา ๑๒๔)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๒๕)

- กำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๑๒๖)

กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๒๗)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๒๘)

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๒)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับยี่สิบล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๓)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๔)

- กำหนดให้ผู้ใดทำการประมงโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

(มาตรา ๑๓๕)

- กำหนดให้ผู้สังเกตการณ์ผู้ใดละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๓๖)

- กำหนดให้เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่خذใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือปรับจำนวนสองเท่าของค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๓๗)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๘)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำ ที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๙)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงห้าแสนบาท (มาตรา ๑๔๐)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๑)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท หรือปรับ จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครอง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๒)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท และต้องรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืน สู่สภาพธรรมชาติหรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพ ตามธรรมชาติให้แก่รัฐตามจำนวนที่รัฐได้ใช้จ่ายไป (มาตรา ๑๔๓)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว นำสัตว์น้ำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(มาตรา ๑๔๔)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงสามล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับหรือนำขึ้นเรือประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๕)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๖)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำ ที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึง ยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของ มูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๔๗)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง (มาตรา ๑๔๘)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๑) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน รวมทั้งต้องดำเนินการฟื้นฟูหรือชำระค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำหรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติ (มาตรา ๑๔๙)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท (มาตรา ๑๕๐)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท

(มาตรา ๑๕๑)

- กำหนดให้ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยมิได้รายงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๘ (๒) หรือ (๓) หรือทำรายงานอันเป็นเท็จ หรือไม่นำเรือกลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๑ (๕) ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับห้าแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

(มาตรา ๑๕๒)

- กำหนดให้เจ้าของเรือประมงผู้ใดใช้คนประจำเรือซึ่งไม่มีหนังสือคนประจำเรือ หรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาท แต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อคนประจำเรือดังกล่าวหนึ่งคน และให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงของเจ้าของเรือประมง และให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเพิกถอนประกาศนียบัตร นายเรือของผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย (มาตรา ๑๕๓)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท (มาตรา ๑๕๔)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๕๕)

- กำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม หรือผู้ซื้อสัตว์น้ำจากบุคคลดังกล่าว ผู้ใดไม่จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำหรือจัดทำเอกสารหรือกรอกข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท (มาตรา ๑๕๖)

- กำหนดให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำผู้ใดไม่จัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นหรือทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท (มาตรา ๑๕๗)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง หรือแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำ หรือเอกสารอื่นใดตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับห้าเท่าของมูลค่า สัตว์น้ำที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน (มาตรา ๑๕๘)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่า ของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๕๙)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่า สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๖๐)

- กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๑)

- กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๑๐๒ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า หรือฝ่าฝืน ตามคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดดังกล่าวเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) เป็นกรณีที่ใช้เรือ ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปให้ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท

(มาตรา ๑๖๒)

- กำหนดให้ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๓)

- กำหนดให้ผู้ใดนำข้อมูลที่ได้รับจากระบบติดตามเรือประมงหรือบันทึก การทำการประมง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามอำนาจหน้าที่ หรือเปิดเผย แก่ทางราชการหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบและควบคุมการทำประมง

(มาตรา ๑๖๔)

- กำหนดให้ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึง ยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(มาตรา ๑๖๕)

- กำหนดให้ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น (มาตรา ๑๖๖)

- กำหนดให้ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในห้าปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็นสองเท่า (มาตรา ๑๖๗)

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของผู้ใดหรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้ใด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย (มาตรา ๑๖๘)

- กำหนดให้เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมงหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นกรณีเรือประมงที่มีชื่อเรือประมงไทยถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้วางประกันไว้ตามที่ศาลกำหนดแล้ว ให้ศาลส่งปล่อยเรือนั้นไป (มาตรา ๑๖๙)

- กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบดังกล่าว ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว และยกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๙๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
ที่ผู้ต้องหากวไว้ให้แก่ทางราชการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

(มาตรา ๑๗๐)

- กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง
ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ
ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง
ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗๑)

- กำหนดให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดอยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๗๒)

- กำหนดให้บรรดาประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้
ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไป
จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๑๗๓)

- กำหนดให้ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงสิบห้าตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมงและได้รับอาชญาบัตร
อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงที่บ้านต่อไป
จนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้ (มาตรา ๑๗๔)

- กำหนดให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม
พระราชกำหนดนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่น
คำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต (มาตรา ๑๗๕)

- กำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗๖)

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อดี

เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์
ในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการประมง อันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการ
ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทาง
ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมง และสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์
ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ธันวาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ภาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวปรางทิพย์ หวังสมนึก	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัชระ	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลดิหุลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๕๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๓๗๔๓ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา พระราชกำหนดเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

- หลักการของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ -๑-
- แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง
และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน
และไร้การควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ -๔-
- แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย
นโยบายแห่งชาติด้านการจัดการประมงทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ -๔๖-
- การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม -๑๖๐-
- การประมงที่ผิดกฎหมาย จากวิกฤตสู่การปฏิรูปประเทศ -๑๖๕-
- บทความจากสื่อมวลชน
 - พระราชกำหนดสุดเฮี้ยบ -๑๗๒-
 - คลอดแล้วพระราชกำหนดประมง เพิ่มโทษมาตรการเด็ดขาด
ทำผิดปรับสูงสุด ๓๐ ล้าน -๑๗๕-

ภาคผนวก

- พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดการประมง

พ.ศ. ๒๕๕๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

**ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดการประมง
พ.ศ. ๒๕๕๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

ความเป็นมาของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการ และเหตุผลประกอบพระราชกำหนดฉบับนี้ ดังนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังขาดมาตรการในการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงในน่านน้ำไทยและน่านน้ำไทย เพื่อป้องกันมิให้ มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งยังขาดการบริหารจัดการการทำประมง ให้สอดคล้องกับการผลิตสูงสุดของธรรมชาติเพื่อให้สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน และหากไม่มีการแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วนอาจมีผลกระทบต่อประมงของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเพิ่มมาตรการในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการประมง อันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถ ใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวต้องกระทำไปแล้วเสร็จโดยรวดเร็ว เพื่อมิให้กระทบต่อการส่งออกสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของประเทศไทย ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

๒. ชื่อพระราชกำหนด (มาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

๔. วันใช้บังคับ (มาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (มาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

๖. บทนิยาม (มาตรา ๕)

มาตรา ๕ ในพระราชกำหนดนี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการแปรรูปสัตว์น้ำหรือที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค แต่ไม่รวมถึงการบรรจุหีบห่อสัตว์น้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนสภาพของสัตว์น้ำหรือการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำเพื่อบริการให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ และหมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการทำการประมง

“ทำการประมง” หมายความว่า ค้นหา ล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำหรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินรวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชนรวมทั้งทะเล

“ทะเล” หมายความว่า ทะเลชายฝั่ง ทะเลนอกชายฝั่ง ทะเลนอกน่านน้ำไทย และทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งอื่น

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า น่านน้ำภายใน ทะเลชายฝั่ง และทะเลนอกชายฝั่ง

“น่านน้ำภายใน” หมายความว่า ที่จับสัตว์น้ำภายในราชอาณาจักรที่มีใช้ทะเล

“ทะเลชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปน้อยกว่าสามไมล์ทะเลก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งจุดห้าไมล์ทะเลและไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลจรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่งชายเกาะ ตามที่ระบุในแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์ที่มีความลึกน้ำศูนย์เมตร หรือแนวขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล

“ทะเลนอกชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรที่อยู่พ้นจากทะเลชายฝั่งจนสุดเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย หรือสุดเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ สุดแต่เขตใดจะไกลกว่า

“ทะเลนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทะเลหลวงที่อยู่พ้นจากทะเลนอกชายฝั่ง และหมายความรวมถึงทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง

“ทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งหรือที่รัฐชายฝั่งมีสิทธิหาประโยชน์ได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

“รัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ประเทศที่มีอาณาเขตจรดน้ำทะเลแต่ไม่รวมถึงประเทศไทย

“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำภายใน

“ประมงพื้นบ้าน” หมายความว่า การทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง ไม่ว่าจะใช้เรือประมงหรือใช้เครื่องมือโดยไม่ใช้เรือประมง ทั้งนี้ ที่มีใช้ประมงพาณิชย์

“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป หรือเรือประมงที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงม้าถึงขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ ทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใดในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ลักษณะอื่นใดไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำ ไต ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวน ทุล สภา และหลักที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะ ที่ใช้สนับสนุนเรือประมง ใช้แปรรูปสัตว์น้ำ หรือเพื่อขนถ่ายหรือขนส่งสัตว์น้ำเป็นการเฉพาะ แต่ไม่รวมถึงเรือบรรทุกสินค้า

“เรือประมงไทย” หมายความว่า เรือประมงที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมาย ว่าด้วยเรือไทย

“จุดอ้างอิง” หมายความว่า ปริมาณเปรียบเทียบระหว่างขีดความสามารถในการ ทำการประมงและขีดความสามารถของผลผลิตสัตว์น้ำที่ธรรมชาติจะสร้างขึ้นได้ โดยใช้กระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ที่พิจารณาจากปริมาณสัตว์น้ำ ขนาด อัตราการเกิดและการตาย และช่วงชีวิตของ สัตว์น้ำ เพื่อนำมาใช้กำหนดจำนวนสูงสุดที่พึงทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

“การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การทำการประมง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน และการทำการประมงโดยไร้กฎหมาย

“การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทย หรือกฎหมายของรัฐชายฝั่ง

(๒) การทำการประมงที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ ที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง หรือขัดต่อกฎหมายระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้อง

“การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย หรือกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตาม กฎหมาย หรือรายงานเท็จ

(๒) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่าง ประเทศโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการขององค์การ ระหว่างประเทศนั้น หรือรายงานเท็จ

“การทำการประมงโดยไร้กฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะใช้เรือใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่สัญชาติหรือไร้สัญชาติ โดยประการที่มีได้ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่องค์การระหว่างประเทศดังกล่าวจัดให้มีขึ้น

(๒) การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง โดยทำการประมงนั้นไม่สอดคล้องกับพันธะของรัฐในการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศในแต่ละภูมิภาคร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง

“เรือไร้สัญชาติ” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย หรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินเรือ

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในเรือประมง

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประมง

“คนประจำเรือ” หมายความว่า ลูกเรือหรือคนที่มีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือประมง แต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมเรือ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร

“ท่าเทียบเรือประมง” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นสำหรับใช้จอดหรือเทียบเรือประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือใช้ในการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือในน้ำ

“กิจการแพปลา” หมายความว่า กิจการแพปลาที่ได้รับใบอนุญาตหรือสะพานปลา ที่ได้มีการประกาศให้เป็นที่ประกอบกิจการแพปลาตามกฎหมายว่าด้วยกิจการแพปลา

“การขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า การนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางส่วนจากเรือประมงไปยังยานพาหนะอื่น

“ผู้สังเกตการณ์” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและมีความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่บนเรือประมง

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชกำหนดนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

๗. บทรักษาการตามพระราชกำหนด (มาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของพระราชกำหนด

๘.๑ กำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมงภายใต้วัตถุประสงค์ที่กำหนด (มาตรา ๔)

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมงภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

(๒) เพื่อปกป้องคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนประมงพื้นบ้านและชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง

(๕) มีการใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ นำไปสู่การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน สอดคล้องกับแนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้าเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๖) เพื่อป้องกันและขจัดการทำการประมงที่เกินศักยภาพการผลิตและขีดความสามารถในการทำการประมงส่วนเกิน ตลอดจนควบคุมมิให้ทำการประมงมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๗) เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้เป็นระบบ

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

(๙) เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานของแรงงานในภาคการประมง

(๑๐) เพื่อสร้างระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงให้มีประสิทธิภาพ

(๑๑) เพื่อให้มีระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำการประมงไปจนถึงผู้บริโภค

(๑๒) กำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาให้ได้สัดส่วนและเหมาะสมเพื่อป้องกันการกระทำความผิด

๘.๒ กำหนดให้การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวง จะกำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมและค่าอากรที่กำหนดไม่เกินอัตราท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๗)

มาตรา ๗ การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงจะกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าอากรตามอัตราที่กำหนดไม่เกินอัตราท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยก็ได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเรือประมงหรือเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้

๘.๓ หมวด ๑ ทั่วไป

๘.๓.๑ กำหนดให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชายฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย หรือเรือไร้สัญชาติ เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักรและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์การระหว่างประเทศและอนุสัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกด้วย และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นนอกน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนั้นมีใช้เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย รวมถึงกำหนดหน้าที่ของอธิบดีในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๘)

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์การระหว่างประเทศและอนุสัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกด้วย ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชายฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย หรือเรือไร้สัญชาติ เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักรและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากความผิดเกิดขึ้นนอกน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนั้นมีใช้เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐต่างประเทศที่การกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นแล้ว

ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

๘.๓.๒ กำหนดให้กรมประมงดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลทั้งปวงที่ได้จากการอนุญาต ออกใบอนุญาต จดทะเบียน หรือที่มีผู้แจ้งตามพระราชกำหนดนี้ และจัดทำสถิติการประมงให้เป็นปัจจุบันเสนอต่อคณะกรรมการทุกเดือนหรือตามระยะเวลาที่สั้นกว่านั้นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมง กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการประกาศกำหนดระยะเวลาและข้อมูลที่ประสงค์จะจัดเก็บ และพื้นที่ที่จะจัดเก็บ และกำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงเมื่อมีประกาศของอธิบดีแล้ว (มาตรา ๙)

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมง ให้กรมประมงดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลทั้งปวงที่ได้จากการอนุญาต ออกใบอนุญาต จดทะเบียน หรือที่มีผู้แจ้งตามพระราชกำหนดนี้ และจัดทำสถิติการประมงให้เป็นปัจจุบันเสนอต่อคณะกรรมการทุกเดือนหรือตามระยะเวลาที่สั้นกว่านั้นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมงให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดระยะเวลาและข้อมูลที่ประสงค์จะจัดเก็บ และพื้นที่ที่จะจัดเก็บ โดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการกำนันและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อมีประกาศตามวรรคสองแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้นภายในพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศดังกล่าว และให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถามตามความเป็นจริง

๘.๓.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง (มาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง

๘.๓.๔ กำหนดห้ามมิให้โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ จ้างลูกจ้างโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือจ้างคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และกำหนดให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรมประมงและปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในกรณีผู้ประกอบกิจการโรงงานฝ่าฝืนตามกฎหมายที่กำหนด (มาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ จ้างลูกจ้างโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือจ้างคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง หากมีการจ้างลูกจ้างหรือคนงานที่ผิดกฎหมายไม่เกินห้าคน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันถึงสามสิบวัน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง หากมีการจ้างลูกจ้างหรือคนงานที่ผิดกฎหมายมากกว่าห้าคน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีแจ้งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบการกิจการโรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการตามวรรคสอง กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งอีกภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีแจ้งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ห้ามมิให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ถูกสั่งปิดโรงงานตามวรรคสามและวรรคสี่ประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสัตว์น้ำและห้ามผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลดังกล่าว เพื่อประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสัตว์น้ำ

คำสั่งปิดโรงงานตามมาตรานี้ ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน สำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓

๘.๔ หมวด ๒ การบริหารจัดการด้านการประมง

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการด้านการประมง (มาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดและคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้า ตลอดจนเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูระดับทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยมีการป้องกันและขจัดการทำการประมงที่เกินศักยภาพผลิตและขีดความสามารถในการทำการประมงส่วนเกินเพื่อควบคุมมิให้การทำการประมงมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

๘.๔.๑ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

- กำหนดบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนสมาคมในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง ด้านการประมงทะเลนอกชายฝั่ง
ด้านการประมงนอกลำน้ำไทย ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสอง
คน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง ไม่เกินสองคน

- กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(มาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องไม่เคยได้รับโทษจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้
มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

- กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งเหตุอื่นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจาก
การพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาคมที่ได้รับแต่งตั้งหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

(๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน
ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

- กำหนดให้การประชุมและการดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ การประชุมและการดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการประมง (มาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง โดยคำนึงถึงจุดอ้างอิงเป็นสำคัญ

(๒) กำหนดนโยบายการส่งเสริม พัฒนา และการแก้ไขปัญหาการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

(๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ

(๕) กำหนดมาตรการในการดำเนินการควบคุมให้บรรลุตามนโยบายตาม (๑) (๒)

(๓) และ (๔)

(๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงในน่านน้ำไทย

(๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม

(๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

นโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้นำเสนอหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยดำเนินการและกำกับการให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว

- กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดได้ และกำหนดให้การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดได้

การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดเป้าหมายในการวางนโยบาย ตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (มาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ นโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) อย่างน้อยต้องมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เกิดการสงวน รักษา และป้องกันสัตว์น้ำมิให้สูญพันธุ์ และให้สามารถใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ

(๒) ป้องกันมิให้มีการสนับสนุนการทำการประมงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าในด้านการสนับสนุนบุคลากร น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องมือทำการประมง หรือสิ่งของอื่นใด

(๓) มีมาตรการในการกำกับและควบคุมให้ทำการประมงเป็นไปอย่างสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล

(๔) มีแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือในการทำการประมงกับรัฐอื่น และองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อสงวนและจัดการเกี่ยวกับการคุกคามทรัพยากรสัตว์น้ำ การย้ายถิ่นของสัตว์น้ำ หรือแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ โดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า

(๕) มีมาตรการป้องกันมิให้มีการทำการประมงจนเป็นการรบกวนหรือขัดขวางกระบวนการของธรรมชาติในการใช้เวลาผลิตและฟื้นฟูกำลังการผลิตอย่างเพียงพอ เพื่อให้ทำการประมงสอดคล้องกับการผลิตสูงสุดของธรรมชาติและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

(๖) มีมาตรการที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าและพัฒนาการของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการทำการประมงขององค์การระหว่างประเทศ

(๗) มีแนวทางให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงและอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และป้องกันแหล่งทรัพยากรประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสม และสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

- กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนตามมาตรา ๑๙ (๘) (มาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำตามมาตรา ๑๙ (๘) อย่างน้อยต้องครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางการส่งเสริมมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการทำการประมงอย่างยั่งยืน

(๒) แนวทางการปกป้องและคุ้มครองสิทธิ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของชาวประมงไทย

(๓) แนวทางการป้องกันการแสวงหาประโยชน์เกินควรจากทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) แนวทางการป้องกันการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ นานาประเทศ รวมตลอดทั้งรัฐชายฝั่ง ในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถิติในการจับสัตว์น้ำและข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับการทำการประมง

- กำหนดให้กรมประมงดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงให้สอดคล้องกับนโยบายตามมาตรา ๑๙ เสนอคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ พิจารณาและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป (มาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายตามมาตรา ๑๙ ให้กรมประมงดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

- กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงตามมาตรา ๒๓ (มาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ แผนบริหารจัดการการประมงตามมาตรา ๒๓ อย่างน้อยต้องครอบคลุมแนวทางดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางในการออกใบอนุญาตทำการประมงให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำการประมงและปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยใช้จุดอ้างอิงเป็นฐานในการพิจารณา

(๒) แนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้กลับสู่สภาวะปกติตามธรรมชาติ

(๓) แนวทางในการลดจำนวนเรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์

(๔) แนวทางในการลดจำนวนการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์

(๖) แนวทางการป้องกันมิให้มีการจับสัตว์น้ำที่ยังโตไม่ได้ขนาด

(๗) แนวทางการพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับการประมง

(๘) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการการประมง

- กำหนดให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตทะเลชายฝั่ง (มาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตทะเลชายฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

๘.๔.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

- กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (มาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ในจังหวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำกรอัยการจังหวัด พาณิชย์จังหวัด นายอำเภอในเขตท้องที่ที่มีการประมง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบสามคน เป็นกรรมการ

ให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

- กำหนดบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๖ (มาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง

ด้านการประมงทะเลนอกชายฝั่ง ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) ตามที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงความทั่วถึงของผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์การดำเนินงานในด้านการประมงหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสามคน

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (มาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและเสนอแนวทางในการส่งเสริมอาชีพการประมง การจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ ขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณา จัดทำนโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนในการออกประกาศตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๗๑ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศบังคับใช้เป็น การชั่วคราวมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหกสิบวัน และให้รัฐมนตรีพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาหกสิบวันนับจากวันที่ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุมัติจากรัฐมนตรี

จังหวัดใดไม่มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ให้อำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของประมงจังหวัดหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมาย แต่ในการใช้อำนาจหน้าที่ให้หารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

- กำหนดให้นำบทบัญญัติเรื่องลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการนโยบาย การประมงแห่งชาติ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและการประชุมคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับ แก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม

๘.๕ หมวด ๓ การทำการประมงในน่านน้ำไทย

๘.๕.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำการประมงในน่านน้ำไทย (มาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ ควบคุม และกำกับดูแลการทำการประมงและแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้าน และประมงพาณิชย์ โดยใช้อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมและกำกับการทำการประมงตามหมวดนี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการผลิตของธรรมชาติโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาจุดอ้างอิง เพื่อให้สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนและประชาชนมีแหล่งอาหารได้ตามสมควร

๘.๕.๒ กำหนดให้ผู้ใดจะทำการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ใช้บังคับกับการทำประมงในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ผู้ใดจะทำการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการทำการประมงในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๘.๕.๓ กำหนดให้ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมงหรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมงหรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ไว้ในใบอนุญาตด้วย

๘.๕.๔ กำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง (มาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบ อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้ และพื้นที่ที่ทำการประมงก็ได้

ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องเก็บรักษาสมุดบันทึกการทำการประมงตามวรรคสองไว้ และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อนำเรือประมงกลับเข้าฝั่ง

๘.๕.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่ง (มาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่ง

๘.๕.๖ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะทำการประมงโดยไม่ใช่เรือประมง แต่ใช้เครื่องมือประมงและขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ผู้ใดประสงค์จะทำการประมงโดยไม่ใช่เรือประมง แต่ใช้เครื่องมือประมงและขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

๘.๕.๗ กำหนดให้ผู้ที่ทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และในใบอนุญาตต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง พื้นที่ในการทำการประมง ปริมาณสัตว์น้ำสูงสุดที่อนุญาตให้ทำการประมง หรือห้วงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงได้ ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำการประมงและปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงอย่างยั่งยืนที่กำหนดไว้ในแผนบริหารจัดการการประมง

๘.๕.๘ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๕.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง (มาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง

๘.๕.๑๐ กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ (มาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด

(๒) เป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง

(๓) เป็นผู้ที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง

(๔) เป็นผู้ที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๒) และยังไม่พ้นระยะเวลาการสั่งห้าม

(๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๖) รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือว่าเป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงโดยผู้มีอำนาจของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปี

๘.๕.๑๑ กำหนดให้ใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

๘.๕.๑๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ นำใบอนุญาตติดไว้ในเรือประมงหรือมีบัตรที่กรมประมงออกให้เพื่อใช้แทนใบอนุญาต ติดตัวให้สามารถตรวจสอบได้ และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงที่จะออกบัตรสำหรับใช้แทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาต โดยบัตรดังกล่าวต้องทำด้วยวัสดุที่ป้องกันน้ำ และมีรายละเอียดของใบอนุญาตตามสมควร (มาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ นำใบอนุญาตติดไว้ในเรือประมงหรือมีบัตรที่กรมประมงออกให้เพื่อใช้แทนใบอนุญาต ติดตัวให้สามารถตรวจสอบได้

ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงที่จะออกบัตรสำหรับใช้แทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาต โดยบัตรดังกล่าวต้องทำด้วยวัสดุที่ป้องกันน้ำ และมีรายละเอียดของใบอนุญาตตามสมควร

๘.๕.๑๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

๘.๕.๑๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเป็นคราว ๆ ไป และการกำหนดดังกล่าวต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน (มาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเป็นคราว ๆ ไป การกำหนดดังกล่าวต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

๘.๕.๑๕ กำหนดให้ใบอนุญาตทำการประมงจะโอนกันมิได้ เว้นแต่เป็นการโอนให้บุพการี คู่สมรส หรือผู้สืบสันดาน (มาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตทำการประมงจะโอนกันมิได้ เว้นแต่เป็นการโอนให้บุพการี คู่สมรส หรือผู้สืบสันดาน

๘.๕.๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในกรณีที่มีหลักฐานจากจุดอ้างอิง แสดงให้เห็นว่าปริมาณผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำมีไม่เพียงพอกับการทำการประมงอย่างยั่งยืน (มาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีหลักฐานจากจุดอ้างอิงแสดงให้เห็นว่าปริมาณผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำมีไม่เพียงพอกับการทำการประมงอย่างยั่งยืน ให้รัฐมนตรีประกาศให้งดการออกใบอนุญาตทำการประมงไว้เป็นการชั่วคราว สำหรับใบอนุญาตที่ออกไปแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกรมประมง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมง เพื่อพิจารณาลดปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่จำเป็นและไม่เป็นเหตุให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงแล้วได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ในกรณีที่หาข้อยุติไม่ได้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจลดปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่เห็นสมควรหรือจะกำหนดมาตรการอื่นให้ผู้ทำการประมงต้องปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ และในกรณีจำเป็นจะเสนอคณะกรรมการเพื่อกำหนดจำนวนเรือประมงสูงสุดที่จะพึงมี และมาตรการที่จะดำเนินการกับเรือประมงส่วนที่เกินจำนวนที่พึงมีก็ได้

๘.๕.๑๗ กำหนดกรณีที่จะห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยรับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมง (มาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย รับจดทะเบียนเรือหรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมงในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่ใช้ทำการประมงเกินจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่อธิบดีแจ้งให้ทราบ

(๓) เรือที่เคยจดทะเบียนในต่างประเทศและมีหลักฐานว่าถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ตรวจสอบข้อมูลการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากรัฐเจ้าของธงก่อนรับจดทะเบียนเรือหรือออกใบอนุญาตให้ใช้เรือตาม (๓)

๘.๖ หมวด ๔ การทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

๘.๖.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (มาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์กรต่างประเทศเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดนี้

๘.๖.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ในกรณีผู้ที่จะใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทย และกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ผู้ใดจะใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ถ้าผู้ขออนุญาตประสงค์จะทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตได้เฉพาะเมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแสดงหลักฐานว่าตนเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง และเมื่อมีหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตอยู่ในสถานะที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

๘.๖.๓ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น (มาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

๘.๖.๔ กำหนดให้มีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมงในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรมของผู้สังเกตการณ์ (มาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมง ตามหลักเกณฑ์ของรัฐชายฝั่ง หรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีเขตอำนาจเหนือพื้นที่ที่ตนเข้าไปทำการประมงกำหนด หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้สังเกตการณ์ต้องไม่ใช่บุคคลที่มีหน้าที่อื่นใดในเรือประมง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรม และการขึ้นทะเบียนผู้สังเกตการณ์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๖.๕ กำหนดหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ (มาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ผู้สังเกตการณ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สังเกตการณ์การจับสัตว์น้ำ การคัดสรร การแปรรูป และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ และบันทึกข้อมูลที่พบจากการสังเกตการณ์นั้น

(๒) รวบรวมและบันทึกข้อมูลด้านชีววิทยา และเก็บตัวอย่างของสัตว์น้ำที่จับได้ และข้อมูลอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสืบค้น

(๓) ทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเรือประมงเทียบท่าหรือเมื่อผู้สังเกตการณ์ขึ้นฝั่งตามวิธีการและภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๖.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ (มาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖

๘.๖.๗ กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยโดยอนุโลม

๘.๖.๘ กำหนดให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยแต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายภายในเวลาที่กำหนด (มาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยแต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้กรมประมงมีอำนาจยึดเรือประมงดังกล่าวและนำออกขายทอดตลาด และเมื่อหักจำนวนเงินที่ต้องชดใช้พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีคิดตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดชำระจนถึงวันที่ได้รับเงินจากการขายทอดตลาด เหลือเงินเท่าใดให้คืนให้แก่เจ้าของ

๘.๗ หมวด ๕ มาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ

๘.๗.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่างยั่งยืนตามหลักการป้องกันล่วงหน้า (มาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่างยั่งยืนตามหลักการป้องกันล่วงหน้า โดยผู้ทำการประมงต้องไม่ฝ่าฝืนและปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

๘.๗.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

๘.๗.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นเรือประมง (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นเรือประมง

๘.๗.๔ กำหนดข้อห้ามในการกระทำการตามมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ (มาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา

(๓) ปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

(๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำอันจำเป็นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

๘.๗.๕ กำหนดให้ผู้ใดที่กระทำโดยเจตนาหรือโดยประมาททำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการช่วยเหลือหรือป้องกันชีวิตสัตว์น้ำและทำให้ที่จับสัตว์น้ำฟื้นฟูกลับสู่สภาพตามธรรมชาติ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาททำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการช่วยเหลือหรือป้องกันชีวิตสัตว์น้ำและทำให้ที่จับสัตว์น้ำฟื้นฟูกลับสู่สภาพตามธรรมชาติ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด

๘.๗.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมง หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและได้ดำเนินการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่สัตว์น้ำเกินสมควรแล้ว แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร (มาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมง หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและได้ดำเนินการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่สัตว์น้ำเกินสมควรแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

๘.๗.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ หรือจากการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ หรือที่ได้มาจากเรือประมงที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๙๔ หรือที่มีชื่ออยู่ในประกาศรายชื่อตามมาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ หรือจากการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ หรือที่ได้มาจากเรือประมงที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๙๔ หรือที่มีชื่ออยู่ในประกาศรายชื่อตามมาตรา ๑๑๖

๘.๗.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๗.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใด หรือทำการใดในที่จับสัตว์น้ำ อันเป็นการกั้นทางเดินของสัตว์น้ำหรือเป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัยหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน (มาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใด หรือทำการใดในที่จับสัตว์น้ำ อันเป็นการกั้นทางเดินของสัตว์น้ำหรือเป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัยหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน

๘.๗.๑๐ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดวิธีปฏิบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่การครอบครอง สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ (มาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งไว้ในครอบครองต้องส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นโดยเร็ว

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

๘.๗.๑๑ กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำบางชนิดได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายจากโรคระบาด และกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายจากโรคระบาด รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำบางชนิดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

๘.๗.๑๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำชนิดที่เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำที่หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำสัตว์น้ำดังกล่าวขึ้นเรือประมง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตของสัตว์น้ำนั้น (มาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำชนิดที่เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำที่หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำสัตว์น้ำดังกล่าวขึ้นเรือประมง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตของสัตว์น้ำนั้น

๘.๗.๑๓ กำหนดชนิดของเครื่องมือทำการประมงที่ห้ามผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับกับเครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำการประมงพื้นบ้าน (มาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมงดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือโพงพาง รั้วโซมานหรือกันซู้รั้วโซมาน เครื่องมือลี หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะและวิธีการคล้ายคลึงกัน

(๒) เครื่องมือลอบพับได้หรือไอโง่ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์น้ำสลับซ้ายขวา อยู่ทางด้านข้างใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ

(๓) เครื่องมืออวนลากที่มีช่องตาอวนกันถูงเล็กกว่าขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เครื่องมืออวนรุนที่ใช้ติดกับเรือยนต์ เว้นแต่เป็นอวนรุนเคย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับเครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำการประมงพื้นบ้าน

๘.๗.๑๔ กำหนดให้ผู้ที่ใช้เครื่องมืออวนรุนเคยที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของอวน ขนาดของเรือ วิธีที่ใช้บริเวณพื้นที่ หรือระยะเวลาในการทำการประมง (มาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนรุนเคยที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของอวน ขนาดของเรือ วิธีที่ใช้บริเวณพื้นที่ หรือระยะเวลาในการทำการประมง

๘.๗.๑๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตร ทำการประมงในเวลากลางคืน (มาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตร ทำการประมงในเวลากลางคืน

๘.๗.๑๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๗.๑๗ กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ในการออกประกาศตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวมิใช่บังคับแก่การกระทำ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็น การออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใดเป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณ ที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย (มาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจ ออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง ขนาดของเรือประมงที่ใช้ประกอบการทำการประมง และเงื่อนไขอื่นที่ห้ามใช้ ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) ข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๓) พื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิง รัง ถ่วง หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เครื่องมืออยู่น้อยอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิใช่บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็นการออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใด เป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การกำหนดของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี แล้วให้ใช้บังคับได้ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบและเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตทะเลชายฝั่ง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตทะเลชายฝั่ง

๘.๗.๑๘ กำหนดให้ในกรณีที่การออกประกาศตามมาตรา ๗๑ จะต้องดำเนินการ ในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบ ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีใช้อำนาจในการกำหนดแทนคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด แล้วแจ้ง ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบ (มาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่การออกประกาศตามมาตรา ๗๑ จะต้องดำเนินการ ในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบ ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีใช้อำนาจในการกำหนดแทนคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด แล้วแจ้ง ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบ

๘.๘ หมวด ๖ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๘.๘.๑ กำหนดวัตถุประสงค์การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งผลผลิตของสัตว์น้ำอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้เกิดความยั่งยืนโดยคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว และการรักษาความสมดุลในระบบนิเวศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงทั้งในด้านคุณภาพและสุขอนามัยที่ได้มาตรฐาน (มาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งผลผลิตของสัตว์น้ำอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้เกิดความยั่งยืนโดยคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว และการรักษาความสมดุลในระบบนิเวศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงทั้งในด้านคุณภาพและสุขอนามัยที่ได้มาตรฐาน

๘.๘.๒ กำหนดให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพและคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยในการบริโภคสัตว์น้ำ และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในอันที่จะส่งเสริม พัฒนา และแนะนำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวและมีให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศและความสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และออกหนังสือรับรองความชอบด้วยมาตรฐานของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ (มาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพและคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยในการบริโภคสัตว์น้ำ ให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในอันที่จะส่งเสริม พัฒนา และแนะนำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ถูกต้องตามมาตรฐานตามวรรคหนึ่งและมีให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศและความสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และออกหนังสือรับรองความชอบด้วยมาตรฐานของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ

๘.๘.๓ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๔ หรือขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพหรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการออกหนังสือรับรองหรือตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๔ หรือขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพหรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการออกหนังสือรับรองหรือตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๘.๔ กำหนดให้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ ขนาด หรือวัตถุประสงค์ของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมได้ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น (มาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ ขนาด หรือวัตถุประสงค์ของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมได้

๘.๘.๕ กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม นอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนดให้เป็นเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม นอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนดให้เป็นเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๘.๘.๖ กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมภายในเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๗ ต้องปฏิบัติ (มาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมภายในเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๗ ต้องปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวิธีการที่กำหนด

(๒) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดเรื่องอื่นใดที่จำเป็นในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น

๘.๘.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการโอนใบอนุญาตดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

๘.๙ หมวด ๗ การควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบ

- กำหนดวัตถุประสงค์ในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบ (มาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบการควบคุม เฝ้าระวัง และตรวจสอบการทำการประมงให้มีประสิทธิภาพ และสร้างระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำการประมงไปจนถึงผู้บริโภครายสุดท้าย

นอกจากบทบัญญัติในหมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๙ แล้ว การควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการทำการประมงให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

๘.๙.๑ ส่วนที่ ๑ การควบคุมและเฝ้าระวัง

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการแก่ผู้ที่จะนำเรือประมงที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดออกไปทำการประมงพาณิชย์ (มาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ผู้ใดจะนำเรือประมงที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดออกไปทำการประมงพาณิชย์ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้ จุดจอดเรือ การขนถ่ายสัตว์น้ำ การขาย หรือการเททิ้งสัตว์น้ำ ซึ่งต้องรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ และต้องส่งรายงานให้กรมประมงทราบ ตามระยะเวลาและโดยวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง ต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการทำการ ประมง และเอกสารหลักฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนดด้วย

(๔) จัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี ประกาศกำหนด

(๕) กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศ กำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติแก่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือก่อนนำ เรือประมงตามมาตรา ๘๑ ออกจากท่าเทียบเรือประมง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการ กรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือฝ่าฝืน (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ก่อนนำเรือประมงตามมาตรา ๘๑ ออกจากท่าเทียบเรือประมง เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือต้องนำเอกสารเกี่ยวกับทะเบียนเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ ใบอนุญาตให้ ทำการประมง จำนวน รายชื่อและหนังสือคนประจำเรือ หรือหลักฐานการอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ของคนประจำเรือที่จะออกไปพร้อมกับเรือประมง และหลักฐานเกี่ยวกับการจัดระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ยื่นต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ กำหนด

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่ยื่นเอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่ง หรือการจัดระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งห้ามมิให้นำเรือออกจากท่าเทียบ เรือประมงหรือสั่งให้นำเรือประมงเข้าเทียบท่าได้

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคนประจำเรือ (มาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ คนประจำเรือต้องมีหนังสือคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วย การเดินเรือในน่านน้ำไทย และในกรณีคนประจำเรือไม่มีสัญชาติไทย ต้องได้รับอนุญาตให้ อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และต้องได้รับใบอนุญาตให้ทำงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้อธิบดีมีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าท่า ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยในการออกหนังสือคนประจำเรือ ผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติในการอนุญาตให้คนต่างด้าวที่ประสงค์จะทำงานในเรือประมงอยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และมีอำนาจเช่นเดียวกับนายทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวในการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นทำงานในเรือประมง ที่จะออกไปทำการประมงในทะเล

การอนุญาตตามวรรคสอง ให้อธิบดีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด และเมื่อได้ออกหนังสือคนประจำเรือหรือได้อนุญาตให้ผู้ใดแล้ว ให้แจ้งให้กรมเจ้าท่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการจัดหางานทราบด้วย ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิคนประจำเรือในการขออนุญาตหนังสือคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือขอใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

ให้อธิบดีมีอำนาจออกหนังสือคนประจำเรือและหลักฐานการอนุญาตให้แก่คนประจำเรือตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งคนประจำเรือต้องเก็บรักษาหลักฐานนั้นไว้กับตัวหรือในสถานที่ที่ปลอดภัยในเรือประมงที่ตนประจำอยู่

การออกหนังสือคนประจำเรือและการอนุญาตตามวรรคสอง ให้ใช้ได้แต่เฉพาะการทำงานในเรือประมงที่ระบุไว้ในหลักฐานการอนุญาต และในบริเวณท่าเทียบเรือประมง และเฉพาะตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหลักฐานการอนุญาต

- กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะใช้ท่าเทียบเรือของตนเป็นท่าเทียบเรือประมง ต้องจดทะเบียนเป็นท่าเทียบเรือประมงต่อกรมประมง เว้นแต่ท่าเทียบเรือนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจการแพปลาอยู่แล้ว (มาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ผู้ใดประสงค์จะใช้ท่าเทียบเรือของตนเป็นท่าเทียบเรือประมง ต้องจดทะเบียนเป็นท่าเทียบเรือประมงต่อกรมประมง เว้นแต่ท่าเทียบเรือนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจการแพปลาอยู่แล้ว

- กำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงทุกลำที่เข้าใช้บริการจอดเรือ ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง และต้องเก็บบันทึกไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ ตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ดำเนินการรวบรวม และจัดส่งรายงานการเข้าออกเรือตามมาตรา ๘๑ ไปที่ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ เจ้าของท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงทุกลำที่เข้าใช้บริการจอดเรือ ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง และต้องเก็บบันทึกไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ ตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ดำเนินการรวบรวม และจัดส่งรายงานการเข้าออกเรือตามมาตรา ๘๑ ไปที่ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์ ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่า ณ สถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือสถานที่ที่เป็นกิจการแพปลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ประกาศของอธิบดีดังกล่าวอาจกำหนดขนาดของเรือประมงที่สามารถขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมงแห่งใดด้วยก็ได้ และกำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการกิจการแพปลาดังกล่าว จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และส่งสำเนาให้กรมประมงตามระยะเวลาและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์ ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่า ณ สถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือสถานที่ที่เป็นกิจการแพปลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ประกาศของอธิบดีตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดขนาดของเรือประมงที่สามารถขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมงแห่งใดด้วยก็ได้

ให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการกิจการแพปลาตามวรรคหนึ่ง จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และส่งสำเนาให้กรมประมงตามระยะเวลาและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล เว้นแต่เป็นการขนถ่ายไปยังเรือประมงที่ได้จดทะเบียนให้เป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ โดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือที่ทำการประมงต้องได้รับอนุญาตทางวิทยุสื่อสารหรือช่องทางอื่นทำนองเดียวกันจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยจะกำหนดตามประเภทหรือขนาดของเรือ พื้นที่ หรือระยะเวลาที่ห้ามทำการขนถ่ายสัตว์น้ำก็ได้ (มาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล เว้นแต่เป็นการขนถ่ายไปยังเรือประมงที่ได้จดทะเบียนให้เป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ โดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือที่ทำการประมงต้องได้รับอนุญาตทางวิทยุสื่อสารหรือช่องทางอื่นทำนองเดียวกันจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ

หลักเกณฑ์และระยะเวลาในการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการขอตระเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยจะกำหนดตามประเภทหรือขนาดของเรือ พื้นที่ หรือระยะเวลาที่ห้ามทำการขนถ่ายสัตว์น้ำก็ได้

- กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการแก่ผู้ที่จะนำเรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ (มาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ผู้ใดจะนำเรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือและรายงานให้กรมประมงทราบตามระยะเวลาและโดยวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้เรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำนอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งใดต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของรัฐชายฝั่งนั้น และในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงต้องปฏิบัติตามกฎ หรือระเบียบขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ เรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำนอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งใดต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของรัฐชายฝั่งนั้น และในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงต้องปฏิบัติตามกฎ หรือระเบียบขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๘.๙.๒ ส่วนที่ ๒ หลักฐานเพื่อการสืบค้น

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รวบรวมและจัดทำหลักฐานเพื่อประกอบการตรวจสอบ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นความชอบด้วยกฎหมายของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการประมง (มาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นความชอบด้วยกฎหมายของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการประมง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รวบรวมและจัดทำหลักฐานเพื่อประกอบการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง และส่งรายงานให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒)

(๒) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ และส่งรายงานให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ (๒)

(๓) เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องส่งสำเนาให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๖ วรรคสาม

(๔) ผู้ซื้อสัตว์น้ำจากท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลาตาม (๓) ต้องกรอกข้อมูลในหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตาม (๓) เมื่อขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น

(๕) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำ ต้องจัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) ผู้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๒

- กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการกำหนดให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมตามมาตรา ๙๖ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และกำหนดว่าเมื่อผู้ซื้อสัตว์น้ำดังกล่าวขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น ให้กรอกข้อมูลในแบบรายการตามวรรคหนึ่งระบุผู้ซื้อหรือผู้รับมอบสัตว์น้ำนั้นทุกทอดไป (มาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมตามมาตรา ๙๖ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ซื้อสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น ให้กรอกข้อมูลในแบบรายการตามวรรคหนึ่งระบุผู้ซื้อหรือผู้รับมอบสัตว์น้ำนั้นทุกทอดไป

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสู่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะส่งออกหรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบก่อน

กำหนดให้ในการอนุญาตดังกล่าว ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยการขออนุญาตและการอนุญาตดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวไม่ใช่บังคับกับการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เรือประมงไทยจับได้จากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร โดยในกรณีเช่นนั้นมิให้ถือว่าเป็นการนำเข้า

(มาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ใดประสงค์จะส่งออกหรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบก่อน

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เรือประมงไทยจับได้จากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร โดยในกรณีเช่นนั้นมิให้ถือว่าเป็นการนำเข้า

- กำหนดให้ผู้ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ประสงค์จะขอใบรับรองการจับสัตว์น้ำ หรือใบรับรองการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือการแปรรูปสัตว์น้ำ ยื่นคำขอต่อกรมประมง ตามแบบ วิธีการ และชำระค่าใช้จ่ายในการออกใบรับรองตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ ผู้ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำผู้ใดประสงค์จะขอใบรับรองการจับสัตว์น้ำ หรือใบรับรองการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือการแปรรูปสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอต่อกรมประมง ตามแบบ วิธีการ และชำระค่าใช้จ่ายในการออกใบรับรองตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๙.๓ ส่วนที่ ๓ มาตรการในการตรวจสอบ

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย ที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร และกำหนดให้อำนาจอธิบดีในการประกาศรายชื่อเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ทราบทั่วกัน โดยให้พิจารณาจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ประกาศโดยรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (มาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย ที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศรายชื่อเรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ทราบทั่วกัน โดยให้พิจารณาจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ประกาศโดยรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

- กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติแก่เรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว และกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติในกรณีเรือประมงดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืน (มาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ เรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งล่วงหน้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสี่สิบแปด ชั่วโมง ก่อนเวลาที่เรือประมงจะเดินทางถึงท่าเทียบเรือ โดยต้องแจ้งข้อมูลและเข้าเทียบท่าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลตามวรรคหนึ่ง และแจ้งให้ผู้ควบคุมเรือทราบภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากที่ได้รับแจ้งการขอเข้าเทียบท่า

ในกรณีที่เรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเรือประมงดังกล่าวได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเกี่ยวข้องกับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการเข้าเทียบท่า เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของคนประจำเรือหรือตัวเรือประมง หรือในกรณีมีเหตุสุดวิสัย

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของเรือประมงที่ได้รับอนุญาตให้เทียบท่าตามมาตรา ๙๕ และเทียบท่าแล้ว (มาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ เมื่อเรือประมงได้รับอนุญาตให้เทียบท่าตามมาตรา ๙๕ และเทียบท่าแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมงได้

ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตให้นำเข้าตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือจะพิสูจน์ได้ว่า

(๑) เรือประมงนั้นมีใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง ซึ่งออกโดยรัฐเจ้าของธงหรือรัฐชายฝั่ง

(๒) มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ามีได้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือทำหนังสือรับรองว่า รัฐเจ้าของธงจะยืนยันในเวลาอันสมควรว่าสัตว์น้ำที่จับได้นั้นเป็นไปตามข้อบังคับขององค์การระหว่างประเทศ

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เรือประมงนั้นออกจากราชาอาณาจักรได้ภายในเวลาที่กำหนด และแจ้งให้รัฐเจ้าของธงหรือประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง และองค์การระหว่างประเทศเพื่อทราบ ในกรณีที่เรือประมงนั้นไม่ออกนอกราชาอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนด หรือมีหลักฐานชัดเจนว่าเรือนั้นได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือกรณีเป็นเรือไร้สัญชาติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ยึดเรือประมง

และทรัพย์สินในเรือประมงนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลายได้ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายอื่นแล้ว ให้กรมประมงยึดไว้จนกว่าเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือสามารถพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่สามารถ พิสูจน์ได้ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายทอดตลาด เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในการขายทอดตลาดตามวรรคสาม มิให้นำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ออกขายทอดตลาดด้วย โดยให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าว หรือนำไปดำเนินการเพื่อแจกให้แก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสโดยไม่คิดราคา

เรือประมงที่ไม่อาจแสดงหลักฐานตามวรรคสองได้ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อนเข้าเทียบท่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้บริการ เต็มเชื้อเพลิงและเสบียง หรือซ่อมบำรุง ตามความจำเป็นก็ได้

- กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดให้เรือประมงที่ทำการประมง พื้นบ้านซึ่งรัฐเจ้าของธงที่มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรไทยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแนวปฏิบัติ ให้เรือดังกล่าวต้องปฏิบัติ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยก็ได้ (มาตรา ๙๗)

มาตรา ๙๗ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้เรือประมงที่ทำการประมงพื้นบ้าน ซึ่งรัฐเจ้าของธงที่มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรไทยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙๕ และ มาตรา ๙๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแนวปฏิบัติให้เรือดังกล่าว ต้องปฏิบัติ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยก็ได้

๘.๑๐ หมวด ๘ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๘.๑๐.๑ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในการจัดทำมาตรฐาน ด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่ง หรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ว่าได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยการกำหนดมาตรฐาน ดังกล่าวให้ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานให้แก่ผู้ซึ่งดำเนินการได้มาตรฐานดังกล่าว ได้ตามที่ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการประมง ดำเนินการให้ได้มาตรฐาน โดยการร้องขอหนังสือรับรองดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศ กำหนด โดยจะกำหนดให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรับรองด้วยก็ได้ (มาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัย ในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตน ให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้รับการรับรองคุณภาพว่าได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการการประมง ดำเนินการให้ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรอง การได้มาตรฐานให้แก่ผู้ซึ่งดำเนินการได้มาตรฐานดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอ

การร้องขอหนังสือรับรองตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรับรองด้วยก็ได้

๘.๑๐.๒ กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ การประมงทุกประเภทหรือบางประเภท หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางชนิด ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานตามมาตรา ๙๘ ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณี ที่ประเทศไทยมีอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่มีประกาศดังกล่าวไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแก้ไขให้ถูกต้อง หรือหยุดดำเนินการ เป็นเวลาตามที่กำหนด ตามที่เห็นสมควรได้ (มาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการประมงทุกประเภทหรือบางประเภท หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางชนิด ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานตามมาตรา ๙๘ ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีประกาศ ตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแก้ไขให้ถูกต้อง หรือหยุดดำเนินการ เป็นเวลาตามที่กำหนดตามที่เห็นสมควรได้

๘.๑๐.๓ กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกิน มาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ แห่งนั้นภายในเวลาที่กำหนดได้ (มาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐาน ที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้น ภายในเวลาที่กำหนดได้

๘.๑๑ หมวด ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๑๑.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของหมวดพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการการประมงมีความครบถ้วนและถูกต้อง

๘.๑๑.๒ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ด้วยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาต หรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน จำหน่าย ผลิตหรือแปรรูป สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๗๖ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๔) ควบคุมเรือประมง หยุดเรือประมง หยุดทำการประมงหรือการขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงนำเรือประมงเข้าเทียบท่า หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำใดเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๖) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๗) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๘) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕

(๙) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๗๘ (๔)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๘) หรือ (๙) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่นหรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือค้นตาม (๕) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ผู้อนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

๘.๑๑.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ซึ่งติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตแต่ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตรื้อถอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้และหากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นเสียได้ โดยให้ผู้ได้รับคำสั่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้น (มาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ซึ่งติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตแต่ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต รื้อถอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้

หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นเสียได้ โดยให้ผู้ได้รับคำสั่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้น

๘.๑๑.๔ กำหนดให้สิทธิ อำนาจ หน้าที่ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการขึ้นไปบนเรือไร้สัญชาติ หรือเรือประมงที่พบว่ากำลังทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย บรรดาที่ทำการประมงอยู่นอกน่านน้ำไทยตามขอบเขตที่กำหนดไว้ (มาตรา ๑๐๔)

มาตรา ๑๐๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ และเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีหรือความตกลงที่ประเทศไทยมีอยู่กับองค์การระหว่างประเทศในทุกระดับ เมื่อได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ของประเทศที่มีอำนาจหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจควบคุมดูแล

การทำการประมงในเขตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและได้รับการคุ้มครองในการขึ้นไปบนเรือไร้สัญชาติ หรือเรือประมงที่พบว่ากำลังทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย บรรดาที่ทำการประมงอยู่นอกน่านน้ำไทยเพื่อตรวจสอบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้

การขึ้นไปบนเรือประมงเพื่อตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติของนานาประเทศและเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติ และให้นำความในมาตรา ๑๐๕ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้แจ้งให้รัฐเจ้าของธงหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ

๘.๑๑.๕ กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามที่กำหนด ในกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีผู้กระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๕)

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ใดกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกข้อมูลการฝ่าฝืนที่ต้องสงสัยไว้ในรายงานผลการตรวจสอบและจัดเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนที่ต้องสงสัยไว้ และส่งมอบรายงานการตรวจสอบให้แก่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๒) สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้หรือได้มาจากการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือสิ่งกักเรือประมงไว้จนกว่าจะมีการพิจารณา และมีคำสั่งตามหมวด ๑๐ หรือหมวด ๑๑

๘.๑๑.๖ กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมง ท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๖)

มาตรา ๑๐๖ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้

ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ในการช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอหรือกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

๘.๑๑.๗ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถ ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ได้ตลอดเวลา แต่ในกรณีมีผู้ขอรับบริการนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ทำการ ผู้ขอรับบริการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าป่วยการพิเศษตามอัตรา ที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๑๐๗)

มาตรา ๑๐๗ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ได้ตลอดเวลา แต่ในกรณีมีผู้ขอรับบริการนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการ ผู้ขอรับบริการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าป่วยการพิเศษตามอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๑๑.๘ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๐๘)

มาตรา ๑๐๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑๑.๙ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๑๐๙)

มาตรา ๑๐๙ ในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๑๒ หมวด ๑๐ มาตรการทางปกครอง

๘.๑๒.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของมาตรการทางปกครอง (มาตรา ๑๑๐)

มาตรา ๑๑๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการทางปกครองที่เพียงพอเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการใช้โทษทางอาญาที่ได้กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ และเพื่อกำหนดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๘.๑๒.๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๙ ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขดังกล่าวซ้ำ ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือการอนุญาตได้ (มาตรา ๑๑๑)

มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๔ ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งซ้ำ ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือการอนุญาตได้

๘.๑๒.๓ กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเจ้าของ ทำเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือเจ้าของเรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่าย สัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๑๒)

มาตรา ๑๑๒ เจ้าของทำเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือเจ้าของเรือ ที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนด นี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิก ถอนการจดทะเบียนได้

๘.๑๒.๔ กำหนดให้อำนาจอธิบดีในการสั่งการต่าง ๆ ตามที่กำหนด ในกรณี มีผู้ทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง (มาตรา ๑๑๓)

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีมีอำนาจ สั่งดังต่อไปนี้

(๑) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนั้นหรือเครื่องมือ ทำการประมง

(๒) ห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

(๓) สั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะสั่งห้ามมิให้ ใช้เรือประมงนั้นจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตด้วยก็ได้

(๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) กักเรือประมงหรือสั่งให้วางประกัน ในกรณีเรือประมงที่กระทำความผิด เป็นเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย

ในการยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตาม (๑) อธิบดีจะสั่งให้เจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือดูแลและเก็บรักษาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไว้ในเรือให้อยู่ในสภาพเดิมก็ได้

การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

๘.๑๒.๕ กำหนดกรณีที่ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๑๔)

มาตรา ๑๑๔ การกระทำดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืน กฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓

(๑) ใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมงตามมาตรา ๑๐

(๒) ทำการประมงโดยไม่มีใบอนุญาตทำการประมงหรือไม่มีใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๘

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑

(๔) จัดทำบันทึกการทำการประมงหรือรายงานการทำการประมงโดยใช้เอกสารอันเป็นเท็จหรือทำลายเอกสารหรือหลักฐานในการกระทำความผิด

(๕) ทำการประมงเกินปริมาณหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ ทำการประมงในบริเวณที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา ๕๖ หรือทำการประมงในเวลาที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา ๗๐

(๖) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๒ หรือใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ (๑)

(๗) ทำการประมงโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่รัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศกำหนดไว้ตามมาตรา ๔๙

(๘) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา ๕๗

(๙) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา ๖๖

(๑๐) ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙

(๑๑) ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมงหรือทะเบียนเรือประมง

(๑๒) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้สังเกตการณ์ ปิดบังซ่อนเร้น หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๓) มีส่วนร่วม สนับสนุน หรือจัดหาสิ่งจำเป็นให้แก่เรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๔) กระทำการอันเป็นความผิดในเรื่องอื่นใดที่ไม่ใช่เป็นการกระทำตาม (๑) ถึง (๑๓) เกินสามครั้งภายในหนึ่งปี ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

๘.๑๒.๖ กำหนดเกี่ยวกับการอุทธรณ์ กรณีผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ การเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๑๒ หรือการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๑๕)

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ การเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๑๒ หรือการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น เว้นแต่อธิบดีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี จะสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

๘.๑๒.๗ กำหนดให้เรือประมงใดถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้รัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือนั้นให้ทราบทั่วกัน และจะสั่งให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยเพิกถอนทะเบียนเรือสำหรับใช้ในการประมงด้วยก็ได้ และเมื่อรัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือประมงนั้นหรือมีการออกคำสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือนั้นทำการประมงอีกเป็นระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่มิประกาศรายชื่อดังกล่าว และในระหว่างเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้เจ้าของทำเทียบเรือประมงหรือกิจการแพปลายินยอมให้เรือประมงดังกล่าวนำสัตว์น้ำขึ้นเทียบทำเทียบเรือประมงหรือแพปลาของตน (ร่างมาตรา ๑๑๖)

มาตรา ๑๑๖ เรือประมงใดถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้รัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือนั้นให้ทราบทั่วกัน และจะสั่งให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยเพิกถอนทะเบียนเรือสำหรับใช้ในการประมงด้วยก็ได้ และเมื่อรัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือประมงนั้นหรือมีการออกคำสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือนั้นทำการประมงอีกเป็นระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่มิประกาศรายชื่อดังกล่าว และในระหว่างเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้เจ้าของทำเทียบเรือประมงหรือกิจการแพปลายินยอมให้เรือประมงดังกล่าวนำสัตว์น้ำขึ้นเทียบทำเทียบเรือประมงหรือแพปลาของตน

๘.๑๒.๘ กำหนดรายละเอียดที่ต้องมีในประกาศรายชื่อเรือประมงตามมาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๑๑๗)

มาตรา ๑๑๗ ประกาศรายชื่อเรือประมงตามมาตรา ๑๑๖ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเรือประมงและชื่อเดิม
- (๒) ธงของเรือประมงและธงสัญชาติเดิมของเรือ
- (๓) เจ้าของเรือ เจ้าของเรือคนเดิมที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับผลประโยชน์ของเรือ

ดังกล่าว

(๔) เลขทะเบียนหรือหมายเลขประจำเรือที่ออกโดยองค์การระหว่างประเทศ และที่ออกโดยกรมเจ้าท่า

- (๕) รูปถ่ายของเรือ
- (๖) วันที่ขึ้นบัญชีรายชื่อ
- (๗) ระบุการกระทำความผิดที่เป็นเหตุให้ขึ้นบัญชีรายชื่อเรือประมง
- (๘) ระยะเวลาการเพิกถอนทะเบียนเรือสำหรับใช้ทำการประมง

๘.๑๒.๙ กำหนดให้กรมประมงแจ้งบัญชีรายชื่อเรือประมงที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑๖ ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศทราบ (มาตรา ๑๑๘)

มาตรา ๑๑๘ ให้กรมประมงแจ้งบัญชีรายชื่อเรือประมงที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑๖ ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศทราบ

๘.๑๒.๑๐ กำหนดเหตุที่รัฐมนตรีอาจถอดชื่อเรือประมงออกจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๑๑๙)

มาตรา ๑๑๙ รัฐมนตรีอาจถอนชื่อเรือประมงออกจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ เมื่อ

(๑) เจ้าของเรือได้แสดงหลักฐานว่า เรือประมงนั้นมิได้มีความเกี่ยวพันกับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เรือประมงนั้นอับปางหรือถูกทำลาย

(๓) เมื่อพ้นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี นับแต่เรือประมงถูกประกาศขึ้นบัญชีรายชื่อและไม่ได้รับรายงานว่าเรือประมงนั้นเกี่ยวข้องกับทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก

(๔) เจ้าของเรือนั้น ได้แสดงหลักฐานว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เรือนั้นสามารถทำการประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือขจัดส่วนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายครบถ้วนแล้ว

(๕) เจ้าของเรือนั้น ได้แสดงพยานหลักฐานให้เป็นที่พอใจได้ว่า ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด และได้มีมาตรการในการป้องกันตามสมควรแล้ว

๘.๑๒.๑๑ กำหนดวิธีดำเนินในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ หรือมาตรา ๑๑๓ (มาตรา ๑๒๐)

มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ หรือมาตรา ๑๑๓ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑๓ หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ

๘.๑๓.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ในหมวดบทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๒๑)

มาตรา ๑๒๑ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดโทษทางอาญาให้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องปรามการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด รวมทั้งการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

๘.๑๓.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมง
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๑๒๒)

มาตรา ๑๒๒ ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมงผู้ใด
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

๘.๑๓.๓ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่น
บาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง
แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง
ยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่า
ของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง
หกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่า
ของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง
หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับ
จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป
ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่า
สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๒๓)

มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท
ถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่
จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับ
จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับ
จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับ
จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำ ที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๔ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่า สี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหรือคนงานที่มีการจ้างงานโดยผิดกฎหมายหนึ่งคน

ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน (มาตรา ๑๒๔)

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่า สี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหรือคนงานที่มีการจ้างงานโดยผิดกฎหมายหนึ่งคน

ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน

๘.๑๓.๕ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่า สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๒๕)

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำ ที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๖ กำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๑๒๖)

มาตรา ๑๒๖ ผู้ทำการประมงพื้นบ้านผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

๘.๑๓.๖ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๒๗)

มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใด จะสูงกว่า

๘.๑๓.๙ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๐)

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๑๐ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (มาตรา ๑๓๑)

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

๘.๑๓.๑๑ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดทำการประมงโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

๘.๑๓.๑๕ กำหนดให้ผู้สังเกตการณ์ผู้ใดละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๓๖)

มาตรา ๑๓๖ ผู้สังเกตการณ์ผู้ใดละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๓.๑๖ กำหนดให้เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือปรับจำนวนสองเท่าของค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๓๗)

มาตรา ๑๓๗ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือปรับจำนวนสองเท่าของค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๓.๑๗ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๓๘)

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๑๙ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงห้าแสนบาท (มาตรา ๑๔๐)

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงห้าแสนบาท

๘.๑๓.๒๐ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๑)

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๒๑ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครอง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๒)

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครอง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๒๒ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท และต้องรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติหรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพตามธรรมชาติให้แก่รัฐตามจำนวนที่รัฐได้ใช้จ่ายไป (มาตรา ๑๔๓)

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท และต้องรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติ หรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพตามธรรมชาติให้แก่รัฐ ตามจำนวนที่รัฐได้ใช้จ่ายไป

๘.๑๓.๒๓ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว นำสัตว์น้ำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๔๔)

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง นำสัตว์น้ำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๓.๒๔ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับหรือนำขึ้นเรือประมงแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๕)

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับหรือนำขึ้นเรือประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๒๕ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๔๖)

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๒๖ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๔๗)

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๒๗ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง (มาตรา ๑๔๘)

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง

๘.๑๓.๒๘ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๑) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน รวมทั้งต้องดำเนินการฟื้นฟูหรือชำระค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำหรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติ (มาตรา ๑๔๙)

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๑) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน รวมทั้งต้องดำเนินการฟื้นฟูหรือชำระค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำหรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติ

๘.๑๓.๒๙ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท (มาตรา ๑๕๐)

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

๘.๑๓.๓๐ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท (มาตรา ๑๕๑)

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท

๘.๑๓.๓๑ กำหนดให้ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยมิได้รายงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๘ (๒) หรือ (๓) หรือทำรายงานอันเป็นเท็จ หรือไม่นำเรือกลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๑ (๕) ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับห้าแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป
ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท
(มาตรา ๑๕๒)

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยมิได้รายงานตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๘ (๒) หรือ (๓) หรือทำรายงาน
อันเป็นเท็จ หรือไม่นำเรือกลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๑ (๕) ต้องระวางโทษปรับ
หนึ่งหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับห้าแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป
ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

๘.๑๓.๓๒ กำหนดให้เจ้าของเรือประมงผู้ใดใช้คนประจำเรือซึ่งไม่มีหนังสือคน
ประจำเรือหรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาท
แต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อคนประจำเรือดังกล่าวหนึ่งคน และให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาตทำการประมงของเจ้าของเรือประมง และให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเพิกถอน
ประกาศนียบัตรนายเรือของผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย
(มาตรา ๑๕๓)

มาตรา ๑๕๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดใช้คนประจำเรือซึ่งไม่มีหนังสือคนประจำเรือ
หรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกิน
แปดแสนบาทต่อคนประจำเรือดังกล่าวหนึ่งคน และให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ทำการประมงของเจ้าของเรือประมง และให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเพิกถอนประกาศนียบัตรนาย
เรือของผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย

๘.๑๓.๓๓ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท (มาตรา ๑๕๔)

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

๘.๑๓.๓๔ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๗ หรือไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา ๘๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวน
ห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป
แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับ
จำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงยี่สิบห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(มาตรา ๑๕๕)

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงยี่สิบห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๓๕ กำหนดให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม หรือผู้ซื้อสัตว์น้ำจากบุคคลดังกล่าว ผู้ใดไม่จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำหรือจัดทำเอกสารหรือกรอกข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท (มาตรา ๑๕๖)

มาตรา ๑๕๖ เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม หรือผู้ซื้อสัตว์น้ำจากบุคคลดังกล่าว ผู้ใดไม่จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำหรือจัดทำเอกสารหรือกรอกข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

๘.๑๓.๓๖ กำหนดให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำผู้ใดไม่จัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นหรือทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท (มาตรา ๑๕๗)

มาตรา ๑๕๗ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำผู้ใดไม่จัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นหรือทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท

๘.๑๓.๓๗ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง หรือแสดงใบรับรอง การจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับ ห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน (มาตรา ๑๕๘)

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง หรือแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำ หรือเอกสารอื่นใดตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับห้าเท่าของมูลค่า สัตว์น้ำที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน

๘.๑๓.๓๘ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๕๙)

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่า ของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๓๙ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (มาตรา ๑๖๐)

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่า ของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

๘.๑๓.๔๐ กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๑)

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๓.๔๑ กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ออกตามมาตรา ๑๐๒ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า หรือฝ่าฝืนตามคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดดังกล่าวเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) เป็นกรณีที่ใช้เรือ ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปให้ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท

(มาตรา ๑๖๒)

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๑๐๒ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า หรือฝ่าฝืนตามคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) เป็นกรณีที่ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปให้ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท

๘.๑๓.๔๒ กำหนดให้ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๓)

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๓.๔๓ กำหนดให้ผู้ใดนำข้อมูลที่ได้รับจากระบบติดตามเรือประมงหรือบันทึกการทำประมง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามอำนาจหน้าที่ หรือเปิดเผยแก่ทางราชการหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามตรวจสอบและควบคุมการทำประมง (มาตรา ๑๖๔)

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดนำข้อมูลที่ได้รับจากระบบติดตามเรือประมงหรือบันทึกการทำประมง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามอำนาจหน้าที่ หรือเปิดเผยแก่ทางราชการหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามตรวจสอบและควบคุมการทำประมง

๘.๑๓.๔๔ กำหนดให้ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมงหรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าว ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(มาตรา ๑๖๕)

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมงหรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

๘.๑๓.๔๕ กำหนดให้ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น (มาตรา ๑๖๖)

มาตรา ๑๖๖ ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

๘.๑๓.๔๖ กำหนดให้ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในห้าปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็นสองเท่า (มาตรา ๑๖๗)

มาตรา ๑๖๗ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในห้าปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็นสองเท่า

๘.๑๓.๔๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของผู้ใด หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้ใด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย (มาตรา ๑๖๘)

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของผู้ใด หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้ใด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

๘.๑๓.๔๘ กำหนดให้เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมง หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นกรณีเรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้วางประกันไว้ตามที่ศาลกำหนดแล้ว ให้ศาลสั่งปล่อยเรือนั้นไป (มาตรา ๑๖๙)

มาตรา ๑๖๙ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมง หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นกรณีเรือประมงที่มีไซเรือประมงไทยถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้วางประกันไว้ตามที่ศาลกำหนดแล้ว ให้ศาลสั่งปล่อยเรือนั้นไป

๘.๑๓.๔๙ กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบดังกล่าว ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว และยกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๙๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้ต้องหายกไว้ให้แก่ทางราชการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๑๗๐)

มาตรา ๑๗๐ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว และยกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๙๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้ต้องหายกไว้ให้แก่ทางราชการตามวรรคสี่ด้วยโดยอนุโลม

๘.๑๔ บทเฉพาะกาล

๘.๑๔.๑ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗๑)

มาตรา ๑๗๑ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

๘.๑๔.๒ กำหนดให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๗๒)

มาตรา ๑๗๒ ให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชกำหนดนี้

๘.๑๔.๓ กำหนดให้บรรดาประทານบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๑๗๓)

มาตรา ๑๗๓ บรรดาประทານบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

๘.๑๔.๔ กำหนดให้ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบห้าตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมง และได้รับอาชญาบัตรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงที่บ้านต่อไปจนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้ (มาตรา ๑๗๔)

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบห้าตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมงและได้รับอาชญาบัตรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงที่บ้านต่อไปจนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้

๘.๑๔.๕ กำหนดให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต (มาตรา ๑๗๕)

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต

๘.๑๔.๖ กำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗๖)

มาตรา ๑๗๖ ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนดการประมง

พ.ศ. ๒๕๕๘

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘^{*}

สหภาพยุโรปได้ประกาศให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่อาจจะไม่ให้ความร่วมมือในการป้องกันและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (ใบเหลือง) เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ โดยสาเหตุหนึ่งก็คือ กฎหมายว่าด้วยการประมงของประเทศไทยที่ใช้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทำการประมงที่ผิดกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย แม้ว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบให้ออกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปเมื่อต้นปี ๒๕๕๘ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘) ก็ตาม แต่บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังมีบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอต่อการป้องกันและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย

คณะรัฐมนตรีจึงได้มีการมอบหมายให้มีการดำเนินการยกร่างกฎหมายประมงขึ้นมาใหม่ โดยมีการนำเสนอในรูปแบบของพระราชกำหนด ซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑ กรณีจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจประเทศ ซึ่งหากประเทศไทยได้รับใบแดง ก็จะทำให้การส่งออกสินค้าประมงไปยังสหภาพยุโรปได้รับผลกระทบ และอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้มีการออกพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับในวันถัดไป มีหลักการสำคัญที่แตกต่างจากพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. การควบคุมการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับทรัพยากร

พระราชกำหนดจะกำหนดหลักการใหม่ในการอนุญาตให้ทำการประมง โดยกำหนดให้มีการใช้ข้อมูลในทางวิชาการ คำนวณจำนวนสัตว์น้ำที่จะสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน (Maximum Sustainable Yield) โดยการออกใบอนุญาตให้ทำการประมงจะต้องสอดคล้องกับจำนวนทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติในการกำหนดจำนวนเรือประมง ใบอนุญาตให้ทำการประมง

๒. การควบคุมของเรือประมงไทยในการทำการประมง

พระราชกำหนดมีหลักการในการกำหนดให้ทำการประมง การขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล ไม่ว่าจะกระทำภายในน่านน้ำไทย หรือนอกน่านน้ำไทย จะต้องได้รับอนุญาตก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจะถูกกำหนดให้มีผู้สังเกตการณ์ในเรือประมง (Observer On Board) เพื่อกำกับดูแลการทำการประมงให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของรัฐชายฝั่ง และองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาคในทะเลหลวงที่เรือประมงไทยเข้าไปทำการประมง

มีการกำหนดจำแนกเขตการประมงอย่างชัดเจนระหว่างประมงน้ำจืด ประมงพื้นบ้าน และประมงพาณิชย์ เพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาวประมงต่าง ๆ

^{*} ที่มา : กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. การตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability System)

มีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตรวจสอบสินค้าประมงได้ตลอดสายการผลิต ตั้งแต่การจับ การขนถ่าย การนำเข้า การผลิตที่โรงงาน และการส่งออก ว่าสินค้าสัตว์น้ำที่ส่งออกนั้น ไม่ได้มาจากการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย

กำหนดมาตรการในการตรวจสอบเรือประมง เรือขนถ่าย ของต่างประเทศ เพื่อตรวจสอบว่า สัตว์น้ำที่จะนำขึ้นท่าไม่ได้มาจากการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ให้สอดคล้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ (Post State measure) ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญในทางระหว่างประเทศ และประเทศไทย จะได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก (Fao Port State Measure Agreement) ในโอกาสต่อไป

๔. กำหนดมาตรการบังคับทางปกครอง

เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีการกำหนดมาตรการ บังคับทางปกครองควบคู่กับมาตรการบังคับในทางอาญา สำหรับความผิดในบางฐานที่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน กฎหมายอย่างร้ายแรง ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในทางกฎหมายระหว่างประเทศ คือ UN Fish stock Agreement ซึ่งประเทศไทยจะได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในลำดับถัดไป

มาตรการดังกล่าว เช่น การยึดสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์ สัมผัสใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย

๕. อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

เพื่อประสิทธิภาพในการควบคุม เฝ้าระวังการทำการประมงมีการกำหนดให้อำนาจ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมเรือประมง หยุดเรือประมง สั่งให้หยุดการทำการประมงหรือการขนถ่าย ขึ้นไปบนเรือประมงเพื่อตรวจสอบ กรณีมีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามกฎหมาย

๖. มาตรการคุ้มครองแรงงานในกิจการประมงทะเล และในโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ

มีการกำหนดบทบัญญัติห้ามใช้แรงงานที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือการจ้างคนต่างด้าวโดยฝ่าฝืนกฎหมายการทำงานของคนต่างด้าว กรณีเป็นเรือประมงจะมีการ เพิกถอนใบอนุญาตเกี่ยวกับเรือและใบอนุญาตทำการประมง กรณีที่เป็นโรงงานอาจมีคำสั่งให้หยุด การประกอบกิจการได้ภายในกำหนดตั้งแต่ ๑๐ - ๓๐ วัน หากมีการฝ่าฝืนอีกอาจมีคำสั่งปิดโรงงานได้ ทั้งนี้มาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมการแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ อีกทางหนึ่งด้วย

๗. มาตรการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีกรรมการทั้งในหน่วยงานของรัฐและเอกชนทำหน้าที่กำหนดนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับการประมง การเพาะเลี้ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการกำหนดแนวทางในการอนุญาตการทำการประมง ให้สอดคล้องกับทรัพยากรสัตว์น้ำ

มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกระดับ โดยคณะกรรมการฯ จะมีที่มาจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน ในส่วนของเอกชนมีการส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น เพื่อเข้ารับการสรรหามาเป็นคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาการประมงในระดับพื้นที่

พระราชกำหนดฯ ฉบับนี้ได้มีการนำเสนอเพื่อหารือกับผู้แทนจากสหภาพยุโรปแล้ว ผู้แทนฯ มีความพึงพอใจว่ากฎหมายฉบับนี้จะสามารถช่วยในการป้องกันและขจัดปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง
ที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 - 2562
Thailand National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal,
Unreported and Unregulated Fishing 2015 - 2019
(Thailand NPOA-IUU 2015 - 2019)

กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทย

บัญชีคำย่อ

APEC	Asia-Pacific Economic Cooperation ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
APFIC	Asia-Pacific Fishery Commission คณะกรรมการด้านการประมงแห่งเอเชีย-แปซิฟิก
ASEAN	Association of South East Asian Nations สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
BIMSTEC	Bay of Bengal Initiative Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ
CBD	Convention on Biological Diversity อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
CCAMLR	Commission for the Conservation Antarctic Marine Living Resource คณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตทางทะเลเขตแอนตาร์กติก
CCCC	Catch Certification Coordination Center ศูนย์ประสานงานการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ
CCRF	Code of Conduct for Responsible Fisheries จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ
CITES	Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์
COFI	Committee on Fisheries คณะกรรมการด้านการประมง
DMCR	Department of Marine and Coastal Resources กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
EEZ	Exclusive Economic Zone เขตเศรษฐกิจจำเพาะ
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
FCCC	Framework Convention on Climate Change กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
FMP	Fisheries Management Plan แผนการบริหารจัดการประมง
GDP	Gross Domestic Product ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

HACCP	Hazard analysis and Critical Control Point การวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤต
ICCAT	International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas คณะกรรมการการสากลเพื่ออนุรักษ์ทูน่าแอตแลนติก
IMD	Imported Movement Document หนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำนำเข้า
InfoFISH	The Intergovernmental Organization for Marketing Information and Technical Advisory Services for Fishery Products in the Asian and Pacific Region องค์การบริหารสารสนเทศการตลาดและที่ปรึกษาวิชาการด้านผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
IOR-ARC	The Indian Ocean Rim Association for Regional Cooperation สมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย
IOTC	Indian Ocean Tuna Commission คณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย
IPOA-IUU	International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
IUU	Illegal, Unreported and Unregulated การทำการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
KPI	Key Performance Indicators ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน
MCPD	Marine Catch Purchasing Document หนังสือกำกับการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ
MCS	Monitoring, Control and Surveillance การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง
MCTD	Marine Catch Transshipping Document หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ
MoU	Memorandum of Understanding บันทึกความเข้าใจ
MRC	Mekong River Commission คณะกรรมการแม่น้ำโขง

MSC	Marine Stewardship Council มาตรฐานด้านการประมงอย่างยั่งยืนที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก โดยการติดฉลากเพื่อสิ่งแวดล้อมตาม แนวทางของ FAO
NACA	Network of Aquaculture Centers in Asia-Pacific องค์การข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย-แปซิฟิก
NESDP	National Economic and Social Development Plans แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
NPOA-IUU	National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการ รายงาน และไร้การควบคุม
OFWG	Ocean and Fisheries Working Group คณะทำงานด้านประมงและมหาสมุทร
PIPO	Port In Port Out Control Center ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้า-ออก
PNA	Parties to the Nauru Agreement ภาคีข้อตกลงนาอูรู
PSM	Port State Measure มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ
RFMO	Regional Fisheries Management Organization องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค
RFVR	Regional Fishing Vessel Record ระบบฐานข้อมูลเรือประมงระดับภูมิภาค
RPOA	Regional Plan of Action แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค
SEAFDEC	Southeast Asian Fisheries Development Center ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
THAI- MECC	Thailand Maritime Enforcement Coordinating Center ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือ ศรชล.
UN	United Nations สหประชาชาติ
UNCLOS	UN Convention on the Law of the Sea อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

UNFSA	Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention the Law of the Sea of 10 December (1982) relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks 1995 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ลงวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการประชากรของสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่คร่อมเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล
VMS	Vessel Monitoring System ระบบติดตามเรือ
WCPFC	Western and Central Pacific Fisheries Commission คณะกรรมการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันตก

บทสรุปผู้บริหาร

การประมงทะเลมีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมสำหรับประเทศไทย สัตว์น้ำมีความสำคัญมากต่อความมั่นคงทางอาหารและการพึ่งพาตนเองได้ของประเทศไทย จากผลการสำรวจเมื่อไม่นานมานี้ (กรกฎาคม 2558) พบจำนวนเรือประมงไทยทั้งหมด 45,805 ลำ ซึ่งจับสัตว์น้ำในปี พ.ศ.2557 ได้ประมาณ 1.34 ล้านตัน ปริมาณการจับนี้ได้ช่วยสนับสนุนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รายได้ และการจ้างงานสำหรับชาวประมงประมาณ 172,430 คน (เป็นแรงงานต่างด้าวร้อยละ 82) และประมาณ 515,000 คน ได้รับการจ้างงานในอุตสาหกรรมสนับสนุน (เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมต่อเรือ โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารทะเลบรรจุกระป๋องและแช่แข็ง และโรงงานผลิตอาหารสัตว์) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสตรี สำหรับในชนบทของประเทศไทยสัตว์น้ำเป็นแหล่งโปรตีนที่สามารถหาได้ง่าย มีความสำคัญเป็นอาหารที่ติดต่อสุขภาพ และสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะสำหรับชุมชนประมงพื้นบ้านมากกว่า 2,500 หมู่บ้าน ตามชายฝั่งทะเล ยิ่งไปกว่านี้ ประเทศไทยยังเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกอาหารทะเลรายใหญ่ของโลก โดยในปี พ.ศ. 2557 ปริมาณการส่งออกสัตว์น้ำทั้งหมด 1.7 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 6,749 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการนำเข้าสัตว์น้ำทั้งหมด 1.6 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 2,740 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (กรมประมง,ประเทศไทย 2558)

อย่างไรก็ตาม การคุกคามการบริหารจัดการทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืนของประเทศไทยโดยการทำให้ประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม หรือที่เรียกว่าการทำประมง IUU นั้น ปัจจุบันทั่วโลกได้ตระหนักว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่มีความรุนแรงมากที่สุดที่มีผลกระทบต่อประมงโลก และเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการประมงอย่างยั่งยืนของโลก ซึ่งได้ประมาณว่าผลการจับสัตว์น้ำที่ได้เกือบหนึ่งในสามของปริมาณการจับทั้งหมดในโลกได้มาจากการทำประมง IUU

นับตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 2533 นานาประเทศได้ตระหนักถึงความต้องการสำหรับการปฏิบัติการระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับชาติเพื่อจัดการทำประมง IUU อันเป็นผลให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (IPOA – IUU) ในปี พ.ศ..2543

ในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค หรือ RPOA ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการทำประมงอย่างรับผิดชอบ ซึ่งรวมทั้งการปราบปรามการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ในระดับภูมิภาค (RPOA-IUU) นั้น ได้รับความเห็นชอบจากการประชุมระดับรัฐมนตรีด้านการประมงของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นกลไกในระดับภูมิภาคสำหรับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (IPOA-IUU)

แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุมที่จัดทำขึ้นนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยได้ตระหนักถึงภัยคุกคามของการทำประมง IUU ที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรประมงทะเลทั้งในระดับนานาชาติและในระดับชาติ ที่ต้องการการดำเนินการกับปัญหานี้อย่างเร่งด่วน

1. บทนำ (Introduction)

1.1 ความเป็นมา

ความยั่งยืนในระยะยาวของทรัพยากรประมงทะเลของประเทศไทยและการส่งออกสินค้าประมง ถูกคุกคามจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated fishing ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าการทำประมง IUU) ล่าสุดประมาณการค่าใช้จ่ายจากการทำประมง IUU ของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 230 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี สำหรับผลกระทบที่สำคัญของการทำประมง IUU ในระดับโลกนั้น รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและแหล่งที่อยู่อาศัยทางทะเล ความมั่นคงทางอาหารลดลง และการสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจของรัฐชายฝั่ง การประเมินความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการทำประมง IUU ทั่วโลก พบว่าในแต่ละปีมีมูลค่าอยู่ระหว่าง 10.0 ถึง 23.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ ยิ่งไปกว่านั้น โดยที่ทรัพยากรทะเลเป็นแหล่งโปรตีนที่สำคัญสำหรับประชากรโลก ดังนั้นการทำประมง IUU จึงเป็นภัยคุกคามที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนี้การทำประมง IUU ยังเข้าไปเกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติทางทะเล เช่น การลักลอบค้ามนุษย์ การล่าและการค้าสัตว์ทะเลหายาก การลักลอบค้ายาเสพติดและอาวุธ ซึ่งเกิดขึ้นในบางส่วนของโลก

ประเทศไทยตระหนักว่าการทำประมง IUU เป็นปัญหาสำคัญทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับชาติ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาซึ่งชุมชนประมงชายฝั่งต้องพึ่งพาการทำประมงเพื่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนของตน โดยเหตุนี้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมของประเทศไทย (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า NPOA-IUU) จึงได้แสดงให้เห็นถึงนโยบายและข้อผูกพันของประเทศไทยอย่างเป็นทางการต่อความพยายามร่วมกันของโลก เพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU NPOA-IUU ได้ถูกจัดทำขึ้นตามหลักการและบทบัญญัติของแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุมของ FAO (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า IPOA-IUU) ซึ่งสะท้อนถึงแผนปฏิบัติการสากลในระดับภูมิภาค (RPOA) ในการส่งเสริมการปฏิบัติการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ ซึ่งรวมทั้งการจัดการทำการประมง IUU ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการระดับชาติของประเทศไทยได้ระบุและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาค้างวลเกี่ยวกับการทำการประมง IUU ของประเทศไทยอีกด้วย

1.2 แผนปฏิบัติการสากลเพื่อจัดการทำประมง IUU

ข้อกังวลของโลกเกี่ยวกับการทำการประมง IUU ที่ยังคงดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องและมีผลกระทบอย่างมากต่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมงได้ก่อให้เกิดผลในการปฏิบัติการร่วมกันของนานาชาติ โดยผ่าน IPOA-IUU ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้มีการยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ในการประชุมคณะกรรมการอาหารและการประมง ครั้งที่ 24 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2544 และได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการ เอฟ เอ โอ สมัยที่ 120 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2544

วัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU คือ เพื่อจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม โดยกำหนดให้รัฐทั้งปวงดำเนินการด้วยมาตรการต่างๆ ที่ครอบคลุม มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส รวมถึงการดำเนินการผ่านองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) หรือข้อตกลงต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ IPOA-IUU เรียกร้องให้รัฐต่างๆ พัฒนาและนำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ไปปรับใช้เป็น NPOA-IUU เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU ภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2547 และเพื่อให้บทบัญญัติของแผนปฏิบัติการสากลมีผลสำเร็จสมบูรณ์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการจัดการประมง

และจัดสรรงบประมาณ IPOA-IUU จะทำหน้าที่เสมือนเป็น “เครื่องมือ” ที่ครอบคลุมมาตรการต่างๆ ในการบริหารจัดการกับการทำการประมง IUU ในสถานการณ์และบริบทต่างๆ กัน IPOA-IUU ประกอบด้วยมาตรการทั่วไปที่มีเป้าหมายสำหรับรัฐทั้งปวง มาตรการที่มีเป้าหมายเฉพาะสำหรับรัฐเจ้าของธง รัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของท่าเรือ นอกจากนี้ยังประกอบด้วยมาตรการด้านการค้า วิธีการเพื่อสนับสนุนความต้องการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา เพื่อการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU และมาตรการที่รัฐต่างๆ ดำเนินการผ่านองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค บทบัญญัติบางส่วนของ IPOA-IUU สะท้อนถึงพันธกรณีที่นานาประเทศให้การยอมรับว่ามีผลผูกพัน ไม่ว่าจะโดยผ่านตราสารระหว่างประเทศ องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือโดยผ่านกฎหมายภายในประเทศ

IPOA-IUU นี้มิได้มีผลผูกพันทางกฎหมายให้นำไปใช้ด้วยความสมัครใจ อย่างไรก็ตาม IPOA-IUU ได้นำเอาหลักการสำคัญมาจากตราสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายและจากตราสารทางด้านประมงที่ได้มีความเห็นร่วมกันในการส่งเสริมสนับสนุนการทำประมงอย่างรับผิดชอบ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดการทำประมง IUU

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (UNCLOS)
- ความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวง ให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993
- ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ลงวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการประชากรของสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่ครอบคลุมเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 (UN Fish Stock Agreement : UNFSA)
- ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม ค.ศ. 2009
- จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ (ค.ศ. 1995)
- แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ปลาฉลาม (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการจัดการกำลังผลิตของการทำการประมง (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการลดการจับนกทะเลโดยบังเอิญจากการทำประมงเบ็ดราว (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (ค.ศ. 2001)

1.3 ข้อกังวลในระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการทำการประมง IUU

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีข้อกังวลเกี่ยวกับการทำประมง IUU ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค หรือ RPOA เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ รวมทั้งการจัดการทำประมง IUU ในภูมิภาค โดยรัฐมนตรีของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย บรูไน กัมพูชา มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย ติมอร์-เลสเต และเวียดนาม เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ที่เมืองบาหลี RPOA- IUU ได้ถูกออกแบบมาเพื่อให้การดำเนินการ IPOA- IUU ในภูมิภาคมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของ RPOA-IUU คือ เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารจัดการประมงในภูมิภาคในทุกระดับ เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมทางทะเล และเพื่อประโยชน์ของการรับเอาการทำประมงอย่างรับผิดชอบมาใช้ให้เหมาะสม RPOA-IUU ครอบคลุมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงและ

สิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการกำลังผลิตของการทำการประมง และการบริหารจัดการประมง IUU ในบริเวณพื้นที่ ทะเลจีนใต้, ทะเลสุลาเวสี (เซลิบีส) ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์

1.4 แนวความคิดและความหมายของการทำประมง IUU

การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม หรือ “การทำการประมง IUU” ตามที่กำหนดในวรรค 3 ของ IPOA-IUU ประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรม 3 ประเภทที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งประเทศไทยได้มีการนำมาใช้ในแผนระดับชาติ ตามตาราง 2

ตาราง 2 ความหมายของการทำการประมง IUU

<p>1. การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย (Illegal Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำการประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(i) การทำการประมงโดยเรือประมงไทย หรือเรือประมงต่างชาติในน่านน้ำภายใต้เขตอำนาจของรัฐใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบของรัฐนั้น หรือ(ii) การทำการประมงโดยเรือประมงของรัฐที่เป็นภาคีสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) แต่ได้ดำเนินการที่ฝ่าฝืนมาตรการอนุรักษ์และจัดการของ RFMOs ซึ่งรัฐนั้นมีข้อผูกพัน หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือ(iii) การทำการประมงฝ่าฝืนกฎหมายภายในของรัฐใด หรือพันธกรณีระหว่างประเทศ ที่รวมถึงการฝ่าฝืนกฎระเบียบขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทำโดยรัฐที่ให้ความร่วมมือ <p>2. การประมงที่ขาดการรายงาน (Unreported Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำการประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(i) ไม่ได้แจ้ง หรือรายงานผลจับ หรือรายงานเท็จต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบของรัฐนั้น หรือ(ii) ไม่ได้แจ้ง หรือรายงานผลจับหรือรายงานเท็จต่อ RFMOs ในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรนั้น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนวิธีการรายงานของ RFMOs <p>3. การทำการประมงที่ไร้การควบคุม (Unregulated Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำการประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(i) ในพื้นที่ความรับผิดชอบของ RFMOs โดยเรือที่ไม่มีสัญชาติ หรือเรือชักธงสัญชาติของรัฐที่ไม่ได้เป็นประเทศสมาชิก หรือโดยเรือของกลุ่มประเทศที่ไม่มีสถานะเป็นรัฐ (Fishing entity) ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องหรือฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการขององค์กรนั้น(ii) ในพื้นที่ของประชากรสัตว์น้ำที่ยังไม่มีมาตรการการอนุรักษ์และจัดการ ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับความรับผิดชอบของรัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรทะเลที่มีชีวิตภายใต้หลักกฎหมายระหว่างประเทศ
--

1.5 การประมงของประเทศไทย

การประมงทะเลของประเทศไทย จำแนกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ

1) การประมงพื้นบ้านที่ทำมาหากินแถบชายฝั่ง โดยใช้เรือขนาดเล็กไม่มีเครื่องยนต์หรือมีเครื่องยนต์ประกอบ ประเภทเครื่องยนต์ขนาดเล็กในเรือ หรือมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) ส่วนใหญ่ทำการประมง

โดยใช้แรงงานภายในครัวเรือน และใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวนไม่มาก สัตว์น้ำที่จับได้บางส่วนนำไปขายให้ตลาดในท้องถิ่น ส่วนที่เหลือใช้บริโภคภายในครัวเรือนเพื่อยังชีพ

2) การประมงพาณิชย์ใช้เรือที่มีเครื่องยนต์และเครื่องมือประมงประกอบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำการประมง มีการจ้างแรงงาน พื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ดำเนินการในพื้นที่นอกชายฝั่งรวมทั้งพื้นที่นอกเขตน่านน้ำไทย มีการเคลื่อนย้ายไปทำการประมงในพื้นที่ต่าง ๆ แตกต่างกัน ขึ้นกับฤดูกาลหรือชนิดพันธุ์เป้าหมาย สัตว์น้ำที่จับได้นำมาใช้เพื่อบริโภคภายในประเทศหรือใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเพื่อส่งออก

การประมงมีความสำคัญทั้งในทางสังคมและเศรษฐกิจสำหรับความมั่นคงทางอาหาร และการพึ่งพาตนเองของประเทศไทย การประมงทะเลไทยสามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งประกอบด้วย การประมงพื้นบ้าน และการประมงพาณิชย์ ผลของการสำรวจเรือประมงไทยไม่นานมานี้ (กรกฎาคม พ.ศ. 2558) พบว่ามีจำนวนเรือประมงทั้งสิ้น 45,805 ลำ ในจำนวนนี้ประกอบด้วยเรือประมงพื้นบ้าน 34,762 ลำ และเรือประมงพาณิชย์ 11,048 ลำ ซึ่งก่อให้เกิดผลผลิตในการจับสัตว์น้ำทั้งสิ้นประมาณ 1.34 ล้านตัน ในปี 2557 (ประมาณร้อยละ 10.4 ได้จากเรือประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 82.1 จากเรือประมงพาณิชย์ และร้อยละ 7.5 จากการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย) ผลผลิตทั้งหมดเพื่อการส่งออกได้จากการประมงพาณิชย์ ส่วนผลผลิตจากประมงพื้นบ้านใช้เพื่อการบริโภคภายในประเทศ สัตว์น้ำเป็นแหล่งโปรตีนที่สำคัญต่อสุขภาพและความมั่นคงทางอาหาร สามารถหาได้ทั่วไป โดยเฉพาะในชนบทของประเทศไทยที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นผู้ผลิตและส่งออกสัตว์น้ำรายใหญ่ของโลกด้วย โดยในปี 2557 ปริมาณการส่งออกรวมทั้งสิ้น 1.7 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 6,749 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการนำเข้ารวมทั้งสิ้น 1.6 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 2,740 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในประเทศไทยจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ

1. การขนถ่ายสัตว์น้ำ

- 1) การขนถ่ายสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย โดยปกติการทำประมงในเขตน่านน้ำไทยไม่มีการขนถ่ายสัตว์น้ำโดยใช้เรือแม่ แต่อย่างไรก็ตาม มีการขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมงลำหนึ่งไปยังเรือประมงอีกลำหนึ่งเพื่อกลับเข้าฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประมงของเรืออวนลาก
- 2) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย การขนถ่ายสัตว์น้ำของการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยใช้เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดตั้งแต่ 60 ตันกรอส ขึ้นไป โดยในเรือขนถ่ายมีระบบห้องเย็นเพื่อใช้ในการเก็บรักษาคุณภาพสัตว์น้ำก่อนนำกลับเข้าฝั่ง

2. เรือที่นำสัตว์น้ำกลับเข้ามาขึ้นท่าในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ประเภท ดังนี้

- 1) เรือประมงที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นภายใต้ข้อตกลงหรือได้รับอนุญาตจากรัฐนั้น และนำสัตว์น้ำกลับเข้ามายังประเทศไทย
- 2) เรือประมงต่างชาติ (เดิมเป็นเรือประมงไทยและ/หรือมีเจ้าของร่วมเป็นคนไทย) ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่น และชักธงของรัฐนั้น
- 3) เรือประมงต่างชาติ ที่นำสัตว์น้ำเพื่อเข้ามาขายในประเทศไทย
- 4) เรือประมงพื้นบ้านของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งนำสัตว์น้ำเข้าท่าเพื่อมาขายในประเทศไทย

1.6 การทำประมง IUU ในประเทศไทย

การทำประมงของไทยในอดีต เป็นการทำการประมงแบบเสรี (Open access) แม้ว่าจะมีการออกกฎระเบียบ (ตาราง 3) เพื่อจำกัดกำลังผลิตและการลงแรงทำการประมง แต่ไม่ได้มีการเช็ฟหรือไม่มีการบังคับใช้กฎหมาย การทำการประมง IUU เป็นปัญหาอย่างมากทั้งในน่านน้ำไทยและน่านน้ำไทย ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ที่ได้รับรวบรวมมาจากเหตุการณ์ในอดีตนั้นได้กล่าวไว้ใน NPOA นี้ตามตารางที่ 3

ตาราง 3 ประเด็นปัญหาของการทำการประมง IUU ในประเทศไทย

<ul style="list-style-type: none">● การทำการประมงของเรือประมงไทยในเขตน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต● การรุกล้ำเข้าไปทำการประมงในพื้นที่และฤดูกาลที่ห้ามทำการประมง● การใช้เครื่องมือทำการประมงในน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีอาชญาบัตรทำการประมง● การไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงและขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย● การทำการประมงโดยเรือประมงไทยที่ใช้ใบอนุญาตหมดอายุ การไม่ได้รับอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตที่ถูกต้องที่ประเทศไทยออกให้หรือโดยรัฐชายฝั่ง● การทำการประมงในทะเลหลวงโดยเรือประมงไทยที่มีได้ติดตั้งระบบการแจ้งตำแหน่งเรือโดยอัตโนมัติ หรือ VMS บนเรือ และการทำประมงในเขตรัฐชายฝั่งอื่น ซึ่งมีข้อกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำต้องติดตั้ง VMS● การแจ้งข้อมูลเท็จเกี่ยวกับพื้นที่ทำการประมงโดยผู้ประกอบการเรือประมงไทย เพื่อให้ได้รับใบรับรองการจับสัตว์น้ำจากเจ้าหน้าที่ เพื่อนำเข้าผลิตภัณฑ์ไปยังสหภาพยุโรป● การปลอมแปลง หรือปกปิดเครื่องหมาย สถานะ หรือการจดทะเบียน โดยเรือประมงไทย● ขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐชายฝั่งในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบในการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการบริหารจัดการ● การไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับการแจ้งเข้า-ออก และการบันทึกข้อมูลการจับของผู้ประกอบการเรือประมงไทยต่อเจ้าหน้าที่รัฐชายฝั่ง● การให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องของผู้ประกอบการในการใช้ระบบเอกสารเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับที่ได้พัฒนาขึ้น ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะมีการนำระบบไปใช้โดยมิชอบจากการแจ้งข้อมูลที่เกินจริง● สุขอนามัยและสภาพแรงงานประมงบนเรือประมงไทยต่ำกว่ามาตรฐาน
--

ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำไปสู่ปัญหาของการทำการประมง IUU ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ประกอบด้วย

- กฎหมาย และกฎระเบียบที่ไม่ทันสมัย
- มาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง หรือ MCS ที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

- ความหย่อนยานในการบังคับใช้กฎหมาย
- การประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- กฎระเบียบเกี่ยวกับการจดทะเบียนเรือประมงและใบอนุญาตใช้เรือ/อาชญาบัตรทำการประมงไม่ครอบคลุม
- ไม่มีระบบการแจ้งตำแหน่งเรือในกองเรือส่วนใหญ่ ทำให้ไม่สามารถติดตามการทำการประมงในทะเล เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ทางทะเลที่แตกต่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นของการทำประมง IUU ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นควบคู่กับปัญหาของกำลังผลิต และการลงแรงทำการประมงของกองเรือประมงไทยที่มากเกินไป ซึ่งในแผนการบริหารจัดการการประมงของประเทศไทย (พ.ศ. 2558 - 2562) ที่ได้จัดทำขึ้นนี้ได้กำหนดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้

1.7 การบริหารจัดการประมง

หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการ การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมาย

จากโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดอำนาจในการควบคุมและบริหารจัดการประมงของไทยออกเป็น 2 ส่วน คือ

การบริหารจัดการเรือประมงและผู้ควบคุมเรือประมง การบริหารจัดการเรือประมงและผู้ควบคุมเรือประมงในประเทศไทยอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 โดยผ่านกฎกระทรวง/ประกาศกระทรวงคมนาคมเพื่อใช้บังคับ การบริหารจัดการมีหน่วยงานในสังกัดกรมเจ้าท่าทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ

การบริหารจัดการการทำการประมง เครื่องมือประมง และแหล่งทำการประมง ประเทศไทยได้ใช้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสัตว์น้ำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 ต่อมามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ในปี พ.ศ. 2558 และขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการยกร่างพระราชกำหนดการประมงเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 การบริหารจัดการให้มีผลบังคับใช้โดยการใช้บทกำหนดโทษ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศจังหวัด และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการมีหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมประมง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR)

การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการโดยใช้ความร่วมมือระหว่างกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมชลากร กรมประมง กรมเจ้าท่า และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

- ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ของประเทศไทย มีกองทัพเรือเป็นหัวหน้าชุดผู้ควบคุมศูนย์ ร่วมกับหลายหน่วยงานในจังหวัด โดยประสานกับกองบังคับการตำรวจน้ำ กรมชลากร กรมประมง กรมเจ้าท่า และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- กรมประมง (มีอำนาจหน้าที่ในการออกอาชญาบัตรทำการประมง) และกรมเจ้าท่า (มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนเรือและออกใบอนุญาตใช้เรือ) มีการดำเนินงานวิจัย

และร่วมมือกันในการจดทะเบียนเรือไทย และการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลเรือประมง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 นอกจากนี้ กรมประมงยังได้มีหนังสือขอความร่วมมือและจัดทำบันทึกความเข้าใจในการปฏิบัติงานร่วมกันในการจดทะเบียนเรือประมงให้ถูกต้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554

การประสานงานกับหน่วยงาน/องค์การระหว่างประเทศ

ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกหรือประเทศซึ่งมิใช่ประเทศสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ ได้มีการประสานและให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสารกับองค์การระดับโลกและระดับภูมิภาค ดังนี้

- ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คณะกรรมาธิการทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAFDEC) อาเซียน (ASEAN) และแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคต่อต้านการทำประมง IUU (RPOA-IUU)
- ประเทศไทยซึ่งมิใช่ประเทศสมาชิก แต่เป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมาธิการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกตอนกลาง (WCPFC)

กรมประมงได้จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมในการประชุมประจำปีขององค์การระหว่างประเทศ และตามความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ IOTC, WCPFC, SEAFDEC, ASEAN และ RPOA-IUU เพื่อเข้าร่วมพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการประมงและรายงานมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันการทำการประมง IUU

1.8 กฎหมายระดับชาติ นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 โดยตราพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ขึ้นใช้บังคับ และขณะนี้มีประกาศใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 อันเป็นผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้านการทำการประมงและจากมาตรฐานกฎและระเบียบระหว่างประเทศ ดังนั้น การบริหารจัดการการทำการประมงในน่านน้ำไทยในปัจจุบันจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ ต้องมาจดทะเบียนหรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ดูแลและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้เป็นไปตามจำนวนสัตว์น้ำและการจัดการกำลังการผลิตของการทำการประมง โดยให้พิจารณาอยู่บนพื้นฐานของการทำการประมงอย่างยั่งยืน

พระราชบัญญัติการประมงฯ ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เพื่อพัฒนาแนวทางสำหรับการส่งเสริมการบริหารจัดการประมง การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพื่อพิจารณาเสนอเขตการทำประมงในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

1.9 กรอบโครงสร้างและขอบเขตของ NPOA-IUU

โครงสร้างของ NPOA IUU ของประเทศไทย จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของ IPOA-IUU ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ โดย NPOA-IUU ได้วางแนวทางต่างๆ ไว้เป็น 5 มิติ ได้แก่ (1) ความ

รับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (2) ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (3) ความรับผิดชอบในฐานะรัฐชายฝั่ง (4) มาตรการของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ และ (5) มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ

NPOA-IUU ครอบคลุมกิจกรรมการทำการประมงทะเลทั้งหมดภายในน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย ภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่น และในทะเลหลวง โดยการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย กฎระเบียบการทำการประมง ตามกฎหมายภายในประเทศและตราสารระหว่างประเทศ และหรืออนุสัญญาที่มีผลผูกพัน

ประเทศไทยยังได้จัดเตรียมรายละเอียดของแผนงานการดำเนินการตาม NPOA-IUU ซึ่งได้ระบุถึง (1) เครื่องมือที่ใช้วัดผลการดำเนินการ (KPIs) (2) ขั้นตอนสำหรับการดำเนินการ (3) พันธกรณี/กฎหมาย/นโยบายที่เกี่ยวข้อง (4) หน่วยงานที่รับผิดชอบ และ (5) ระยะเวลาดำเนินการ

2. วัตถุประสงค์ (Objectives)

ประเทศไทยได้พัฒนาและจะนำ NPOA-IUU ไปใช้ในการดำเนินงาน ผ่านการดำเนินการและมาตรการต่างๆ ที่ได้ระบุไว้ เพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม ทั้งในน่านน้ำไทย และนอคน่านน้ำไทย (เขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง และในทะเลหลวง)

3. ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (All State Responsibilities)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐ ได้กำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลให้เกิดความสมดุลระหว่างทรัพยากรสัตว์น้ำ สิ่งแวดล้อมทางทะเล เศรษฐกิจ สวัสดิภาพทางสังคมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้บริโภค นอกจากนี้มีบทบาทและหน้าที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามพันธกรณีและความตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎระเบียบด้านการประมงขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือ RFMOs เพื่อให้ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืนโดยสอดคล้องและเป็นไปตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่มีร่วมกัน ดังนี้

3.1. ตราสารระหว่างประเทศ (International Instruments)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- ดำเนินการให้กฎเกณฑ์ (norms) ของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมีผลอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เพื่อที่จะป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU
- ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่คร่อมเขตและย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 และความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993
- การอนุวัติการตามตราสารระหว่างประเทศด้านการประมงที่เกี่ยวข้องทุกฉบับที่มีการให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

- การนำจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ และแผนปฏิบัติการสากลที่เกี่ยวข้องไปใช้ปฏิบัติอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
- การอนุวัติการตามพันธกรณีตาม ภาค 7 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 อย่างเต็มที่ เพื่อดำเนินมาตรการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนชาติของตนเท่าที่จำเป็น สำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (UN Convention on the Law of the Sea, UNCLOS) และตราสารด้านการประมงอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ the Convention on Biological Diversity (CBD), the Ramsar Convention on Wetlands of International Importance (RAMSAR), the UN Framework Convention on Climate Change (FCCC) and the Kyoto Protocol ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES) และเข้าร่วมการประชุม CITES

ประเทศไทยได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศ 1) ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่คร่อมเขตและย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 (UN Fish Stocks Agreement 1995) และ 2) ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ ค.ศ. 2009 (FAO Agreement on Port State Measures)

ประเทศไทยดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายระหว่างประเทศโดยเฉพาะ บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เพื่อให้นำไปใช้ในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU ดังนี้

1) ประเทศไทยได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 และกฎระเบียบการประมงสากล โดยออกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2558 รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์มากขึ้น

2) ประเทศไทยได้ให้การยอมรับ UN FAO IPOA-IUU เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2005

3) ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกของคณะกรรมการการประมงปลาทูน่าแห่ง มหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission: IOTC) ได้ยอมรับข้อมติต่างๆ ที่เกิดจากการประชุม กรรมการทุกข้อรวมทั้งข้อมติที่ 10/11 ON PORT STATE MEASURES TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING โดยได้กำหนดท่าเทียบเรือสำหรับ เรือประมงต่างชาติที่นำสัตว์น้ำมาขึ้นท่า และเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการขึ้นตรวจเรือประมงต่างชาติตาม พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

4) ประเทศไทยลงนามร่วมกับประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ใน Regional Plan of Action to Promote Responsible Fishing Practices including Combating Illegal, Unreported and Unregulated Fishing in South East Asia (RPOA-IUU) และร่วมลงนาม (MoU) กับ SEAFDEC ใน ASEAN's Regional Plan of Actions of Sea Turtle Management Foraging Habitats in South East Asian Waters และในฐานะสมาชิกของ SEAFDEC ที่ให้ความร่วมมือด้าน the Regional Management of Fishing

Capacity โดยที่สมาชิกทุกประเทศต้องนำไปดำเนินการเป็น National Plan of Action for Management of Fishing Capacity

5) ในฐานะประเทศสมาชิกของ FAO ประเทศไทยได้ให้การยอมรับ FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries 1995 (CCRF) เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2538 และได้จัดแปลเป็นภาษาไทยแจกจ่ายแก่ชาวประมงและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความเข้าใจและให้ความร่วมมือ พร้อมทั้งได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย โดยออกเป็นประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อกำกับ ควบคุมการใช้เครื่องมือและวิธีการทำการประมงให้เกิดการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ

ความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ ได้แก่

- ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในฐานะประเทศสมาชิก Southeast Asian Fishery Development Center (SEAFDEC) เพื่อสนับสนุนดำเนินการตาม the ASEAN-SEAFDEC Resolution and Plan of Action on Sustainable Fisheries for Food Security for the ASEAN Region Towards 2020 (Res/POA)
- แม้ประเทศไทยมิได้เป็นสมาชิก แต่เป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระหว่างประเทศในการจัดทำรายงานและส่งข้อมูลชนิด ปริมาณและแหล่งจับปลาทูน่า เช่น ได้เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ขององค์การ Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) Commission for the Conservation Antarctic Marine Living Resource (CCAMLR) และ International Commission for the Conservation Antarctic Tunas (ICCAT) นอกจากนี้ได้เข้าร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น คณะกรรมาธิการประมงแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Fishery Commission: APFIC) เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีชีวิตบริเวณเอเชีย-แปซิฟิก อย่างเหมาะสมและ Network of Aquaculture Centres in Asia-Pacific (NACA) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเพาะเลี้ยงอย่างยั่งยืน
- ประเทศไทยเป็นสมาชิกของประเทศชายฝั่งของอ่าวเบงกอล (Bay of Bengal) และได้ลงนามใน Bay of Bengal Large Marine Ecosystem Strategic Action Plan ที่ได้ให้ความร่วมมือภายใต้วิสัยทัศน์ระบบนิเวศที่ดี และใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของทุกประเทศ เพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตมากเกินไปโดย 1) การประมงและทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตอื่นๆ ได้รับการฟื้นฟูและมีการจัดการอย่างยั่งยืน 2) ทรัพยากรที่เสื่อมโทรม เปราะบาง และวิกฤตของถิ่นที่อยู่อาศัย ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์และการบำรุงรักษามลพิษและคุณภาพน้ำ และ 3) ชายฝั่งทะเล มลพิษทางทะเล คุณภาพน้ำทางทะเลและชายฝั่ง จะถูกควบคุมให้ได้มาตรฐานสำหรับสุขภาพของมนุษย์และระบบนิเวศที่ดี 4) การศึกษาข้อจำกัดทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อยกระดับและฟื้นฟูความเป็นอยู่และให้อำนาจแก่ชาวประมงชายฝั่งมากขึ้น
- ประเทศไทยได้เข้าร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีสมาคมแห่งมหาสมุทรอินเดียว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจภาคทะเล ครั้งที่ 1 ที่มอริเชียส เพื่อให้การรับรองร่างปฏิญญามอริเชียสว่าด้วยเศรษฐกิจภาคทะเล (Mauritius Declaration on Blue Economy) ข้อหนึ่งในปฏิญญาดังกล่าวเป็นความร่วมมือในภูมิภาคในการบริหารจัดการด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนในมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งประเทศสมาชิกจำเป็นต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือ

- นอกจากนี้ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ APEC (Asia-Pacific Economic Cooperation) BIMSTEC (Bangladesh-India-Myanmar-Sri Lanka-Thailand Economic Cooperation) IORA (The Indian Ocean Rim Association) กรมประมงของไทยจึงมีบทบาทและเข้าร่วมกิจกรรมของกิจกรรมโครงการที่ดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือเหล่านี้

ประเทศไทยปฏิบัติตามตราสารระหว่างประเทศด้านการประมงที่เกี่ยวข้องทุกฉบับซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติไว้อย่างเคร่งครัด รวมทั้งกำลังปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ ประเทศไทยได้ปรับปรุงแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการปลาดูแลของประเทศไทย

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ให้สัตยาบันและอนุวัติการตามความตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทำประมง IUU:					
	1.1 UN Fish Stock Agreement		✓			
	1.2 FAO Port State Measure Agreement	✓	✓			
	1.3 ความตกลง กฎระเบียบและแนวทางตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง			✓	✓	✓
2	ปรับปรุงแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการปลาดูแลของประเทศไทย	✓	✓			
3	จัดทำแผนการจัดการความสามารถในการทำการประมงในระดับภูมิภาค (Regional Management of Fishing Capacity) ร่วมกับ SEAFDEC	✓	✓			
4	การอนุวัติการตามพันธกรณีตามภาค 7 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS 1982) และข้อมติหรือข้อเสนอแนะของ RFMOs	✓	✓	✓	✓	✓

3.2 กฎหมายระดับชาติ (National Legislation)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • กฎหมายในประเทศควรมีประสิทธิภาพครอบคลุมในทุกด้านของการทำประมง IUU • กฎหมายภายในประเทศควรมีในเรื่องต่างๆ เช่น มาตรฐานพยานหลักฐานและการอนุญาตให้ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ซึ่งรวมทั้งการอนุญาตให้มีการใช้พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีใหม่ๆ

3.2.1 ด้านกฎหมาย (Legislation)

ประเทศไทยได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประมง (รายละเอียดแสดงในส่วนก่อนหน้านี้) ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของการประมงให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา และเป็นไปตามมาตรฐานสากลในการบริหารจัดการประมง รวมทั้งให้เป็นไปตามกรอบความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการจัดการประมงทะเล

ประเทศไทยได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ปัจจุบันกรมเจ้าท่าได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 โดยได้นำหลักการปฏิบัติและความรับผิดชอบต่อเรือประมงทั้งเรือประมงไทยและเรือประมงต่างชาติในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่ง มาปรับใช้ให้เหมาะสมในการป้องกันการทำให้ประมง IUU ซึ่งขณะนี้มีผลการศึกษารวบรวมแล้วเสร็จ

พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ครอบคลุมถึงการจดทะเบียนเรือ โดยกรมเจ้าท่า และสำหรับเรือประมงที่จดทะเบียนตามมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้มีการมอบอำนาจในการขอใบอนุญาตใช้เรือให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย มีคำสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือไทยสำหรับการประมงหรือเรืออื่นตามที่ประกาศกำหนดและจำหน่ายทะเบียนเรือออกจากสมุดทะเบียนในกรณีดังต่อไปนี้ (1) เมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ในตามพระราชบัญญัติเรือไทยพุทธศักราช 2481 เช่น เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วสูญหายไป ถูกขโมยจับตัว ถูกเพลิงเผาผลาญ อับปาง ทำลายหรือถูกทะเลทิ้ง (2) เจ้าของเรือแสดงความประสงค์เป็นหนังสือขอเลิกใช้ทะเบียนเรือไทยต่อนายทะเบียนเรือ (3) เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือหรือใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุเป็นเวลาต่อเนื่องกันตั้งแต่สามปีขึ้นไป

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 โดยกรมเจ้าท่าได้ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้เรือประมงพาณิชย์ขนาดตั้งแต่ 60 ตันกรอสขึ้นไป ต้องติดตั้งระบบ VMS สำหรับเรือประมงขนาดตั้งแต่ 30-60 ตันกรอส ดำเนินการโดยกรมประมงตามพระราชบัญญัติการประมง

ประเทศไทยได้แก้ไขและปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมง เป็นระยะๆ เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ.2496 และพระราชบัญญัติส่งเสริมบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายทันต่อสถานการณ์การประมงที่เปลี่ยนแปลง

ในการป้องกันการทำให้ประมง IUU มีหน่วยงานหลัก 2 หน่วยงาน ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง คือ กรมประมงมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลเครื่องมือประมง วิธีทำการประมง และกรมเจ้าท่ามีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนเรือประมงและออกใบอนุญาตใช้เรือ นอกจากนี้กรมประมงได้มอบอำนาจให้หน่วยงานต่างๆ ภายใต้ ศรชล. ในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติการประมง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการทำให้ประมงที่ผิดกฎหมาย เช่น กองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า และหน่วยงานสนับสนุนอื่น เช่น กระทรวงมหาดไทย (ผู้ว่าราชการจังหวัดชายทะเล) กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช เป็นต้น

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนากรอบการทำงานของกฎหมายประมงแห่งชาติเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงและกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี	✓	✓	✓	✓	✓
2	ปรับปรุงกฎหมายประมงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.2 การควบคุมของรัฐเหนือคนชาติของตน (State control over nationals)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรดำเนินการต่างๆ หรือร่วมมือเพื่อให้แน่ใจว่าคนชาติภายในเขตอำนาจของตนไม่สนับสนุนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU • รัฐต่างๆ ควรร่วมมือกันในการระบุคนชาติเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ประกอบการ หรือเจ้าของที่มีผลประโยชน์กับเรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU • รัฐไม่ควรสนับสนุนการให้สัญชาติเรือประมงภายใต้เขตอำนาจของรัฐแก่คนชาติของตนที่ไม่เป็นไปตามหลักเรื่องความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงการป้องกันไม่ให้มีการทำการประมง IUU นอกน่านน้ำไทย จึงได้กำหนดให้ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ประกอบการหรือเจ้าของเรือที่มีสัญชาติไทย และมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการประมงนอกน่านน้ำต้องเสนอแผนการทำประมง และต้องได้รับอนุญาตก่อนออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมายภายในประเทศ และกฎระเบียบระหว่างประเทศ พร้อมทั้งกำหนดให้มีบทลงโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบหรือไปกระทำความผิดนอกอาณาเขตประเทศไทย โดยการเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมง (ข้อ 18 IPOA)

ประเทศไทยให้ความร่วมมือกับรัฐต่างๆ ในการตรวจสอบเรือของชาตินั้นๆ ซึ่งสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือที่ถูกตรวจสอบพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนในการทำประมง IUU สำหรับเรือประมงไทยที่ตรวจพบว่ามีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนในการทำประมง IUU จะถูกระงับการใช้ใบอนุญาตทำการประมงชั่วคราว หรือการเพิกถอนใบอนุญาตฯ และมีการกำหนดโทษตามการกระทำความผิด ประเทศไทยไม่สนับสนุนให้คนสัญชาติไทยใช้เรือไร้สัญชาติหรือเรือที่มีมากกว่าหนึ่งสัญชาติขึ้นไปทำการประมง โดยถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอย่างร้ายแรง (IPOA ข้อ 18)

ประเทศไทยกำลังพิจารณาการปรับปรุงส่วนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในกองบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง โดยการจัดตั้งหน่วยงานด้านการบริหารจัดการประมงทะเล ประกอบด้วย 6 ศูนย์และ 12 หน่วย ทำหน้าที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบ การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำไทย มีการดำเนินการศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้า-ออก (Port In - Port Out Control Center : PIPO) มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำไทย โดยจะมีการขยายเพิ่มเติมส่วนนี้ในอนาคต

ประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์ควบคุมระบบติดตามเรือ ณ ส่วนกลางของกรมประมง และมีแผนที่จะจัดตั้งศูนย์ในระดับภูมิภาค เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวังการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอกล่านน้ำไทย และรายงานผลให้แก่ศูนย์ปฏิบัติการ MCS, PIPO และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีแผนที่จะพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับและการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ เพื่อป้องกันการทำประมง IUU และทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำของเรือประมงไทย และใบรับรองการแปรรูปสัตว์น้ำจากการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ

ประเทศไทยจะจัดตั้งส่วนการควบคุมและการตรวจสอบสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการตรวจเรือประมงต่างชาติให้เป็นไปตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ โดยเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กองบังคับการตำรวจน้ำ และกองทัพเรือ ทำหน้าที่ตรวจตราและเฝ้าระวังการทำประมงในทะเล และการขนถ่ายสัตว์น้ำ ณ ท่าเทียบเรือประมง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนามาตรการที่เหมาะสมในการสร้างความร่วมมือระดับประเทศเพื่อป้องกันและยับยั้ง การทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓
2	ติดตามและร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการพัฒนาแลกเปลี่ยนข้อมูลการประมงระหว่างกัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลการทำกรประมง IUU ระดับสากล	✓	✓	✓	✓	✓
3	ติดตามและเพิ่มการเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำไทยผ่านการควบคุมการแจ้งเรือเข้า-ออก (Port-in Port-out), VMS, และ การปรับปรุงเกี่ยวกับการออกเอกสารสำหรับการทำประมงในน่านน้ำไทย	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.3 เรือไร้สัญชาติ (Vessel without nationality)

IPOA -IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรดำเนินการที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรือที่ไม่มีสัญชาติในทะเลหลวงที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการต่างๆ ดังนี้ (1) ปฏิเสธไม่ให้เรือประมงที่ไม่สามารถแสดงสัญชาติของตนได้เข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ (2) ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่ไม่มีสัญชาติแก่ประเทศเพื่อนบ้านและองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) รวมทั้ง FAO และประเทศสมาชิก และ (3) ดำเนินการตรวจสอบให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่ไม่มี สัญชาติ	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.4 การกำหนดโทษ (Penalty/Sanction)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• รัฐควรมั่นใจว่าบทกำหนดโทษภายใต้เขตอำนาจของตน สำหรับการทำประมง IUU มีความรุนแรงเพียงพอที่จะมีประสิทธิภาพ ในการป้องกันยับยั้งและจัดการทำการประมง IUU และมีให้ผู้กระทำความผิดได้ผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำการประมงเช่นนั้น• รัฐควรมั่นใจว่าการนำบทกำหนดโทษไปใช้มีความสอดคล้องและความโปร่งใส

ประเทศไทยได้กำหนดบทลงโทษ กรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบทางการประมงทั้งกฎหมาย ภายในและกฎระเบียบการประมงสากล ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 พระราชบัญญัติส่งเสริมการ บริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

มีการนำบทลงโทษมาบังคับใช้ทั้งทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง รวมทั้งโทษปรับ ในฐานะ รัฐเจ้าของธงและรัฐชายฝั่ง เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU ในพระราชบัญญัติการประมง ได้แก่ (1) กรณีเรือประมงต่างชาติดังอยู่ใน IUU List ฝ่าฝืนเข้ามาในราชอาณาจักร (2) ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ และมีการกำหนดบทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามใน ส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และตามพระราชบัญญัติการประมงฯ และมาตรการด้านการตลาด กำหนดบทลงโทษการนำเข้า-ส่งออก และนำ ผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ สำหรับกรณีทั่วไปที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การขออนุญาตเพื่อนำเข้าและ ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมเพื่อ ป้องกันการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.5 รัฐที่ไม่ให้ความร่วมมือ (Non cooperate state)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• ดำเนินขั้นตอนทั้งหมดที่เป็นไปได้ที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัด กิจกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำการประมง IUU ของรัฐที่ไม่ให้ความร่วมมือ กับ RFMOs ที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีเจตจำนงที่ชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการประมงของ IOTC ในฐานะประเทศสมาชิก และยินดีให้ความร่วมมือแก่ WCPFC ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการประมง ในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ รวมทั้ง ประเทศไทยจะไม่สนับสนุนและไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก หรือให้ความร่วมมือแต่ไม่เป็นสมาชิกของ RFMOs หรือประเทศสมาชิกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการประมงของ IOTC ในฐานะประเทศสมาชิก รวมทั้งให้ความร่วมมือกับ WCPFC ในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.6 แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ (Economic Incentive)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• หลีกเลี่ยงการสนับสนุนในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการให้เงินสนับสนุนแก่ บริษัท เรือ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการทำประมง IUU

ประเทศไทยไม่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือแก่เรือประมงที่กระทำความผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประมง IUU โดยการไม่ลดหย่อนภาษีให้แก่เรือที่มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ประเทศไทยให้การสนับสนุนและช่วยเหลือแก่กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน อาทิเช่น ด้านเทคโนโลยีการประมงอย่างรับผิดชอบ การพัฒนาขีดความสามารถในการทำการประมง การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลหรือการสร้างปะการังเทียม และโครงการประมงอาสา เป็นต้น

ประเทศไทยให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการทำประมงอย่างรับผิดชอบ การลดการลงแรงประมง และการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งให้การสนับสนุนการนำสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปร่วมแสดงในงานแสดงสินค้า

3.2.7 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and Surveillance : MCS)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• ดำเนินการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง ที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ผ่านเข้าเทียบท่า จนถึงจุดหมายสุดท้าย

ประเทศไทยได้พัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติการที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการจัดทำระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) เพื่อการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมง การบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดีอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการมีบทลงโทษที่เหมาะสม กรณีมีการกระทำความผิดกฎหมายประมงของเรือประมงในน่านน้ำไทย เรือประมงที่ชกของไทยในน่านน้ำของรัฐชายฝั่งอื่น

หรือในทะเลหลวง และสนับสนุนการเข้าร่วมเครือข่ายสากลเพื่อร่วมมือประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันในการติดตาม ควบคุม เฝ้าระวังกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยอยู่ภายใต้พ.ร.บ.การประมง พ.ศ. 2558 นอกจากนี้ มีแผนงานและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ และจัดให้มีการฝึกอบรม MCS ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและให้ความรู้เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติในการขึ้นตรวจเรือนั้นสอดคล้องกับหลักการสากล โดยคำนึงถึงสิทธิและข้อผูกพันของนายเรือและเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามหลักการดังกล่าว รวมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความจำเป็นในเรื่อง MCS

ประเทศไทยมีกรอบความร่วมมือกับประเทศสมาชิก RPOA-IUU ในการจัดทำขั้นตอนและขบวนการการขึ้นบัญชีรายชื่อและการถอนบัญชีรายชื่อเรือทำการประมง IUU และการจัดทำฐานข้อมูลเรือประมงในภูมิภาค (RFVR-SEAFDEC)

การติดตาม (Monitoring) ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (CPUE) ดำเนินการโดยกรมประมง โดยเก็บข้อมูล CPUE ของการทำประมงพื้นบ้านจากผู้จำหน่ายสัตว์น้ำในท้องถิ่น กรมประมงดำเนินการติดตามจำนวนของเรือประมงที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมง ส่วนกรมเจ้าท่าดำเนินการติดตามจำนวนเรือประมงจดทะเบียนเรือไทย ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาคำนวณปริมาณการจับสัตว์น้ำทั้งหมด และการลงแรงประมงแยกตามกลุ่มเรือและกลุ่มสัตว์น้ำ อย่างไรก็ตาม ก่อนการสำรวจเรือประมงในเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2558 ประเทศไทยไม่มีข้อมูลจำนวนเรือประมงที่ไม่จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมงที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถคำนวณปริมาณการจับสัตว์น้ำและการลงแรงประมงที่แน่นอนได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว และดำเนินการแก้ไขระบบการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตทำการประมงใหม่ นอกจากนี้ กรมประมงได้จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลการจับสัตว์น้ำด้วยสมุดบันทึกการทำประมง (Fishing Logbook) และกำหนดให้มีการรายงานผลการจับสัตว์น้ำเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบ

กรมประมงจัดให้มีระบบการจัดการฐานข้อมูลและติดตามด้านการประมงเกี่ยวกับชาวประมง เรือประมง เครื่องมือประมง คนประจำเรือ ผู้ประกอบการประมง และใบอนุญาตต่างๆ รวมทั้งข้อมูลการกระทำความผิดด้านการประมง โดยจัดทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน ศรชล. เพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันและจัดทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และได้กำหนดให้ใช้หนังสือกำกับการณ์การขนถ่ายสัตว์น้ำในการติดตามปริมาณสัตว์น้ำที่มีการขนถ่าย

การควบคุม (Control) กำหนดในกฎหมายลำดับรองให้ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย และสิ่งที่ถูกกฎหมาย โดยในระดับรัฐมนตรีการออกกฎระเบียบต่างๆ อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่วนการออกประกาศและเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมประมง ทั้งนี้ กฎระเบียบจะถูกถ่ายทอดผ่านการออกประกาศและเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้ใบอนุญาตทำการประมง

การเฝ้าระวัง (Surveillance) ดำเนินการกับหน่วยงานต่างๆ ที่ปฏิบัติงานภายใต้ ศรชล. การเฝ้าระวังการแจ้งเข้า-ออกเรือประมงดำเนินการโดยการตรวจสอบการทะเบียนเรือ ใบอนุญาตทำการประมง เครื่องมือประมงที่ไม่ได้รับใบอนุญาต เครื่องมือประมงที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด เช่น ขนาดตาอวน และการจับสัตว์น้ำบางประเภทที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ประเทศไทยมีแผนที่จะขยายศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกท่า (Port in-Port out centers) เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบ และจะมีการนำระบบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นมาใช้ในการตรวจสอบเรือ การตรวจสอบใบอนุญาตทำการประมง และการควบคุมปริมาณสัตว์น้ำหน้าท่า นอกจากนี้ กรมประมงดำเนินการตรวจสอบที่ทำตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM) สำหรับเรือต่างชาติด้วย

ระบบการแจ้งตำแหน่งเรือประมง (VMS) ถูกนำมาใช้ในการติดตามตำแหน่งเรือเพื่อเฝ้าระวังการทำประมงในเขตน่านน้ำของรัฐชายฝั่งอื่นๆ ในเขตทะเลหลวง รวมทั้งในพื้นที่และฤดูกาลที่ห้ามทำการประมงในน่านน้ำไทย ประเทศไทยมีเรือตรวจลาดตระเวนจำนวน 104 ลำ ที่ใช้ในการควบคุม ติดตามเฝ้าระวังการทำประมง โดยเป็นเรือของหน่วยเรือตรวจการของกรมประมง 68 ลำ และเป็นเรือของหน่วยเรือลาดตระเวนเฉพาะกิจของ ศรชล. 36 ลำ

ชุมชนประมงอาสาและการบริหารจัดการประมงโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นเครื่องมือเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพสำหรับประมงพื้นบ้าน และการรุกกล้าของเรือประมงพาณิชย์ในเขตหรือพื้นที่ที่ห้ามเข้าไป

การบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ภายใต ศรชล. ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดทำข้อตกลงในการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการใช้อำนาจในการจับกุม ดำเนินการตามกฎหมาย ลงโทษ จัดฝึกอบรม และทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมประมง กรมศุลกากร กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง และกรมแรงงาน เจ้าหน้าที่ที่เป็นสมาชิกของการทำงานแบบบูรณาการดังกล่าวต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ และสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้เมื่อจำเป็น

จำเป็นต้องมีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและ/หรือชุมชนโดยแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือร่วมปฏิบัติงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในการเฝ้าระวัง และจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีประมง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการ MCS	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.8 ความร่วมมือระหว่างรัฐ (Cooperation between states)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- ประสานการดำเนินงานต่างๆ และให้ความร่วมมือโดยตรงผ่าน RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง IUU
- ตามมาตรา 6 ของ FAO Compliance Agreement รัฐเจ้าของธงควรจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับเรือที่ถูกถอนทะเบียนเรือ หรือชาวประมงที่ถูกยกเลิกใบอนุญาตให้ทำการประมง/อาชญาบัตร พร้อมเหตุผลในการดำเนินการดังกล่าว โดยเผยแพร่ให้องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ รัฐอื่น และองค์กรภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ
- แต่งตั้งและประกาศเผยแพร่ผู้ประสานงานระดับชาติให้ทราบทั่วกัน เพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงานร่วมกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน
- รัฐควรพิจารณาเข้าร่วมในความตกลงหรือข้อตกลงต่างๆ กับรัฐอื่น เพื่อการบังคับใช้กฎหมาย มาตรการอนุรักษ์และการจัดการ หรือบทบัญญัติต่างๆ ที่มีการนำไปปฏิบัติในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือระดับโลก

ประเทศไทยได้พัฒนาโลกความร่วมมือระหว่างรัฐในการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU อย่างรวดเร็ว รวมถึงความร่วมมือเกี่ยวกับ MCS ผ่านทางข้อตกลงระหว่างประเทศ

รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างรัฐและองค์กรประมงระหว่างประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบของเครือข่ายทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก เช่น ความร่วมมือภายใต้กรอบการดำเนินงานในฐานะสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) และในฐานะประเทศสมาชิก (Member Country) และประเทศที่ให้ความร่วมมือ (Cooperating Non Member) ได้แก่ IOTC และ WCPFC เป็นต้น นอกจากนี้ มีการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่ 24 เมตร หรือ 100 ตันกรอสขึ้นไป ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้กรอบ ASEAN Regional Fishing Vessel Record (RFVR)

ประเทศไทยได้รายงานการตรวจเรือ IUU ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ แลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ ตลอดจนเทคโนโลยีการปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ กับประเทศ/องค์กรที่มีประสบการณ์ด้านการประมง เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะการปฏิบัติที่กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยให้ครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

- (1) มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State Measures)
- (2) การตรวจสอบการย้อนกลับ (Traceability) สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนำเข้า
- (3) ป้องกันการนำเข้าสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาจากเรือประมง IUU
- (4) ความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล (Safety at Sea)

ประเทศไทยตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการปฏิบัติการร่วมระหว่างรัฐ โดยปรับนโยบาย และมาตรการต่างๆ ให้สอดคล้องกัน เช่น

- (1) การตรวจเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่างชาติตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ เพื่อจัดการทำการประมง IUU
- (2) การติดตามการทำประมงของเรือประมงในกลุ่มประเทศ PNA (Parties to the Nauru Agreement ซึ่งประกอบด้วย 8 ประเทศ ได้แก่ คิริบาติ, มาแชลล์, นาอูรู, ปาเลา, ปาปัวนิวกินี, โซโลมอน, ตูวาลู, ไมโครนีเซีย ที่นำสัตว์น้ำกลับมาขึ้นท่าประเทศไทย
- (3) ส่งเสริมการปฏิบัติการร่วมระหว่างประเทศในภูมิภาค ในการดำเนินการตรวจติดตามเรือประมงในแหล่งประมง

3.2.9 การประชาสัมพันธ์ (Publicity)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- การประกาศเผยแพร่รายละเอียดของการทำการประมง IUU และการดำเนินการในการจัดการทำการประมง IUU รวมทั้งการปฏิบัติงานร่วมกับรัฐอื่นๆ ในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับ

ประเทศไทยได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์เรื่องการทำการประมง IUU และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประมงดังกล่าว ทั้งในและนอกประเทศ ผ่านเครือข่ายสถานีวิจัยชายฝั่ง โทรทัศน์ เว็บไซต์ สังคมออนไลน์ แก่สาธารณชน รวมทั้งกลุ่ม NGOs และสถาบันการศึกษา โดยผ่านหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ณ บริเวณสะพานปลา ทำเทียบเรือพร้อมทั้งกำหนดให้มีการจัดงบประมาณประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ โปสเตอร์ วิทยุทัศน์ ฯลฯ อย่างต่อเนื่อง งบในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ได้มาจากงบประมาณปกติในการเสริมสร้างความตระหนักรู้

4. ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (The Responsibilities of Thailand as a Flag Stage)

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยมีพันธกรณีในการดำเนินการควบคุมการทำประมงของเรือประมงชกธงไทย ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบการทำประมงภายในประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการทำประมง IUU และกิจกรรมการทำประมงผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.1 การจดทะเบียนเรือประมง (Fishing Vessel Registration)

ภายใต้ Fishing Vessel Registration IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าเรือประมงที่ชกธงของตน ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU
- รัฐเจ้าของธงควรตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจก่อนการจดทะเบียนเรือประมง ว่าเรือลำนั้นจะใช้สิทธิในการทำประมงอย่างรับผิดชอบ โดยจะไม่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU
- รัฐเจ้าของธงควรหลีกเลี่ยงการให้สัญชาติแก่เรือที่มีประวัติการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- ทุกรัฐควรที่เกี่ยวข้องกับเรือที่ทำสัญญาเช่าเรือ รวมถึงรัฐเจ้าของธงและรัฐอื่นๆ ซึ่งยอมรับการทำสัญญาเช่าเรือ ต้องมั่นใจว่าเรือที่ทำสัญญาเช่ามิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ภายในข้อจำกัดเกี่ยวกับเขตอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- รัฐเจ้าของธงควรยับยั้งเรือที่มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติเพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะไม่ปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการ หรือตามบทบัญญัติที่ได้รับการปฏิบัติตามในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือระดับโลก
- รัฐควรดำเนินการปฏิบัติทุกขั้นตอน รวมถึงปฏิเสธการอนุญาตให้เรือทำการประมงและสิทธิของการชกธง เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงสัญชาติเรือต่อเนื่อง หรือการจดทะเบียนเรือซ้อนกัน
- รัฐเจ้าของธงควรดำเนินการจัดทำ การเชื่อมโยงการขึ้นทะเบียนเรือและการจัดเก็บข้อมูลเรือที่เหมาะสม และกรณีที่ไม่ได้มีการดำเนินการภายใต้หน่วยงานเดียว รัฐควรมั่นใจในการประสานงานและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- รัฐเจ้าของธงควรพิจารณาการตัดสินใจกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตให้ทำการประมงในน่านน้ำภายใต้ขอบเขตอำนาจของตน หรือในทะเลหลวง หรือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของรัฐชายฝั่งภายใต้การควบคุมของรัฐเจ้าของธง

กรมประมงและกรมเจ้าท่ามีการควบคุมกิจกรรมของเรือประมงและเรือสนับสนุนการทำประมงที่ชกธงไทยในน่านน้ำไทย ในน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง และในทะเลหลวง มีการเสริมสร้างความร่วมมือโดยการทำ MOU กับรัฐชายฝั่งอื่นๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือระหว่างกัน เช่น การอนุญาตทำประมง การจดทะเบียนเรือ เป็นต้น พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 กำหนดให้เรือที่ชกธงไทยต้องได้รับการอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด โดยมีบทลงโทษกรณีฝ่าฝืน

ประเทศไทยปฏิเสธการจดทะเบียนเรือที่มีหลักฐานปรากฏให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU หรือเปลี่ยนแปลงธงโดยไม่มีอำนาจ ซึ่งจำต้องมีข้อมูลการขึ้นทะเบียนและข้อมูลสารสนเทศที่ดี

4.2 การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมง (Record of Fishing Vessels)

การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมงไทยที่ทำการประมงในและนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วย ข้อมูลลักษณะทางกายภาพ ประวัติของเรือ และการทำการประมง ดังต่อไปนี้

- 1) ชื่อเรือประมง และหมายเลขทะเบียนเรือ
- 2) ประเภทของเรือ
- 3) วัสดุตัวเรือ
- 4) ความยาว ความกว้าง และความลึกของเรือ (เมตร)
- 5) ขนาดเครื่องยนต์ (แรงม้า หรือกิโลวัตต์) และหมายเลขเครื่องยนต์
- 6) ระวังงับน้ำที่จดทะเบียน (ตันกรอส)
- 7) นามเรียกขานสากล (ถ้ามี)
- 8) รูปถ่ายเรือทั้งลำโดยแสดงด้านข้างของเรือ
- 9) รูปถ่ายของเรือหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
- 10) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนเป็นเจ้าของเรือ
- 11) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการใช้เรือ (ถ้ามี)
- 12) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีส่วนรับผลประโยชน์จากเรือ (ถ้ามี)
- 13) สถานที่ และปีที่ต่อเรือ
- 14) ชื่อเรือเดิมและชื่อประเทศที่เคยจดทะเบียน (ถ้ามี)
- 15) ธงที่เคยใช้ (ถ้ามี)
- 16) ประวัติการถือครอง
- 17) ประเภทของเครื่องมือ และวิธีการทำการประมง
- 18) ประวัติการได้รับอนุญาตให้ทำการประมง หรืออาชญาบัตรเครื่องมือประมง
- 19) ประวัติการทำการประมง IUU

โดยจะดำเนินการสำรวจและตรวจสอบทะเบียนเรือประมงให้เป็นปัจจุบัน

มาตรการที่จะการดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	การจดทะเบียนเรือและการจัดทำข้อมูลเรือประมงทั้งหมด	✓				

4.3 การทำการประมงของเรือประมงไทย (Authorization to Fish)

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยไม่อนุญาตให้เรือที่ซีกธงไทยทำการประมงในน่านน้ำไทย และน่านน้ำของรัฐต่างชาติ หรือน่านน้ำสากล เว้นแต่จะได้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 กำหนดให้เรือที่ทำการประมงได้ต้องมีใบอนุญาตทำการประมง เรือประมงไทยที่ทำการประมงต้องจดทะเบียนเรือและขออนุญาตทำการประมงตามที่รัฐกำหนด และมีเอกสารแสดงสิทธิการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือยินยอมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำการประมง

- พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ระบุไว้ว่า เรือธงไทยที่มีกิจกรรมนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตทำการประมงของประเทศนั้นๆ
- การดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย โดยเรือนั้นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการทำการประมงตามที่รัฐเจ้าของทรัพยากรกำหนด และจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุญาตให้เรือประมงที่จะออกไปทำประมงนอกน่านน้ำไทย ดำเนินการตรวจเรือประมงที่ไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และมีระบบตรวจติดตามการทำการประมงของเรือที่ได้รับอนุญาตไปทำประมงนอกน่านน้ำไทย

สำหรับสัญญาเช่าเหมาเรือ ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในอำนาจการตัดสินใจของศาล มาตรการดำเนินการเพื่อมั่นใจว่าเรือขนถ่ายจะไม่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยจะดำเนินการตามมาตรการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าเรือประมง เรือขนถ่าย และเรือสนับสนุน ดำเนินการอย่างถูกกฎหมายในการขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมง และมีการรายงานกิจกรรมการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลให้กรมประมง รวมถึง

- วัน เวลา สถานที่ ในการขนถ่ายสัตว์น้ำ (ในทะเลหรือท่าขึ้นสัตว์น้ำ)
- น้ำหนักจำแนกตามชนิดและแหล่งทำการประมง
- ชื่อ หมายเลขทะเบียน สัญชาติเรือประมง และเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ
- ท่าเรือที่ใช้ขนถ่ายสัตว์น้ำ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมง จำนวนใบอนุญาตทำการประมงจะถูกจำกัดขึ้นกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรประมง	✓	✓	✓	✓	✓
2.	การจัดการกองเรือประมงขึ้นกับทรัพยากรประมงที่มีอยู่	✓	✓	✓	✓	✓

4.4 มาตรการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ (Measure to control transport and re supply vessel)

ประเทศไทยกำหนดมาตรการในการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำและเรือสนับสนุน เพื่อป้องกันการทำการประมงหรือสนับสนุนการทำประมง IUU พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ระบุให้เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และเรือสนับสนุน ต้องดำเนินการดังนี้

- จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ และนำส่งเจ้าหน้าที่เมื่อเทียบท่า
- ให้มีการแจ้งเข้า-ออก กรณีที่เรือขนถ่ายสัตว์น้ำมีขนาดตั้งแต่ 30 ตันกรอส ขึ้นไป
- ติดตั้ง VMS พร้อมแจ้งตำบลที่ของเรือทุก 1-2 ชั่วโมง
- กำหนดบทลงโทษกรณีมีการฝ่าฝืนในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความยากลำบากในการควบคุมเรือในเขตทะเลหลวง และความร่วมมือระหว่างรัฐเจ้าของท่าเรืออื่นๆ ซึ่งหน่วยงานต้องการความร่วมมือของ RFMOs สมาชิก RPOA-IUU และ RFVR

มาตรการที่จะการดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	ห้ามการขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็น IUU ในน่านน้ำไทย	✓	✓	✓	✓	✓
2.	เพิ่มความสามารถในการควบคุมการขนถ่ายในน่านน้ำไทย และนอกน่านน้ำไทย ยกระดับการลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

5. ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง (Thailand's Coastal State Responsibilities)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">• นำมาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU ไปใช้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ• ร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐอื่นๆ อย่างเหมาะสม รวมทั้งกับรัฐชายฝั่งใกล้เคียง และ RFMOs• ตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีเรือลำใดที่ดำเนินกิจกรรมการทำประมงภายในน่านน้ำของตน โดยไม่มีใบอนุญาตให้ทำการประมงที่ออกให้โดยรัฐชายฝั่งอย่างถูกต้อง• เพื่อให้แน่ใจว่ามีการออกใบอนุญาตให้ทำการประมงได้เฉพาะในกรณีที่เรือนั้นมีการจดทะเบียนเรือ• เพื่อให้แน่ใจว่าเรือแต่ละลำที่ทำการประมงในน่านน้ำของตน เก็บรักษาหรือมีสมุดบันทึกการทำประมง• เพื่อให้แน่ใจว่าการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล และการแปรรูปสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในน่านน้ำของรัฐชายฝั่งนั้น ได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง หรือได้ดำเนินโดยสอดคล้องกับกฎระเบียบการจัดการ• กำหนดกฎเกณฑ์การเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของตน ในลักษณะที่จะช่วยป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU และ• หลีกเลี่ยงการออกใบอนุญาตแก่เรือเพื่อทำการประมงในน่านน้ำของตน หากเรือลำดังกล่าวมีประวัติการทำประมง IUU โดยพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติในวรรคที่ 36 ของ IPOA
--

5.1 มาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย (Measures to prevent, deter and eliminate IUU fishing in the Thai EEZ)

กรมประมงจะจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมงทุกประเภท ก่อนอนุญาตให้มีการทำการประมง และจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการควบคุมและติดตามการทำประมง IUU โดยมีเป้าประสงค์ในการลดจำนวนเรือทำการประมง IUU อย่างเป็นระบบ จนกระทั่งหมดไปจากประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

- จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบ กำกับดูแลการทำประมง IUU
- จัดทำฐานข้อมูลเครื่องมือประมงทุกประเภท
- จัดทำฐานข้อมูล ใบอนุญาตทำการประมงทุกชนิด
- ดำเนินการปรับปรุง กำหนดเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ เพื่อควบคุม ปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ ให้เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับสภาวะทรัพยากร สามารถจับสัตว์น้ำขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

- กำหนดมาตรการปิดอ่าวในฤดูสัตว์น้ำวางไข่ให้ครอบคลุมแหล่งและฤดูกาลวางไข่ของสัตว์น้ำเพิ่มเติม รวมถึงขยายเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำเพื่อป้องกันแหล่งผสมพันธุ์ วางไข่ของสัตว์น้ำตามแนวชายฝั่งประเทศ
- ไม่สนับสนุนให้ชาวประมงใช้เครื่องมือประมงนอกเหนือจากที่มีในบัญชีของทางราชการทำการประมง โดยมีได้มีการทำการศึกษ วิจัย ถึงผลกระทบที่แน่ชัดแล้วมาก่อน
- ส่งเสริมให้ชาวประมงปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับการทำการประมงโดยการให้การศึกษาและบริการต่างๆ การเปิดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบทางการประมง และการสร้างจิตสำนึก เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นๆ รวมถึงการจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย กรณีที่มีการฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับ การลงโทษต้องดำเนินการอย่างเหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงความสามารถในการสำรวจ ติดตาม และตรวจสอบเรือประมง ในกรณีที่มีเชื่อว่ามีทำการประมง IUU ต้องมีการดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ดำเนินการจดทะเบียนเรือประมงทุกลำ พร้อมทั้งจัดทำระบบทะเบียนประวัติเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน เรือประมงที่ไม่ดำเนินการจดทะเบียนเรือประมง หากพบว่าเป็นเรือประมงที่มีประวัติการเปลี่ยนแปลงสัญชาติที่เจ้าของเรือไม่สามารถอธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลง จะไม่ดำเนินการจดทะเบียนเรือ และจะแจ้งประเทศทั้งหมดที่เรือลำนี้เคยจดทะเบียนมาก่อน
- ก่อนที่จะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทย จะต้องตรวจสอบว่าเรือลำดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกน่านน้ำจากรัฐเจ้าของธง
- ประสานการปฏิบัติตามแผนระดับชาติฯ กับหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับประเทศ ระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระดับโลก
- ติดตามการปฏิบัติตาม NPOA-IUU เพื่อให้การปฏิบัติมีการบูรณาการตามแผน พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้
- มอบหมายให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการประสานงานและการบูรณาการตาม NPOA-IUU

มาตรการที่จะการดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	จัดตั้งหน่วยงานในการจัดระเบียบและควบคุมการทำประมง IUU ในประเทศไทย	✓				
2.	สร้างฐานข้อมูลทรัพยากรประมง เรือประมง รวมถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม	✓	✓	✓	✓	✓
3.	ทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบ รวมถึงมาตรการต่างๆ เพื่อลดการลงแรงประมง เพื่อเป้าประสงค์ให้บรรลุสถานะทรัพยากรประมงที่สมดุล	✓	✓	✓	✓	✓

5.2 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังเรือประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย (Monitoring Control and Surveillance in the Thai EEZ)

การดำเนินการตาม ระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังด้านการประมง (MCS) ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยเป็นหน้าที่ของกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ และหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายอื่นภายใต้ ศรชล. ที่จะบูรณาการร่วมกันตามขีดความสามารถที่มีอยู่ โดยมีการแบ่งพื้นที่เป็น 3 ภาค ประกอบด้วยพื้นที่อ่าวไทยตอนบน พื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง และพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน

การเสริมสร้างระบบ MCS ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย ได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อมิให้อำนาจหน่วยงานภายใต้ ศรชล. ให้ร่วมบูรณาการกันในการทำงาน โดยมีการจัดตั้งหน่วยที่มีความพร้อมที่จะตอบโต้การกระทำผิด IUU ทั้งนี้ในส่วนของอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีความจำเป็นต้องจัดหาภายใต้งบประมาณที่จำกัดซึ่งทางประเทศไทยมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของ IPOA-IUU และ NPOA-IUU อย่างเต็มที่

มาตรการที่จะดำเนินการได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	บังคับใช้กฎหมายต่อการประมง IUU ในน่านน้ำไทยอย่างมีประสิทธิภาพ	✓				
2.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อติดตามและบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบในการแก้ปัญหาการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

5.3 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับองค์กรบริหารจัดการด้านการประมง (Exchange information with RFMOs)

ประเทศไทยได้ดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการประมงกับองค์กรในระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น SEAFDEC, IOTC, WCPFC, CCAMLR, ICCAT และ FAO

5.4 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงไทย (Authorization to fish for local vessels)

เรือประมงจะออกทำการประมงได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว การออกใบอนุญาตแบ่งเป็น 2 ระดับ ออกโดยคณะกรรมการประมงระดับจังหวัด และออกโดยอธิบดีกรมประมง มีการกำหนดค่าจำกัดความเครื่องมือประมงพื้นบ้าน มีบทลงโทษ มีการทำสมุดบันทึกการทำประมงเพื่อเป็นสถิติการประมง การใช้เรือทำการประมงยังอยู่ในมาตรฐานการควบคุมของกรมเจ้าท่าทั้งเรื่องทะเบียนเรือและใบอนุญาตใช้เรือ ใบนายท้าย-ช่างเครื่อง มาตรฐานความปลอดภัยในเรือ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืน ได้กำหนดบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาไว้ในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

5.5 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงต่างชาติ (Authorization to fish for foreign vessels)

ประเทศไทยสนับสนุนให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำประมงในเขตน่านน้ำไทยภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482

6. มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือของไทย (Thailand's Port State Measures)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรใช้มาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมเรือประมงเข้าท่าเทียบเรือ เพื่อที่จะป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU

ประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ได้กำหนดมาตรการ ระเบียบการปฏิบัติ และการควบคุม ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขและสอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้อำนาจอธิปไตยและกฎหมายภายในประเทศ ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ และกฎหมายลำดับรอง ได้มีผลบังคับใช้แล้ว การป้องกันการทำการประมงผิดกฎหมายจะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเทศไทยได้กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติเข้าเทียบท่า โดยเจ้าของเรือและกัปตันต้องให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจสอบเรือประมงเมื่อเข้าเทียบท่าตามมาตรการในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ

ประเทศไทยจะพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการ กำกับควบคุมการนำเข้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากเรือประมงต่างชาติให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล โดยดำเนินการพัฒนาด้านตรวจสัตว์น้ำที่ท่าเรือ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยปรับปรุงพัฒนาสำนักงานด่านตรวจสัตว์น้ำและคู่มือในการตรวจสอบสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ปัจจุบันมีด่านท่าเรือ ในสังกัดด่านตรวจสัตว์น้ำ กรมประมง จำนวนทั้งสิ้น 6 แห่ง คือ 1) ด่านตรวจสัตว์น้ำท่าเรือกรุงเทพฯ 2) ด่านตรวจสัตว์น้ำท่าเรือสงขลา 3) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดภูเก็ต 4) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสมุทรสาคร 5) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดชลบุรี และ 6) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง

กำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำซึ่งรวมถึงเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ต้องขออนุญาตเข้าเทียบท่าล่วงหน้า โดยต้องดำเนินการแจ้งข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับเรือ การทำการประมงในเที่ยวเรื่อนั้น ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ พร้อมทั้งข้อมูลหรือเอกสารอื่นๆ กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขอเข้าเทียบท่า อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ให้ตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของเรือลำดังกล่าวก่อนที่จะอนุญาตให้เข้าเทียบท่า หากมีหลักฐานอันเชื่อได้ว่าเรือลำดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ให้ปฏิเสธการเข้าเทียบท่า

เมื่ออนุญาตให้เรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำลำใดเข้าเทียบท่าของประเทศไทยแล้ว มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเรือลำดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ก็จะไม่อนุญาตให้เรือลำนั้นนำสัตว์น้ำขึ้นท่า หรือขนถ่ายที่ท่า หรือดำเนินกิจกรรมอื่นใด ณ ท่าเรื่อนั้น พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลให้รัฐเจ้าของธงทราบ และหากสงสัยว่าเรือลำดังกล่าวมีการทำการประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำของรัฐอื่น หรือในน่านน้ำที่ดูแลโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค ต้องแจ้งให้รัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ให้ความร่วมมือในการบังคับใช้มาตรการอื่นใดแก่เรือหรือผู้ประกอบการนั้นๆ ตามที่ได้รับความเห็นชอบหรือร้องขอจากรัฐเจ้าของธง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติเข้า	✓				

	เทียบท่า					
2	ปรับปรุงประสิทธิภาพในการตรวจสอบการทำประมง IUU และการตรวจสอบย้อนกลับที่ทำเทียบเรือ	✓	✓	✓	✓	✓

6.1 การแจ้งการเข้าเทียบท่า (Notice of Access)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• จัดให้เรือเข้าเทียบท่าได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อเหตุผลในเรื่องเหตุสุดวิสัย หรือการประสบภัยต่างๆ หรือเพื่อให้การช่วยเหลือแก่บุคคล เรือ หรืออากาศยาน ที่อยู่ในอันตรายหรือประสบภัย• กำหนดให้เรือประมงหรือเรือที่สนับสนุนการทำประมงที่ขออนุญาตเข้าเทียบเรือ ต้องมีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการเข้าเทียบท่าในเวลาที่เหมาะสม พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้ทำการประมง/อาชญาบัตรรายละเอียดของการเดินทางไปทำการประมง และปริมาณสัตว์น้ำบนเรือ โดยต้องคำนึงถึงข้อกำหนดเรื่องการรักษาความลับ เพื่อให้แน่ใจได้ว่าเรืออาจจะมีส่วนร่วม หรือสนับสนุนการทำประมง IUU

กำหนดให้มีการแจ้งการเข้าเทียบท่าของเรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำก่อนเข้าเทียบท่า และให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสุ่มตรวจสอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6.2 การตรวจสอบการทำประมง ณ ท่าเทียบเรือ (Inspection of fishing at port)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• ใช้สิทธิในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือเพื่อตรวจสอบเรือประมง และเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งให้แก่รัฐเจ้าของธง และ RFMOs ที่เกี่ยวข้องทราบ

กำหนดระบบการตรวจสอบกิจกรรมประมง ณ ท่าเทียบเรือ โดยจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติที่จะเข้าเทียบท่า ให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันการทำประมง IUU ตามหลักเกณฑ์วิธีการและมาตรการเพื่อป้องกันการทำประมง IUU ฝึกรอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามคู่มือที่กำหนดในการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ และประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประเทศคู่ค้าทราบถึงมาตรการ Port State ของประเทศไทย

6.3 การดำเนินการต่อเรือประมงต่างชาติ ณ ท่าเทียบเรือ ที่พบว่าเป็นเรือทำประมง IUU (Foreign vessels in port found to be IUU vessels)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">• รายงานเรื่องใดๆ ก็ตาม ที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมหรือสนับสนุนการทำประมง IUU ของเรือที่ต้องสงสัย ให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และกรณีที่เหมาะสม ให้รายงานรัฐชายฝั่งและ RFMO ที่เกี่ยวข้องทราบ รัฐเจ้าของท่าเรืออาจดำเนินการอื่นด้วยตามความยินยอมหรือตามคำร้องขอของรัฐเจ้าของธง

ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยจัดให้มีการบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงาน (ตัวอย่างเช่น กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร และกรมประมง) เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน มีกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะข้อมูลรายชื่อเรือประมง IUU และกำหนดบทลงโทษหากพบว่ากระทำความผิดตามกฎหมายไทย

6.4 การปฏิเสธการเข้าเทียบท่า (Denial of port access)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้						
<ul style="list-style-type: none">● เมื่อมีหลักฐานปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่าเรือลำใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประมง IUU ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ จะไม่อนุญาตให้เรือลำดังกล่าวเข้าเทียบท่าหรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ท่าเทียบเรือ และจะต้องรายงานให้รัฐเจ้าของธงทราบด้วย						

ประเทศไทยจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปฏิเสธการเข้าเทียบท่าและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ท่าเทียบเรือ โดยกำหนดรายละเอียดวิธีการตรวจสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	จัดทำกฎหมายและข้อกำหนดสำหรับเรือประมงต่างชาติในการเข้าเทียบท่าเรือไทย	✓	✓	✓	✓	✓

6.5 ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของท่าเรือ/องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (Cooperation with port state/RFMOs)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้						
<ul style="list-style-type: none">● รัฐควรให้ความร่วมมือในระดับทวิภาคี ระดับพหุภาคีและภายใน RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม เพื่อพัฒนามาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกันสำหรับการควบคุมเรือประมงของรัฐเจ้าของท่าเรือ● รัฐควรส่งเสริมความร่วมมือ ซึ่งรวมทั้งการส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐต่างๆ และระหว่าง RFMOs ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับระบบการควบคุมของรัฐเจ้าของท่าเรือ						

ให้ความร่วมมือในการบังคับใช้มาตรการอื่นใดแก่เรือหรือผู้ประกอบการนั้นๆ ตามที่ได้รับความคิดเห็นหรือร้องขอจากรัฐเจ้าของธง โดยด่านตรวจสัตว์น้ำดำเนินการตรวจสอบสินค้าประมง หรือเรือประมงต่างชาติ เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐเจ้าของธง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ให้ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของชายฝั่ง รัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐที่เกี่ยวข้อง และ RFMOs เกี่ยวกับการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

7. มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ (Internationally-Agreed Market Related Measures)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรให้ความร่วมมือกับองค์กรระดับโลกที่เกี่ยวข้อง และ RFMOs เพื่อนำมาตรการพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามาใช้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ WTO เพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU

ประเทศไทยได้จัดให้มีกลไกในการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับรัฐอื่นๆ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการใช้มาตรการดังกล่าวให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล มาตรการเหล่านี้ได้แก่

1. ห้ามนำเข้า ส่งออก และการขนถ่ายสัตว์น้ำที่ได้มาจากการทำประมง IUU ทั้งเพื่อบริโภคภายในประเทศ หรือแปรรูปเพื่อการส่งออก
2. สินค้าสัตว์น้ำนำเข้าต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุสัญญา CITES ภายใต้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

7.1 แผนการออกเอกสารการจับสัตว์น้ำ (Catch Documentation Schemes)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรสนับสนุนการนำมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการค้าไปใช้ปฏิบัติให้สอดคล้องและมีประสิทธิภาพ เช่น เอกสารการจับสัตว์น้ำและข้อกำหนดเกี่ยวกับใบรับรอง เพื่อลด หรือขจัดการค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มาจากการทำประมง IUU
- รัฐควรให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ร้องขอ ในการป้องกันการค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มาจากทำประมงที่ผิดกฎหมายในเขตอำนาจของรัฐตน

ประเทศไทยมีระบบการตรวจสอบสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำโดยมีการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบ กำหนดการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) สมุดบันทึกการทำประมง (Fishing Logbook)
- 2) หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ (Marine Catch Transshipping Document: MCTD)
- 3) หนังสือกำกับการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ (Marine Catch Purchasing Document: MCPD)

ประเทศไทยดำเนินการปรับปรุงการตรวจสอบสัตว์น้ำนำเข้า ให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับถึงเรือประมง แหล่งที่จับ ชนิด ขนาดและปริมาณสัตว์น้ำที่นำเข้า โดยปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนการตรวจสอบสัตว์น้ำเมื่อนำเข้า โดยให้ครอบคลุมกระบวนการอนุญาต การตรวจสอบข้อมูลในเอกสารที่ใช้ประกอบการนำเข้า-ส่งออก หรือการขนถ่าย การทวนสอบระบบการตรวจ ควบคุมการนำเข้า-ส่งออก และการขนถ่ายสัตว์น้ำ

ประเทศไทยดำเนินการจัดทำระบบฐานข้อมูล โดยมุ่งเน้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของท่าเรือ เกี่ยวกับข้อมูลการจับสัตว์น้ำ ข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับ ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก ผู้ประกอบการประมง ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU ตามที่ระบุไว้ใน MOUs

ประเทศไทยจะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ข้อมูล การทำการประมง และข้อมูลสัตว์น้ำกับรัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และประเทศผู้นำเข้าสินค้า โดยเจรจาหรือกับ รัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และประเทศผู้นำเข้าสินค้า เชื่อมโยงข้อมูลการทำการประมงและข้อมูลสัตว์น้ำที่นำเข้า ประเทศไทยกับรัฐเจ้าของธง โดยการจัดทำ MOUs ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และ ประเทศผู้นำเข้า

ประเทศไทยส่งเสริมให้ภาคเอกชน ผู้ผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมง มีการดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อป้องกันการทำการประมง IUU

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและความร่วมมือของหน่วยงาน/องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำมาตรการระดับพหุภาคี และมาตรการที่เกี่ยวข้องทางการค้า โดยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ WTO ในการยับยั้งสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มาจากทำการประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓
2	ดำเนินมาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาสินค้าประมง IUU รวมทั้งกำหนดมาตรการที่จะป้องกันการนำเข้า นำผ่าน และการส่งออกสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ทั้งทางทะเล ทางบก และทางอากาศ		✓	✓	✓	✓

7.2 มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้า (Trade related measure)

<p>IPOA-IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">• รัฐควรมั่นใจว่ามาตรการทางการค้าระหว่างประเทศของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมีความโปร่งใสอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และเป็นไปตามกฎระเบียบสากลที่ได้รับการยอมรับ• รัฐควรดำเนินขั้นตอนต่างๆ ในการปรับปรุงความโปร่งใสในทางการตลาด เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐควรดำเนินงานโดยการใช้พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ สำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อช่วยส่งเสริมการนำ IPOA ไปใช้ปฏิบัติ

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ไบร่รองการจับสัตว์น้ำของประเทศไทยเอื้อต่อการตรวจสอบว่าสัตว์น้ำถูกจับที่ไหน โดยใคร และเมื่อใด จึงกำหนดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- ประเทศไทยมีมาตรการที่สอดคล้องกับ HACCP และแผนงานของ MSC โดยกำหนดโครงสร้างในการตรวจสอบย้อนกลับที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งได้ดำเนินการปรับปรุงให้มีระบบที่สนับสนุนการตรวจสอบย้อนกลับที่เป็นมาตรการในการป้องกันการทำการประมง IUU โดยจัดทำระบบอิเล็กทรอนิกส์

- ประเทศไทยได้ดำเนินการในทุกด้านที่จำเป็นในการป้องกันการนำเข้าสัตว์น้ำเพื่อบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการขนถ่ายในราชอาณาจักรทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ หรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากการทำประมง IUU หรือจากเรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU ด้วยความยินยอมหรือเป็นความต้องการของรัฐเจ้าของธง

- การนำเข้า นำผ่าน หรือส่งออกสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ จะต้องมิได้รับรองกำกับที่แสดงถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบ และต้องได้รับการรับรองจากประเทศต้นทาง รวมทั้งต้องมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	✓	✓	✓	✓	✓

7.3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (Information Dissemination)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้
<ul style="list-style-type: none">● รัฐควรดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหมดที่จำเป็นโดยสอดคล้องกับกฎหมายสากล เพื่อป้องกันมิให้มีการซื้อขายหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์น้ำที่ถูกจับจากเรือที่ระบุโดย RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ว่าเรือลำดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU● รัฐควรดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้นำเข้า ผู้ดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ ผู้ซื้อ ผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่ายอุปกรณ์ ธนาकार บริษัทประกัน และผู้ให้บริการอื่นๆ รวมทั้ง สาธารณชนได้ตระหนักถึงผลเสียหายของการดำเนินธุรกิจกับเรือที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ประเทศไทยกำหนดแผนปฏิบัติการในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลดังต่อไปนี้เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักแก่สาธารณะและไม่ให้ใช้/หรือบริโภคสินค้าประมงที่มาจาก IUU

- การนำเข้า-ส่งออกหรือการขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง IUU เป็นเรื่องที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 และมีการกำหนดค่าปรับสำหรับการละเมิดกฎหมาย ผู้ที่ละเมิดกฎหมายดังกล่าวจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรงในการจ่ายค่าปรับ

- ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนให้มีการจำหน่าย การขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง IUU จะต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย (ปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายรองรับ)

- ผู้ซึ่งได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญาการทำประมงในน่านน้ำต่างประเทศกับรัฐหรือเอกชนต่างประเทศ ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่อกรมประมง บุคคลที่ละเมิดข้อกำหนดนี้จะต้องระวางโทษปรับ

- กรมประมงจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่รับแจ้งและข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาตรวจสอบความถูกต้องได้สะดวก เช่น รายชื่อเรือทำประมง IUU และทำขึ้นสัตว์น้ำสำหรับเรือประมงต่างประเทศ เป็นต้น

มีแผนพัฒนางานประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้ประกอบการด้านการประมง รวมถึงประชาชนทั่วไป เพื่อให้เข้าใจความสำคัญของการทำประมงที่ผิดกฎหมายตลอดจนผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและเศรษฐกิจของประเทศไทย ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ เช่น สื่อสารมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้ เป็นต้น

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	สร้างความตระหนักรู้ให้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับการค้าผลิตภัณฑ์ประมง IUU โดยเฉพาะการติดตามและควบคุมผลิตภัณฑ์ประมง IUU รวมทั้งส่งเสริมการรณรงค์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบริโภคผลิตภัณฑ์ประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

8. การวิจัย (Research)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรส่งเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวิธีการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำจากตัวอย่างของผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ ทั้งนี้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติควรอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งเครือข่ายฐานข้อมูลด้านพันธุกรรมสัตว์น้ำและเครื่องหมายอื่นๆ ที่ใช้ในการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำจากผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ รวมทั้งความสามารถในการจำแนกแหล่งที่มาของชนิดพันธุ์/แหล่งกำเนิด

ประเทศไทยมีหน่วยงานจำนวนมากที่ศึกษาและทำการวิจัยด้านประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำ ได้แก่ กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และสถาบันการศึกษาต่างๆ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นต้น) รวมทั้งองค์กรเอกชนด้านการประมง หน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ได้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และผลการวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการด้านการประมง งานวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำถือเป็นประเด็นสำคัญ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดแนวทางในการพัฒนางานวิจัยสำหรับนโยบายทางทะเลที่มีความรับผิดชอบและยั่งยืน	✓	✓	✓	✓	✓
2	สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และผลการวิจัย เพื่อกำหนดนโยบายการจัดการประมงระหว่างสถาบันการศึกษา NGOs ชุมชนประมง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓

9. ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคและนานาชาติ ในการจัดการทำประมง IUU (Regional Fisheries Management Organization: RFMOs)

9.1 การปฏิบัติตามในฐานะประเทศสมาชิก (Party compliance)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรมั่นใจในการปฏิบัติตาม และการบังคับใช้นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ซึ่งกำหนดโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคใดๆ ซึ่งรัฐมีข้อผูกพันที่ต้องปฏิบัติตาม
- รัฐควรให้ความร่วมมือในการจัดตั้งองค์กรในระดับภูมิภาคขึ้นมาดูแล หากพบว่ายังไม่มี
- รัฐควรรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน ยับยั้งและขจัดการประมง IUU ให้องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค และ FAO ทราบอย่างทันกาล

ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกของคณะกรรมการการประมงปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission: IOTC) ได้ยอมรับและปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการด้านการประมง

9.2 การให้ความร่วมมือในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก (Non party compliance)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรให้ความร่วมมือโดยตกลงที่จะนำมาตรการอนุรักษ์และการบริหารจัดการที่กำหนดโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคซึ่งรัฐมิได้เป็นสมาชิกมาใช้ หรือโดยให้การยอมรับมาตรการที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์เหล่านั้น และควรมั่นใจว่าเรือที่ชกธงของตนจะไม่ดำเนินการใดๆ ที่ฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าว

แม้ว่าประเทศไทยจะมีได้เป็นสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค เช่น WCPFC แต่ประเทศไทยได้ยอมรับและดำเนินการมาตรการจัดการและอนุรักษ์ (CMM) พร้อมทั้งจัดทำรายงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำ (ทูน่า) ที่จับได้ในพื้นที่รับผิดชอบของ WCPFC เป็นประจำ

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคอื่นๆ ได้แก่ ICCAT และ CCAMLR โดยร่วมการประชุม การรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน ยับยั้งและขจัดการทำการประมง IUU ในภูมิภาค

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างความร่วมมือกับ RFMOs ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก โดยการเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติตามมาตรการจัดการทรัพยากรทางทะเลและการอนุรักษ์ ที่กำหนดโดย RFMOs	✓	✓	✓	✓	✓
2	เสริมสร้างความร่วมมือกับ RFMOs อื่นๆ ซึ่งประเทศไทยมิได้เป็นสมาชิกในการแก้ไข	✓	✓	✓	✓	✓

	ปัญหาการประมง IUU					
3	ให้ความร่วมมือกับประเทศสมาชิกภายใต้กรอบ RPOA-IUU โดยจัดทำขั้นตอนสำหรับกำหนดและเพิกถอนรายชื่อเรือประมง IUU และสร้างระบบฐานข้อมูลเรือประมงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (RFVR-SEAFDEC)	✓	✓	✓	✓	✓

10. ความต้องการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา (Special Requirement of Developing Countries)

<p>IPOA -IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการฝึกอบรมและการสร้างขีดความสามารถและพิจารณาการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ด้านเทคนิค/วิชาการ และด้านอื่น ๆ แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดในกลุ่มนั้น และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็กๆ เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อผูกพันภายใต้ IPOA และพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งรวมทั้งหน้าที่ในฐานะรัฐเจ้าของธงและรัฐเจ้าของท่าเรือ • ให้ความร่วมมือเพื่อดำเนินการ <ul style="list-style-type: none"> - การทบทวน และการแก้ไขปรับปรุงกรอบโครงสร้างของกฎหมายในประเทศและกฎระเบียบในระดับภูมิภาค - การปรับปรุงการรวบรวมข้อมูลและการผสมผสานข้อมูลด้านการประมงและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง - เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันในระดับภูมิภาค และ - เสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มการบูรณาการระบบ MCS รวมถึงระบบติดตามด้วยดาวเทียม
--

ประเทศไทยยินดีให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ และประเทศที่พัฒนาแล้วในการให้ความสนับสนุนในโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถในเรื่องการป้องกันการทำประมง IUU และกิจกรรมต่างๆ ด้าน MCS อาทิเช่น ในการปฏิบัติการลาดตระเวนร่วม (Joint patrol operations) กับประเทศเพื่อนบ้าน การร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคและประเทศต่างๆ ในการสอบสวนการทำประมง IUU ซึ่งรวมทั้งการจัดทำข้อมูลด้าน MCS การแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสารด้านการทำประมง IUU ขั้นตอนการขึ้นเรือเพื่อตรวจสอบและสอบสวน (Boarding Inspection and Investigation) ตลอดจนมาตรการด้านรัฐเจ้าของท่าเรือ และการร่วมจัดทำฐานข้อมูลระดับภูมิภาคด้านเรือประมง (Fishing Vessel Record Database) เป็นต้น

ประเทศไทยมีความต้องการการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิเช่น เรื่องการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU งานวิชาการและเทคโนโลยีด้านการจำแนกชนิดพันธุ์และพันธุกรรมสัตว์น้ำ ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายระหว่างประเทศ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจเรือประมง และลาดตระเวนร่วมตามมาตรฐานสากล และการจัดการด้านการประมง MCS

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างการทำงานร่วมกันโดยการสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในทุกประเด็นที่ระบุในพันธกรณีของ IPOA สนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถกับประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังพัฒนา เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU และกิจกรรม MCS เช่น การดำเนินการลาดตระเวนร่วมกัน หรือ การจัดตั้งเครือข่ายในการเฝ้าระวัง		✓	✓	✓	✓
2	ความร่วมมือในการช่วยเหลือทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการพัฒนาแนวทางและการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเรือประมงที่ดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทะเล การดำเนินการลาดตระเวนร่วม และโปรแกรมการฝึกอบรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ	✓	✓	✓	✓	✓

11. การรายงาน (Reporting)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> รัฐต่างๆ และองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคควรรายงานเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในการพัฒนาประสิทธิภาพ และการนำแผนระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU ไปใช้ปฏิบัติ ในฐานะส่วนหนึ่งของผลการรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณการทำประมงอย่างรับผิดชอบ ให้องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ทราบทุก 2 ปี ซึ่งรายงานเหล่านี้ควรจะได้รับ การจัดพิมพ์เผยแพร่โดย FAO อย่างทันกาล

ประเทศไทยจะรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU ให้ FAO ทราบถึงรายละเอียดทุก 2 ปี

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	รายงานความก้าวหน้าให้ FAO ทราบ ทุก 2 ปี		✓		✓	

12. การเตรียมการเพื่อรองรับการนำไปปฏิบัติภายใต้ NPOA-IUU (Preparation for the Implementation under NPOA-IUU)

ในการเตรียมการเพื่อรองรับการนำไปปฏิบัติภายใต้ NPOA ประเทศไทยได้เตรียมรายละเอียดแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง IUU (NPOA-IUU) ซึ่งระบุถึง 1. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicators) 2. คู่มือในการดำเนินการ 3. กฎระเบียบ กฎหมาย และนโยบายที่เกี่ยวข้อง 4. องค์กรที่รับผิดชอบ และ 5. กรอบเวลาในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการและมาตรการการจัดการ

การดำเนินการต่างๆ จัดทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2558 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2558 จะต้องดำเนินการตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งขณะนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU และปัญหาการบริหารจัดการประมงทะเลในเขตน่านน้ำของไทยและน่านน้ำ กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496, พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 อยู่ภายใต้การแก้ไขให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมการประมงในประเทศไทยและจะนำมาใช้เป็นกรอบทางกฎหมายในการพัฒนามาตรการที่มีการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย และกฎระเบียบตามกฎหมายภายในประเทศ และตราสารระหว่างประเทศและ/หรืออนุสัญญาที่มีผลผูกพัน

แผนที่กำหนดใน FMP ได้มีแนวทางในการดำเนินการ โดยจัดทำกรอบนโยบายแห่งชาติทางการประมงทะเลในประเทศไทย และมีมาตรการในการบรรลุนโยบาย และแผนการดำเนินงาน พ.ศ. 2558/2559 ซึ่งระบุรายละเอียดของการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ แผน FMP จะดำเนินการในช่วง พ.ศ. 2558 - 2562 และควรมีการทบทวนรายงานเกี่ยวกับการที่ประสิทธิภาพของการประมงกับตัวชี้วัดและการวัดเปรียบเทียบกับสมรรถนะเป็นประจำทุกปี

NPOA-IUU ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยอ้างอิง FAO IPOA-IUU และมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU และยังระบุการดำเนินการและมาตรการต่างๆในการให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำที่เกิดจากการจับสัตว์น้ำมากเกินไป (Over-fishing) ในฐานะที่ประเทศไทยตระหนักดีว่าการทำประมง IUU เป็นปัญหาที่สำคัญและมีความมุ่งมั่นที่จะต่อต้านการทำประมง IUU คณะทำงานได้ดำเนินการเตรียมความพร้อม และได้จัดให้มีการประชุมหลายครั้ง โดยมีผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานภาครัฐเข้าร่วม ประเทศไทยจะสนับสนุนการสร้างทรัพยากรมนุษย์ในการดำเนินการตามแผน NPOA-IUU อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเตรียมการในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การให้สัตยาบันแก่อนุสัญญาระหว่างประเทศ การเสริมสร้างข้อมูล MCS การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการทำประมง IUU และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการตรวจสอบบนเรือและการสืบสวน รวมทั้งมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย

นโยบายแห่งชาติด้านการจัดการประมงทะเล

พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

กรมประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประเทศไทย

สารบัญช่อักษรย่อ

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations ประชาคมอาเซียน
CCCIF	Command Center for Combating Illegal Fishing ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.)
CCRF	Code of Conducl for Responsible Fisheries จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ
CPUE	Catch per unit effort ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง หรืออัตราการจับสัตว์น้ำ
CCAMLR	Commission for the Conservation of Antarctic Marine living Resources คณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตทางทะเลในเขตแอนตาร์กติก
DOF	Department of Fisheries, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทย
DMCR	Department of Marine and Coastal Resources, Ministry of Natural Resources and Environment, Thailand กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทย
DNP	Department of National Parks and Wildlife and Plant Conservation กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ
ICCAT	International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas คณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ปลาทูน่าในมหาสมุทรแอตแลนติก
IOTC	Indian Ocean Tuna Commission คณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย
IUU fishing	Illegal, Unreported and Unregulated fishing การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
IPOA-IUU	International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการระดับสากลเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
KPI	Key Performance Indicator ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน
MCS	Monitoring, Control and Surveillance การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง
MCTD	Marine Catch Transshipment Document หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ

MSY	Maximum Sustainable Yield ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน
NESDP	National Economic and Social Development Plans แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
NPCI	National Plan of Control and Inspection แผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติ
NPOA-IUU	National Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
PIPO	Port in – Port out การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง
PSMA	Port State Measure Agreement ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า
RFMO	Regional Fisheries Management Organization องค์กรบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค
RPOA-IUU	Regional Plan of Action against IUU fishing แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านการทำประมง IUU
SEAFDEC	Southeast Asian Fisheries Development Centre ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
Thai-MECC	The Thailand Maritime Enforcement Coordinating Center ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศร.ชล.)
UNCLOS	United Nations Convention on the Law of the Sea อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
UNFSA	United Nations Fish Stock Agreement or The United Nations Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of ๑๐ December ๑๙๘๒ relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks ข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ หรือ ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการประชากรของสัตว์น้ำ ชนิดพันธุ์ที่ข้ามเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล พ.ศ.๒๕๓๘
WCPFC	Western and Central Pacific Fisheries Commission คณะกรรมการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันตก
VDS	Vessel Day Scheme การกำหนดจำนวนวันทำการประมง
VMS	Vessel Monitoring System ระบบติดตามเรือประมง

คำจำกัดความ

ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน: ค่าเฉลี่ยปริมาณการจับสูงสุดต่อปีที่สามารถจับสัตว์น้ำจากกลุ่มประชากรสัตว์น้ำในช่วงเวลาหนึ่ง โดยไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อทรัพยากรที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมปกติ

การทำประมงเกินขนาด:

การทำประมงเกินกำลังผลิตจนสัตว์น้ำเกิดทดแทนไม่ทัน: สถานการณ์การจับสัตว์น้ำมากเกินไปจนก่อให้เกิดการลดลงของพ่อแม่พันธุ์เป็นอย่างมาก ยังผลให้สัตว์น้ำรุ่นใหม่เข้ามาทดแทนในกลุ่มประชากรมีปริมาณน้อย การทำประมงเกินกำลังผลิตนี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากรประมงชั่วคราวหรือถาวร

การทำประมงมากเกินไปส่งผลผลิตของสัตว์น้ำ: สถานการณ์ที่มีการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กในปริมาณมากเกินไป ในช่วงวงจรชีวิตของสัตว์น้ำ จากการลงแรงประมงมากเกินไปและการเลือกจับสัตว์น้ำที่ไม่เหมาะสม (เช่น การใช้ขนาดตาอวนที่เล็กเกินไป) และสัตว์น้ำไม่มีเวลาที่จะเติบโตจนได้ผลจับที่สูงสุด (และราคาที่สูงสุด)

การจับสัตว์น้ำมากเกินไป: ประชากรสัตว์น้ำมีความชุกชุมต่ำกว่าระดับการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ทรัพยากรสัตว์น้ำอาจอยู่ในสถานะถูกจับมากเกินไปอีกช่วงเวลาหนึ่งแม้มีการควบคุมการจับสัตว์น้ำที่มากเกินไปแล้ว

มาตรการการจัดการ:

ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (CPUE): ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (หรือที่รู้จักกันว่า อัตราการจับสัตว์น้ำ เช่น กิโลกรัม/วัน) เมื่ออัตราการจับสัตว์น้ำที่มีการปรับเป็นค่ามาตรฐานแล้วสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ

บทสรุปผู้บริหาร

การประมงทะเลมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตามมีประเด็นความท้าทายที่เกิดขึ้น ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขโดยเร่งด่วนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่ออนาคตของการประมงไทยได้ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลงเป็นอย่างมากอันเนื่องมาจากการลงแรงประมงที่มากเกินไป ส่งผลให้อัตราการจับสัตว์น้ำลดลง จำนวนสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กและปลาเบ็ดถูกจับในปริมาณมากซึ่งรวมถึงสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจขนาดเล็ก และการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (IUU) การเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์น้ำ (ป่าชายเลน หญ้าทะเล และปะการัง) สถานการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นโดยส่วนใหญ่เป็นผลจากการขาดการควบคุม การเพิ่มจำนวนของเรือประมงที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา และการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการทำประมงในช่วงเวลากว่า ๓๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งยังผลให้เกิดการทำประมงและระดับการลงแรงประมงที่สูงเกินควร

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดของการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนในประเทศไทย และต้องมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ซึ่งแผนการบริหารจัดการประมงทะเล (FMP) พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ นี้วางแนวทางการจัดการปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่เอาไว้ รวมถึงให้รายละเอียดเรื่องมาตรการการจัดการและการดำเนินการเพื่อเปลี่ยนระบบการประมงแบบเสรีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มาเป็นการประมงแบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง โดยอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างปริมาณการลงแรงประมงกับกำลังการผลิตของทรัพยากรประมง (ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)) แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ปี ๒๕๕๘ (NPOA-IUU) และแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติปี ๒๕๕๘ (NPCI)

แผนการบริการจัดการประมงทะเล (FMP) ตระหนักว่ามีการคุกคามหลายด้านต่อการบริหารจัดการการประมงทะเลอย่างยั่งยืนของประเทศไทย แต่จากการประเมินความเสี่ยงสามารถบ่งชี้ได้ถึงปัญหาเร่งด่วนคือ ๑) การทำประมงมากเกินไปและศักยภาพในการทำประมงที่สูงเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองเรือประมงพาณิชย์ และ ๒) การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU)

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลมีเป้าหมายในการลดศักยภาพการทำประมงและลดระดับการลงแรงประมง เพื่อจำกัดการจับสัตว์น้ำให้ได้ถึงหรือให้ใกล้เคียงกับระดับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนหรือ MSY เป้าหมายเฉพาะในการลดศักยภาพการทำประมง ได้แก่ ๑) สัตว์น้ำหน้าดิน ลดร้อยละ ๔๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๑๐ ในทะเลอันดามัน และ ๒) ปลาผิวน้ำ ลดร้อยละ ๓๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๒๐ ในทะเลอันดามัน มาตรการหลักที่ทำให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้คือ การเพิกถอนเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมายในปัจจุบันออกไป รวมทั้งการห้ามทำการประมงชั่วคราว เพื่อลดระดับการลงแรงประมงส่วนเกิน โดยจะมีมาตรการชดเชย รวมทั้งแผนการซื้อเรือคืน

นอกจากนี้ แผนการบริหารจัดการประมงทะเลได้จัดทำขึ้นเพื่อลดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ให้ได้ถึงระดับที่สามารถควบคุมได้โดยผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) แบบปกติในอนาคตได้ มาตรการการจัดการเฉพาะเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมถึง:

- การเสริมสร้างประสิทธิภาพมาตรการการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง โดยการปรับเปลี่ยนด้านองค์กรและเพิ่มการสนับสนุนด้านทรัพยากรและขีดความสามารถด้านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง
- ปรับปรุงระบบการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนเรือประมง เพื่อให้เรือทุกลำมีการจดทะเบียนและได้รับอนุญาตทำการประมง เรือประมงลำใดที่มีประวัติการทำประมง IUU จะไม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลให้รายละเอียดเรื่องมาตรการการจัดการทั้งหมดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ FMP รวมไปถึงดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานและกรอบเวลาการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังระบุวิธีการดำเนินงานและหน่วยงานรับผิดชอบไว้ในแผนการดำเนินงาน ปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙

ปัญหาอื่นๆ ที่สำคัญรองลงมาจะถูกจัดการด้วยมาตรการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการจับสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่ยังมีขนาดเล็ก ซึ่งจะได้รับการจัดการโดยการจำกัดขนาดตาอวน และการห้ามทำประมงในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงกลุ่มต่างๆ จะได้รับการจัดการโดยการประกาศสิทธิในการทำประมงในเขตต่างๆ (ตามระยะห่างจากชายฝั่งทะเล) แหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในภาวะวิกฤตจะได้รับการฟื้นฟูโดยการเพิ่มความร่วมมือและการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการปกป้องและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดเก็บฐานข้อมูลสารสนเทศให้ดีขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการบริหารจัดการ และมีการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ที่สำคัญหลายประเด็นจากงานวิจัย และข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการประมงทะเลของประเทศไทยในอนาคตได้ ท้ายที่สุด FMP เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านองค์กรและมีการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเพื่อปรับปรุงการจัดการประมงในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

การดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ ซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้คำมั่นว่าจะจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากรอย่างพอเพียงในการดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้ จะได้รับการพิจารณาทบทวนทุกปี โดยมีการส่งรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะมีการประเมินและทบทวนครั้งสำคัญทุก ๒ ปี ซึ่งหากมีความจำเป็น ประเด็นปัญหา เป้าหมาย และวัตถุประสงค์จะได้รับการปรับปรุง

๑. บทนำ

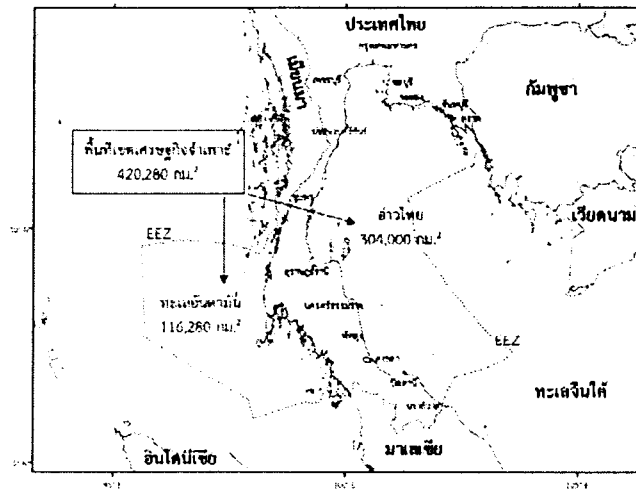
ตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมา ทรัพยากรประมงและสภาพแวดล้อมทางทะเลเสื่อมโทรมลงอย่างรุนแรง ซึ่งเป็นผลมาจากการทำประมงมากเกินไป เนื่องจากขาดการควบคุมปริมาณการลงแรงประมง ทำให้เกิดการขยายตัวทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนเรือประมง และการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการทำประมง ซึ่งไม่สอดคล้องกับกำลังการผลิตของทรัพยากรตามธรรมชาติ ปัญหาดังกล่าวเป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดการทำให้การประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย ทั้งที่เกิดขึ้นจากเรือประมงไทยและเรือประมงต่างชาติ รวมไปถึงการประมงนอกน่านน้ำไทย (ทะเลหลวงหรือน่านน้ำของรัฐอื่น) ที่ละเมิดโดยเรือประมงไทย ก่อนปี ๒๕๕๘ การประมงไทยดำเนินการภายใต้กฎหมายประมงที่ล้าสมัย (พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐) ซึ่งส่งเสริมการประมงแบบเสรีให้กับทุกคนที่ต้องการทำการประมง

ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่การปฏิรูปครั้งสำคัญที่มีพื้นฐานอยู่บนระบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง การปฏิรูปดังกล่าวเป็นไปได้โดยผ่านพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับใหม่ ที่จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไปในปี ๒๕๕๘ นี้ พระราชกำหนดการประมงฉบับนี้ทำให้กรมประมง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) จัดทำและเสนอแผนการบริหารจัดการผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย (FMP) ได้วางแนวทางการปฏิบัติและมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประมงอย่างยั่งยืนในอนาคต และเพื่อควบคุมปริมาณการลงแรงประมงที่สูงเกินไปให้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) ของทรัพยากร แผนการบริหารจัดการประมงทะเลมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ปี ๒๕๕๘ (NPOA-IUU) และแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติปี ๒๕๕๘ (NPCI) ที่ระบุการบังคับใช้กฎระเบียบข้อบังคับ และการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ

ขอบเขต

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้นำไปใช้กับการทำประมงทะเลทั้งหมด ทั้งเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ที่ทำประมงในน่านน้ำไทย และรวมไปถึงการทำประมงทะเลที่ดำเนินการโดยเรือประมงไทยในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นและทะเลหลวง เขตการประมงในน่านน้ำไทยประกอบด้วยพื้นที่ทางฝั่งทะเลตะวันออก (อ่าวไทย) และฝั่งตะวันตก (ทะเลอันดามัน) เขตการประมงเหล่านี้แสดงไว้ดังภาพที่ ๑ ด้วยการบริหารจัดการมีความแตกต่างกันระหว่างฝั่งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน จึงได้มีการระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของแผนงาน (ตามบทที่ ๔ และ ๖ หัวข้อ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ)

ภาพที่ ๑: พื้นที่ทำการประมงทะเลในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลครอบคลุมกลุ่มสัตว์น้ำดังนี้

- ปลาผิวน้ำทั้งหมด
- สัตว์น้ำหน้าดินทั้งหมด
- ปลาทุ่นที่มีการอพยพย้ายถิ่นไกลและปลาชนิดที่คล้ายคลึงปลาทุ่นทั้งหมด (โดยปกติจะถูกจัดการภายใต้องค์กรบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือ RFMO)
- สัตว์น้ำชนิดอื่นๆ ที่ไม่ใช่เป้าหมาย สัตว์น้ำที่ถูกจับขณะทำการประมง เช่น สัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ และชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และหลักการพื้นฐาน

วิสัยทัศน์สำหรับการประมงทะเลในอนาคตของประเทศไทยโดยผ่านการปฏิรูปการพัฒนาการประมงคือ:

การประมงทะเลมีความยั่งยืน ภายใต้การบริหารอย่างมีธรรมาภิบาล โดยมีแหล่งที่อยู่สัตว์น้ำและสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ ส่งผลให้มีการต่อต้านการประมง IUU เพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และปรับปรุงคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วิสัยทัศน์โดยรวมนี้สามารถจำแนกออกเป็นเป้าหมายที่สามารถแก้ไขปัญหาคำคัญ:

เป้าหมาย:

๑. ปฏิรูปการประมงทะเลของประเทศไทยให้เป็นระบบการประมงแบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง ทำให้ระดับการลงแรงประมงสอดคล้องกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)
๒. ป้องกัน ยับยั้ง และจัดการประมง IUU
๓. เพิ่มผลประโยชน์ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และลดความขัดแย้งระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก
๔. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางทะเล และ
๕. เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมงที่ยั่งยืน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลบับนี้อยู่บนพื้นฐานข้อปฏิบัติระดับสากลที่ดีที่สุดและพันธะของประเทศไทยในการประมงระหว่างประเทศ และนำการบริหารจัดการประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) มาใช้ ซึ่งมีเป้าหมายที่จะสร้างสมดุลระหว่างระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ (ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม) กับความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (ผลประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ)

หลักการสำคัญของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล

- การพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งเสริมความสมดุลระหว่างระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ (เช่น สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรสัตว์น้ำที่สมบูรณ์) และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (เช่น ความมั่นคงทางอาหาร การจ้างงาน การดำรงชีวิต รายได้) เพื่อผลประโยชน์อันเกิดจากการประมงจะได้ยั่งยืนสืบต่อไปให้กับคนรุ่นหลัง
- ธรรมชาติช่วยให้อำนาจการกำหนดกฎระเบียบเกิดขึ้นได้สะดวก และสนับสนุนให้มีทรัพยากรและการจัดการที่พอเพียงต่อการบังคับใช้และปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านั้น
- การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรการการจัดการได้รับการปฏิบัติตาม
- การให้ความร่วมมือและประสานความร่วมมือ ตลอดทุกระดับชั้น ภายในองค์กรภาครัฐและภาคประชาชน และระหว่างองค์กรและภาคส่วนต่างๆ
- การบริหารจัดการที่ปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมาจากกระบวนการเรียนรู้และดัดแปลง
- หลักการป้องกันล่วงหน้า ที่ไม่ทำให้การลงมือปฏิบัติล่าช้าเพราะขาดข้อมูล และเป็นการจัดการอย่างระมัดระวังเมื่อมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้น (เช่น ความไม่แน่นอนในการประมาณ) ค่า MSY)

กรอบนโยบายและกฎหมายระดับชาติ

แผนการบริหารจัดการได้ถูกจัดทำให้มีความสอดคล้องกับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และกล่าวถึงการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและมาตรการการวัดผลการดำเนินงาน เพื่อให้มีการประเมินผลของระดับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลจะดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ โดยในช่วงเวลาดังกล่าว กรมประมงของไทยจะบังคับใช้มาตรการจัดการและออกกฎข้อบังคับสำหรับการประมงตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้ แผนการบริหารจัดการประมงทะเลจะถูกประเมินผลเป็นประจำทุกปี โดยยึดถือพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดและการดำเนินงานของการประมงในขณะนั้น ซึ่งรายงานผลการดำเนินงานของการประมงโดยเปรียบเทียบกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด จะถูกส่งมอบแก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และคณะกรรมการการประมงแห่งชาติ

๒. สถานการณ์ปัจจุบันของการประมงทะเลไทย

ความสำคัญของการประมงทะเลต่อประเทศไทย

การประมงทะเลมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ สัตว์น้ำมีความสำคัญอย่างมากต่อความมั่นคงทางอาหารและการดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองของประเทศไทย จากข้อมูลการสำรวจล่าสุด (กรกฎาคม ๒๕๕๘) จำนวนเรือประมงไทยที่ยังทำการประมงมีทั้งสิ้น ๔๒,๕๑๒ ลำ สามารถจับสัตว์น้ำได้จำนวน ๑.๕๖ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๗ ปริมาณการจับสัตว์น้ำนี้ส่งเสริมรายได้ ความเป็นอยู่ และการจ้างงาน ชาวประมงประมาณ ๑๗๒,๔๓๐ คน (ร้อยละ ๘๒ เป็นชาวต่างชาติ) และประมาณ ๕๑๕,๐๐๐ คน ถูกจ้างในอุตสาหกรรมประมงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหญิง (เช่น อุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมการต่อเรือ โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ประมงกระป๋องและแช่แข็ง และโรงงานผลิตปลาป่น) สำหรับเขตชนบทของประเทศไทย โดยทั่วไปแล้วปลาเป็นแหล่งอาหารที่ให้โปรตีนที่คนในชนบทสามารถซื้อหาได้ ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญในด้านอาหารเพื่อสุขภาพและความมั่นคงทางอาหารอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนประมงพื้นบ้านซึ่งมีมากกว่า ๒,๕๐๐ ชุมชนตลอดชายฝั่งทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกอาหารทะเลรายหลัก โดยในปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยส่งออกอาหารทะเลจำนวน ๑.๗๔ ล้านตัน มีมูลค่า ๒๒๗,๗๒๒ ล้านบาท และนำเข้า ๑.๖๗ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๙๙,๕๖๘ ล้านบาท (กรมประมง, ๒๕๕๘)

ประวัติการพัฒนาการประมงไทย

ก่อนปี ๒๔๖๘ การจับสัตว์น้ำส่วนมากเป็นการจับโดยใช้เบ็ดและโปิ่ตามแนวชายฝั่งทะเล โดยใช้เรือขนาดเล็กที่ไม่มีเครื่องยนต์ ที่ระดับน้ำลึกไม่เกิน ๒๐ เมตร ในปี ๒๔๗๓ มีการทดลองใช้เรือลากอวนติดเครื่องยนต์จากประเทศญี่ปุ่นในอ่าวไทยแต่ไม่เป็นที่นิยม ต่อจากนั้นได้มีการแก้ไขปรับปรุงผืนอวนมาใช้กับเรือประมง และเรียกว่า “อวนล้อมจับ” ซึ่งชาวประมงไทยนิยม อวนล้อมจับมุ่งจับปลาผิวน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ปลาทู” จำนวนเรือประมงชนิดนี้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และยังผลให้การจับปลาโดยเฉลี่ยในแต่ละปีเพิ่มสูงขึ้นประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี

ปี ๒๕๐๓ มีการนำเข้าเรือลากอวนจากประเทศเยอรมัน เพื่อนำมาใช้ในอ่าวไทย ซึ่งเป็นเรือลากอวนที่มีประสิทธิภาพมาก และมีการใช้กันแพร่หลาย เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการจับปลาทั้งกลางวันและกลางคืน จำนวนเรือลากอวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทยลดจำนวนลง ภายหลังชาวประมงได้พัฒนาเรือประมงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ติดตั้งเครื่องยนต์กำลังแรงม้าสูง มีอุปกรณ์การสื่อสารและเทคโนโลยีการวัดความลึกด้วยเสียงที่ตีขึ้น ทำให้สามารถทำการประมงห่างจากชายฝั่งทะเลได้ไกลกว่าเดิมและอยู่กลางทะเลได้นานขึ้น เรือลากอวนขนาดใหญ่เหล่านี้จับสัตว์น้ำในทะเลใกล้กับชายฝั่งประเทศกัมพูชาและเวียดนาม

ในปี ๒๕๒๐ ประเทศเพื่อนบ้านเริ่มประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ) (จาก ๑๒ ไมล์ทะเล ถึง ๒๐๐ ไมล์ทะเล) ประเทศไทยกำหนดเขตเศรษฐกิจจำเพาะเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ การประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะเป็นผลให้พื้นที่ทำการประมงลดลง ซึ่งชาวประมงไทยที่เคยได้รับอนุญาตให้ทำการประมงจากพื้นที่ ๗๗๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ลดลงเหลือ ๒๔๕,๒๗๑ ตารางกิโลเมตร จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เรือประมงขนาดเล็กกลับมาทำการประมงในน่านน้ำไทย แม้ว่าเรือประมงขนาดกลางจะยังคงทำการประมงในบริเวณเดิม โดยได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง ในขณะที่เรือประมงขนาดใหญ่ซึ่งสามารถออกทะเลไปได้ไกล ได้เสาะหาแหล่ง

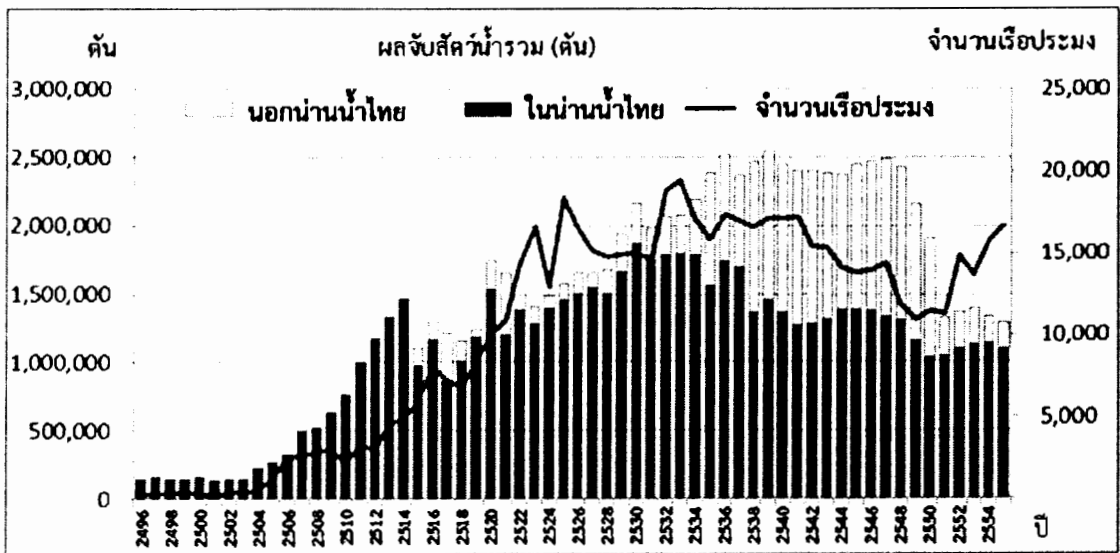
ทรัพยากรประมงใหม่ ในช่วงเวลานั้น ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไนยังไม่ได้กำหนดเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไม่มีข้อตกลง เรื่องการประมงกับประเทศอื่น

ต่อมาในปี ๒๕๓๗ เรือประมงขนาดใหญ่ออกไปทำการประมงไกลขึ้นกว่าเดิม ไปจนถึงประเทศบังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา และเยเมน อย่างไรก็ตามหลายประเทศเริ่มไม่อนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้าไปในน่านน้ำ หากจะทำการประมงกับประเทศอื่น ชาวประมงต้องทำธุรกิจร่วมทุนกับประเทศนั้นๆ ชาวประมงต้องเปลี่ยนธงเป็นเรือของรัฐชายฝั่งนั้นๆ เช่น เปลี่ยนเป็นธงของประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ข้อตกลงอีกประการหนึ่งคือ การให้เข้าเรือประมงเข้าไปทำประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง เช่น ในประเทศอิหร่าน ในปี ๒๕๕๑ ข้อตกลงทางธุรกิจบางประเภทเหล่านี้ต้องเผชิญกับข้อจำกัด ทำให้เรือประมงไทยจำเป็นต้องไปทำการประมงในประเทศอื่น ในปี ๒๕๕๗ ประเทศพม่าได้ยกเลิกการอนุญาตเรือประมงต่างชาติเข้ามาทำประมง และต่อมาประเทศปาปัวนิวกินีได้ยกเลิกการอนุญาตเช่นเดียวกันในปี ๒๕๕๘

ประเทศไทยกลายเป็นผู้นำในการผลิตอาหารทะเลของโลก ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมอาหารทะเลได้ขยายตัวและยังผลให้เกิดความต้องการวัตถุดิบด้านอาหารทะเลมาป้อนให้โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลมากขึ้น วัตถุดิบส่วนใหญ่มาจากชาวประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยและนำกลับเข้ามาป้อนให้กับโรงงาน การประมงไทยพัฒนาเป็นอย่างมากและมีความซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่กฎหมายการประมงไทยล้าหลังและไม่สามารถควบคุมการพัฒนานี้ได้

ข้อมูลผลจับสัตว์น้ำรวมในปี ๒๕๒๔ ถูกแบ่งตามแหล่งทำการประมงเป็นผลจับจากน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำ หลังจากประเทศไทยประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะในปี ๒๕๒๔ ซึ่งปริมาณผลจับมีความผันแปรขึ้นกับนโยบายของรัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของท่า ในปี ๒๕๕๑ อินโดนีเซียและมาเลเซียซึ่งเป็นแหล่งทำการประมงหลักของชาวประมงไทย ไม่อนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้าไปในเขตน่านน้ำของทั้งสองประเทศ ดังนั้นชาวประมงไทยจึงต้องเปลี่ยนธงเพื่อให้ได้รับอนุญาตให้จับสัตว์น้ำในเขตนั้นๆ ได้ ส่งผลให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ (ภาพที่ ๒)

ภาพที่ ๒: ปริมาณการจับสัตว์น้ำทะเลในและนอกน่านน้ำไทย และจำนวนเรือประมง ปี ๒๕๓๖-๒๕๕๔ (กรมประมง, ๒๕๕๘)

สถานการณ์ปัจจุบันของทรัพยากรประมงและแหล่งที่อยู่อาศัย

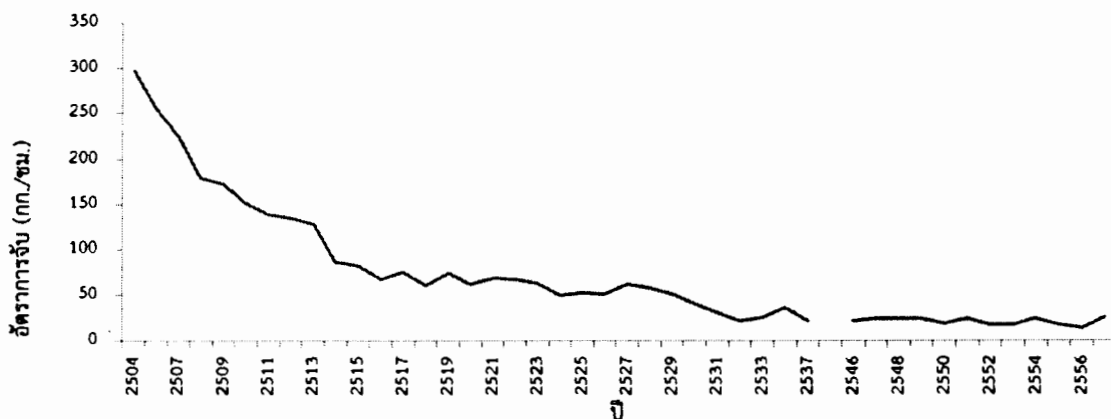
ทรัพยากรประมง

ทรัพยากรประมงโดยเฉพาะในบริเวณชายฝั่งอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมอย่างมาก ดังแสดงให้เห็นจาก

๑. ความอุดมสมบูรณ์ที่ลดลง ซึ่งเห็นได้จากการลดลงของอัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยอวนลาก
๒. ผลจับสัตว์น้ำเท่ากับหรือมากกว่าผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)

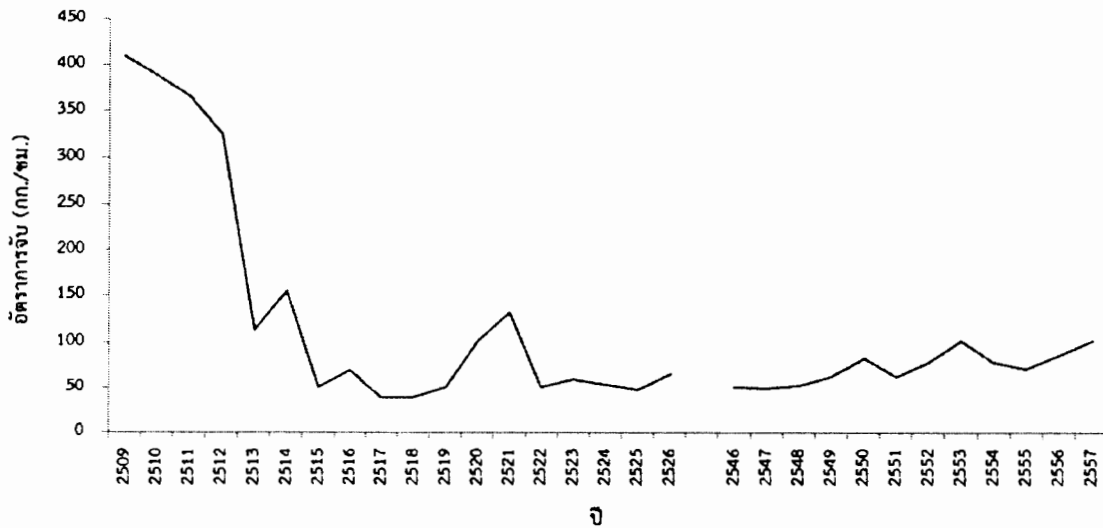
การลดลงของอัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยอวนลาก ประเทศไทยดำเนินการสำรวจทางทะเลด้วยเรือสำรวจอย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ ๑๙๖๐ (๒๕๐๓) อัตราการจับสัตว์น้ำในอ่าวไทยลดลงอย่างต่อเนื่องจากตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ จนถึงปี ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ที่เริ่มลดลงของสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยระหว่างที่มีการทำประมงอย่างหนัก ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่มีการนำอวนลากเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทย และหลังจากนั้นไม่นานได้มีการนำอวนล้อมจับเข้ามาในประเทศไทย ในช่วงดังกล่าวมีการสำรวจอัตราจับสัตว์น้ำพบว่าอยู่ในระดับที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ซึ่งขณะนี้เหลือเพียงร้อยละ ๙ ของอัตราการจับสัตว์น้ำแรกเริ่มสำรวจ (ภาพที่ ๓)

ภาพที่ ๓: อัตราการจับสัตว์น้ำของเรือสำรวจ (กก./ชม.) ในอ่าวไทยด้วยอวนลากจากปี ๒๕๐๔ ถึงปี ๒๕๕๗

สำหรับทะเลอันดามันมีอัตราการจับสัตว์น้ำลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยอัตราการจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ เหลือเพียงประมาณร้อยละ ๒๕ ของปี ๒๕๐๙ (ภาพที่ ๔)

ภาพที่ ๔: อัตราการจับสัตว์น้ำของเรือสำรวจ (กก./ชม.) ในทะเลอันดามันด้วยอวนลากจากปี ๒๕๐๙ ถึงปี ๒๕๕๗

ผลจับสัตว์น้ำเท่ากับหรือมากกว่าผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY): จากการประเมินสถานะทรัพยากรปรากฏว่าระดับการลงแรงประมงโดยประมาณสำหรับการจับสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนถึงร้อยละ ๓๒.๘ และในทะเลอันดามันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๕.๓ สำหรับปลาผิวน้ำ (ยกเว้นปลากะตัก) ระดับการลงแรงประมงในอ่าวไทยปัจจุบันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๒๗.๐ ส่วนในทะเลอันดามันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๑๖.๕ ระดับการลงแรงประมงปลากะตักพบว่าอยู่ในภาวะสมดุลกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีประเมินและผลการประเมินตามภาคผนวก ง ซึ่งนำเสนอข้อมูลในรายละเอียดเกี่ยวกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนของทรัพยากรประมงในประเทศไทย การประเมินสถานะทรัพยากรของสัตว์น้ำชนิดที่สำคัญที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการมาแล้ว ซึ่งผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า สัตว์น้ำส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๒ ของสัตว์น้ำหน้าดิน และร้อยละ ๗๘ ของปลาผิวน้ำ) มีการใช้ประโยชน์มากเกินไป สถานการณ์นี้เกิดกับสัตว์น้ำบางชนิดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ จากการศึกษาปลากะตัก ๓ ชนิด พบว่า มีการใช้ประโยชน์มากเกินไปเล็กน้อย ทั้งนี้ได้มีแผนการประเมินสถานะทรัพยากรรายชนิดอีกในอนาคต (ภาคผนวก จ)

ตารางที่ ๑: ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนของทรัพยากรประมงทะเลในน่านน้ำไทย

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่ เหมาะสม	ผลจับ ปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรง ปัจจุบัน	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
(๑) สัตว์น้ำหน้าดิน*					เกิน (ล้านชั่วโมง)	
อ่าวไทย	๗๙๔,๗๗๑	๒๔.๓๓ ล้านชม.	๕๐๓,๒๗๖	๓๖.๒๐ ล้านชม.	๑๑.๘๗	+๓๒.๘%
ทะเลอันดามัน	๒๔๐,๕๑๙	๔.๘๑ ล้านชม.	๑๓๗,๖๘๔	๕.๐๙ ล้านชม.	๐.๒๘	+๕.๓%
(๒) ปลากระตัก					ต่ำกว่า/เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๑๙๑,๗๘๕	๑๑๔,๕๘๘ วัน	๑๘๓,๒๑๖	๑๑๕,๖๐๐ วัน	๑,๐๑๒	+๐.๙ %
ทะเลอันดามัน	๓๒,๙๔๔	๕๒,๐๑๔ วัน	๓๓,๙๐๓	๕๑,๕๒๐ วัน	๔๙๔	-๑.๐%
(๓) ปลาผิวน้ำอื่นๆ					เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๒๔๘,๑๗๖	๑๓๐,๔๙๓ วัน	๒๔๕,๙๘๖	๑๗๘,๗๐๙ วัน	๔๘,๒๑๖	+๓๗.๐ %
ทะเลอันดามัน	๑๑๘,๔๗๗	๕๔,๒๓๘ วัน	๙๙,๐๓๙	๖๔,๙๒๕ วัน	๑๐,๖๘๗	+๑๖.๕ %

*สัตว์น้ำหน้าดิน หมายถึง สัตว์น้ำทุกชนิดที่อาศัยที่พื้นทะเล รวมถึงกุ้ง กุ้ง ปู และปลาหมึก

ปริมาณสัตว์น้ำขนาดเล็กที่ถูกจับ

จากสถิติการประมงสัตว์น้ำขนาดเล็กของปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิดในอ่าวไทยได้เพิ่มปริมาณขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งยวดของปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิด คือ องค์กรประกอบซึ่งเป็นปลาเศรษฐกิจขนาดเล็ก ซึ่งควรจะมีเจริญเติบโตเป็นปลาที่โตเต็มวัยและสามารถวางไข่ได้ และยังสามารถจับได้ในราคาที่สูงกว่า

ผลการวิจัยในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่าประมาณร้อยละ ๕๐ ของผลจับจากอวนลาก ประกอบด้วยปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิด ในปริมาณปลาเปิดที่สูงมากนี้เป็นปลาขนาดเล็กที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจประมาณร้อยละ ๓๕ (Supongpan and Boonchuwong, ๒๐๑๐)

สถานภาพปัจจุบันของแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำที่สำคัญ

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีเนื้อที่ป่าชายเลนบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ๒,๔๕๕.๓๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) ในช่วงเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมาพื้นที่ป่าชายเลนทางฝั่งอ่าวไทยหายไปประมาณร้อยละ ๘๐-๙๐ (Thampanya et al., ๒๐๐๖) แม้ว่าบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันจะประสบกับแรงกดดันด้านการพัฒนาน้อยกว่าบริเวณอ่าวไทย แต่การสูญเสียพื้นที่ป่าก็ยังคงสูงอยู่มากเช่นกัน (ร้อยละ ๒๐ ระหว่างปี ๒๕๑๘ ถึงปี ๒๕๔๘)

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีพื้นที่แนวปะการัง ๒๓๘.๓๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) มีการประมาณว่า แนวปะการังทางฝั่งทะเลอันดามันเพียงร้อยละ ๑๒ เท่านั้นที่ยังอยู่ในสภาพดี ขณะที่พื้นที่บริเวณที่เหลืออยู่ในสภาพปานกลางจนถึงแย่มาก พื้นที่ของแหล่งหญ้าทะเลรวมทั้งสิ้น ๒๕๕.๗๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) และยังคงถูกคุกคามจากการทำการประมงเกินควร การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ มลพิษที่เกิดจากธาตุอาหารและดินตะกอน การนำพันธุ์สัตว์น้ำที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่แต่ดั้งเดิมเข้ามา และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศของโลก

โครงสร้างกองเรือและผลจับสัตว์น้ำ

ทะเลในเขตร้อนของประเทศไทยมีชนิดพันธุ์สัตว์น้ำหลากหลายชนิด และทำให้มีประเภทของเครื่องมือประมงหลากหลายประเภท เครื่องมือประมงส่วนใหญ่สามารถจับสัตว์น้ำได้มากกว่า ๑๐๐ ชนิด และมีเครื่องมือประมงมากกว่า ๒๐ ประเภท เรือประมงส่วนใหญ่เป็นเรือประมงพื้นบ้านซึ่งหล่อเลี้ยงชาวประมงและชุมชนประมงจำนวนมาก ลักษณะของชนิดพันธุ์สัตว์น้ำและเครื่องมือประมงที่หลากหลายนี้จำเป็นต้องนำมาประกอบการพิจารณาเมื่อทำการประเมินสถานการณ์ของทรัพยากรและการนำเอามาตรการการบริหารจัดการที่ใช้บริบทของการประมงในเขตอบอุ่นมาใช้

กองเรือประมง

เรือประมงในประเทศไทยแบ่งออกเป็นประเภทพื้นบ้าน ๒ กลุ่ม ประเภทพาณิชย์ ๓ กลุ่ม ตามขนาดเรือ และประเภทเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ (ดูรายละเอียดจากภาคผนวก ก) ส่วนระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงแสดงไว้ในภาคผนวก ค การสำรวจเรือประมงในประเทศไทยได้ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๐ มิถุนายน ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ (นำเสนอไว้ในตารางที่ ๒) ในการสำรวจพบเรือจำนวนทั้งสิ้น ๔๕,๘๐๕ ลำ ซึ่งประกอบไปด้วยเรือประมงที่ยังใช้ทำการประมงอยู่จำนวน ๔๒,๕๑๒ ลำ (ร้อยละ ๗๘ เป็นเรือประมงพื้นบ้าน และร้อยละ ๒๒ เป็นเรือประมงพาณิชย์) และเรืออีก ๓,๒๙๓ ลำ เป็นเรือที่ไม่ได้ใช้ในการประมง หรือทำการประมงอยู่นอกน่านน้ำไทย หรือเป็นเรือสนับสนุน เรือประมงจำนวน ๓๒,๔๐๘ ลำ ทำการประมงในอ่าวไทย และเรือประมงจำนวน ๑๐,๑๐๔ ลำ ทำการประมงในทะเลอันดามัน จำนวนเรือประมงแบ่งตามประเภทเครื่องมือประมงแสดงอยู่ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒: จำนวนเรือประมงและเครื่องมือประมงแบ่งตามประเภทของเรือประมงในน่านน้ำไทย (สำรวจเมื่อปี ๒๕๕๘)

ประเภทเครื่องมือประมง	รวมทุกประเภท	ประเภทเรือประมง				
		เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก	เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่	เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก	เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง	เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่
		< ๕ ตันกรอส	๕ - < ๑๐ ตันกรอส	๑๐ - < ๒๐ ตันกรอส	๒๐ - < ๖๐ ตันกรอส	≥ ๖๐ ตันกรอส
สัตว์น้ำหน้าดิน	๓๗,๑๕๙	๒๖,๘๒๒	๓,๔๔๑	๒,๑๘๐	๓,๔๕๗	๑,๒๕๙
อวนลาก	๔,๐๘๗	๒๒๕	๓๐๔	๕๑๗	๑,๙๕๕	๑,๐๙๖
อวนรุน	๑,๕๒๙	๙๗๒	๒๗๗	๑๒๑	๑๑๓	๔๖
อวนติดตา	๑๘,๔๑๕	๑๖,๕๒๔	๑,๒๘๒	๓๕๖	๒๒๙	๒๔
ลอบ	๔,๒๗๗	๓,๒๔๒	๔๒๒	๒๘๓	๓๑๒	๑๘
เบ็ด	๒,๔๔๗	๒,๐๙๗	๒๓๐	๗๓	๔๓	๔
อวนครอบ	๓,๔๗๐	๑,๔๕๒	๖๗๓	๖๗๒	๖๓๘	๓๕
อื่นๆ	๒,๙๓๔	๒,๓๑๐	๒๕๓	๑๕๘	๑๗๗	๓๖
ปลากะตัก	๑,๒๓๓	๑๑๓	๑๔๘	๒๒๔	๔๗๔	๒๗๔
อวนล้อมจับปลากระตัก	๔๓๙	๑๓	๔๙	๕๘	๑๒๙	๑๙๐

ประเภทเครื่องมือ ประมง	ประเภทเรือประมง					
	รวมทุก ประเภท	เรือประมง พื้นบ้านขนาด เล็ก	เรือประมง พื้นบ้าน ขนาดใหญ่	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดเล็ก	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดกลาง	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดใหญ่
		< ๕ ตันกรอส	๕ - < ๑๐ ตันกรอส	๑๐ - < ๒๐ ตันกรอส	๒๐ - < ๖๐ ตันกรอส	≥ ๖๐ ตันกรอส
อวนครอบปลากะตัก	๗๘๑	๙๘	๙๙	๑๖๒	๓๓๘	๘๔
อวนช้อนปลากะตัก	๑๓	๒	๐	๔	๗	๐
ปลาฉิวน้ำอื่นๆ	๔,๑๒๐	๒,๒๘๘	๓๙๑	๒๖๐	๕๑๐	๖๗๑
อวนล้อมจับ	๑,๐๙๐	๓๕	๔๖	๖๘	๓๑๒	๖๒๙
อวนติดตา	๒,๙๒๙	๒,๑๘๕	๓๒๙	๑๘๔	๑๘๙	๔๒
โป๊ะ	๑๐๑	๖๘	๑๖	๘	๙	๐
รวมทั้งสิ้น	๔๒,๕๑๒	๒๙,๒๒๓	๓,๙๘๐	๒,๖๖๔	๔,๔๔๑	๒,๒๐๔

จากจำนวนเรือประมงที่ยังใช้ทำการประมงอยู่ มีเพียงร้อยละ ๔๘ เท่านั้นที่จดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตทำการประมง (ใช้เครื่องมือถูกต้อง) (ตารางที่ ๓) กิจกรรมการทำประมงของเรือที่ผิดกฎหมายถูกระงับไว้ชั่วคราว

ตารางที่ ๓: จำนวนเรือที่สำรวจพบแบ่งตามการจดทะเบียนและการออกใบอนุญาตทำการประมง ณ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

ประเภท	จำนวนเรือประมงที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย	จำนวนเรือที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง	จำนวนเรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่ไม่จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่ทำประมงนอกน่านน้ำไทย
พื้นบ้าน	๓๓,๒๐๕	๑๓,๙๖๙	-	๑๔,๙๓๗	๔,๒๙๗	
พาณิชย์	๙,๓๐๗	๕,๔๖๙	๒,๖๕๘	๙๘๐	๒๐๒	
จำนวนรวม	๔๒,๕๑๒	๑๙,๔๓๘	๒,๖๕๘	๑๕,๙๑๗	๔,๔๙๙	๒๓๘*

* หมายเหตุ เรือประมงจำนวน ๒๓๘ ลำ ที่พบจากการสำรวจ มีประวัติว่าเป็นเรือที่เคยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เรือประมงจำนวน ๗๖ ลำ ได้รับใบอนุญาตทำการประมงในปี ๒๕๕๗ แต่ในปี ๒๕๕๘ เรือบางลำไม่ได้ทำการประมงเนื่องจากใบอนุญาตทำการประมงของรัฐชายฝั่งหมดอายุ และบางลำกำลังยื่นขอใบอนุญาตทำการประมงในเขตทะเลหลวง

เครื่องมือประมง

เครื่องมือประมงหลักที่ใช้กับเรือประมงพาณิชย์คือ อวนลากหน้าดิน อวนล้อมจับ และอวนครอบเรือประมงที่มีขนาดเล็กกว่าจะใช้เครื่องมือประมงหลากหลายประเภท ซึ่งรวมไปถึงอวนติดตา อวนครอบ ลอบ และเบ็ด จากกลุ่มเรือประมงทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้กันทั่วไปส่วนใหญ่คืออวนติดตาซึ่งส่วนมากใช้เรือประมงพื้นบ้าน ส่วนอวนลากและอวนล้อมจับใช้เรือประมงพาณิชย์

องค์ประกอบผลจับสัตว์น้ำตามแหล่งทำการประมง ประเภทของเรือประมง และกลุ่มชนิดสัตว์น้ำ

ผลจับสัตว์น้ำของกองเรือประมงไทยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณทั้งสิ้น ๑.๕๖ ล้านตัน ร้อยละ ๖๗.๑ เป็นการจับสัตว์น้ำในอ่าวไทย ร้อยละ ๒๖.๔ เป็นการจับจากทะเลอันดามัน และร้อยละ ๖.๕ เป็นการจับจากนอกลำน้ำไทย ปริมาณการจับส่วนใหญ่มาจากเรือประมงพาณิชย์ โดยในปี ๒๕๕๗ เรือประมงพาณิชย์ในอ่าวไทย จับสัตว์น้ำได้ร้อยละ ๘๗.๘ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด ขณะที่ในทะเลอันดามันจับได้ร้อยละ ๘๕.๙ ข้อมูลดังกล่าวได้สรุปไว้ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕: ปริมาณการผลจับสัตว์น้ำรวม* (ตัน) ในปี ๒๕๕๗ (กรมประมง ๒๕๕๘)

ทรัพยากร	อ่าวไทย		ทะเลอันดามัน		นอกลำน้ำไทย
	ประมงพื้นบ้าน	ประมงพาณิชย์	ประมงพื้นบ้าน	ประมงพาณิชย์	
“สัตว์น้ำหน้าดิน”**	๘๘,๑๕๕	๔๖๑,๙๙๕	๒๔,๙๒๗	๑๘๔,๓๐๔	
ปลากระดูก	๐	๑๘๙,๗๘๙	๐	๓๘๕๙๒	
ปลาผิวน้ำอื่นๆ	๓๙,๐๗๑	๒๖๖,๖๒๕	๓๒,๙๙๘	๑๓๐,๒๓๙	
รวม	๑๒๗,๒๒๖	๙๑๘,๔๐๙	๕๗,๙๒๕	๓๕๓,๑๓๕	
รวม	๑,๐๔๕,๖๓๕		๔๑๑,๐๖๐		๑๐๑,๑๖๕***
รวมทั้งสิ้น	๑,๕๕๗,๘๖๐				

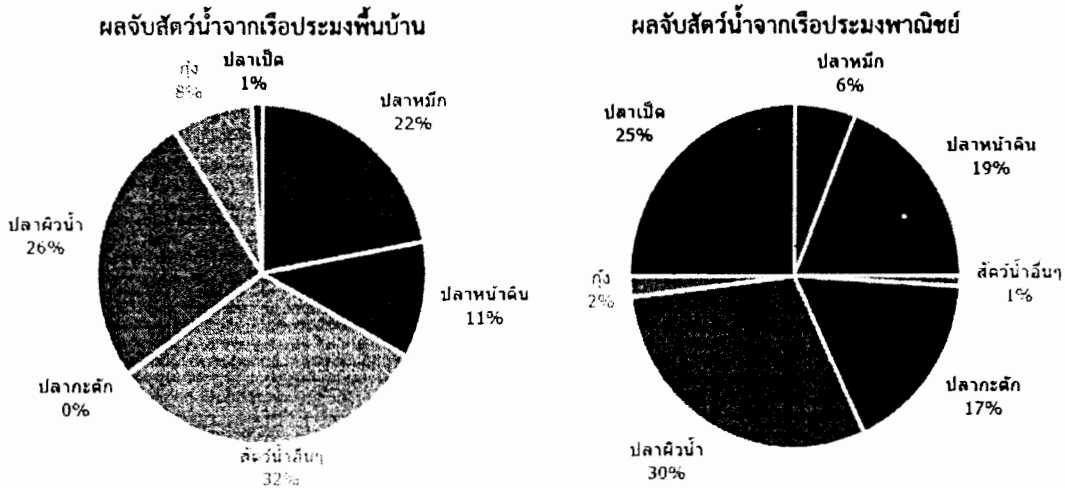
* หมายเหตุ: ผลจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ ปริมาณการจากจำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยคูณด้วยอัตราการจับสัตว์น้ำเฉลี่ยของแต่ละเครื่องมือ และการลงแรงทั้งหมดในปี ๒๕๕๕

** หมายเหตุ: “สัตว์น้ำหน้าดิน” หมายถึง สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด รวมถึงกุ้ง กั้ง ปู และปลาหมึก

*** หมายเหตุ: ข้อมูลผลจับสัตว์น้ำจากนอกลำน้ำไทยคำนวณจากการนำเข้าสู่สัตว์น้ำที่จับโดยเรือประมงไทยที่มายื่นขอยกเว้นภาษีที่กองประมงต่างประเทศ กรมประมง ดังนั้นผลจับสัตว์น้ำของเรือประมงไทยที่ทำการประมงนอกลำน้ำไม่ได้ถูกรายงานทั้งหมด

ผลจับสัตว์น้ำจากอวนลากและอวนล้อมจับเป็นผลจับสัตว์น้ำหลัก โดยคิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของผลจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ ผลจับสัตว์น้ำจากอวนลากและอวนล้อมจับมีปริมาณ ๖๒๘,๔๗๐ และ ๕๓๐,๔๔๑ ตัน (ร้อยละ ๔๔ และ ๓๖) ตามลำดับ ส่วนเครื่องมือประมงอื่นๆ (อวนตัก การล่อสัตว์น้ำด้วยไฟ เบ็ด และเครื่องมือประมงประจำที่ ฯลฯ) จับสัตว์น้ำได้ ๒๙๗,๗๘๔ ตัน (ร้อยละ ๒๐) การประมงพื้นบ้านจับสัตว์น้ำได้หลากหลายชนิด ประเภทของสัตว์น้ำสำคัญ ได้แก่ ปลาหมึก ปลาผิวน้ำ และกลุ่มสัตว์น้ำอื่นๆ (ภาพที่ ๕) การประมงพาณิชย์จับสัตว์น้ำ ทั้งปลาผิวน้ำและสัตว์น้ำหน้าดิน รวมทั้งจับปลาขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเบ็ดได้เป็นจำนวนมาก การประมงอวนลากพาณิชย์มีองค์ประกอบของปลาขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเบ็ดร้อยละ ๔๕ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด จากองค์ประกอบจำนวนมากนี้ (๒๙๐,๐๐๐ ตัน ในปี ๒๕๕๗) ปริมาณร้อยละ ๓๕ เป็นสัตว์น้ำขนาดเล็กชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (Supongpan and Boonchuwong, ๒๐๑๐)

ภาพที่ ๕: องค์ประกอบผลจับสัตว์น้ำของเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ในปี ๒๕๕๗

รายละเอียดผลจับสัตว์น้ำตามประเภทเรือประมง เครื่องมือประมง และกลุ่มสัตว์น้ำแสดงอยู่ในเอกสารแนบของการรายงานผลการประเมินสถานะทรัพยากรสัตว์น้ำในภาคผนวก ง

ข้อสรุปที่สำคัญประการหนึ่งจากการวิเคราะห์โครงสร้างเรือประมงและผลจับสัตว์น้ำคือ การกำหนดมาตรการการจัดการ มีข้อสังเกตที่สำคัญว่า เรือประมงพาณิชย์ซึ่งมีจำนวนรวมเพียงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเรือประมงทั้งหมด แต่สามารถจับสัตว์น้ำได้ประมาณร้อยละ ๙๐ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด ในทางกลับกัน ชาวประมงส่วนใหญ่เป็นชาวประมงพื้นบ้านและผลจับสัตว์น้ำของกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานด้านอาหารที่สำคัญ ซึ่งในกระบวนการซื้อ/ขาย และการแปรรูปสัตว์น้ำมีผู้หญิงเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำยังเป็นส่วนสำคัญของการดำรงชีวิตของชุมชนชาวประมงด้วย โดยสัตว์น้ำที่ชาวประมงจับได้นำมาใช้บริโภคในครัวเรือน ด้วยเหตุนี้เอง มาตรการการจัดการใดๆ จำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อการประมงพื้นบ้าน โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตของชาวประมงเหล่านั้น

การเตรียมการและมาตรการการจัดการในปัจจุบัน

หน่วยงานรับผิดชอบในประเทศไทย

การประมงทะเลของประเทศไทยบริหารจัดการโดยกรมประมง สังกัดภายใต้กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ทั้งหมด ส่วนกรมเจ้าท่ารับผิดชอบการจดทะเบียนเรือและการต่อใบอนุญาตใช้เรือ การเปลี่ยนประเภทการใช้เรือ และการออกหนังสือคนประจำเรือ และดำเนินการออกใบประกาศนียบัตรกับตันเรือและช่างเครื่อง ส่วนการจัดการสิ่งแวดล้อมทางทะเลเป็นความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ซึ่งนำโดยกองทัพเรือ ทำหน้าที่ดูแลด้านความมั่นคงและการปกป้องทรัพยากรทางทะเล นอกจากนี้ยังดำเนินการตรวจสอบในเรื่องความปลอดภัยของการขนส่งทางน้ำ และการระบุเขตพื้นที่ทางทะเล

ระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ศรชล. และกรมเจ้าท่า มีการร่วมมือประสานงานและบูรณาการการดำเนินงาน ๕ ข้อ ดังนี้

- การดำเนินงานติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS)
- โครงการผู้สังเกตการณ์บนเรือของประเทศไทย

- การสุ่มตรวจที่ทำเรือ
- การบังคับใช้และให้ปฏิบัติตามกฎ และ
- การรวบรวมและการจัดการข้อมูล

การให้ความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับสากล

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันตราสารทางกฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ และปัจจุบันกำลังพิจารณาที่จะให้สัตยาบันในข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ และการให้ความยินยอมต่อความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าภายใต้องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ

ตราสารสำคัญระดับสากลที่เกี่ยวข้องกับการประมงและสิ่งแวดล้อม

กฎหมายทะเล (LOSC)	อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD)	อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES)	อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar)	กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (FCCC) และพิธีสารโตเกียว	ข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ	ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า
✓	✓	✓	✓	✓	กำลังพิจารณา	กำลังพิจารณา

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกประชาคมอาเซียน ประเทศไทยได้รับแนวทางจาก Roadmap ของประชาคมอาเซียน (ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๘) และแผนงานสนับสนุนการจัดตั้งประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ประเทศไทยยังให้การรับรองอย่างเป็นทางการต่อมติและแผนการดำเนินงานด้านการทำประมงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาคอาเซียนจนถึงปี ๒๕๖๓ ในการประชุม ASEAN-SEAFDEC ด้วย

ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งในแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (RPOA-IUU) ซึ่งเป็นการร่วมมือกันในระดับประเทศของ ๑๑ ประเทศ คือ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา ติมอร์-เลสเต อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบด้านการประมงและต่อต้านการทำประมง IUU ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคีของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) ทั้งยังเป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือในฐานะที่ไม่ใช่ภาคีกับคณะกรรมการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันตก (WCPFC) และเป็นภาคีที่ไม่ได้ลงนามกับคณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ปลาทูน่าในมหาสมุทรแอตแลนติก (ICCAT) และคณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตทางทะเลในเขตแอนตาร์กติก (CCAMLR)

มาตรการการจัดการในปัจจุบัน

ประเทศไทยได้กำหนดมาตรการทางเทคนิคและมาตรการการจัดการผ่านประกาศกระทรวงและกฎกระทรวง ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองที่มีส่วนเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติการประมงฉบับปัจจุบันและพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีมาตรการที่ครอบคลุมอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากการขาดศักยภาพในระบบของมาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง (MCS) และบทลงโทษที่ยังไม่เข้มงวดมากพอ

มาตรการการจัดการรวมถึง การจดทะเบียนเรือประมง การออกใบอนุญาตใช้เรือประมง การออกใบอนุญาตทำการประมงบางประเภท การควบคุมจำนวนเครื่องมือประมงอวนลาก อวนล้อมจับปลากะตัก และอวนช้อนปลากะตัก นอกจากนี้ยังมีการสั่งห้ามใช้อวนรุน ยกเว้นอวนรุนเคย ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข ซึ่งรวมเอาเหตุผลทางวิชาการในการใช้มาตรการการจัดการไว้ มาตรการทางเทคนิคยังรวมไปถึงการปกป้องพ่อแม่พันธุ์และสัตว์น้ำวัยอ่อนโดยใช้วิธีการปิดพื้นที่ตามฤดูกาล การกำหนดเขตการประมงระหว่างประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ และการลดประสิทธิภาพของเครื่องมือประมงตามข้อกำหนดเรื่องกำหนดขนาดตาอวนที่เหมาะสมสำหรับอวนล้อมจับ อวนล้อมจับปลากะตัก อวนลาก อวนช้อนปลากะตัก ลอบปูพับได้ และอวนตีดตา นอกจากนี้ยังมีการกำหนดจำนวนและขนาดของเครื่องมือประมง และเครื่องปั่นไฟตามประเภทของเรือ เพื่อลดประสิทธิภาพของเครื่องมืออวนลาก อวนล้อมจับ อวนช้อนปลากะตัก อวนครอบหมึก อวนตีดตา ลอบปูพับได้ ลอบหมึกกระดอง และลอบหมึกสาย

สำหรับพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPAs) ได้มีการประกาศเขตสงวนพืชพันธุ์สัตว์น้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอุทยานแห่งชาติทางทะเล พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่แนวปะการัง พื้นที่แหล่งหญ้าทะเล ฯลฯ รวมพื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทยประมาณ ๗๙,๗๕๖.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๒๕.๒๓ ของพื้นที่ทะเลในน่านน้ำไทยทั้งหมด (๓๑๖,๑๑๘.๒๔ ตารางกิโลเมตร) กรมประมงกำลังดำเนินการตามมาตรการอนุรักษ์สัตว์น้ำ ซึ่งรวมไปถึงการจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อให้เป็นแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำและเขตที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ส่งเสริมการจัดการการประมงโดยชุมชน และการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM)

๓. ปัญหาและความท้าทาย

การประมงทะเลของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหามากมาย ปัญหา ๗ ประการต่อไปนี้ ได้ถูกแบ่งประเภทจากการประเมินความเสี่ยง โดยอยู่บนพื้นฐานความเป็นอยู่ของชาวประมง และผลกระทบของชาวประมงที่เกิดขึ้นจากการจัดการทรัพยากรประมงทะเลแบบยั่งยืนของประเทศไทย ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

๑. การจับสัตว์น้ำมากเกินไปเกินควรและศักยภาพในการจับสัตว์น้ำที่สูงเกินไป โดยเฉพาะกองเรือพาณิชย์
๒. การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
๓. การจับลูกสัตว์น้ำเศรษฐกิจในปริมาณมาก ซึ่งลูกสัตว์น้ำเหล่านี้สามารถเจริญเติบโตและมีขนาดใหญ่ขึ้นได้
๔. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
๕. ความเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำ
๖. ข้อมูลสารสนเทศด้านการประมงไม่เพียงพอ
๗. ศักยภาพในการจัดการการประมงไม่เพียงพอ

ตารางที่ ๗ ด้านล่างได้ระบุถึงสาเหตุของปัญหา (ไม่ใช่ผลจากปัญหา) เพื่อการบริหารจัดการสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

ตารางที่ ๗ ปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๑. การจับสัตว์น้ำมากเกินไปเกินควรและศักยภาพในการจับสัตว์น้ำที่สูงเกินไป โดยเฉพาะกองเรือพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none">● มีจำนวนเรือประมงมากเกินไปจับสัตว์น้ำ โดยเฉพาะเรือประมงพาณิชย์● ไม่มีการควบคุมขนาดหรือจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีประสิทธิภาพ● การบังคับใช้มาตรการการบริหารจัดการที่มีอยู่ไม่เข้มแข็งเพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๒. การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม	<p>ปัญหาการประมง IUU ของประเทศไทย มีรายละเอียดอยู่ใน NPOA-IUU ซึ่งสาเหตุของการประมง IUU ในประเทศไทยสรุปได้ ดังนี้</p> <p><i>ในน่านน้ำไทย</i></p> <ul style="list-style-type: none">• การบังคับใช้กฎหมายการประมงไม่มีประสิทธิภาพ• การร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ MCS ในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ• ขาดข้อมูลและการควบคุมเรือประมงต่างชาติ• ขาดแผนการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามและเฝ้าระวัง (การติดตามที่ทำเรือ ผู้สังเกตการณ์ และการตรวจสอบในทะเล และที่ทำเรือ ฯลฯ)• ระบบการสื่อสารในการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามยังไม่เพียงพอ• การป้องกันและปราบปรามการประมงผิดกฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ <p><i>นอกน่านน้ำไทย (ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง)</i></p> <ul style="list-style-type: none">• การควบคุมการจัดการเรื่องความร่วมมือทางการทำประมงและการให้อนุญาตทำประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นยังไม่เพียงพอ• การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับขององค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMO) ไม่เพียงพอ• การให้ความร่วมมือของไทยกับรัฐอื่นไม่เพียงพอ <p><i>ทุกน่านน้ำ</i></p> <ul style="list-style-type: none">• ขาดการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติ (NPCI) <p>ปัญหาการประมง IUU เหล่านี้ ทำให้ศักยภาพในการทำประมงและระดับการลงแรงประมงของเรือประมงไทยสูงเกินไป (ดูปัญหา ๑ ด้านบน)</p>
๓. การจับลูกสัตว์น้ำเศรษฐกิจในปริมาณมาก ซึ่งลูกสัตว์น้ำเหล่านี้สามารถเจริญเติบโตและมีขนาดใหญ่ขึ้น	<ul style="list-style-type: none">• มีความต้องการปลาเปิดในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ• เครื่องมือประมงมีขนาดตาอวนเล็ก
๔. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none">• การแข่งขันการจับสัตว์น้ำที่มีสภาวะเสื่อมโทรมอยู่แล้ว• กลไกการให้ความร่วมมือและการประสานงานระหว่างเรือประมงแต่ละประเภทไม่เพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๕. ความเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัย สัตว์น้ำ	<p>ป่าชายเลน</p> <ul style="list-style-type: none">● พื้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่การเกษตร● พื้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ● การเจริญเติบโตของเขตเมือง● การตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย● การแพร่ของน้ำจืดและการแทรกซึมของเกลือ <p>แนวปะการัง</p> <ul style="list-style-type: none">● การทำประมงมากเกินไป● การประมงที่ใช้เครื่องมือทำลายล้าง● การท่องเที่ยว● ปรากฏการณ์ทะเลกรดและอุณหภูมิที่สูงขึ้น (การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ) <p>หญ้าทะเล</p> <ul style="list-style-type: none">● อวนรุน● การทำเหมือง● การพัฒนาที่ดิน● การทำลายป่าชายเลน <p>แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำทุกแห่ง</p> <ul style="list-style-type: none">● ขาดการให้ความร่วมมือและการประสานงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการป้องกันและการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
๖. ข้อมูลสารสนเทศด้านการประมงไม่เพียงพอ	<ul style="list-style-type: none">● กำลังเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคและทางวิทยาศาสตร์ที่ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลไม่เพียงพอ● ใช้ระยะเวลาและการปฏิบัติงาน (และเงินทุน) ไม่เพียงพอ ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจำเป็นในการจัดการประมง เช่น ดัชนีชี้วัดการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล● ไม่มีข้อกำหนดและพันธะหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่รายงานข้อมูลถึงเจ้าหน้าที่อาวุโสผู้กำหนดนโยบายและรัฐมนตรีอย่างสม่ำเสมอ● ทักษะด้านการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักวิชาการมีไม่เพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๗. ศักยภาพในการจัดการการประมงไม่เพียงพอ	<ul style="list-style-type: none">ขาดหน่วยงานที่ทำหน้าที่การบริหารจัดการประมงที่มีประสิทธิภาพในกรมประมงกำลังคนด้านการบริหารจัดการการประมงในสำนักงานใหญ่ของกรมประมงที่กรุงเทพมหานครไม่เพียงพอกำลังคนด้านการบริหารจัดการการประมงของข้าราชการระดับจังหวัด/อำเภอไม่เพียงพอ

๔. ปัญหาเร่งด่วน: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ

<p>วัตถุประสงค์:</p> <ol style="list-style-type: none">1. การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง;2. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ3. การลดการทำประมง IUU ของทรัพยากรทางทะเล ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ

รายละเอียดมาตรการการจัดการ ดัชนีชี้วัดผลงาน และกรอบเวลา ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้นแสดงในตารางที่ ๘ และแผนปฏิบัติการสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ แสดงในภาคผนวก ฉ

วัตถุประสงค์ที่ ๑: การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง

เป้าหมาย: ลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือประมงพาณิชย์

- สำหรับปลาน้ำดิน ร้อยละ ๔๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๑๐ ในทะเลอันดามัน
- สำหรับปลาผิวน้ำ ร้อยละ ๓๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๒๐ ในทะเลอันดามัน

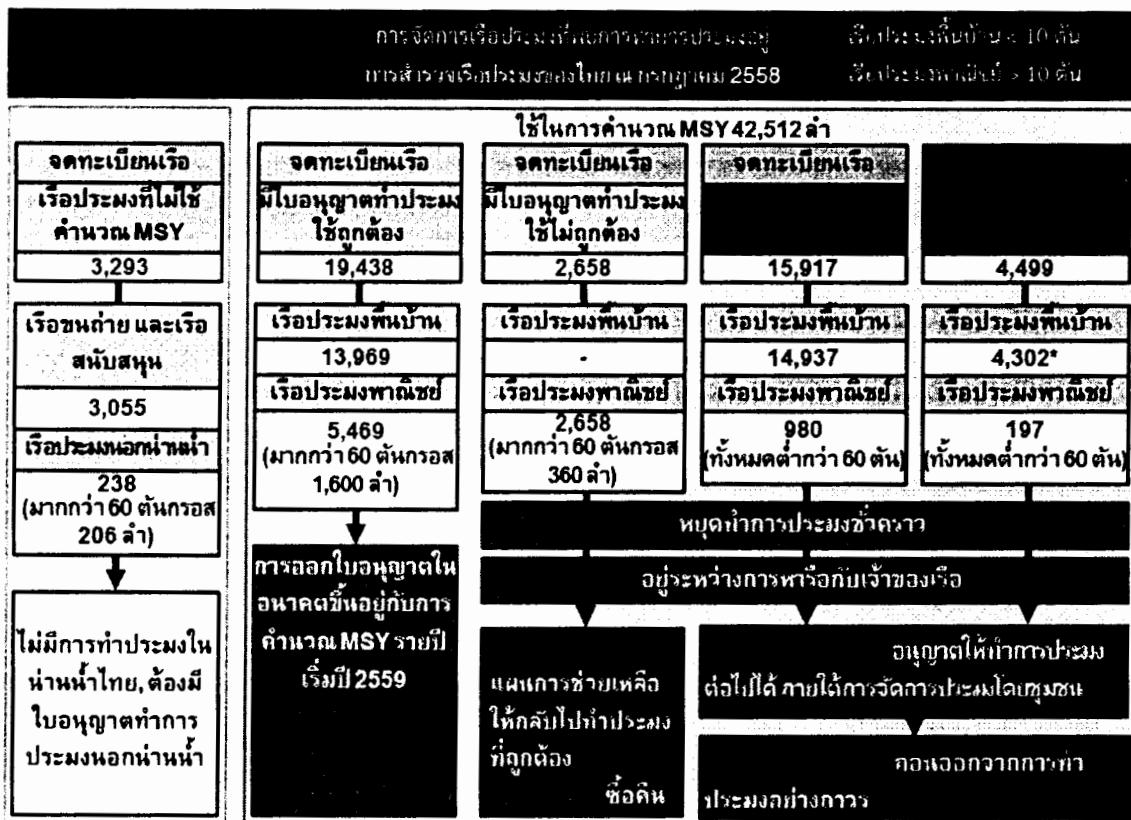
ภาพรวมการประมงทะเล

มาตรการหลักสำหรับการลดการลงแรงประมงคือ การหยุดการทำประมงของเรือประมงพาณิชย์ (ขนาดมากกว่า ๑๐ ตันกรอส) ที่ผิดกฎหมาย จากนั้นนำเรือออกจากวงการประมงอย่างถาวร เรือประมงและเครื่องมือประมงพื้นบ้าน (ขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส) จะถูกควบคุมจำนวนให้อยู่ในระดับปัจจุบัน เรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมายแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑) เรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง และ ๒) เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีเรือประมงพาณิชย์ที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๙๘๐ ลำ และเรือประมงพาณิชย์ที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๑๙๗ ลำ เรือจำนวน ๑,๑๗๗ ลำนี้ เป็นเรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอสทั้งหมด จะถูกนำออกจากวงการประมงอย่างถาวรในสิ้นปี ๒๕๕๙ ส่วนเรือประมงที่จดทะเบียนถูกต้องแต่ใช้

ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง (จำนวน ๒,๖๕๘ ลำ ในจำนวนนี้เป็นเรือขนาดมากกว่า ๖๐ ตันกรอส ๓๖๐ ลำ) ซึ่งปัจจุบันหยุดทำการประมงและจอดอยู่ที่ท่าเรือ ได้รับการชดเชยเนื่องจากถูกระงับการทำประมง และขณะนี้กำลังมีการประชุมหารือร่วมกับเจ้าของเรือกลุ่มนี้ โดยเสนอทางเลือก ๓ ทาง คือ ๑) การสนับสนุนเพื่ออาชีพทางเลือก ๒) เงินทุนสำหรับเปลี่ยนเครื่องมือประมง และ ๓) แผนการซื้อเรือคืนภายใต้การดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากเรือที่มีขนาด ๖๐ ตันกรอส หรือมากกว่า (ดูภาคผนวก ข)

ภาพรวมแผนการลดจำนวนเรือสรุปได้ตามภาพที่ ๖

ภาพที่ ๖ แผนการลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมงโดยการถอนเรือประมงพาณิชย์ผิดกฎหมาย

หมายเหตุ *เรือประมงพื้นบ้านไม่ต้องจดทะเบียนเรือ

การลงแรงประมงส่วนที่ยังเกินอยู่จะถูกลดโดยการลดจำนวนวันทำการประมงต่อเดือน (การหยุดทำประมงชั่วคราว) การทดลองหยุดทำการประมงของอวนลากแบ่งเป็นหยุด ๓ วันต่อช่วง จำนวน ๒ ช่วงต่อเดือน ในเดือนกันยายน ตุลาคม และพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่วนอวนล้อมจับให้หยุด ๘ วันต่อเดือนในฝั่งอ่าวไทย และ ๕ วันต่อเดือนในฝั่งทะเลอันดามัน ในเดือนกันยายน ตุลาคม และพฤศจิกายน ๒๕๕๘

การประมงแต่ละกลุ่มสัตว์น้ำ

จำนวนเรือผิดกฎหมายและผลการลดการลงแรงประมงตามการประเมินสภาวะทรัพยากรประมงปี ๒๕๕๘ สำหรับกลุ่มสัตว์น้ำหน้าดิน ปลาผิวน้ำ และปลากะตัก ในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน แสดงอยู่ในภาคผนวก ง การประเมินครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการถอนเรือที่ผิดกฎหมายยังไม่ถึงเป้าหมายการลดการลงแรงประมง

สัตว์น้ำหน้าดิน ส่วนเรือประมงอวนล้อม ถึงแม้ว่าจะพบเรือที่ผิดกฎหมายในช่วงการสำรวจเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม แต่เรือดังกล่าวยังสามารถต่ออายุใบอนุญาตอวนล้อมได้ จึงไม่สามารถลดจำนวนเรือเหล่านี้ลงโดยมาตรการนี้

เป้าหมายการลดการลงแรงประมงของการประมงสัตว์น้ำหน้าดินและปลาผิวน้ำ

การตั้งเป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงใช้หลักการป้องกันล่วงหน้าในการจัดการประมง (Precautionary approach to fisheries management) ซึ่งระบุไว้ในจรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries) ในการวิเคราะห์ค่า MSY และระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสม มีการใช้ข้อมูลหลากหลายประเภท ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีความไม่แน่นอน (เช่น ผลจับรวมของกลุ่มสัตว์น้ำ) นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ภูมิอากาศ หรือมลพิษ ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ ดังนั้น เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงจะถูกตั้งไว้สูงกว่าระดับที่ได้จากการประเมินเพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนหรือการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงแสดงในตารางด้านล่าง

กลุ่มสัตว์น้ำ	พื้นที่	ระดับการลดการลงแรงประมงที่ได้จากการประเมิน (%)	เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมง (%)
สัตว์น้ำหน้าดิน	อ่าวไทย	๓๒.๗๘	๔๐
	ทะเลอันดามัน	๕.๓๓	๑๐
ปลาผิวน้ำ	อ่าวไทย	๒๖.๙๘	๓๐
	ทะเลอันดามัน	๑๖.๔๖	๒๐

๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

อ่าวไทย

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๔๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

๑. ถอนเรืออวนลากที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง (๘๒๖ ลำ) และอวนรุนทั้งหมด (๑,๒๒๕ ลำ) รวม ๒,๐๕๑ ลำ ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๓๕.๖
๒. ลดจำนวนวันทำการประมงอวนลาก ๕ วันต่อเดือน (๖๐ วันต่อปี) ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๑๓.๓๕

ทะเลอันดามัน

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๑๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

๑. ถอนเรืออวนลากที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง (๔๑๐ ลำ) และอวนรุนทั้งหมด (๕ ลำ) รวม ๔๑๕ ลำ ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๔๕.๙
๒. ลดจำนวนวันทำการประมงอวนลาก ๕ วันต่อเดือน (๖๐ วันต่อปี) ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๑๙.๙๙ หมายเหตุ มาตรการนี้เกินจากเป้าหมาย แต่เสนอไว้เพื่อประกอบการตัดสินใจในการจัดการ

๒. ปลาผิวน้ำ

อ่าวไทย

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๓๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

การลงแรงประมงของอวนล้อมจับในอ่าวไทยเกินระดับ MSY ร้อยละ ๒๖.๙๘ เป้าหมายการลดการลงแรงประมงถูกตั้งไว้ที่ร้อยละ ๓๐ หรือ ๕๒,๓๘๐ วัน เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรจะถูกใช้อย่างยั่งยืน วิธีการลดการลงแรงประมงคือ การลดวันทำการประมงของเรืออวนล้อมทั้ง ๔๕๕ ลำ ๙ วัน/เดือน/ลำ หรือ ๑๐๘ วัน/ปี/ลำ วิธีการนี้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๓๐ จากระดับการลงแรงประมงในปัจจุบัน

ทะเลอันดามัน

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๒๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

การลงแรงประมงของอวนล้อมจับในทะเลอันดามันเกินระดับ MSY ร้อยละ ๑๖.๔๖ เป้าหมายการลดการลงแรงประมงถูกตั้งไว้ที่ร้อยละ ๒๐ เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรจะถูกใช้อย่างยั่งยืน วิธีการลดการลงแรงประมงคือ การลดวันทำการประมงของเรืออวนล้อมทั้ง ๒๖๒ ลำ ๕ วัน/เดือน/ลำ หรือ ๖๐ วัน/ปี/ลำ วิธีการนี้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๒๔.๒๑ จากระดับการลงแรงประมงในปัจจุบัน

๓. ปลากระดูก

เป้าหมาย: รักษาระดับการลงแรงประมงในปัจจุบันเพื่อให้ได้ระดับ MSY

มาตรการการจัดการ:

การประเมินระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมของเครื่องมืออวนปลากระดูกแสดงให้เห็นว่าการลงแรงประมงในปัจจุบันใกล้เคียงระดับที่เหมาะสมทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน อย่างไรก็ตาม ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่อง การกำหนดจำนวนเครื่องมืออวนปลากระดูก พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ระบุไว้ว่า ผู้ที่ต้องการต่ออายุใบอนุญาตทำการประมงปลากระดูก ต้องถือใบอนุญาตทำการประมงปลากระดูกของปีก่อนหน้า ตารางด้านล่างแสดงให้เห็นว่า ในอ่าวไทยมีเรือจำนวน ๓๓๒ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง ประกอบด้วยอวนล้อมปลากระดูก ๑๗๐ ลำ และอวนครอบ/ยกปลากระดูก ๑๖๒ ลำ ส่วนในทะเลอันดามันมีเรือจำนวน ๔๗ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง ประกอบด้วยอวนล้อมปลากระดูก ๕ ลำ และอวนครอบ/ยกปลากระดูก ๔๒ ลำ

เครื่องมือประมง	อ่าวไทย			ทะเลอันดามัน		
	ใบอนุญาตถูกต้อง	ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง	รวม	ใบอนุญาตถูกต้อง	ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง	รวม
อวนล้อมปลากระดูก	๑๘๗	๑๗๐	๓๕๗	๗๗	๕	๘๒
อวนครอบ/ยกปลากระดูก	๕๐๘	๑๖๒	๖๗๐	๘๒	๔๒	๑๒๔
รวม	๖๙๕	๓๓๒	๑,๐๒๗	๑๕๙	๔๗	๒๐๖

อ่าวไทย

เมื่อนำเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้องในอ่าวไทยออกจำนวน ๓๓๒ ลำ การลงแรงประมงจะลดลงร้อยละ ๕๘.๑๒ และผลจับปลาจะตกลดลง ๖๘,๔๐๐ ตัน/ปี

ทะเลอันดามัน

เมื่อนำเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้องในทะเลอันดามันออกจำนวน ๔๗ ลำ การลงแรงประมงจะลดลงร้อยละ ๑๖.๘๓ และผลจับปลาจะตกลดลง ๕,๗๐๗ ตัน/ปี

วัตถุประสงค์ที่ ๒: การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ

เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนปะการังเทียมอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี

มาตรการนี้ช่วยเสริมมาตรการลดกองเรือและการลงแรงประมง การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำจะดำเนินการโดยการสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำโดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์ที่ ๓: การลดการทำประมง IUU โดยใช้มาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย: ลดระดับการทำประมง IUU ให้ได้ถึงระดับที่สามารถควบคุมได้โดยมาตรการ MCS แบบปกติ

รายละเอียดเพิ่มเติมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การลดการทำประมง IUU ถูกระบุไว้ในแผนระดับชาติในการป้องกัน ยั้งยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (NPOA-IUU) กล่าวโดยสรุป มาตรการนี้ประกอบด้วย การเสริมสร้างความเข้มแข็งของการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ในประเทศไทย ๑) โดยการปรับเปลี่ยนด้านองค์กรและให้การสนับสนุนและกำลังขีดความสามารถด้าน MCS ที่เพิ่มขึ้น ๒) ปรับปรุงระบบการจดทะเบียนและออกใบอนุญาต ๓) เพิ่มการเฝ้าระวังโดยใช้ VMS และมาตรการรัฐเจ้าของท่า รวมทั้งมีการประสานการปฏิบัติงานระหว่างเรือตรวจตราและการเฝ้าระวังของชุมชนชายฝั่ง ๔) ปรับปรุงความร่วมมือและการประสานการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานในประเทศไทย และ ๕) ปรับปรุงความร่วมมือกับรัฐชายฝั่งอื่น และองค์กรด้านการประมงระดับภูมิภาคและระดับโลก

ตารางที่ ๘:

ปัญหาเร่งด่วน: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และกรอบเวลาแผนงานการนำมาตรการเหล่านี้ไปปฏิบัติสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ อยู่ในภาคผนวก ๘

วัตถุประสงค์ ๑ การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง		กรอบเวลา
เป้าหมาย : ลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี มุ่งเน้นการบริหารจัดการเรือประมงพาณิชย์		
<ul style="list-style-type: none"> ● สำหรับปลาน้ำดิน ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๕๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๑๐ ● สำหรับปลาค้างคาว ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๓๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๒๐ 		
มาตรการจัดการ		ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน
เรือประมงทุกลำและเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงในน่านน้ำไทย		
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมงและเรือขนถ่าย ^๑		<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือประมงที่จดทะเบียน ไม่จดทะเบียน มีใบอนุญาต มีใบอนุญาตไม่ตรงกับเครื่องมือประมง และที่ไม่มีใบอนุญาต
๑. AllV๒: การควบคุมจำนวนเรือที่จดทะเบียนเพื่อการประมงและจำนวนใบอนุญาตทำการประมงในระหว่างช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน เพื่อรอการประเมินจำนวนที่เหมาะสมในอนาคต*		<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการจดทะเบียนเรือประมงเพิ่ม ● ไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงเพิ่ม ● จำนวนเรือประมงเพื่อจัดทำนโยบายกองเรือ
๑. AllV๓: การหยุดเรือประมงที่ผิดกฎหมายและห้ามใช้วนรุน*		<ul style="list-style-type: none"> ● ห้ามเรือประมงที่ผิดกฎหมายทำการประมงร้อยละ ๑๐๐
๑. AllV๔: การนำเรือประมงที่ผิดกฎหมายออกจากภาคประมงและห้ามการใช้วนรุน *		<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับเรือประมงที่ผิดกฎหมายร้อยละ ๑๐๐
๑. AllV๕: ลดจำนวนวันทำการประมง*		<ul style="list-style-type: none"> ● ลดจำนวนวันใบอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือวนลากที่มุ่งจับสัตว์น้ำชนิดในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ● ลดจำนวนวันใบอนุญาตให้ทำการประมงลงสำหรับเรือวนลอมจับกุ้งจับปลาฉลามน้ำในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

¹AllV = เรือทุกลำ; CV = เรือพาณิชย์; AV = เรือพื้นบ้าน; IC = ความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับการแก้ปัญหา IUU; TC = ประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง; CS = รัฐชายฝั่ง; FS = รัฐเจ้าของธง; PS = รัฐเจ้าของท่าเรือ; IM = การตลาดระหว่างประเทศ; RB = การฟื้นฟูทรัพยากร;

* = กิจกรรมที่ดำเนินการในปี 2558/2559

มาตรการการจัดกร	คัมชีวิัตผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๑. AIV๖: พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกประเภทและทำให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต*	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการใช้ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงอิเล็กทรอนิกส์ภายในปี ๒๕๕๙ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๑. AIV๗: พิจารณาแผนการเพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนด*	<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือที่ไม่มีใบอนุญาตถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
๑. AIV๘: พิจารณาแผนการลดจำนวนเรือ เพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนดให้สอดคล้องกับค่าผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) * เรือประมงที่ได้รับผลกระทบทุกลำที่ได้รับผลการชดเชย โดยผ่านการปรึกษาหารือกับเจ้าของเรือ	<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือที่จะถูกนำออกจากรายการโดยมีแผนการชดเชย ● ถอนเรือประมงทุกลำที่ทำให้เกิดการลงแรงประมงส่วนเกิน ● เรือประมงที่ได้รับผลกระทบทุกลำได้รับการชดเชย โดยผ่านการปรึกษาหารือกับเจ้าของเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒
II. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในน่านน้ำไทย		
๑.C/๑: ยกเลิกใบอนุญาตสำหรับเรืออวนล้อมจับปลากระตัก, อวนช้อน ครอบ ยก ปลากระตัก และอวนลาก หากไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปี *	<ul style="list-style-type: none"> ● อวนล้อมจับปลากระตัก, อวนช้อน ครอบ ยก ปลากระตัก และอวนลาก ที่ไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปีทุกลำถูกถอน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
๑.C/๒: ยกเลิกทะเบียนเรือ และใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงที่ทำการประมง IUU และไม่ให้ทางเลือกที่จะใช้เรือประมงอื่นแทน*	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเรือที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเนื่องจากการประมง IUU 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๑.C/๓: ทำการวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาสวนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITCs) สำหรับสัตว์น้ำบางชนิดที่กำหนด* หากพบว่าประมงประเภทย่อย จะนำระบบ TACs และ/ หรือ ITOs มาใช้ในภายหลัง	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทน และส่งให้คณะกรรมการการประมงแห่งชาติพิจารณา ● การเสนอระบบ TACs และ/หรือระบบ ITOs 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ● ๒๕๖๑
III. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็กและใหญ่		
๑.AV๑: การบังคับใช้ข้อกำหนดเรื่องชนิดและจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาต*	<ul style="list-style-type: none"> ● ควบคุมจำนวนเครื่องมือทำการประมงของเครื่องมือที่ถูกควบคุมให้อยู่ในจำนวนที่เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ที่ ๒ การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดการสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ		
เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนปะการังเทียมอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี		
มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๒.RB๑: ดำเนินเพื่อสร้างปะการังเทียมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์*	● เพิ่มจำนวนปะการังเทียมที่เกิดประสิทธิผลอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี	● ๒๕๕๘-๒๕๖๒
๒.RB๒: โครงการ "ธนาคารสัตว์น้ำ" เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ *	● เพิ่มโครงการในชุมชน ๑๐ โครงการต่อปี	● ๒๕๕๘-๒๕๖๒

วัตถุประสงค์ที่ ๓ การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	
เป้าหมาย: ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่สามารถควบคุมได้ด้วยจัดการ MCS แบบปกติ	
มาตรการจัดการ	กรอบเวลา
ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	
I. ความร่วมมือระดับนานาชาติ	
<p>๓.1๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ และ RFMOs *</p> <p>๓.1๒: แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ เมตร และน้อยกว่า ๒๔ เมตร หากทำการประมงนอกเขต EEZ ผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือประมงในภูมิภาคอาเซียน (RFVR) *</p> <p>๓.1๓: ให้อินโฟลเรื่อประมงที่ทำประมง IUU ภายใต RPOA-IUU และมีการแลกเปลี่ยนรายชื่อเรือที่ทำประมง IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ทุกปี ● ทุกปี
	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการร่างหรือลงนามบันทึกความเข้าใจกับรัฐชายฝั่งอื่นเรื่องความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ● มีการนำกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับรัฐชายฝั่ง/รัฐเจ้าของท่า/องค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) มาใช้ดำเนินการ ● ประเทศไทยสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือในภูมิภาค (RVR) ● มีการประกาศบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ระดับสากลอย่างเป็นทางการ ● มีการแก้ไขปรับปรุงบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ระดับสากลเป็นประจำทุกปี ● มีการจัดทำและประกาศบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ของไทย
๓.1๔: ผสมผลนโยบายการต่อต้านการทำประมง IUU ระหว่างรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ*	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
II. การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทย	
๓.1๕: เสริมสร้างการประสานงานระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กองกำกับการตำรวจน้ำ กรมเจ้าท่า กรมการปกครองส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ *	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ทุกปี ● ๒๕๕๘
	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจด้วยการบูรณาการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและให้ความร่วมมือ ● มีการฝึกอบรมร่วมกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง (MCS) ทุกปี ● มีการฟ้องร้องดำเนินคดีทุกกรายที่ถูกจับกุมและมีการติดตามผล

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
<p>๓. TC๒: การจัดตั้งองค์กรและ/หรือกลไกในกรมประมงตั้งต่อไปนี้</p> <p>(๑) หน่วยงานทางวิชาการเพื่อการประมงในทรัพยากร</p> <p>(๒) หน่วยงานประเมินและให้ข้อเสนอแนะ</p> <p>(๓) หน่วยงานควบคุมและตรวจสอบ*</p>	<p>ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การปรับโครงสร้างภายในกรมประมงเสร็จสมบูรณ์ ● มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
<p>III. ความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่งประเทศไทย</p>		
<p>๓. CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ในน่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุมและการตรวจสอบแห่งชาติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทำประมง IUU ● จัดทำแผนการควบคุมแห่งชาติซึ่งได้รับการเห็นชอบระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้ปฏิบัติ ● พัฒนาระบบข้อมูลการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ การนำไปใช้ปฏิบัติ จะเริ่มปี ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘ เป็นต้นไป
<p>๓. CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วยข้อมูลชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ประกอบการประมง ใบอนุญาตและการละเมิดทำการประมง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) มีประสิทธิภาพในทุกพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มปี ๒๕๕๘
<p>๓. CS๓: กำหนดให้ใช้ VMS สำหรับเรือขนาดที่เหมาะสม *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือทุกลำที่กำหนดให้ใช้ VMS (มากกว่า ๖๐ ตันกรอส) ติดตั้งร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. CS๕: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ระบบการบันทึกข้อมูลด้วยสมุดบันทึกการทำประมง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือประมง (มากกว่า ๖๐ ตันกรอส) มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องของสมุดบันทึกการทำประมงร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. CS๖: ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงต่างชาติที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของไทยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานการปฏิบัติตามใบแจ้งเบาะแสจากศูนย์ควบคุมการติดตามเรือประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
<p>๓. CS๗: สร้างความตระหนักและให้การสนับสนุนแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อป้องกันการทำประมง IUU *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้เกิดความตระหนักอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ปฏิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
<p>IV. ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง</p>		
<p>๓. FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาต</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยมีใบอนุญาตถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘

มาตรการการจัดกา	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓.FS๑: เรือที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นจะต้องมีใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมงในรัฐอื่นโดยยึดพื้นฐานข้อตกลงร่วมของรัฐบาลทั้งสองประเทศ*	● เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขต EEZ ของรัฐอื่นมีใบอนุญาตถูกต้อง	● เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๓: เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในทะเลหลวงจะต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมง*	● เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงมีใบอนุญาตถูกต้อง	● เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๔: เรือประมงทุกลำที่จับปลาปูน้ำต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยจึงจะทำการประมงปลาปูน้ำและปลาสาหร่ายพันธุ์คล้ายคลึงปลาปูน้ำ*	● เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงมีใบอนุญาตถูกต้อง ● เรือประมงทุกลำที่ยังดำเนินการประมงอยู่ในเขต IOTC อยู่ในบัญชีรายชื่อของ IOTC	● เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๕: กำหนดให้มีการใช้ VMS และติดตั้งระบบเตือนเมื่อเรือมีความเสี่ยงที่เข้ามายังพื้นที่ห้ามทำการประมงและรายงานเส้นทางเดินเรือของเรือประมง *	● เรือที่ไปทำประมงในน่านน้ำต่างประเทศทุกลำติดตั้งระบบติดตามเรือ VMS ● ระบบติดตาม VMS ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีการใช้ระบบเตือน	● เริ่มปี ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘
๓.FS๖: เรือประมงจะต้องรายงานตำแหน่งของตนโดยอัตโนมัติ และ/หรือ ในเวลาที่กำหนดเมื่อได้รับการร้องขอจากศูนย์ VMS และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย *	● จัดทำระบบติดตาม VMS ของไทยให้มีมาตรฐานเดียวกัน ● พัฒนากฎหมาย/ระเบียบข้อบังคับการใช้ฐานข้อมูลระบบติดตามเรือ	● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘
๓.FS๗: จัดทำระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการกับกองทัพเรือ กรมประมง และกรมเจ้าท่า*	● ระบบฐานข้อมูลบูรณาการของเรือประมงไทยที่ทำการประมงในเขตน่านน้ำต่างประเทศได้รับการพัฒนาและใช้งานได้ดี	● ๒๕๕๙
๓.FS๘: การสำรวจและการจัดตั้งฐานข้อมูลของเรือประมงกับหลักฐานของการประมง IUU (blacklist)*	● จัดร่างบรรทัดฐานข้อมูล blacklist ● ฐานข้อมูลของเรือประมง IUU ไทยได้รับการพัฒนาและประกาศออกไป	● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
๓.FS๙: เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำจะต้องแจ้งความประสงค์ว่าจะออกทำการประมงก่อนออกดำเนินการและรายงานเมื่อกลับมาถึง*	● มีการปรับแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในน่านน้ำต่างประเทศให้ดีขึ้น ● พัฒนาศักยภาพในการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำ ● เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำทุกลำที่ติดธงไทยซึ่งทำการประมงในน่านน้ำต่างประเทศจะต้องมีการรายงานผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)	● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒

มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
<p>๓. FS๑๐: พัฒนาโครงการผู้สังเกตการณ์เรือสำหรับเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยบนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ทำการประเมินความเสี่ยงเสร็จสิ้น ● พัฒนาโปรแกรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ ● มีกรอบรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. FS๑๑: เรือประมงทุ่นน้ำทั้งหมดที่ทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การจัดการจัดการของ IOTC จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบและข้อบังคับของ IOTC *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานการยอมรับการปฏิบัติตามของไทยในเชิงบวกโดย IOTC 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. FS๑๒: เรือประมงที่ดำเนินการในและนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดโดยรัฐที่เรือนั้นเข้าไปทำการประมง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานที่แสดงให้เห็นว่ามีกรปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. FS๑๓: บังคับใช้บทลงโทษโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดในกฎหมายไทยและกฎหมายของรัฐชายฝั่ง*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● พ.ร.ก.การประมงได้รับการแก้ไขให้มีบทลงโทษที่เข้มงวดสำหรับผู้ละเมิด 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. FS๑๔: มีการใช้ระบบเก็บข้อมูลเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลเกี่ยวกับกรทำการทำประมงจากเรือประมงไทยที่ทำการประมงนอกน่านน้ำไทยถูกสร้างขึ้น ● การนำสมุดบันทึกการทำการทำประมงมาส่งมอบร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙
<p>V. มาตรการของไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง</p>		
<p>๓.PS๑: ประเทศไทยจะทำกรให้สัตยาบัน United Nations Fish Stocks Agreement (UNFSA) และ เห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM)*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การให้สัตยาบันและลงนามข้อตกลง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
<p>๓.PS๒: การประกาศจากรัฐมนตรี และ/หรือ ประกาศ คปมผ. ที่ระบุรายชื่อของเรือประมงที่ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ (blacklist) และประสานข้อมูลเรือประมงต่างชาติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ใน IUU list **</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประกาศบัญชีรายชื่อเรือ IUU ระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการ ● ประกาศบัญชีรายชื่อเรือ IUU อย่างเป็นทางการและเผยแพร่รายชื่อนี้ให้กับหน่วยงานที่บังคับใช้ระเบียบนี้ของไทย ● การยืนยันการปรับปรุงข้อมูลเรือ IUU จากเว็บไซต์และติดต่อสื่อสารกับรัฐเจ้าของธง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
<p>๓. PS๓: ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติดังกล่าวที่กานตงภายใต้กฎหมายในประเทศ กฎหมายระดับนานาชาติ และข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรการที่เห็นชอบโดยรัฐเจ้าของ *</p>	<p>ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ขั้นตอนสำหรับการตรวจสอบเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่างชาติดังตามาตรการของรัฐเจ้าของท่า ● ระบุท่าเรือต่างชาติน้ำเรือเข้ามาเทียบท่าและขึ้นหรือขนถ่ายสัตว์น้ำเลี้ยงและบริการ ● แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่า (PSM) ● ส่งมอบรายงานการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่อองค์กรบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) เช่น คณะกรรมการภูมิภาคปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
<p>๓. PS๔: กำหนดหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะตรวจสอบและดำเนินคดีกับเรือประมงต่างชาติน้ำที่ประมง IUU และสัตว์น้ำที่จับได้*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมายในประเทศอันประกอบด้วยข้อกำหนดสำหรับการตรวจสอบเรือต่างชาติน้ำที่ทำการประมง IUU (ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘) ได้รับการอนุมัติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. PS๕: เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขึ้นท่าสัตว์น้ำที่เรือของไทยจะต้องรายงานการขนถ่าย*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
<p>VI. มาตรการทางตลาดที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศ</p>		
<p>๓. IM๑: การนำเข้าและส่งออกสินค้าจะต้องเป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าที่ละเมิดอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) จากประเทศไทย ● ปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓. IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) เพื่อทราบที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำมาแปรรูป *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบการตรวจสอบย้อนกลับได้รับการปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งผ่านระบบซอฟต์แวร์และมีการปรับปรุงศักยภาพการตรวจสอบให้ได้ ● เพิ่มจำนวนผู้ที่ทำการตรวจสอบย้อนกลับโดยรับสมัครเจ้าหน้าที่ใหม่หรือทำการจัดจ้างบุคคลภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓.1๓: ปรับปรุงระบบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการขอย้ายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) *	<ul style="list-style-type: none"> ● แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่าระบบการตรวจสอบย้อนกลับทำงานได้ตามประสงค์ ● การรายงานสมุดบันทึกการทำประมงและระบบรายงานหนังสือกักกับการขอย้ายสัตว์น้ำ (MCPD) และหนังสือกักกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) มีประสิทธิภาพร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
๓.1๔: กำหนดวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการขอย้ายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD)*	<ul style="list-style-type: none"> ● มีวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบ cross check เพื่อยืนยันความถูกต้อง ● ทำการประเมินความเสี่ยงแล้วเสร็จ ● ดำเนินการตรวจสอบแบบสุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙

๕. ปัญหาอื่นๆ: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ

วัตถุประสงค์:

4. การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ
5. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
6. การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
7. การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง
8. การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง

หมายเหตุ: หมายเลขลำดับของวัตถุประสงค์เรียงลำดับตามหมายเลขของปัญหา

รายละเอียดมาตรการการจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน และกรอบเวลา ที่จะทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์ข้างต้นแสดงในตารางที่ ๙ และแผนปฏิบัติการสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ แสดงในภาคผนวก ๘

วัตถุประสงค์ที่ ๔: การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

เป้าหมาย: ลดสัดส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือร้อยละ ๕๐ ของปริมาณการจับในปัจจุบัน ภายใน ๕ ปี

การลดการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กจะบรรลุผลได้โดยอาศัยมาตรการทางเทคนิค ซึ่งรวมถึงการขยายขนาดตาอวนและการปิดพื้นที่ทำการประมงชั่วคราวในบางพื้นที่ พร้อมกับการสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในกลุ่มชาวประมง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่ยังมีขนาดเล็กถูกจับไปอยู่ในกลุ่มสัตว์น้ำขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิด ซึ่งส่วนใหญ่จะนำไปใช้เป็นปลาปนสำหรับการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารสัตว์น้ำ ดังนั้นการลดการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กจึงไม่ใช่เรื่องง่าย

วัตถุประสงค์ที่ ๕: การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์

เป้าหมาย: ลดเหตุการณ์ความขัดแย้งให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ภายในจังหวัด

ปัจจุบัน แต่ละจังหวัดมีการแบ่งพื้นที่เฉพาะสำหรับเรือประมงพื้นบ้านให้จับสัตว์น้ำได้ มาตรการหลักที่จะช่วยลดความขัดแย้งให้ลดลงคือการเปลี่ยนการแบ่งเขตการประมงให้เป็นเขตประมงชายฝั่ง โดยอาศัยฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และตามการปรึกษาหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ชาวประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ (เช่น ผู้ค้าขาย) สามารถทำให้เกิดประสิทธิผลที่ต้องการได้

วัตถุประสงค์ที่ ๖: การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ

เป้าหมาย: เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๖๒ (๑ เฮกตาร์ = ๖.๒๕ ไร่)

เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพภายในปี ๒๕๖๒

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบต่อการฟื้นฟูและการจัดการแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กรมประมงจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นใน

กิจกรรมการฟื้นฟูและป้องกันแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆในระดับชาติ ระดับจังหวัด จนถึงระดับอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมต่อเนื่องของโครงการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) นอกจากนี้กรมประมงยังได้ริเริ่มโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลอีกด้วย

วัตถุประสงค์ที่ ๗: การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศด้านการประมง

เป้าหมาย: ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี

มาตรการหลักที่ช่วยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ คือการพัฒนาที่เป็นระบบมากขึ้น เพื่อช่วยในการรวบรวมและจัดแฟ้มสถิติระดับพื้นฐานของการประมงให้ดีขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบการนำเข้าข้อมูล/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประเมินทรัพยากรและการจัดการการประมงได้ง่ายและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกคน

วัตถุประสงค์ที่ ๘: การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง

เป้าหมาย: ความสามารถในการจัดการการประมงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายในระยะเวลา ๕ ปี

การนำแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไปปฏิบัติใช้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระดับองค์ที่จะก่อให้เกิดหน่วยการจัดการการประมงแบบใหม่ขึ้นมาและพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในองค์กรนั้นด้วย

ตารางที่ ๙:

ปัญหาอื่นๆ: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และกรอบเวลา^๒

แผนงานการนำมาตรการเหล่านี้ไปปฏิบัติสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ตามภาคผนวก ๑

วัตถุประสงค์ที่ ๔: การลดการจับคู่ลูกค้ารายรายที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	
เป้าหมาย: ลดสัดส่วนการจับคู่รายรายขนาดเล็กโดยให้เหลือร้อยละ ๕๐ ของปริมาณการจับคู่ในปัจจุบัน ภายใน ๕ ปี	
มาตรการจัดการ	กรอบเวลา
เรื่องทั้งหมด	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน
๔.All๑: เพิ่มข้อจำกัดทางกฎหมายเรื่องขนาดของวงลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น*	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● หลังจากที่มีการประกาศให้ทราบแล้ว ๙๐ วัน ● ๒๕๕๙
๔.All๒: เพิ่มพื้นที่ปิดอ่าวในบางช่วงเวลา และบางฤดูกาล บนพื้นฐานของข้อมูลงานวิจัยเพื่อป้องกันพื้นที่เลี้ยงตัวอ่อนและแหล่งวางไข่	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการประชุมหารือกับชุมชนชายฝั่งสำหรับเครื่องมือประมงอื่น ● เพิ่มจำนวนการปิดเขตพื้นที่ทำการประมงในบางฤดูกาลให้มากขึ้น ● เพิ่มเขตหวงห้ามสำหรับการประมงพาณิชย์ให้มากขึ้น
๔.All๓: สนับสนุนงานวิจัยเพื่อหาสิ่งอื่นมาแทนปลาป่น*	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ● ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ● ๒๕๕๘-๒๕๖๒

^๒RC = การแก้ไขข้อขัดแย้ง; CH = แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่วิกฤต; DI = ข้อมูลสารสนเทศ; FM = การจัดการประมง

วัตถุประสงค์ที่ ๕: การแก้ปัญหาระหว่างชาวประมงพื้นบ้านกับชาวประมงพาณิชย์		
เป้าหมาย: ลดเหตุการณ์ความขัดแย้งให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ภายในจังหวัด		
มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๕. RC๑: จัดตั้งคณะกรรมการจัดการประมงประจำจังหวัดซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกรมประมง ผู้แทนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR) ชาวประมงพื้นบ้าน ชาวประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น (เช่น ผู้ประกอบการ)*	<ul style="list-style-type: none"> ก่อตั้งคณะกรรมการร่วมมีอำนาจจัดการการประมงระดับจังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙
๕. RC๒: จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม	<ul style="list-style-type: none"> มีการรับรองการให้คำปรึกษาแก่สาธารณชน แบ่งเขตพื้นที่ประมงชายฝั่งให้เสร็จสมบูรณ์ในระดับจังหวัดและประกาศอย่างเป็นทางการ 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘ ๒๕๕๘
๕. RC๓: แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสีเพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์*	<ul style="list-style-type: none"> แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสี ให้เรือประมงพาณิชย์ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ๑๐๐% 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙ ๒๕๖๐
๕. RC๔: พัฒนาระบบการเตือนของระบบติดตามเรือ (VMS) เพื่อเตือนให้เรือประมงทราบว่าเรือกำลังเข้าไปยังเขต/พื้นที่อนุรักษ์*	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำเส้นแบ่งเขตในการแสดงระบบแผนที่และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (ECDIS) หรือแผนที่การเดินทางเรือที่ยอมรับได้และการบรรจุข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบติดตามเรือ VMS ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาระบบเตือน
๕. RC๕: เสริมสร้างระบบการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วมให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงระบบนี้กับชาวประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)*	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ที่ ๖: การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ		
เป้าหมาย: ฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ		
เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพ		
มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๖.CH๑: เพิ่มจำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA)	<ul style="list-style-type: none"> ● พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมู่เกาะลันตา ปะการัง ป่าชายเลน และที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ ได้รับการดูแลรักษาและเพิ่มขนาดพื้นที่ ● มีการดูแลรักษาพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานแห่งชาติทางทะเล ● เพิ่มขนาดพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อย่างน้อย ๒ พื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙
๖.CH๒: ให้ความมั่นใจว่าคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประมงจังหวัดประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO และรวมเอาเรื่องวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำไว้ในวาระการประชุม	<ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประมงจังหวัด ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO ● หัวข้อวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำเป็นหัวข้อหลักประจำในวาระการประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ทุกปี
๖.CH๓: ให้กรมประมงมีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นในการปกป้องที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและกิจการกรมการฟื้นฟูดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆ ในระดับชาติ จังหวัด และอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)	<ul style="list-style-type: none"> ● มีตัวแทนเจ้าหน้าที่ของกรมประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) และจัดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ทุกปี
๖.CH๔: ริเริ่มโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการปรึกษาหารือกับชุมชนประมงที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อค้นหาที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและพื้นที่การทำประมง ● ผูกอบรมชาวประมงท้องถิ่นในโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ(EAFM) ● เพิ่มโครงการนี้ ๕ โครงการในชุมชนประมงทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ทุกปี

วัตถุประสงค์ที่ ๗: การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศฐานด้านการประมง		
เป้าหมาย: ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่อันดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี		
มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๗.D1๑: ทำการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างฐานข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลที่มีอยู่จริง*	<ul style="list-style-type: none"> วิเคราะห์ช่องว่างให้เสร็จสมบูรณ์ รับสมัครเจ้าหน้าที่ใหม่ ปรับปรุงระบบรวบรวมฐานข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘ ๒๕๕๙ ๒๕๖๐
๗.D1๒: ระบบการนำเข้า/ฐานข้อมูลที่ยเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการให้มีระบบฐานข้อมูลเชิงบูรณาการ ระบบ Web-Portal ที่เข้าถึงและใช้งานได้ ระบบรวบรวมฐานข้อมูลระดับชาติใช้งานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐
๗.D1๓: พัฒนาระบบในการเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลสถิติการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ นักวิทยาศาสตร์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคทุกคน* 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘-๒๕๕๙
๗.D1๔: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้จัดทำนโยบายและผู้มีส่วนได้เสีย*	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้จัดทำนโยบายและผู้มีส่วนได้เสีย* 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙ เป็นต้นไป
๗.D1๖: เสริมสร้างระบบที่รับประกันคุณภาพฐานข้อมูลให้เข้มแข็งโดยการสอบสวนข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> ระบบตรวจสอบฐานข้อมูลอัตโนมัติเกิดขึ้นและใช้งานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๖๐
๗.D1๗: ให้แน่ใจว่าฐานข้อมูลที่ต้องการรายงานองค์การประมงระดับภูมิภาค (RFMO) มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลา*	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลที่ต้องการรายงานองค์การประมงระดับภูมิภาค(RFMO)มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลาโดยระบบควบคุมที่มีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> เริ่มปี ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๘: การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง		เป้าหมาย: ความสามารถในการจัดการประมงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายในระยะเวลา ๕ ปี	
มาตรการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา	
๘.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างระบบที่ต้องการให้ เพื่อการจัดการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ กับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร*	<ul style="list-style-type: none"> การวิเคราะห์ช่องว่างเสร็จสมบูรณ์ แผนยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงองค์กรและโครงการเสริมสร้างศักยภาพแก่บุคลากร 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘ ๒๕๕๙ 	
๘.FM๒: ดำเนินการได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งกองบริหารจัดการด้านการประมงทะเลอันใหม่ขึ้น ในกรมประมง กรุงเทพฯ	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งกองงานขึ้นใหม่โดยมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการทรัพยากรการประมง การให้อำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตและการแบ่งเขตพื้นที่ประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙ 	
๘.FM๓: ดำเนินการได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังที่ประสานเรื่องการติดตามเรือประมง(VMS)อย่างมีประสิทธิภาพโดยเรือและเครื่องบินลาดตระเวน	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งศูนย์แห่งใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๙-๒๕๖๐ 	
๘.FM๔: ดำเนินการได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งศูนย์แห่งใหม่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและมุ่งเน้นด้านแผนงานการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำและการตรวจย้อนหลังจากหน้าท่าไทยและน่านน้ำสากลรวมทั้งการจับสัตว์น้ำเพื่อการนำเข้า 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๖๐-๒๕๖๑ 	
๘.FM๕: ดำเนินการได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรของกรมประมง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP)*	<ul style="list-style-type: none"> ศักยภาพของบุคลากรของกรมประมงที่พอเพียงในการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP) 	<ul style="list-style-type: none"> เริ่มปี ๒๕๕๘ 	
๘.FM๖: ดำเนินการได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาคุณภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่องการจัดการประมง	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มศักยภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่อง/การจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๖๐-๒๕๖๑ 	

๖. กรอบเวลาการค้าเป็นงาน

ตารางที่ ๑๐ แสดงรายละเอียดของกรอบเวลาดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๑๐: กรอบเวลาดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕		๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
๑. ลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง	สำหรับสัตว์น้ำชนิดนี้ ลดระดับการลงแรงประมงลงร้อยละ ๕๐ ในอ่าวไทย	↑	ลดระดับการลงแรงประมง ๕๕% จากระดับปัจจุบัน โดยคำสั่งศสช. ที่ ๑๐/๒๕๕๘ และคำสั่งศปมผ.ที่ ๑๕/๒๕๕๘								
		↑	ลดระดับการลงแรงประมง ๕๕% จากระดับปัจจุบัน จากคำสั่งศสช. ที่								

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕		๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครั้งปีหลัง	ครั้งปีแรก	ครั้งปีหลัง	ครั้งปีแรก	ครั้งปีหลัง	ครั้งปีแรก	ครั้งปีหลัง	ครั้งปีแรก	ครั้งปีหลัง	
๒. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการ จัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อย พันธุ์สัตว์น้ำ	เรือประมงขนาด ๖๐ ตันกรอสรหรือมากกว่า เพิ่มการจัดสร้างปะการัง เทียมที่มีประสิทธิภาพ อย่างน้อย ๑๐ แห่งทุกปี และ เพิ่มโครงการเพิ่มผลผลิต สัตว์น้ำในชุมชน ๑๐ ชุมชน ในแต่ละปี	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑
		เพิ่มการจัดสร้าง ปะการัง เทียมที่มี ประสิทธิภาพ อีก ๑๐ แห่ง และ เพิ่ม โครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์ น้ำในชุมชน อีก ๑๐ ชุมชน	เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิภาพ ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิภาพ ๑๐ แห่งและ เพิ่ม โครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิภาพ ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิภาพ ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิภาพ ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	↑	↑	↑	↑
๓. การลดการทำประมง IUU ผ่านการ ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่ สามารถควบคุมได้ด้วย การจัดการ MCS แบบ ปกติ	↑									
		ไม่มีผลผลิตกันตจากการทำประมง IUU เข้าสู่อาณาเขตประเทศไทย									

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕		๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙			
		ครึ่งปี หลัง	ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	
		กรอบกฎหมาย ●มาตรการรัฐเจ้าของ ทำเรือ ●มาตรการรัฐเจ้าของธง ●มาตรการทางการ ตลาด		ไม่มีเรือประมงที่ชกของไทยซึ่งทำการประมงนอกเขตน่านน้ำไทยฝ่าฝืนกฎ ข้อบังคับตาม IUU									
๔. การลดการจับปลาก้นตึกที่มี ความสำคัญทางเศรษฐกิจ	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กให้เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการจับ ในปัจจุบันภายใน ๕ ปี	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดย ให้เหลือเพียง ๑๐% ของ ปริมาณการจับ ในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๒๐% ของปริมาณ การจับใน ปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๓๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๔๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนการจับปลาก้นตึก ขนาดเล็กโดยให้ เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการ จับในปัจจุบัน		
๕. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและ ชาวประมงพาณิชย์	ลดเหตุการณ์ความขัดแย้ง ให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถ จัดการได้ภายในจังหวัด ● ชาวประมงพื้นบ้าน	การหารือกับผู้ มีส่วนได้ส่วน เสีย แบ่งเขตพื้นที่ ประมง											

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕		๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครั้งปี หลัง	ครั้งปี แรก	ครั้งปี หลัง	ครั้งปี แรก	ครั้งปี หลัง	ครั้งปี แรก	ครั้งปี หลัง	ครั้งปี แรก	ครั้งปี หลัง	
๗. การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศ ด้านการประเมิน	ปรับปรุงระบบการรวบรวม ข้อมูลและการเผยแพร่ ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ ง่าย เพื่อช่วยในการติดตาม การดำเนินงานของ แผนการบริหารจัดการ ประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี	การดำเนินการ วิเคราะห์ ช่องว่าง	↑	↑	ระบบบูรณาการ ฐานข้อมูล	↑	↑	↑	↑	↑	↑
๘. เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการ การประมง	ความสามารถในการ จัดการประมงที่มี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล ภายใน ระยะเวลา ๕ ปี	การดำเนินการ วิเคราะห์ ช่องว่าง	↑	↑	ก่อตั้งหน่วยงาน ของกรมประมง ๓ หน่วยงาน	↑	↑	↑	↑	↑	↑

๗. ฐานข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นต่อการติดตามและประเมินผล

ฐานข้อมูลและสารสนเทศที่ครอบคลุมจำเป็นต้องได้รับการประเมินความคืบหน้าโดยใช้ดัชนีชี้วัดผลดำเนินงาน ฐานข้อมูลและสารสนเทศจำเป็นจะต้องมาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง รวมไปถึงสถิติของกรมประมง กรมเจ้าท่า หน่วยงานวิจัยของกรมประมง หน่วยงาน MCS หน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เช่น กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานสถิติกลาง (เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

โครงการงานวิจัยของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรมประมง จะต้องมีการดำเนินงานใหม่ โดยการจัดหาฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับแผนการบริหารจัดการประมงทะเล และที่สำคัญอย่างยิ่งยวดคือ การสำรวจของเรือสำรวจประมงด้วยเครื่องมืออวนลากมาตรฐาน จำเป็นต้องมีการดำเนินการต่อไป หัวข้องานวิจัยที่สำคัญอื่นๆ รวมถึง ๑) ต้นทุนและผลตอบแทนของระบบ ปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับทั้งหมด (TACs) และ การจัดสรรปริมาณการจับสัตว์น้ำของรายบุคคล (ITQs) สำหรับสัตว์น้ำชนิดที่ถูกเลือก ๒) ต้นทุนและผลตอบแทนของการจัดสร้างปะการังเทียม ในเชิงของการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ และ ๓) ต้นทุนและผลตอบแทนของการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ

ตัวอย่างฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อดัชนีชี้วัดการดำเนินงาน
หน่วยงานใน [] คือหน่วยงานที่รับผิดชอบ

๑. สถิติสภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง	
จำนวนเรือประมงที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมง ตามกลุ่มเรือประมง [กรมเจ้าท่า/กรมประมง]	ผลจับสัตว์น้ำแบ่งตามชนิดสัตว์น้ำ [สถิติปริมาณการจับสัตว์น้ำ กรมประมง]
ระดับการลงแรงประมง แบ่งตามประเภทของเรือและชนิดสัตว์น้ำ [สถิติปริมาณการจับสัตว์น้ำ กรมประมง]	ผลจับสัตว์น้ำแบ่งตามประเภท (เช่น ปลาดี/ปลาเปิด)
จำนวนเรือประมง แบ่งตามประเภทเรือที่ถูกเพิกถอนจากการทำประมง	จำนวนชาวประมงที่ได้รับเงินชดเชย
อัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยเรืออวนลากในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน [งานวิจัย]	ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) รายชนิดสัตว์น้ำ สัตว์น้ำ / ระดับการลงแรงประมงตาม MSY / จำนวนเรือที่เหมาะสมกับ MSY
จำนวนชาวประมงตามกลุ่มอายุ [สำนักงานสถิติ]	จำนวนครัวเรือนที่ทำการประมง
	จำนวนสตรีที่มีส่วนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง [สำนักงานสถิติ]
๒. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและธนาคารสัตว์น้ำ	
จำนวนและพื้นที่ของปะการังเทียมที่มีอยู่แล้วและที่ใหม่	จำนวนโครงการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำในชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน
๓. การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และปราบปราม (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	
จำนวนเรือประมงที่ไม่จดทะเบียน	จำนวนเรือประมงที่ไม่ได้ใบอนุญาตทำการประมง

จำนวนเครื่องมือการประมงที่ไม่มีใบอนุญาต	จำนวนเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
บัญชีรายชื่อเรือประมง IUU (black list)	ประวัติเรือประมง IUU
จำนวนการจับกุมสำหรับเรือที่ฝ่าฝืนกฎหมาย	บันทึกจากระบบติดตามเรือ VMS เข้าไปในพื้นที่และฤดูกาลหวงห้าม
จำนวนเครื่องมือประมงผิดกฎหมาย (การตรวจเครื่องมือที่ทำเรือ เช่น ขนาดตาอวน)	รายงานจากชุมชนชาวประมงเรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบ
๔. ลดปริมาณการจับลูกสัตว์น้ำของปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	
ร้อยละของสัตว์น้ำขนาดเล็กชนิดที่สำคัญที่ขึ้นท่า ณ ท่าเทียบเรือตัวอย่าง (ทำการสุ่มตัวอย่างทุก ๖ เดือน)	พื้นที่และฤดูวางไข่ และพื้นที่เลี้ยงตัวอ่อน ของสัตว์น้ำชนิดสำคัญ
๕. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	
จำนวนข้อขัดแย้งที่มีรายงานในแต่ละปี	การมีส่วนร่วมและรายงานการประชุมของคณะกรรมการระดับจังหวัด
กิจกรรมการจัดการร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับชุมชนชาวประมง	รายงานการบุกรุกเข้าไปในเขตหวงห้าม โดยเฉพาะพื้นที่ใกล้กับชายฝั่งทะเล
๖. การฟื้นฟูและการดูแลรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ	
พื้นที่ป่าชายเลน และ พื้นที่หญ้าทะเล	หลักฐานการร่วมมือและการประสานงานที่มีเพิ่มมากขึ้นระหว่างหน่วยงานต่างๆ
จำนวนแนวปะการังที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างได้ผล	หลักฐานการร่วมมือและการประสานงานที่มีเพิ่มมากขึ้นระหว่างหน่วยงานต่างๆ
๗. ฐานข้อมูลและสารสนเทศการประมง	
การตอบรับต่อรายงานประจำปี/ดัชนีชี้วัดการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสถานการณ์การประมงประจำปี	คณะตรวจสอบวิธีการประเมินศักยภาพการผลิตประมงทะเลและสมมุติฐาน
๘. การปฏิรูปองค์กร	
การปรับโครงสร้างของกรมประมง	เพิ่มหน่วยงานภายในกรมประมงเพื่อให้มีการจัดการประมงทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการอบรมเรื่องการจัดการการประมง

๘. งบประมาณ

ข้อตกลงด้านงบประมาณของประเทศไทยในการดำเนินงานตามมาตรการการจัดการทั้ง ๘ วัตถุประสงค์ ในปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๔๔๖.๘๐ ล้านบาท ตามตารางด้านล่าง รายละเอียดของแต่ละมาตรการปรากฏตามภาคผนวก ข

มาตรการการจัดการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ที่ ๑ : การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง	๑,๔๕๙.๑๐
วัตถุประสงค์ที่ ๒ : การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๑๐๕.๐๐
วัตถุประสงค์ที่ ๓ : การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	๘๐๐.๐๐
วัตถุประสงค์ที่ ๔ : การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	๔๓.๒๕
วัตถุประสงค์ที่ ๕ : การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	๑๕
วัตถุประสงค์ที่ ๖ : การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศการประมง	๒๓.๙๕
วัตถุประสงค์ที่ ๗ : การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการการประมง	๐.๕
รวมทั้งสิ้น	๒,๔๔๖.๘๐

๙. แผนการด้านทรัพยากรบุคคล

แผนการด้านทรัพยากรบุคคลในการต่อต้านการทำประมงประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ตามภารกิจภายใต้พระราชกำหนดการประมง ๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๑	การแจ้งเข้า-ออกท่าเรือ	๕๐๔	๗๓๕	๑๕๐
๑.๑	กรมประมง - เจ้าหน้าที่งานประมง - นักวิชาการประมง	- -	๑๑๐ ๒๒๐	- ๑๑๐
๑.๒	กรมเจ้าท่า - นักวิชาการขนส่ง - เจ้าหน้าที่งานตรวจท่า	- -	๘๑ ๗๒	- -
๑.๓	กองทัพเรือ - ทหารเรือ	๕๐๔	-	-
๑.๔	กองบังคับการตำรวจน้ำ - เจ้าหน้าที่ตำรวจ	-	๘๔	-
๑.๕	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๘๔	-
๑.๖	กรมการจัดหางาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๘๔	-
๑.๗	สำนักงานแรงงานจังหวัด - นักวิชาการแรงงาน	-	-	๓๐
๒	การตรวจตราเรือประมงในทะเล	๗๕๗	๒๔๒	-
๒.๑	กรมประมง - เจ้าหน้าที่งานประมง	๑๓๐	๑๑๐	-
๒.๒	กองทัพเรือ - ทหารเรือปฏิบัติงานในทะเล - ทหารเรือของศรชล. ปฏิบัติงานบนฝั่ง	๓๐๐ ๒๐๐	- -	- -
๒.๓	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง - นักวิชาการประมง - นักวิชาการสิ่งแวดล้อม	๓๖ ๑๕	- -	- -
๒.๔	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๔๔	-
๒.๕	กรมการจัดหางาน นักวิชาการแรงงาน	-	๔๔	-

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๒.๖	กองบังคับการตำรวจน้ำ - เจ้าหน้าที่ตำรวจ	-	๔๔	-
๒.๗	กรมศุลกากร - นักวิชาการศุลกากร	๗๖	-	-
๓	การตรวจตามมาตรการรัฐเจ้าของ ท่าเรือ	๒๘	๑๙๒	-
๓.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานควบคุมการประมง - นักวิชาการประมง ที่ตรวจระวาง สินค้าในเรือ - นักวิชาการประมง ที่ตรวจระวาง สินค้าที่ทำเรือ - นักวิชาการประมง ประจำสำนักงาน และท่าเรือที่กำหนด ๑๐ แห่ง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ประจำ สำนักงาน และท่าเรือที่กำหนด ๑๐ แห่ง	- - - - -	๒๒ ๔๔ ๒๒ ๓๖ ๑๑	- - - - -
๓.๒	กรมเจ้าท่า - นักวิชาการขนส่ง - เจ้าพนักงานตรวจท่า	- -	๒๔ ๓๓	- -
๓.๓	กรมศุลกากร - นักวิชาการศุลกากร	๒๘	-	-
๔	การตรวจสัตว์น้ำที่ทำเรือ	-	๓๒๕	-
๔.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง สำหรับเรือประมง พาณิชย์ - นักวิชาการประมง สำหรับเรืออื่นๆ (๑๐๐ อำเภอ)	- -	๒๒๕ ๑๐๐	- -
๕	ศูนย์ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS Center) และศูนย์ติดตาม ตำแหน่งเรือ (VMS Center)	๔๐	๑๐๒	-
๕.๑	กรมประมง ศูนย์ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง - นักวิชาการประมง	-	๒๕	-

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
	- เจ้าพนักงานประมง ศูนย์ติดตามตำแหน่งเรือ - นักวิชาการประมง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์	- - -	๑๒ ๕๗ ๘	- - -
๕.๒	กองทัพเรือ - ทหารเรือประจำศรีชล	๔๐	-	-
๖	การตรวจและออกใบรับรองวัตถุดิบ สำหรับการแปรรูป	๗	๗๐	-
๖.๑	กรมประมง - นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ที่ศูนย์ การออกใบรับรองสัตว์น้ำ - นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ที่โรงงาน แปรรูป	๗ -	๓๐ ๔๐	- -
๗	การตรวจเรือและการออกใบอนุญาต ทำการประมง	๗๐	๑๐๐	-
๗.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานประมง ประจำสำนักงาน และ ๑๐๐ อำเภอ	๗๐	๑๐๐	-
๘	ผู้สังเกตการณ์บนเรือประมง	-	๒๐	๕๐
๘.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง	-	๒๐	๕๐
๙	การออกใบอนุญาตทำงานให้แรงงาน ต่างด้าว และคณะกรรมการประมง ระดับจังหวัด	๓	๒๕	๒๗
๙.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง - นักจัดการงานทั่วไป - นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ประจำ สำนักงาน	- - ๓	๒๕ - -	- ๒๕ ๒
๑๐	การประเมินทรัพยากรทางทะเล	๒๐	๒๕	๖๖
๑๐.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง	๒๐	๒๕	๖๖

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๑๑	ความร่วมมือระหว่างประเทศ	๔	๑๐	๑๐
๑๑.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง - นักวิเทศสัมพันธ์ - นักกฎหมายระหว่างประเทศ	๔ - -	๗ ๑ ๒	๑๐ - -
๑๒	กฎหมาย	๔	๙	๕
๑๒.๑	กรมประมง - นิติกร - นักจัดการงานทั่วไป	๔ - -	๗ ๒	๕ -
๑๓	ระบบสารสนเทศ	๕	๑๑	๒๐
๑๓.๑	กรมประมง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์ - นักวิชาการสถิติ	๕ - -	๖ ๕	๑๐ ๑๐
รวมทั้งสิ้น		๑,๔๔๒	๑,๘๖๖	๓๑๘

อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม

กรมประมง
กรมเจ้าท่า
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กรมการจัดหางาน
กองบังคับการตำรวจน้ำ
สำนักงานแรงงานจังหวัด (กระทรวงแรงงาน)

ข้าราชการ/จ้างเหมา

๑,๒๗๒/๒๘๘
๒๑๐/-
๑๒๘/-
๑๒๘/-
๑๒๘/-
-/๓๐

๑๐. การทบทวนแผน

การประเมินผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของแผนฉบับนี้จะมีการดำเนินการทุกปี แผนการประเมินประจำปีอาจจะเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม โดยจะตอบสนององค์ด้านการจัดการ (ถ้าแผนการบริหารจัดการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย) การปฏิบัติตามและการนำไปบังคับใช้ (การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง)

การประเมินผลและการทบทวนแผนครั้งหลักจะดำเนินการทุก ๒ ปี เป้าหมายและวัตถุประสงค์จะถูกปรับในกรณีที่จำเป็น ผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจจะถูกประเมินในครั้งนี้อย่างน้อยครั้งหนึ่งด้วย รวมทั้งจะมีการพิจารณาเรื่องแรงจูงใจและการชดเชย

ภาคผนวก ก การแบ่งกลุ่มเรือประมงของประเทศไทย

กองเรือของประเทศไทยแบ่งเป็น ๕ กลุ่มเรือประมง และกลุ่มเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ดังนี้

๑. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ต่ำกว่า ๑๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือต่ำกว่า ๕ ตันกรอส
๒. เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่ เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ระหว่าง ๑๘๐-๒๒๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๕ - ต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส
๓. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ระหว่าง ๒๒๐-๓๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๑๐ - ต่ำกว่า ๒๐ ตันกรอส
๔. เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์มากกว่า ๓๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๒๐-๖๐ ตันกรอส
๕. เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ เป็นเรือประมงที่มีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๖๐ ตันกรอส
๖. เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ
 - ๑) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ เป็นเรือขนถ่ายที่ดำเนินการในน่านน้ำไทย ซึ่งมีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๓๐ ตันกรอส มีการเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ขนถ่ายโดยใช้น้ำแข็ง
 - ๒) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย เป็นเรือขนถ่ายที่มีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๖๐ ตันกรอส และมีการดำเนินการนอกน่านน้ำไทย การเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ขนถ่ายใช้ระบบแช่แข็ง

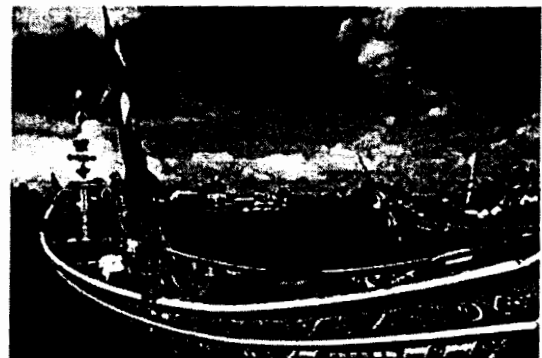
เรือที่นำเข้าสัตว์น้ำเข้มายังประเทศไทยประกอบด้วย ๔ กลุ่ม คือ

- ๑) เรือไทยที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นภายใต้ความตกลงหรือการอนุญาตของรัฐนั้น และนำสัตว์น้ำกลับประเทศไทย
- ๒) เรือไทยที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นและชักธงของรัฐนั้น
- ๓) เรือประมงต่างชาติที่นำสัตว์น้ำมาจำหน่ายในประเทศไทย และ
- ๔) เรือประมงพื้นบ้านของประเทศเพื่อนบ้านที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย

๑. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก

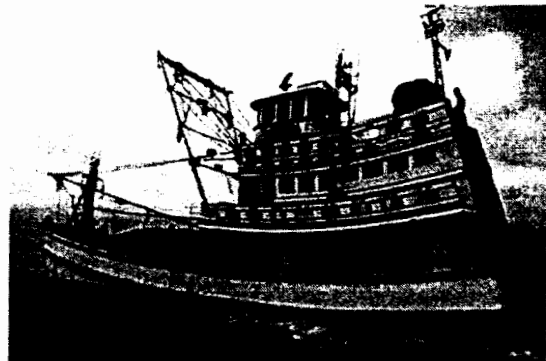
๒. เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่

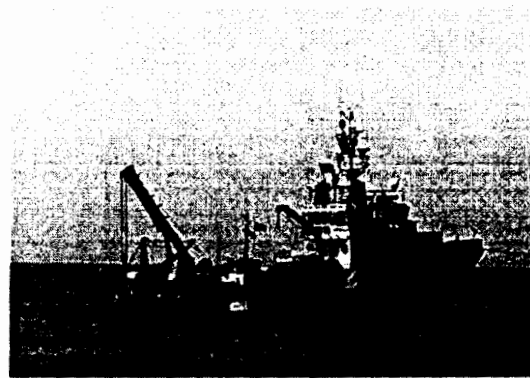
๓. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก

๔. เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง

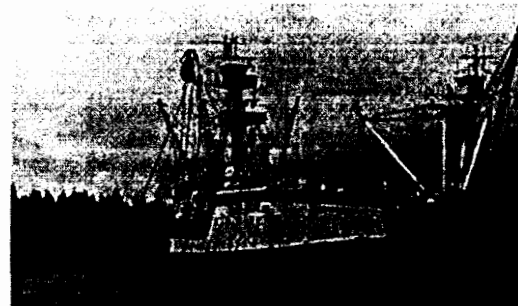
๕. เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่

๖. เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

ในน่านน้ำไทย

นอกน่านน้ำไทย

ภาคผนวก ข มาตรการการจัดการประมงของประเทศไทยในปัจจุบัน

มาตรการการจัดการประกอบด้วย

เรือประมงทุกลำ

- จะต้องจดทะเบียน เมื่อมีเป้าหมายในการทำประมง
- เครื่องมือประมงบางประเภทที่กำหนดโดยกฎกระทรวงจะต้องได้รับใบอนุญาต
- เรือประมงอวนลาก อวนรุน อวนล้อมปลากะตัก และอวนซ้อน ครอบ ยกปลากะตัก ซึ่งถูกควบคุมโดยระเบียบกระทรวง จะต้องถูกจำกัดจำนวน

- เรือประมงพาณิชย์ขนาดมากกว่า ๓๐ ตันกรอส ต้องติดตั้งระบบติดตามเรือประมง เนื่องจากเรือประมงเหล่านี้มีศักยภาพในการทำประมงนอกน่านน้ำไทย

เรือประมงที่นำเข้าสัตว์น้ำเข้ามาในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับประเภทของเรือ

- มาตรการแจ้งเข้า-ออก
- มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ
- มาตรการสำหรับเรือประมงพื้นบ้านจากประเทศเพื่อนบ้าน (หมายเหตุ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือแบบสมบูรณ์ยังไม่ถูกนำมาใช้กับเรือกลุ่มนี้)

- ต้องลงทะเบียนที่ทำเรือเพื่อบันทึกรายละเอียดเรือ
- ต้องแสดงสำเนาใบอนุญาตทำการประมง
- ต้องแสดงข้อมูลเรือประมง การทำประมง และผลจับสัตว์น้ำ
- ต้องแจ้งล่วงหน้าก่อนเข้าเทียบท่า
- ต้องมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของไทย

มาตรการเฉพาะด้านการจัดการประมง

เรือประมงพาณิชย์ทั้งหมด

- การปกป้องพ่อแม่พันธุ์และลูกสัตว์น้ำโดยการห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล
- การแบ่งเขตระหว่างการทำประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
- การลดประสิทธิภาพของเครื่องมือประมงโดยการกำหนดขนาดตาอวนที่เหมาะสม เช่น อวนล้อมจับ อวนลาก อวนยกปลากะตัก ลอบปูพับได้ และอวนติดตา

การประมงอวนลาก

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการขยายขนาดตาอวนและการกำหนดความยาวเชือกคร่าวล่าง

การประมงอวนล้อม

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการกำหนดขนาดตาอวน และ
- การควบคุมการทำประมงโดยการแบ่งพื้นที่ทำการประมง (กรณีการทำประมงปลากะตัก)

การประมงอวนรุน

- ห้ามทำการประมงอวนรุนทั้งหมด ยกเว้นอวนรุนเคย

อวนล้อมติดตา

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการห้ามทำการประมงในบางฤดูกาลเพื่อป้องกันการจับพ่อแม่พันธุ์ โดยเฉพาะปลาทุ

มาตรการการจัดการและการดำเนินการอื่นๆ ของประเทศไทย

- ห้ามทำการประมงอวนลากและอวนรุนในเขต ๓ ไมล์ทะเลจากชายฝั่ง
- พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPAs) เพื่อการปกป้องพันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งรวมถึงเขตสงวนพืชพันธุ์สัตว์น้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติทางทะเล ป่าชายเลน พื้นที่แนวปะการัง และแหล่งหญ้าทะเล พื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทยมีประมาณ ๗๙,๗๕๖.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๒๕.๒๓ ของพื้นที่ทะเลทั้งหมดในน่านน้ำไทย (๓๑๖,๑๑๘.๒๔ ตารางกิโลเมตร) และ
- พื้นที่อนุรักษ์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และป่าชายเลน

กรมประมงกำลังดำเนินการมาตรการอนุรักษ์อื่นๆ ดังนี้

- การจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อให้เป็นแหล่งวางไข่ และที่หลบภัย
- การส่งเสริมการจัดการประมงแบบชุมชนมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM)

การแบ่งพื้นที่ทำการประมง

ประเทศไทยได้กำหนดพื้นที่ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทยเป็น ๒ พื้นที่ คือ พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง และพื้นที่ทำการประมงนอกชายฝั่ง ซึ่งยึดหลักสภาพของพื้นที่ท้องทะเลในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

อ่าวไทย

- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๖ ไมล์ทะเล (๑๑.๑๑ กิโลเมตร)
- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งสำหรับเกะ นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๓ ไมล์ทะเล (๕.๕๖ กิโลเมตร)

ทะเลอันดามัน

- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๓ ไมล์ทะเล (๕.๕๖ กิโลเมตร)
- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งสำหรับเกะ นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๑.๖๒ ไมล์ทะเล (๓.๐๐ กิโลเมตร)

ในพื้นที่ทำการประมงชายฝั่งจะอนุญาตให้เฉพาะเรือประมงพื้นบ้านทำการประมง เหตุผลในการแบ่งพื้นที่นี้คือ ๑) พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน ซึ่งเครื่องมือประมงพื้นบ้านส่งผลกระทบต่อ ๒) ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ลดลงในกรณีที่มีการปฏิบัติตาม และ ๓) เพิ่มความปลอดภัยทางทะเลสำหรับเรือประมงขนาดเล็ก

หลักการทางวิทยาศาสตร์สำหรับมาตรการเฉพาะด้าน

อวนรุน

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนในเขต ๓,๐๐๐ เมตร จากชายฝั่ง (ต่อมาขยายเป็น ๕,๔๐๐ เมตร ในบางพื้นที่) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๓ จำกัดการใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนประกอบเรือกล โดยการควบคุมจำนวนอวนลากและอวนรุน กรมประมงได้ดำเนินการศึกษาและสำรวจตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ สรุปได้ว่าอวนรุนเป็นเครื่องมือที่ทำลายเนื่องจาก

๑. อวนรุนสามารถทำลายเครื่องมือประมงอื่น และก่อให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ-สังคมระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
๒. อวนรุนเป็นเครื่องมือที่ไม่เลือกจับและสามารถจับสัตว์น้ำทั้งพ่อแม่พันธุ์และวัยอ่อน และ
๓. อวนรุนเป็นสาเหตุให้เกิดการทำลายพื้นที่ท้องทะเลและระบบนิเวศหน้าดินอย่างรุนแรง

โฟงพวง

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๒๑ ห้ามใช้โฟงพวงและเครื่องมือที่คล้ายคลึงตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ กรมประมงพบว่าการใช้โฟงพวงเป็นสาเหตุให้เกิดการทำลายสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด กีดขวางทางน้ำ และปิดกั้นเส้นทางอพยพของสัตว์น้ำหลายชนิด

การทำประมงอวนล้อมที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ ซม. ในเวลากลางคืน

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ห้ามใช้อวนล้อมจับมีขนาดตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ ซม. ในเวลากลางคืน ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เครื่องมือชนิดนี้มีประสิทธิภาพสูงเนื่องจากมีการใช้แสงไฟในการล่อฝูงปลา อวนชนิดนี้จับสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิดในปริมาณมาก เช่น ปลาทุ ปลาหลังเขียว ปลาแซ่ไก่ และปลาหมึก นอกจากนี้ เครื่องมือนี้ยังขัดขวางการแพร่พันธุ์ของประชากรสัตว์น้ำ

ลอบพับได้ (ไอโง)

เครื่องมือนี้ถูกพัฒนาขึ้นใหม่มีประสิทธิภาพสูงเนื่องจากความยาวของเครื่องมือและจำนวนของช่องเปิดของลอบมีจำนวนมากทำการประมงในบริเวณชายฝั่ง เครื่องมือนี้จับสัตว์น้ำวัยอ่อนปริมาณมาก รวมถึงวัยอ่อนของกุ้งแชบ๊วย และกุ้งไอคัก ซึ่งเป็นสาเหตุของการลดลงอย่างมากของทรัพยากรเหล่านั้น

อวนลากที่มีขนาดตาอวนกันถุงเล็กกว่า ๕ ซม.

การศึกษาของกรมประมงและในประเทศอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า การเพิ่มขึ้นของขนาดตาอวนสามารถลดการจับสัตว์น้ำวัยอ่อนได้ จึงมีการสรุปขนาดตาอวนกันถุงที่เหมาะสมว่าควรจะเป็น ๕ ซม.

ภาคผนวก ค: ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงและการควบคุมการทำประมงของประเทศไทย

การออกใบอนุญาตทำการประมงในราชอาณาจักรไทยอยู่ภายใต้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการร่าง ในแต่ละปีการออกใบอนุญาตทำการประมงจะคำนึงถึงปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อที่จะส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรประมง คณะกรรมการจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงและคณะกรรมการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงทะเล ซึ่งกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ จะถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาจำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่สามารถออกได้ในแต่ละปี สำหรับการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จะพิจารณาถึงความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐชายฝั่ง และองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงของไทยแบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑. ประเภทของใบอนุญาตทำการประมง ใบอนุญาตทำการประมงของไทยแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้
 - ๑) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้าน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กลุ่มย่อย คือ ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก และใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่
 - ๒) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก
 - ๓) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง และ
 - ๔) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่
- หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตทำการประมง มีดังนี้**
- ๑.๑ จำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่จะออกให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงและคณะกรรมการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงทะเล
 - ๑.๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงต้องเป็นเจ้าของเรือประมงหรือผู้เช่าที่มีสัญญาเช่าถูกต้องตามกฎหมาย
 - ๑.๓ เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงต้องทำสำเนาพื้นที่ทำการประมง ซึ่งจะกำหนดโดยกรมประมง
 - ๑.๔ ประมงอำเภอ ผู้ช่วยประมงอำเภอ และผู้อำนวยการสำนักงานประมงกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ในการออกใบอนุญาตทำการประมง
 - ๑.๕ ใบอนุญาตทำการประมงจะมีอายุหนึ่งปี และหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ใบอนุญาตทำการประมงสามารถต่ออายุได้ ๖๐ วัน ก่อนวันหมดอายุ การต่ออายุใบอนุญาตทำการประมง จะพิจารณาประวัติการทำประมงในปีก่อนหน้า การต่ออายุจะถูกระงับถ้าพบว่าเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU กล่าวคือ ถูกระงับ ๓-๖ เดือน สำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก และระงับ ๖ เดือนถึง ๑ ปี สำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดกลางและใหญ่
 - ๑.๖ เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ สามารถขอใบอนุญาตทำการประมงของเครื่องมือประมงชนิดเดียว แต่เรือประมงพื้นบ้านสามารถขอใบอนุญาตทำการประมงมากกว่าหนึ่งเครื่องมือ
 - ๑.๗ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมงจะถูกกำหนดตามประเภทและจำนวนเครื่องมือประมง
 - ๑.๘ เรือประมงพาณิชย์ต้องติดตั้ง VMS และส่งรายงานการทำประมงผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง รวมทั้งสมุดบันทึกการทำประมงด้วย และ

- ๑.๙ เรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๑๐๐ ตันกรอส จะต้องมีผู้สังเกตการณ์บนเรือ (กรณีนี้จะมีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)
๒. **ใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย** แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ
- ๑) ใบอนุญาตสำหรับการทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง
 - ๒) ใบอนุญาตสำหรับการทำการประมงในเขตทะเลหลวง
- หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำ มีดังนี้**
- ๒.๑ กรมประมงจะสำรวจแหล่งประมงนอกน่านน้ำและโควตาทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดเตรียมข้อตกลงทวิภาคีด้านการประมงกับรัฐชายฝั่ง เรือประมงที่ประสงค์จะทำการประมงนอกน่านน้ำ ต้องได้รับใบอนุญาตการใช้เรือไทยนอกน่านน้ำไทยก่อนที่จะขอใบอนุญาตทำการประมงหรือสัญญาจากรัฐชายฝั่ง หรือการทำประมงในทะเลหลวง
 - ๒.๒ ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตคือ อธิบดีกรมประมง
 - ๒.๓ ใบอนุญาตทำการประมงจะมีอายุหนึ่งปี หรือขึ้นอยู่กับข้อตกลงกับรัฐชายฝั่ง
 - ๒.๔ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมงขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในการติดตามการทำประมง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการติดตาม VMS และค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือ และ
 - ๒.๕ ชาวประมงต้องติดตั้ง VMS บนเรือ บันทึกสมุดบันทึกการทำประมง และจัดหาผู้สังเกตการณ์บนเรือ นอกจากนี้จะต้องยอมรับข้อตกลงมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ กฎข้อบังคับของรัฐเจ้าของธง ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
๓. **ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ** แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ
- ๑) ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ
 - ๒) ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย
- หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ มีดังนี้**
- ๓.๑ ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตเรือคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด (ในกรณีใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ) และอธิบดีกรมประมง (ในกรณีใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย)
 - ๓.๒ เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องติดตั้ง VMS และส่งรายงานการเข้า-ออกเรือขณะที่อยู่ในน่านน้ำไทย หรือปฏิบัติตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือขณะที่อยู่นอกน่านน้ำไทย เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐเจ้าของท่าเรือ ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
 - ๓.๓ ผู้สังเกตการณ์บนเรือจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในช่วงขนถ่ายสัตว์น้ำ การขนถ่ายสัตว์น้ำในประเทศต้องดำเนินการในพื้นที่ที่กำหนดโดยกรมประมง การขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐเจ้าของท่าเรือ ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
 - ๓.๔ เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องจัดเตรียมเอกสารกำกับการณ์ขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) พร้อมทั้งส่งสมุดบันทึกการทำประมงของเรือประมง และบันทึกของผู้สังเกตการณ์บนเรือ
 - ๓.๕ ค่าธรรมเนียมขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในการติดตามการทำประมง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการติดตาม VMS และค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือ

ภาคผนวก ง: การประเมินผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมในน่านน้ำไทย ปี ๒๕๕๘

ก. กลุ่มสัตว์น้ำ

การคำนวณ MSY

การประเมินผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) มีจุดประสงค์เพื่อหาจุดอ้างอิงทางชีววิทยา ซึ่งเป็นระดับที่สัตว์น้ำในน่านน้ำไทยสามารถถูกนำมาใช้ประโยชน์โดยไม่มีผลกระทบต่อทรัพยากร และมีความสอดคล้องกับการผลิตตามธรรมชาติ MSY ในอ่าวไทยและทะเลอันดามันถูกประเมินโดยใช้แบบจำลองผลผลิตส่วนเกินของฟอกซ์ (Fox surplus production model; Fox, ๑๙๗๐) แบบจำลองนี้ต้องใช้ข้อมูลทางสถิติและผลจับสัตว์น้ำ อัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) และข้อมูลการลงแรงประมงของการทำประมง^๕ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือประมงพื้นบ้านและเครื่องมือประมงพาณิชย์ของสัตว์น้ำหน้าดิน ปลาผิวน้ำ และปลากะตัก ผลจับสัตว์น้ำที่ระดับสมดุลแสดงตามสมการดังนี้

$$\frac{y_i}{f_i} = e^{c+d \cdot f_i}$$

โดยที่ f คือ การลงแรงประมง (ชั่วโมง)

c และ d คือ ค่าคงที่ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์รีเกรสชันเส้นตรง (linear regression)

$$MSY = -c/d$$

$$F_{MSY} = -c/d \cdot e^{-c}$$

การประเมินการลงแรงประมงใช้ข้อมูลจากการสำรวจจำนวนเรือประมง ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยการสำรวจพบจำนวนเรือประมงทั้งสิ้น ๔๕,๘๐๕ ลำ แต่เป็นเรือที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย ๔๒,๕๑๒ ลำ ซึ่งใช้ในการประเมิน MSY

การประเมิน MSY ได้ดำเนินการกับ ๓ กลุ่มสัตว์น้ำ ประกอบด้วย ๑) สัตว์น้ำหน้าดิน ซึ่งหมายถึง สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด ประกอบด้วย ปลาหน้าดิน หมึกกล้วย หมึกกระดอง และกุ้ง ๒) ปลาผิวน้ำ และ ๓) ปลากะตัก ทั้งเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยใช้ข้อมูลผลจับในปี ๒๕๕๗

๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

- เรือประมงพื้นบ้าน ได้แก่ อวนติดปูม้า อวนติดตาอื่นๆ ลอบ (ปลา ปลาหมึก และปู) เบ็ด อวนครอบหมึก อวนช้อนหมึก และอวนรุน
- เรือประมงพาณิชย์ ได้แก่ อวนลากคู่ อวนลากแผ่นตะเฒ่ อวนลากคานถ่าง และอวนรุน

^๕ สถิติจากการสุ่มตัวอย่าง ปี ๒๕๒๓ - ๒๕๕๗ (สัตว์น้ำหน้าดิน) ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๗ (ปลาผิวน้ำ) และปี ๒๕๓๙ - ๒๕๕๗ (ปลากะตัก)

การสำรวจผลผลิตประมงหมู่บ้าน ปี ๒๕๒๓ - ๒๕๕๗ (สัตว์น้ำหน้าดิน) ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๗ (ปลาผิวน้ำ) และปี ๒๕๓๙ - ๒๕๕๗ (ปลากะตัก)

๒. ปลาผิวน้ำ

- เรือประมงพื้นบ้าน ได้แก่ อวนล้อมติด อวนติดปลา และอวนโป๊ะ
- เรือประมงพาณิชย์ ได้แก่ อวนล้อมจับ (อวนดำ อวนดำประกอบแสงไฟล่อ และอวนล้อมซั้ง) ไม่รวม

อวนล้อมปลากะตัก

๓. ปลากะตัก ได้แก่ อวนล้อมปลากะตัก อวนครอบปลากะตัก และอวนช้อนปลากะตัก ที่ทำการประมงด้วยเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์

การคำนวณการลงแรงประมงที่เหมาะสม

1. กำหนดหาปริมาณการลงแรงประมงที่ต้องลดเพื่อให้ถึงระดับ MSY ได้แก่ จำนวนชั่วโมงทำการประมงและจำนวนวันทำการประมง
2. กำหนดหาสัดส่วนการลงแรงประมงของแต่ละเครื่องมือจากปริมาณการจับสัตว์น้ำในปัจจุบัน สัดส่วนการลงแรงประมงของเครื่องมือ A = ผลจับสัตว์น้ำของเครื่องมือ A / ผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด
3. เปลี่ยนปริมาณการลงแรงประมงให้เป็นปริมาณการจับสัตว์น้ำทั้งหมด โดยนำอัตราการจับของเครื่องมือประมงมาตรฐานคูณด้วยปริมาณการลงแรงประมง
4. กำหนดปริมาณสัตว์น้ำของแต่ละเครื่องมือ ดังนี้

ปริมาณสัตว์น้ำของเครื่องมือ A = ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด * สัดส่วนการลงแรงประมงของเครื่องมือ A

๕. กำหนดจำนวนเรือที่ต้องการ ดังนี้

$$\text{จำนวนเรือ A} = \frac{\text{ปริมาณสัตว์น้ำ (กก.)}}{\text{อัตราการจับสัตว์น้ำ (กก./ลำ/ปี)}}$$

ผลการประเมิน

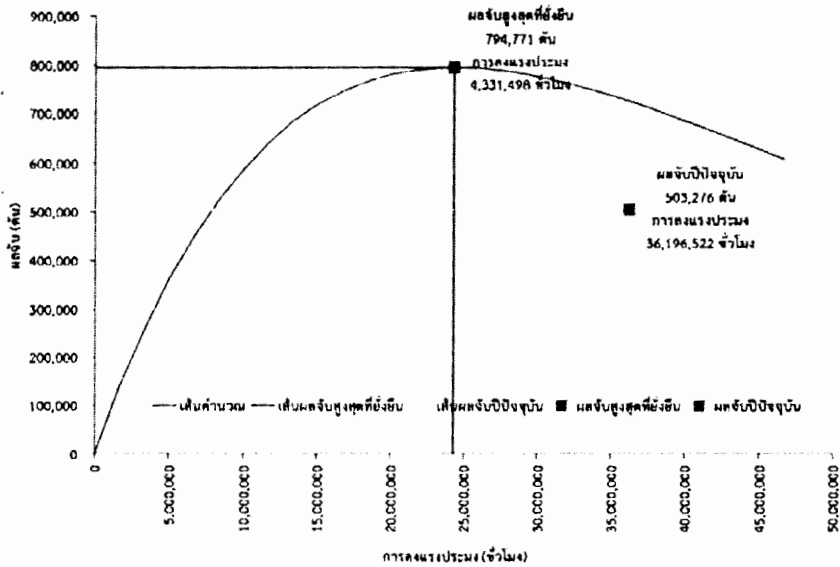
๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่เหมาะสม (ล้าน ชั่วโมง)	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรงปัจจุบัน (ล้าน ชั่วโมง)	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
	(๑) สัตว์น้ำหน้าดิน*				เกิน (ล้าน ชั่วโมง)	
อ่าวไทย	๗๙๔,๗๗๑	๒๔.๓๓	๕๐๓,๒๗๖	๓๖.๒๐	๑๑.๘๗	+๓๒.๘%
ทะเลอันดามัน	๒๔๐,๕๑๙	๔.๘๑	๑๗๗,๖๘๔	๕.๐๙	๐.๒๘	+๕.๓%

๑.๑ อ่าวไทย

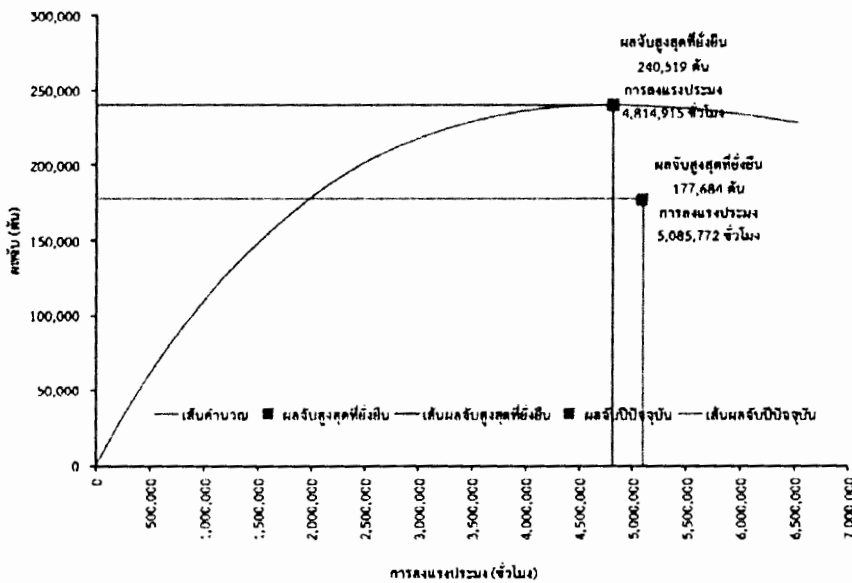
จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยเท่ากับ ๒๘,๒๗๙ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๔,๔๒๕ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๒๓,๘๕๔ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินเท่ากับ ๗๙๔,๗๗๑ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๒๔.๓๓ ล้าน ชั่วโมง ในปี ๒๕๕๗ มีผลจับสัตว์น้ำหน้าดิน ๕๐๓,๒๗๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๓๖.๒๐ ล้าน ชั่วโมง

ผลการประเมินชี้ให้เห็นว่า การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๓๒.๘ ดังนั้น จึงควรลดการลงแรงประมง

๑.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินในทะเลอันดามันเท่ากับ ๘,๙๘๐ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๘๙๒ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๘,๐๘๘ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินเท่ากับ ๒๔๐,๕๑๙ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๕.๘๑ ล้านชั่วโมง ในปัจจุบันมีผลจับสัตว์น้ำหน้าดิน ๑๗๗,๖๘๔ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๕.๐๙ ล้านชั่วโมง ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๕.๓

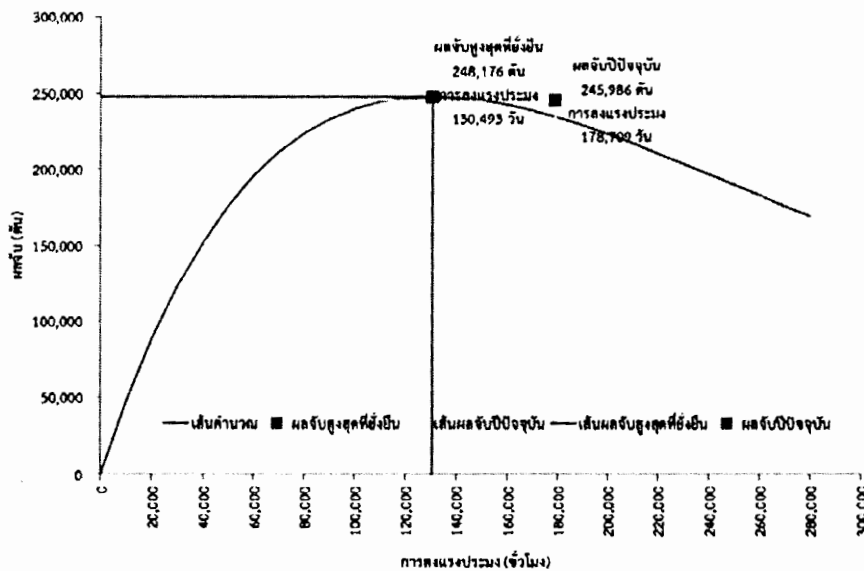

๒. ปลาผิวน้ำ

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่เหมาะสม (วัน)	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรงปัจจุบัน (วัน)	สภาวะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
	(๒) ปลาผิวน้ำอื่นๆ				เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๒๔๘,๑๗๖	๑๓๐,๔๙๓	๒๔๕,๙๘๖	๑๗๘,๗๐๙	๔๘,๒๑๖	+๒๗.๐ %
ทะเลอันดามัน	๑๑๘,๔๗๗	๕๔,๒๓๘	๙๙,๐๓๙	๖๔,๙๒๕	๑๐,๖๘๗	+๑๖.๕ %

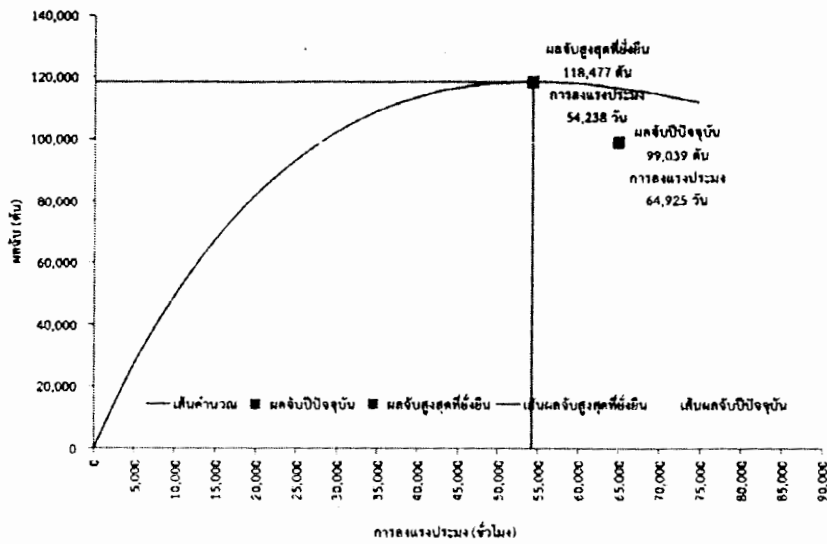
๒.๑ อ่าวไทย

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประมง MSY ของปลาผิวน้ำในอ่าวไทยเท่ากับ ๓,๒๐๒ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๔๘๕ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๒,๗๑๗ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลาผิวน้ำเท่ากับ ๒๔๘,๑๗๖ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๓๐,๔๙๓ วัน ในขณะที่ผลจับปลาผิวน้ำปัจจุบันเท่ากับ ๒๔๕,๙๘๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๑๗๘,๗๐๙ วัน ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๒๗.๐

๒.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประมง MSY ของปลาผิวน้ำในทะเลอันดามันเท่ากับ ๙๑๘ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๒๖๒ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๖๕๖ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลาผิวน้ำเท่ากับ ๑๑๘,๔๗๗ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๕๔,๒๓๘ วัน ในขณะที่ผลจับปลาผิวน้ำปัจจุบันเท่ากับ ๙๙,๐๓๙ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๖๔,๙๒๕ วัน ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๑๖.๕

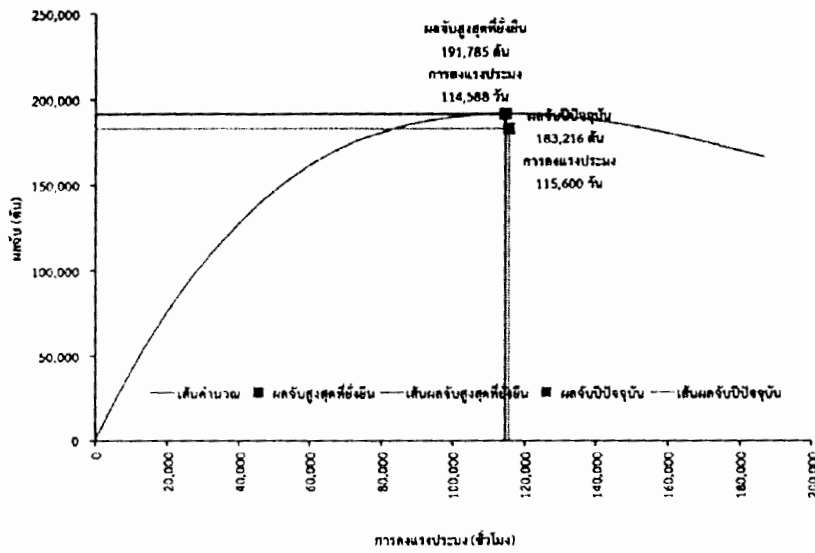

๓. ปลากระตัก

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่เหมาะสม (วัน)	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรงปัจจุบัน (วัน)	สภาวะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
	(๓) ปลากระตัก				ต่ำ / เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๑๙๑,๗๘๕	๑๑๔,๕๘๘	๑๘๓,๒๑๖	๑๑๕,๖๐๐	๑,๐๑๒	+๐.๙ %
ทะเลอันดามัน	๓๒,๙๔๔	๕๒,๐๑๔	๓๓,๙๐๓	๕๑,๕๒๐	๔๙๔	-๑.๐ %

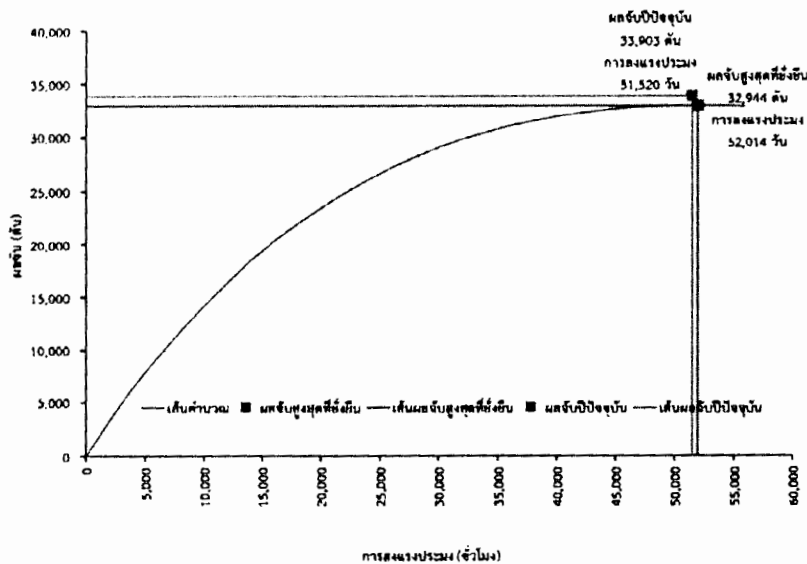
๓.๑ อ่าวไทย

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประมง MSY ของปลากระตักในอ่าวไทยเท่ากับ ๑,๐๒๗ ลำ ประกอบด้วยเรือวนล้อมปลากระตัก ๓๕๗ ลำ และเรือวนครอบ/ซ็อน/ยกปลากระตัก ๖๗๐ ลำ ผลการประมงพบว่า MSY ของปลากระตักเท่ากับ ๑๙๑,๗๘๕ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๑๔,๕๘๘ วัน ในขณะที่ผลจับปลากระตักปัจจุบันเท่ากับ ๑๘๓,๒๑๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๑๑๕,๖๐๐ วัน ดังนั้น การลงแรงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๒๗.๐ ผลการประมงชี้ให้เห็นว่าการลงแรงในปัจจุบันใกล้เคียงระดับที่เหมาะสม (เกินร้อยละ ๐.๙)

๓.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประมง MSY ของปลากะตักในทะเลอันดามันเท่ากับ ๑๕๙ ลำ ประกอบด้วยเรือวนล้อมปลากะตัก ๗๗ ลำ และเรือวนครอบ/ซ้อน/ยกปลากะตัก ๘๒ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลากะตักเท่ากับ ๓๒,๙๙๔ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๕๒,๐๑๔ วัน ในขณะที่ผลจับปลากะตักปัจจุบันเท่ากับ ๓๓,๙๐๓ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๕๑,๕๒๐ วัน

ข. สัตว์น้ำรายชนิด

การคำนวณ MSY

ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ นักวิชาการของกรมประมงได้ดำเนินการประเมินสภาวะทรัพยากรสัตว์น้ำในประเทศไทยรายชนิดจำนวนหลายชนิดโดยใช้แบบจำลองเชิงวิเคราะห์ โดยปกติการประเมินได้ใช้วิธีฐานข้อมูลความยาว ขั้นตอนแรกคือการหาจำนวนประชากรในแต่ละช่วงความยาวรายเดือนโดยใช้วิธีของ Bhattachaya การหาค่าพารามิเตอร์การเติบโตจะใช้ข้อมูลองค์ประกอบความยาวในรอบปีของประชากรรุ่นเดียวกันจากทุกเครื่องมือประมง การวิเคราะห์ค่าการตายรวม (Z) ใช้วิธีเส้นโค้งผลจับซึ่งมีสมมติฐานว่า ๑) ประชากรอยู่ในภาวะคงตัว (steady state) ๒) การทดแทนเป็นแบบขอบคมมีดตัดตรง (knife-edge recruitment) และ ๓) การตายมีค่าคงที่ การวิเคราะห์ค่าการตายโดยธรรมชาติใช้วิธีของ Pauly (Pauly's empirical formula) โดยมีอุณหภูมิผิวน้ำระหว่าง ๒๙-๓๐ องศาเซลเซียส จากนั้นสามารถหาค่าการตายจากการประมง (F) และสัดส่วนการใช้ประโยชน์ (E) ได้

การประมาณจำนวนปลาที่ถูกจับในแต่ละอันตรภาคชั้นความยาวใช้วิธีการวิเคราะห์ฐานข้อมูลความยาว (Length Cohort Analysis) การวิเคราะห์จำนวนสัตว์น้ำที่เข้ามาทดแทนที่และการตายจากการประมงใช้วิธี Length Cohort Analysis เช่นกัน ผลจากการวิเคราะห์รุ่นสัตว์น้ำจะนำมาใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในแบบจำลอง length-based Thomson and Bell model ส่วนข้อมูลนำเข้าอื่นๆ ประกอบด้วยค่าพารามิเตอร์จากความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนัก การทำนายผลของการเปลี่ยนแปลงการลงแรงประมงที่ระดับต่างๆ ใช้วิธีของ Thomson and Bell

ผลการประเมินและข้อเสนอแนะในการจัดการ

สรุปผลการประเมินทรัพยากรแสดงในตารางถัดไป ในภาพรวมพบว่าแนวทางการประเมิน MSY แบบรายชนิดสัตว์น้ำมีความเหมาะสม

ปลาผิวน้ำทุกชนิดมีการใช้ประโยชน์มากเกินไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ยกเว้น *Sardinella gibbosa* (ปลาหลังเขียว) สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด ยกเว้น *Photopetoralis bindus* (ปลาแป้น) *Photololigo chinensis* และ *P. duvaucelii* (หมึกกล้วย) มีการใช้ประโยชน์มากเกินไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ปลากระดูกมีการใช้ประโยชน์มากเกินไปเล็กน้อย

ผลการประเมินทรัพยากรสัตว์น้ำรายชนิด

สัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	MSY (ตัน)	ดัชนีการลงแรงที่เหมาะสม	สถานะ	พื้นที่	ปี	การอ้างอิง
ปลาฉี่ว่น้ำ								
<i>Megalaspis cordyla</i>	ปลาแซ็งโก่	๑,๔๕๘	๑,๖๗๙	๐.๕๐	การลงแรงเกิน ๕๐ %	อ่าวไทย	๒๕๕๐	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Rastrelliger kanagurta</i>	ปลาลัง	๗,๒๔๙	๗,๒๕๖	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐ %	อ่าวไทย	๒๕๕๐	กฤษฎา และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Sardinella gibbosa</i>	ปลาหลังเขียว	๗๓,๓๘๖	๗๓,๖๗๕	๑.๒๐	การลงแรงต่ำ ๒๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	นันทชัย และคณะ (๒๕๕๖)
<i>Rastrelliger kanagurta</i>	ปลาลัง	๑๒,๘๐๕	๑๒,๙๙๙	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	มนตรี และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Decapterus maruadsi</i>	ปลาทุแวก	๒๐,๗๗๕	๒๑,๐๖๖	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	สนธยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>M. cordyla</i>	ปลาแซ็งโก่	๑๗,๘๖๖	๒๔,๑๕๗	๐.๔๐	การลงแรงเกิน ๖๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	พรอมนต์ และคณะ (๒๕๕๔)
<i>Selaroides leptolepis</i>	ปลาข้างเหลือง	๑,๓๓๒	๑,๑๕๙	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	ฐมาวดี และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Selar crumenophthalmus</i>	ปลาสิ่กุนตาโต	๓,๓๘๓	๓,๕๑๗	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	มนตรี และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Sardinella gibbosa</i>	ปลาหลังเขียว	๑๔,๗๖๖	๑๔,๘๒๔	๑.๔๐	การลงแรงต่ำ ๔๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	ฐมาวดี และคณะ (๒๕๕๕)
ปลากะตัก								
<i>Enchasiicholina devisi</i>	ปลากะตัก	๑๒,๖๑๓	๑๒,๘๐๐	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>E. punctifer</i>	ปลากะตัก	๗,๑๙๔	๗,๒๑๑	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>E. heteroloba</i>	ปลากะตัก	๗,๔๓๓	๗,๔๔๙	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธยา และคณะ (๒๕๕๓)
สัตว์น้ำน้ำเค็ม								
รวมปลาหน้าดินทั้งหมด		๗๗,๘๓๘	๑๐๒,๔๘๔	๐.๔๐	การลงแรงเกิน ๖๐%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Priacanthus tayenus</i>	ปลาตาหวาน	๓๖,๙๐๖	๕๕,๙๑๕	๐.๓๑	การลงแรงเกิน ๗๐%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Nemipterus hexodon</i>	ปลาทรายแดง	๑๙,๗๐๕	๒๑,๖๙๗	๐.๕๔	การลงแรงเกิน ๔๖%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Saurida undosquamis</i>	ปลาปากคม	๑๖,๒๙๒	๒๑,๓๐๓	๐.๓๖	การลงแรงเกิน ๖๔%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>S. elongata</i>	ปลาปากคม	๑,๘๖๐	๒,๕๐๐	๐.๔๖	การลงแรงเกิน ๕๔%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Saurida elongata and S. undosquamis</i>	ปลาปากคม	๑๐,๒๓๘	๑๕,๙๔๙	๐.๒๐	การลงแรงเกิน ๘๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)

สัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	MSY (ตัน)	ดัชนีการลงแรงที่เหมาะสม	สถานะ	พื้นที่	ปี	การอ้างอิง
<i>Priacanthus toyenus</i>	ปลาตาหวาน	๑๗,๓๘๖	๑๘,๓๘๓	๐.๖๐	การลงแรงเกิน ๔๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	อำนาจ และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Photopetoralis bindus</i>	ปลาแป้น	๑๓,๓๒๐	๑๓,๔๑๑	๑.๒๐	การลงแรงต่ำ ๒๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	สุวรรณทนา และคณะ (๒๕๕๖)
<i>Metapeneus affinis</i>	กุ้งตะกาด	๓,๐๗๕	๓,๑๑๑	๐.๗๖	การลงแรงเกิน ๒๕%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Portunus pelagicus</i>	ปูม้า	๔,๕๗๗	๔,๕๘๑	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ทิวารัตน์ (๒๕๕๕)
<i>Trachypenaeus fulvus</i>	กุ้งทราย	๑๔๖	๑๔๘	๐.๘๐	การลงแรงเกิน ๒๐%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ปิยะโชค และชวัญชัย (๒๕๕๕)
<i>Photololigo chinensis</i> และ <i>P. duvaucelii</i>	หมึกกล้วย	๓๗,๐๑๖	๓๗,๑๗๙	๑.๑๕	การลงแรงต่ำ ๑๕%	อ่าวไทย	๒๕๕๑	อำนาจ และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Metapeneus affinis</i>	กุ้งตะกาด	๑๒๗,๓๔	๑๒๗,๔๔	๐.๙๕	การลงแรงเกิน ๕%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)

เอกสารแนบ ๑: ผลจับสัตว์น้ำจําแนกตามประเภทและเครื่องมือประมง (กรมประมง ๒๕๕๘)

	หมึกกล้วย	สัตว์น้ำหน้าดิน	สัตว์น้ำอื่นๆ	ปลาทะตัก	ปลาฉลาม	กุ้ง	ปลาเบ็ด	รวม
อ่าวไทย								
การทำประมงสัตว์น้ำหน้าดิน								
ประมงพาณิชย์	๕๐,๖๘๕	๑๓๑,๒๐๗	๕,๓๓๙		๔๕,๓๖๔	๑๕,๙๕๑	๑๙๖,๖๒๐	๔๔๔,๑๖๗
ประมงพาณิชย์	๑,๖๑๓	๓,๙๗๑	๑,๐๗๗		๔๐๕	๕,๐๕๖	๕,๗๐๗	๑๗,๘๒๘
ประมงพื้นบ้าน	๑,๐๙๔	๒๘๒	๖,๐๖๘		-	๑,๔๑๑	๑	๘,๘๕๗
ประมงพื้นบ้าน	๑๒๓	๑,๗๔๕	๑๖,๒๓๗		๑,๒๐๙	๕,๖๕๘	๓๙	๒๕,๐๐๑
ประมงพื้นบ้าน	๓๐,๑๔๓	๙๖๖	๒๓๓		๔๔	-	๑๕๔	๓๑,๕๕๐
ประมงพื้นบ้าน	๖๑	๗๔๙	-		๖๒๘	-	-	๑,๔๓๙
ประมงพื้นบ้าน	๑,๐๕๐	๑,๑๔๗	๑๖,๗๖๔		๒๒๔	๒,๑๑๖	๑๙	๒๑,๓๒๐
รวม	๘๔,๗๗๐	๑๔๐,๐๖๖	๔๕,๗๑๘		๔๖,๘๗๔	๓๐,๑๘๒	๒๐๒,๕๕๐	๕๕๐,๑๕๐
การทำประมงปลาทะตัก								
ประมงพาณิชย์	๑๗๙	๕๕๗	-	๑๐๒,๘๑๖	๔,๘๘๑	-	๓๑๑	๑๐๘,๗๕๔
ประมงพาณิชย์	๕๗๐	๗๕	-	๘๐,๔๐๐	-	-	-	๘๑,๐๔๕
รวม	๗๔๙	๖๓๒	-	๑๘๓,๒๑๖	๔,๘๘๑	-	๓๑๑	๑๘๙,๗๙๙
การทำประมงปลาฉลาม								
ประมงพาณิชย์	๖,๖๙๙	๑๖,๓๘๕	-		๒๑๗,๘๒๙	-	๒๕,๗๑๒	๒๖๖,๖๒๕
ประมงพื้นบ้าน	๑๒๑	๓๐๖	๕		๔๐๖	-	๙๖๒	๑,๗๙๙
ประมงพื้นบ้าน	-	๗,๗๕๗	๕๐๙		๒๗,๗๕๑	๑๔๖	๑,๑๐๘	๓๗,๖๗๒
รวม	๖,๘๒๐	๒๔,๔๔๗	๕๑๔		๒๔๕,๙๘๖	๑๔๖	๒๗,๗๘๑	๓๐๕,๖๙๖
รวมอ่าวไทย	๙๒,๓๓๘	๑๖๕,๑๔๗	๔๖,๒๓๒	๑๘๓,๒๑๖	๒๙๗,๗๕๕	๓๐,๓๒๘	๒๓๐,๖๓๒	๑,๐๕๕,๖๓๕

	หมักกล้วย	สัตว์น้ำหน้าดิน	สัตว์น้ำอื่นๆ	ปลาเกะตัก	ปลาผิวน้ำ	กุ้ง	ปลาเปิด	รวม
ทะเลอันดามัน								
การทำประมงสัตว์น้ำหน้าดิน								
ประมงพาณิชย์	๑๕,๑๓๒	๕๒,๑๗๘	๒,๓๒๗		๒๒,๘๔๙	๓,๘๔๗	๘๗,๙๗๒	๑๘๕,๓๐๕
ประมงพาณิชย์	-	-	-		-	-	-	-
ประมงพื้นบ้าน	๑,๑๓๙	๔๔๙	๑,๘๔๓		๕	๓	-	๓,๔๖๙
ประมงพื้นบ้าน	๗๓	๑,๕๖๒	๕,๖๖๙		๘,๕๑๐	๔,๓๔๐	-	๒๐,๑๕๔
ประมงพื้นบ้าน	๒๙๗	๒๘	-		๓๔	-	-	๓๕๙
ประมงพื้นบ้าน	-	๘๓๖	-		๗๙	-	-	๙๑๕
ประมงพื้นบ้าน	-	-	๓		-	๕๖	-	๕๙
รวม	๑๖,๖๕๒	๕๕,๐๕๓	๙,๘๔๒		๓๑,๕๗๖	๘,๒๕๖	๘๗,๙๗๒	๒๐๙,๒๓๐
การทำประมงปลาเกะตัก								
ประมงพาณิชย์	๔๕๖	๑๗๑	-	๒๐,๗๙๙	๑,๖๕๒	-	๑,๗๕๕	๒๔,๘๓๓
ประมงพาณิชย์	-	๖๕๕	-	๑๓,๑๐๕	-	-	-	๑๓,๗๖๐
รวม	๔๕๖	๘๒๖	-	๓๓,๙๐๔	๑,๖๕๒	-	๑,๗๕๕	๓๘,๕๔๓
การทำประมงปลาผิวน้ำ								
ประมงพาณิชย์	๔,๖๓๘	๓๐,๘๒๗	๒๒		๘๙,๖๑๔	๖๐	๕,๐๗๙	๑๓๐,๒๓๓
ประมงพื้นบ้าน	๖,๙๖๔	๒,๗๕๕	๑๑,๒๖๗		๓๐	๑๘	-	๒๑,๐๒๓
ประมงพื้นบ้าน	-	๒,๔๕๙	-		๙,๓๙๖	-	๑๓๐	๑๑,๙๗๕
รวม	๑๑,๖๐๒	๓๖,๐๒๑	๑๑,๒๘๙		๙๙,๐๓๙	๗๘	๕,๒๐๙	๑๖๓,๒๓๗
รวมทะเลอันดามัน	๒๘,๗๐๑	๙๓,๙๐๐	๒๑,๑๓๐	๓๓,๙๐๔	๑๓๒,๑๖๘	๘,๓๒๓	๙๔,๙๓๕	๔๑๑,๐๖๑

ภาคผนวก จ แผนงานในอนาคตสำหรับการประเมินทรัพยากรประมงรายชนิด

ลักษณะการประมงแบบหลากหลายชนิดพันธุ์และหลากหลายประเภทเครื่องมือทำให้การประเมินสถานะทรัพยากรรายชนิดทำได้ยาก อย่างไรก็ตามกรมประมงกำลังวางแผนการประเมินสัตว์น้ำรายชนิดทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน โดยการเลือกชนิดสัตว์น้ำเป้าหมายที่มีผลจับรวมกันมากกว่าร้อยละ ๗๐ รายชื่อสัตว์น้ำที่เลือกแสดงในตารางด้านล่าง สัตว์น้ำหลายชนิดได้ทำการประเมินไว้แล้วก่อนหน้านี้ และการประเมินซ้ำในหลายปีต่อมาทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ การประเมินตามแผนนี้รวมปลาโอดำด้วยเนื่องจากเป็นวัตถุดิบในการบรรจุกระป๋องและส่งออกเป็นหลัก

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และการลงแรงที่เหมาะสมของสัตว์น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหลักในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน
๒. เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQ)
๓. เพื่อเสริมสร้างความสามารถเรื่องการจัดการโควตาของนักวิชาการกรมประมง

กลุ่มสัตว์น้ำ	อ่าวไทย	%*	อันดามัน	%*
ปลาผิวน้ำ	ปลาทู (<i>Rastrelliger brachysoma</i>) ปลาลัง (<i>R. kanagurta</i>) ปลาหลังเขียว (<i>Sardinella gibbosa</i>) ปลากะตัก (<i>Encrasicholina</i> spp.) ปลาโอดำ (<i>Thunnus tonggol</i>)	๙๕	ปลาทู (<i>Rastrelliger brachysoma</i>) ปลาลัง (<i>R. kanagurta</i>) ปลากะตัก (<i>Encrasicholina</i> spp.) ปลาโอดำ (<i>Thunnus tonggol</i>)	๙๘
ปลาหน้าดิน	ปลาทรายแดง (<i>Nemipterus hexodon</i>) ปลาปากคม (<i>Saurida elongate</i>) ปลาตาหวาน (<i>Priacanthus tayenus</i>)	๙๗	ปลาทรายแดง (<i>Nemipterus hexodon</i>) ปลาปากคม (<i>Saurida elongate</i>) ปลาปากคม (<i>Priacanthus tayenus</i>)	๙๔
อื่นๆ	หมึกกล้วย (<i>Photololigo duvaucelii</i>)	๖๗	หมึกกล้วย (<i>Photololigo duvaucelii</i>)	๕๒

* ร้อยละของผลจับจากทุกเครื่องมือที่จับสัตว์น้ำชนิดนี้เป็นสัตว์น้ำเป้าหมายหลัก

วิธีการ

เก็บข้อมูลทุกเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยเก็บตัวอย่างอย่างน้อย ๕๐ ตัวอย่าง/เครื่องมือ/แหล่งประมง/เดือน เพื่อจำแนกชนิดและวัดขนาดความยาวเหยียดของสัตว์น้ำ (ยกเว้นปลาโอดำวัดขนาดความยาวส้อมหาง) โดยใช้กระดาษวัดความยาวในหน่วยเซนติเมตร และชั่งน้ำหนักในหน่วยกรัม รวมทั้งบันทึกข้อมูลผลจับและราคาสัตว์น้ำตามขนาดในหน่วยบาท/กิโลกรัม การลงแรงประมงและแหล่งประมงจะถูกเก็บโดยวิธีการสัมภาษณ์ชาวประมง

การศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQ) ของสัตว์น้ำชนิดที่เลือกจะถูกดำเนินการหลังจากการวิเคราะห์ MSY และการลงแรงที่เหมาะสม และมีการดำเนินการพัฒนาความสามารถด้านการจัดการผลจับ

การเก็บข้อมูลและการประเมินสภาวะทรัพยากรจะมีการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญประเทศญี่ปุ่น พร้อมทั้งการฝึกอบรมและการดูงานทั้งในประเทศไทยและญี่ปุ่น การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงจะช่วยให้ นักวิจัยมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเรื่องระบบโควตาและการจัดการ รวมทั้งมีแนวคิดในการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

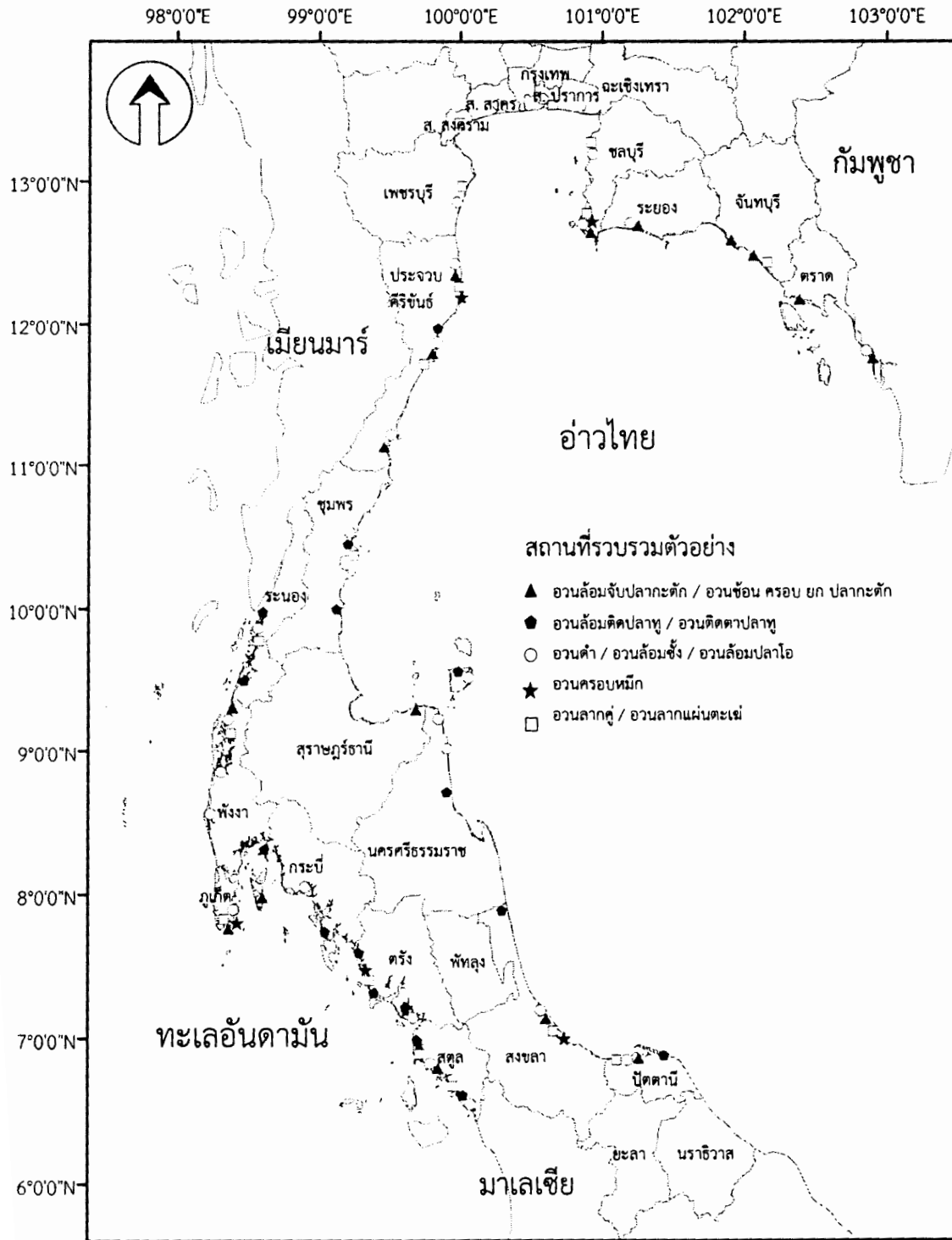
พื้นที่ทำการศึกษา

การเก็บข้อมูลของสัตว์น้ำชนิดที่เลือกจะเก็บจากเครื่องมือประมงหลายประเภท แสดงตามตารางด้านล่าง

ชนิดสัตว์น้ำ	อวนล้อม ติดปลาทุ	อวนติด ปลาทุ	อวน ล้อมจับ	อวนล้อม ซั้ง	อวนล้อม ปลาโอ	อวนล้อม ปลา กะตัก	อวนยก ปลากะตัก	อวน ลากคู่	อวนลาก แผ่น ตะเฒ่	อวน ครอบ หมึก
ปลาทุ	✓	✓	✓	✓				✓		
ปลาลัง			✓	✓				✓		
ปลาหลังเขียว			✓	✓				✓		
ปลาโอดำ			✓	✓	✓					
ปลากะตัก						✓	✓			
ปลาทรายแดง								✓	✓	
ปลาปากคม								✓	✓	
ปลาดาวหวาน								✓	✓	
หมึกกล้วย								✓	✓	✓

พื้นที่เก็บข้อมูลจะครอบคลุมชายฝั่งทั้งด้านอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

แผนที่พื้นที่การเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ฉ แผนการดำเนินงานสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙

AllV = เรือประเภท; CV = เรือประมงพาณิชย์; AV = เรือประมงพื้นบ้าน; IC = ความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับการแก้ไขปัญหา IUU; TC = ประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง; CS = รัฐชายฝั่ง; FS = รัฐเจ้าของท่า; PS = รัฐเจ้าของธง; IM = การตลาดระหว่างประเทศ; RB = การฟื้นฟูทรัพยากร; CH = แหล่งอาศัยที่สำคัญ; DI = ข้อมูล; FM = การจัดการประมง

มาตรการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๑ การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง			
เป้าหมาย : ลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี มุ่งเน้นการบริหารจัดการเรือประมงพาณิชย์			
<ul style="list-style-type: none"> ● สำหรับปลาหน้าคิน ในอ่าวไทย ลดร้อยละ ๕๐ และในทะเลอันดามัน ลดร้อยละ ๑๐ ● สำหรับปลาฉลาม ในอ่าวไทย ลดร้อยละ ๓๐ และในทะเลอันดามัน ลดร้อยละ ๒๐ 			
I เรือประมงทุกลำและเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงในน่านน้ำไทย			
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมงและเรือขนถ่าย	<ul style="list-style-type: none"> ● สำรวจทุกท่าเทียบเรือและพื้นที่จอดเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● รายชื่อเรือประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● สป.ผ. ● กรมประมง ● กรมเจ้าท่า
๑. AllV๒: การควบคุมจำนวนเรือที่จอดทะเบียนเพื่อการประมงและจำนวนใบอนุญาตทำการประมงในระหว่างช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน เพื่อรอกการประเมินจำนวนที่เหมาะสมในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> ● ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ● จัดทำระบบใบอนุญาตทางอิเล็กทรอนิกส์ ● การบังคับใช้กฎหมาย ● การตรวจสอบใบอนุญาตอย่างเข้มงวด 	<ul style="list-style-type: none"> ● การจดทะเบียนเรือ ● การออกใบอนุญาตทำการประมง ● การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / ● การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ● ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● กรมเจ้าท่า ● สป.ผ. ● ครช.ล. ● หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๑. AllV๓: การหยุดเรือประมงที่ผิดกฎหมายและห้ามใช้อวนรุน	<ul style="list-style-type: none"> ● ตรวจสอบและปราบปรามอย่างเข้มงวด เพื่อให้เรือประมงที่ผิดกฎหมายหยุดการทำประมงและห้ามการใช้อวนรุน ● ดำรงเรือประมงทั้งหมดและเตรียมรายชื่อของเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย (ไม่มีใบอนุญาต) และเรือที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาต 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสำรวจทางบกตรวจสอบเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง ● การจดทะเบียนเรือ ● การออกใบอนุญาตทำการประมง ● การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / ● การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● กรมเจ้าท่า ● สป.ผ. ● ครช.ล. ● หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๑. AIV๔: การนำเรือประมงที่ผิดกฎหมายออกจากภาคประมงและห้ามการใช้ขบวนการ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินการเรือประมงทั้งหมดและเตรียมรายชื่อของเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย (ไม่มีใบอนุญาต) และเรือที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาต • เตรียมโครงการวางแผนการจ่ายค่าชดเชย • รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย • ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องและนำเข้าสู่การพิจารณาโดยคณะรัฐมนตรี • เรือประมงที่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมงทั้งหมด (๑๐๐%) จะต้องออกจากภาคการประมง โดยผ่านกระบวนการชดเชย • เข้มงวดให้เรือประมงที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาตทั้งหมดใช้เครื่องมือที่ถูกต้องตรงตามใบอนุญาต หรือ เข้าร่วมโครงการซื้อเรือคืนหากไม่ประสงค์จะทำการประมงต่อไป • แนะนำอาชีพทางเลือก 	<ul style="list-style-type: none"> • การสำรวจทางบกตรวจสอบเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศป.ผ. • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๑. AIV๕: ลดจำนวนวันทำการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • ใช้ระบบรหัสเรือประมงและการทำสำเนาของใบอนุญาต • กำหนดเงื่อนไขที่จะทำการประมงตามชนิดของใบอนุญาต • ใช้ระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ 	<ul style="list-style-type: none"> • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศป.ผ. • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๑. AIV๖: พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกชนิดเพื่อให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี • ออกคู่มือกระบวนการปฏิบัติงานและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและชาวประมง • พัฒนาระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) <p>เงื่อนไข: มีการจำกัดจำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่จะออกให้ในแต่ละปี โดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติเป็นผู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดทำ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๑. AIII๗: พิจารณาแผนการเพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนด (ดูภาคผนวก จ)</p> <p>๑. AIII๘: พิจารณาแผนการลดจำนวนเรือ เพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนดให้สอดคล้องกับค่าผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รายชื่อเรือประมงที่มีใบอนุญาตอย่างถูกต้อง • รายชื่อเรือประมงที่จะนำออกจากภาคการประมงโดยการขดเชย • เริ่มโครงการขดเชย ได้แก่ แนะนำอาชีพทางเลือก, แนะนำเครื่องมือทำการประมงที่มีผลกระทบต่อ และโครงการซื้อเรือคืน เพื่อให้มั่นใจว่าเรือตามรายชื่อข้างต้น ถูกนำออกจากภาคการประมง 	<p>พิจารณาให้สอดคล้องกับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และจะต้องได้รับใบอนุญาตใช้เรือเพื่อการประมงก่อนการขอขึ้นทะเบียนเรือ จากกรมเจ้าท่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • การออกไปอนุญาตทำการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า
<p>II. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในน่านน้ำไทย</p> <p>๑.CV๑: ยกเลิกใบอนุญาตสำหรับเครื่องมืออวนล้อมจับปลากะตัก, อวนช้อน ครอบ ยก ปลากะตัก และอวนลาก หากไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปี</p> <p>๑.CV๒: ยกเลิกทะเบียนเรือ และใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงที่ทำการประมง IUU และไม่ให้ทางเลือกที่จะใช้เรือประมงอื่นแทน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • บังคับใช้กฎหมาย • การตรวจติดตามใบอนุญาตอย่างเข้มงวด • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดตั้งกลไกการติดตามผู้กระทำผิด IUU • จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย • การพิจารณาของคณะกรรมการโครงการขดเชย • การพิจารณาและความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี • การจัดสรรงบประมาณของรัฐ • การติดตามและประเมินผลชาวประมงที่ได้รับผลกระทบ/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ 	<ul style="list-style-type: none"> • คณะรัฐมนตรี • กรมประมง • สมาคมประมง
<p>๑.CV๑: ยกเลิกใบอนุญาตสำหรับเครื่องมืออวนล้อมจับปลากะตัก, อวนช้อน ครอบ ยก ปลากะตัก และอวนลาก หากไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปี</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • บังคับใช้กฎหมาย • การตรวจติดตามใบอนุญาตอย่างเข้มงวด 	<ul style="list-style-type: none"> • การออกไปอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ครช.ล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๑.CV๒: ยกเลิกทะเบียนเรือ และใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงที่ทำการประมง IUU และไม่ให้ทางเลือกที่จะใช้เรือประมงอื่นแทน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดตั้งกลไกการติดตามผู้กระทำผิด IUU • จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • การออกไปอนุญาตทำการประมง • การจดทะเบียนเรือ • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ครช.ล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดกร/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๑. CV๓: ทำการวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQs) สำหรับสัตว์น้ำบางชนิดที่กำหนด* หากพบว่าเป็นประโยชน์ จะนำระบบ TACs และ/ หรือ ITQs มาใช้ในภายหลัง</p>	<p>จัดการวิจัย หรือผู้มีส่วนได้เสีย และจัดทำรายงานเรื่อง การตรวจสอบต้นทุนและผลตอบแทน พร้อมทั้งรายงานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ</p> <p>โครงการนำร่องสำหรับชนิดสัตว์น้ำที่คัดเลือก</p> <p>ทำการเสนอเป็นทางเลือก หากเหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> การวิจัย โครงการนำร่อง 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
III. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็กและใหญ่			
๑. AV๑: การบังคับใช้ข้อกำหนดเรื่องชนิดและจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาต	ควบคุมจำนวนเครื่องมือทำการประมงของเครื่องมือที่ถูกควบคุมให้อยู่ในจำนวนที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> การตรวจติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง

มาตรการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๒ การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดการประมงสัตว์น้ำโดยการพัฒนา			
เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนประชากรที่เชื่อมโยงอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี			
๒. RB๑: ดำเนินเพื่อสร้างปะการังเทียมการต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> พิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการวางปะการังเทียมโดยชุมชนมีส่วนร่วมและบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิค จัดวางปะการังเทียม ติดตามสถานะของระบบนิเวศน์โดยรอบปะการังเทียมอย่างสม่ำเสมอหลังจากการวาง 	<ul style="list-style-type: none"> คำอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทัพเรือ กรมเจ้าท่า 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชายทะเล
๒. RB๒: โครงการ "ธนาคารสัตว์น้ำ" เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> พิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการวางปะการังเทียมโดยชุมชนมีส่วนร่วมและบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิค สร้างข้อตกลงร่วมกับชุมชน จัดตั้งธนาคารสัตว์น้ำ ติดตามสถานะของชนิดสัตว์น้ำที่จัดตั้งธนาคารอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> ความตกลงร่วมกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชายทะเล

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>วัตถุประสงค์ที่ ๓ การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และปราบปราม (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>เป้าหมาย: ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่สามารถควบคุมได้ด้วยการจัดการ MCS แบบปกติ</p>			
<p>I. ความร่วมมือระดับนานาชาติ</p>			
<p>๓. IC๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ และ RFMOs</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเชื่อมโยงมีการร่างหรือลงนามกับรัฐชายฝั่งอื่น • เจรจากโลกแลกเปลี่ยนข้อมูลกับประเทศที่เรือประมงไทยไปจับสัตว์น้ำในน่านน้ำ • ใช้กฎหมายควบคุม • ดำเนินการบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิคที่มีแลกเปลี่ยนข้อมูล • ประเทศไทยดำเนินการเพื่อเข้าเป็นสมาชิก Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) • ขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรี • ให้สัตยาบันระเบียบ ข้อกำหนดของ WCPFC โดยการแก้ไข • เพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบ ข้อกำหนดระดับประเทศ • เข้าเป็นสมาชิก Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • ความตกลง MOUs • การประชุม RFMOs 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล.
<p>๓. IC๒: แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ เมตร และน้อยกว่า ๒๔ เมตร หากทำการประมงนอกเขต EEZ ผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือประมงในภูมิภาคอาเซียน (RFVR) *</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทยสามารถทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านทางบันทึกเรือประมงระดับภูมิภาคอาเซียน • ฐานข้อมูล RFVR เป็นเครื่องมือการจัดการเพื่อลดการทำประมง IUU โดยเริ่มจากการวัดความยาวเรือประมงขนาดเล็กกว่าและใหญ่กว่า ๒๔ เมตร และทบทวนและปรับปรุงใบอนุญาตทำการประมง การจดทะเบียนเรือประมงที่มีขนาดขนาดเล็กกว่าและใหญ่กว่า ๒๔ เมตร • ทำางานบนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนรายละเอียดทางเทคนิค 	<ul style="list-style-type: none"> • ระบบติดตามเรือ (VMS) • กลไกแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๓. IC๓ ให้ข้อมูลเรื่องเรือประมงที่ทำประมง IUU ภายใต้ RPOA-IUU ระดับภูมิภาค และการแลกเปลี่ยนรายชื่อเรือที่ทำประมง IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประกาศรายละเอียดเรือประมงที่ทำประมง IUU อย่างเป็นทางการ • ประสานงานกับ RPOA-IUU • ออกคำสั่งกระทรวงฯ • แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย • สื่อสารกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงไทย ไม่ให้เกี่ยวข้องกับเรือประมงที่ทำประมง IUU • IUU blacklist ถูกระบุอยู่ในฐานข้อมูล VMS • รายชื่อเรือประมง IUU จะต้องได้รับการทำให้ปรับปรุงให้ทันสมัยทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ตร.ชด. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. IC๔ ผสมผสานนโยบายการต่อต้านการทำประมง IUU ระหว่างรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • แง่เป็นข้อมูลและขอความร่วมมือในการตรวจสอบเรือประมงของประเทศตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล • การอบรมเจ้าหน้าที่ • การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ตร.ชด. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>II การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทย</p>			
<p>๓. TC๑: เสริมสร้างการประสานงานระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กองกักกับการตำรวจน้ำ กรมเจ้าท่า กรมการปกครองส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ตร.ชด.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • บันทึกความเข้าใจ MOUs เรื่องระบบข้อมูลการประมง • ร่างบันทึกความเข้าใจ • ลงนามและเริ่มการแลกเปลี่ยนข้อมูล • ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง • การฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายให้ใช้ระบบในการสอบสวนและจับกุม • ฝึกอบรมการปฏิบัติงาน ปีละครั้ง • การจับกุมทุกคดี ได้รับการดำเนินคดีและติดตามผล 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล • การอบรมเจ้าหน้าที่ • การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ตร.ชด. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. TC๒: การจัดตั้งองค์การและ/หรือกลไกในกรมประมงดังต่อไปนี้ (๑) หน่วยงานทางวิชาการเพื่อการประเมิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้สำหรับการปรับโครงสร้างกรมประมง และหน่วยงานที่กำกับกับการจัดการการประมงและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> • การศึกษาความเป็นไปได้ • กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศป.ม.ผ. • ตร.ชด.

มาตรการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>ทรัพยากร</p> <p>(๒) หน่วยงานประเมินและให้ข้อเสนอแนะ</p> <p>(๓) หน่วยงานควบคุมและตรวจสอบ*</p> <p>II ความรับผิดชอบของประเทศไทย ในฐานะรัฐชายฝั่ง</p> <p>๓. CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ใน น่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุม และการตรวจสอบแห่งชาติ</p> <p>๓. CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วย ข้อมูลชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ประกอบกิจการประมง ใบอนุญาตและการละเมิด ทำการประมง</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อที่จะหาวิธีการแก้ไข ปัญหาสำหรับหน้าที่หรือกลไกที่กำหนดไว้ ผลลัพธ์ที่ได้จะรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่ รับผิดชอบเรื่องการจัดการประมง ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง <ul style="list-style-type: none"> ประเมินความเสี่ยงของการประมง IUU แผนการควบคุมแห่งชาติได้รับการเห็นชอบและดำเนินการ ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเชิงรุกในกระบวนการ MCS และขอความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สปมผ. กองทัพเรือ และผู้ที่เกี่ยวข้อง โปรดดูมาตรการ ๓. TC๑ ฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ควรจะประกอบด้วยข้อมูลที่ได้ กล่าวถึงข้างต้นและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงาน PIFO ฐานข้อมูลจะได้รับการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่องและทำให้ สามารถเข้าถึงได้โดยหน่วยงานต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอนุญาตสามารถเข้าถึงฐานข้อมูล ออนไลน์ผ่านทาง web portal เครื่อง stand alone กับ การทำให้ทันสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> ประเมินความเสี่ยงของการประมง IUU แผนการควบคุมแห่งชาติ การควบคุม ติดตาม ที่ท่าเรือ / ในทะเล <ul style="list-style-type: none"> บันทึกความเข้าใจการแลกเปลี่ยนข้อมูล การพัฒนาฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง สปมผ. ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. CS๓ เพิ่มความสามารถของการปฏิบัติการ การควบคุมของศูนย์แจ้งเข้า-ออกประมง (PIPO) ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> การวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างการปฏิบัติงานของศูนย์แจ้ง เข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ในปัจจุบันและเรื่องอื่นที่ เกี่ยวข้อง ปรับปรุงกฎระเบียบ การเสนอขออนุมัติงบประมาณ การจัดเจ้าหน้าที่เพิ่มเติม จัดตั้งศูนย์แจ้งเข้า-ออกเรือประมงเพิ่มเติม 	<ul style="list-style-type: none"> การวิเคราะห์ช่องว่าง กฎ ระเบียบ งบประมาณ การควบคุม ติดตาม ที่ท่าเรือ / ในทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง สปมผ. ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๓. CS๔: กำหนดให้ใช้ VMS สำหรับเรือขนาดที่เหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดอบรมเจ้าหน้าที่ ในเรื่อง กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนและเทคนิคการตรวจสอบ ทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การทำให้ระบบ VMS เป็นมาตรฐานเดียวกัน เริ่มโครงการก๊วยม เพื่อติดตั้ง VMS 	<ul style="list-style-type: none"> การตรวจสอบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. CS๕: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ระบบการบันทึกข้อมูลด้วยสมุดบันทึกการทำการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จัดเจ้าหน้าที่และระบบสำหรับการรวบรวมสมุดบันทึกการทำประมง ให้ความรู้แก่ผู้ทำการประมงเรื่องการลงข้อมูลในสมุดบันทึกการทำประมง และให้ไปตามกฎระเบียบ การควบคุมเอกสาร การตรวจสอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ การตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของระบบสมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาตการควบคุมเอกสาร สมุดบันทึกการทำประมง การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. CS๖: ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงต่างชาติที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของไทยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศไทย ในฐานะรัฐชายฝั่ง และรัฐเรือต่างชาติ เช่น ใบอนุญาต การลงโทษที่เข้มงวดหากละเมิดกฎหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> การควบคุมเอกสารใบอนุญาต และสมุดบันทึกการทำประมง การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล การตรวจสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กองทัพเรือ ตรชล.
<p>๓. CS๗: สร้างความตระหนักและให้การสนับสนุนแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อป้องกันการทำประมง IUU</p>	<ul style="list-style-type: none"> การณรงค์สร้างความตระหนักอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเครือข่ายสำหรับการตรวจสอบร่วมกันโดยความร่วมมือกับชุมชนชายฝั่งท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> การมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดการทรัพยากรโดยชุมชนมีส่วนร่วม การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>IV ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของจริง</p> <p>๓. FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย</p> <p>๓. FS๒: เรือที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นจะต้องมีใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมงในรัฐอื่นโดยยึดพื้นฐานข้อตกลงร่วมของรัฐบาลทั้งสองประเทศ</p> <p>๓. FS๓: เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในทะเลหลวงจะต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมง</p> <p>๓. FS๔: เรือประมงทุกลำที่จับปลาน้ำตื้นต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยจึงจะทำการประมงปลา</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการจัดการทรัพยากรโดยชุมชนมีส่วนร่วม <p>วิธีดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการจัดการทรัพยากรโดยชุมชนมีส่วนร่วม 	<p>รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) (มากกว่า ๖๐ ตันกรอด) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของทำเรือ ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของทำเรือ ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของทำเรือ ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย กรมทรัพยากรทางทะเล กรมอุทยานแห่งชาติ สถาบันวิจัย หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>ผู้นำและบุคลากรสายพันธุ์คล้ายคลึงปลาทูน่า</p> <p>๓. FS๕: กำหนดให้มีการใช้ VMS และติดตั้งระบบเตือนเมื่อเรือมีความเสี่ยงที่เข้ามาในพื้นที่ห้ามทำการประมงและรายงานเส้นทางเดินเรือของเรือประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ควบคุมใบอนุญาตทำการประมงโดยประเทศไทย • การสอดส่องดูแล ปรากฏกรม • การบังคับใช้กฎหมาย • การทบทวนกฎหมายและระเบียบ • ระเบียบมาตรฐานทางเทคนิคเพื่อให้เป็นมาตรฐานของระดับนานาชาติ • ปรับปรุงระเบียบที่มีอยู่ เพื่อให้เฉพาะเรือที่มีอุปกรณ์ VMS ได้รับการอนุญาตให้ทำการประมงนอกเขต EEZ ของไทย • ข้อมูลสเปคเฉพาะของ VMS ประกาศในเรื่องมาตรฐานการระบบ VMS วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ • จัดตั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐชายฝั่งในพื้นที่ห้ามทำการประมง และกำหนดไว้ในระบบ VMS mapping • ปรับปรุง VMS ให้ทันสมัยและสามารถแจ้งเตือน • การตรวจสอบข้อมูล VMS กับสมุดบันทึกการทำประมงเกี่ยวกับชนิดสัตว์น้ำที่จับ เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการละเมิดเมื่อสัตว์น้ำถูกขนถ่ายที่ท่าเรือ • เริ่มโครงการให้กู้ยืม 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมายและระเบียบ • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตราการรัฐเจ้าของท่าเรือ • กฎหมายและระเบียบ • ระบบติดตามเรือ (VMS) • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • สมุดบันทึกการทำประมง • การสอดส่องดูแล ปรากฏกรม • การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย • กรมประมง • ครชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๖: เรือประมงจะต้องรายงานถึงตำแหน่งของตนโดยอัตโนมัติ และ/หรือ ในเวลาที่กำหนดเมื่อได้รับการร้องขอจากศูนย์ VMS และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดการมาตรฐานระบบ VMS ของ ไทย • ปรับปรุงกฎหมายโดยใช้ข้อมูลจาก VMS เป็นหลักฐานในกระบวนการดำเนินการดำเนินคดีและดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนหรือทำลายอุปกรณ์ VMS • การแลกเปลี่ยนข้อมูล VMS ระหว่างหน่วยงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมายและระเบียบ • ระบบติดตามเรือ (VMS) • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • สมุดบันทึกการทำประมง • การสอดส่องดูแล ปรากฏกรม • การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ครชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๗: จัดทำระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการกับกองทัพเรือ กรมประมง และกรมเจ้าท่า</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวเนื่องกับ ๓.TC๑ เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลบันทึกความเข้าใจ • จัดตั้งฐานข้อมูลเรื่องการประชุมอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจำกัดการเข้าถึงได้โดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอนุญาตจาก 	<ul style="list-style-type: none"> • ระบบติดตามเรือ (VMS) • VTMISS • MISC • กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ครชล. • ทหารเรือ

มาตรการการจัดกา/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>มาตรการตรวจสอบและกาจัดตั้งฐานข้อมูลของเรือประมงกับหลักฐานของการประมง IUU (blacklist)</p>	<p>องค์กรทั้งสาม กองทัพเรือ กรมประมง และกรมเจ้าท่า จัดทำความเชื่อมโยงอัตโนมัติระหว่าง VMS ของกรมประมง VTMS ของกรมเจ้าท่าและการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางทะเลของ ศรชล. เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพกว้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการวางหลักเกณฑ์ของ blacklist ที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับนานาชาติ บันทึกและจัดทากรายชื่อเรือประมง IUU อย่างเป็นทางการ และกำหนดกระบวนการที่เป็นทางการและระยะเวลาในการยอมรับรายชื่อนี้ การประกาศฐานข้อมูลรายชื่อเรือประมงที่ทำประมง IUU blacklist ของไทย การใช้ฐานข้อมูลและรายชื่อเรือประมง IUU เป็นการอ้างอิงถึงการบังคับใช้และบทกำหนดโทษ 	<ul style="list-style-type: none"> RFMO/ รายชื่อเรือประมงที่ทำประมง IUU กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายที่ทำเรือทะเล/ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๓: เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำจะต้องแจ้งความประสงค์ว่าจะออกทำการประมงก่อนออกดำเนินการและรายงานเมื่อกลับมาถึง</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีการปรับแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในเขตต่างประเทศให้ดีขึ้น พัฒนาศักยภาพในการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำ มีการรายงานเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำทุกลำที่ติดธงไทยซึ่งทำการประมงในเขตต่างประเทศผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) หน่วยงานที่มีอำนาจทำการตรวจสอบเรือที่ออกจากท่าเรือและเมื่อเรือเทียบท่าไม่ว่าจะมีอุปกรณ์ที่กำหนดหรือไม่ เช่น VMS และเอกสารที่กำหนด อาทิ ใบอนุญาต ใบอนุญาตเรือประมง สมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการท่าประมง เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCPD) และเอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ทำเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๑๐: โครงการพัฒนาผู้สังเกตการณ์บนเรือสำหรับเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำดำเนินการนอกน่านน้ำไทยบนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในต่างประเทศได้รับการปรับปรุง ดำเนินการประเมินความเสี่ยง จัดตั้งหน่วยงานใหม่สำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือและแจ้ง 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการท่าประมง เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCPD) เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>เจ้าหน้าที่ใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาศักยภาพผู้สังเกตการณ์บนเรือ ปฏิบัติการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการวัดความมีประสิทธิภาพของการควบคุมในทะเล ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ความรู้ข่าวประมณถึงกฎระเบียบ IOTC จัดตั้งทีมงานเพื่อติดตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของ IOTC และให้คำแนะนำชาวประมงหากมีข้อสงสัย 	<p>FS๑๑: เรือประมงที่นำทั้งหมดที่มีเป้าหมายจะทำประมงในพื้นที่อยู่ภายใต้การจัดการของ IOTC จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบและข้อบังคับของ IOTC</p>	<ul style="list-style-type: none"> ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล สมุดบันทึกการทำประมง ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า PSM ผู้สังเกตการณ์บนเรือ รายชื่อของเรือประมง IOTC มาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมติของ IOTC 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
<p>FS๑๒: เรือประมงที่ดำเนินการในและนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดโดยรัฐที่เรือนั้นเข้าไปทำการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงกฎระเบียบที่มีอยู่แล้วและทำให้การจัดการในคำสั่งกระทรวงมีความทันสมัย เรือประมงต่างชาติทุกลำต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของรัฐอื่น เรือประมงไทยทุกลำต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของประเทศไทย บังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่อเรือที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยตามที่กำหนดโดยรัฐ ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยเข้าใจตามที่กำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของรัฐ 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการทำประมง เอกสารการซื้อสัตว์น้ำ (MCPD) เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ(MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>FS๑๓: ใช้บทลงโทษโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดในกฎหมายไทยและกฎหมายของรัฐชายฝั่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติประมงได้รับการปรับปรุงด้วยโทษที่เคร่งครัดสำหรับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
<p>FS๑๔: มีการใช้ระบบเก็บข้อมูลเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำระบบฐานข้อมูลการประมงของเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทุกลำต้องจัดส่งสมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดปูมเรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง

มาตรการการจัดกร/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
V มาตรการของไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ			
<p>๓. PS๑: ประเทศไทยจะทำการให้สัตยาบัน United Nations Fish Stocks Agreement (UNFSA) และเห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM)</p> <p>๓. PS๒ การประกาศจากรัฐมนตรี และ/หรือประกาศ สปมผ. ที่ระบุรายชื่อของเรือประมงที่ละเมิดพันธะกรณีระหว่างประเทศ (blacklist) และประสานข้อมูลเรื่องประมงต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ใน IUU list</p> <p>๓. PS๓: ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามที่กำหนดภายใต้กฎหมายในประเทศ กฎหมายระดับนานาชาติ และข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรการที่เห็นชอบโดยรัฐเจ้าของท่าเรือ</p>	<p>• ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p>• ให้ความรู้กับชาวประมงเรื่อง UNFSA/PSM</p> <p>• ให้ดู ๓ C๓ รายชื่อเรือประมง IUU ที่ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ และปรับปรุงทันสมัยทุกปี</p> <p>• ให้ดู ๓ C๓ รายชื่อเรือประมง IUU และแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายของไทย</p> <p>• จัดเตรียมคู่มือการตรวจสอบ</p> <p>• กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติ</p> <p>• กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ PSM</p> <p>• การตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามกฎหมายระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>• ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยเข้าใจและปฏิบัติตามข้อกำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของรัฐ</p>	<p>• กฎหมาย</p> <p>• กฎหมาย</p> <p>• กลไกการแบ่งปันข้อมูล</p> <p>• ระบบติดตามเรือ (VMS)</p> <p>• กฎหมาย</p> <p>• กลไกการแบ่งปันข้อมูล</p> <p>• ระบบติดตามเรือ (VMS)</p>	<p>• กรมประมง</p> <p>• กรมประมง</p> <p>• ศรชล.</p> <p>• หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>• กรมประมง</p>
<p>๓. PS๔: กำหนดหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะตรวจสอบและดำเนินคดีกับเรือประมงต่างชาติทำประมง IUU และสัตว์น้ำที่จับได้*</p>	<p>• กฎหมายระดับชาติที่ได้รับการยอมรับมีบทบัญญัติสำหรับการตรวจสอบเรือประมง IUU ต่างชาติ</p> <p>• มีการควบคุมลำทำเรือประมง IUU ที่ท่าเรือ และการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำกลางทะเล</p> <p>• รายงานข้อมูลไปยังองค์กรที่รับผิดชอบ</p>	<p>• กฎหมาย</p>	<p>• กรมประมง</p>
<p>๓. PS๕: เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขึ้นท่าสัตว์น้ำที่ทำเรือของไทยจะต้องรายงานการขนถ่าย*</p>	<p>• ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p>• จัดตั้งระบบเจ้าหน้าที่เพื่อเก็บข้อมูลการรายงานการขนถ่าย</p>	<p>• การควบคุมเอกสาร</p> <p>• ระบบติดตามเรือ (VMS)</p>	<p>• กรมประมง</p> <p>• ศรชล.</p>

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>VI มาตรการทางตลาดที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศ</p> <p>๓. IM๑: การนำเข้าและส่งออกสินค้าจะต้องเป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์</p>	<p>วิธีดำเนินการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • สัตว์ป่า • การตรวจสอบ • การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ • จัดตั้งระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) • วัตถุประสงค์มีประสิทธิภาพของการแจ้งการเข้าทำ 	<ul style="list-style-type: none"> • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / มตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) • การตรวจที่ทำเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) เพื่อทราบที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำมาแปรรูป</p>	<ul style="list-style-type: none"> • แผนการตรวจสอบระดับชาติจะรวมถึงแผนสำหรับอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ เพื่อที่จะมั่นใจว่าดำเนินการตาม CITES โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารประกาศสำหรับการนำเข้าสินค้าภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ • ทำให้มั่นใจว่าไม่มีสินค้าที่ละเมิดกฎหมาย CITES ได้รับการนำเข้าหรือส่งออกจากประเทศไทย • การพัฒนาอย่างเป็นทางการใน ๓ PS๔ จะต้องมีมีการตรวจสอบสำหรับ การละเมิด CITES • พัฒนาแผนการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อให้สามารถครอบคลุมท่าเรือหลักทั้งหมดและตลอดห่วงโซ่การผลิต • การจ้างเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ทำเรือ และหรือจัดจ้างคนภายนอก ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของการศึกษาใน ๓ TC๒ • ระบบซอฟต์แวร์เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เข้มแข็ง • ทวนสอบ แหล่งที่มาของวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูป • บังคับใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและรายงานเรื่องที่มาของวัตถุดิบ 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • ระบบติดตามเรือ (VMS) • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / มตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) • การตรวจที่ทำเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) เพื่อทราบที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำมาแปรรูป</p>	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแผนการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อให้สามารถครอบคลุมท่าเรือหลักทั้งหมดและตลอดห่วงโซ่การผลิต • การจ้างเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ทำเรือ และหรือจัดจ้างคนภายนอก ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของการศึกษาใน ๓ TC๒ • ระบบซอฟต์แวร์เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เข้มแข็ง • ทวนสอบ แหล่งที่มาของวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูป • บังคับใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและรายงานเรื่องที่มาของวัตถุดิบ 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) • การตรวจที่ทำเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๓. IM๓: ปรับปรุงระบบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการช้อนขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงใน ๓ CS ๕ • ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจถึงการทำงานของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ • ปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงและกระบวนการทำรายงานข้อมูล • การติดตามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ยา เครื่องครีดี • สมุดบันทึกการทำประมงและระบบการรายงาน MCPD และ MCTD ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • รายงานการช้อนขายสัตว์น้ำ (MCPD) • รายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) • สมุดบันทึกการทำประมง • วิธีการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) • การบังคับใช้ที่ท่าเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับและ ซอฟต์แวร์ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. IM๔: กำหนดวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการช้อนขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงใน ๓ CS ๕ พัฒนาคู่มือการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง MCPD และ MCTD ให้เป็นไปตามมาตรฐานระหว่างประเทศ • การประเมินความเสี่ยง • การตรวจสอบโดยการสุ่มตรวจ • ให้ความรู้และอบรมผู้ตรวจสอบเกี่ยวกับคู่มือทุก ๆ ปี 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • รายงานการช้อนขายสัตว์น้ำ (MCPD) • รายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) • สมุดบันทึกการทำประมง • วิธีการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) • การบังคับใช้ที่ท่าเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับและ ซอฟต์แวร์ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๔ การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ			
เป้าหมาย ลดสัดส่วนการจับลูกสัตว์น้ำในผลจับสัตว์น้ำที่ขึ้นท่า ร้อยละ ๕๐ ของระดับปัจจุบันใน ๕ ปี			
เรื่องทั้งหมด			
๔. All๑ เพิ่มข้อกำหนดกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนของอวนลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น	<ul style="list-style-type: none"> • ปรึกษากับชุมชนชายฝั่ง • ขยายขนาดตาอวนกันธง เป็น ๕ ซม. • ออกมาตรฐานสำหรับเครื่องมือทำการประมงและประกาศอย่างเป็นทางการผ่านคำสั่งของรัฐมนตรี • พัฒนาโครงการสนับสนุนสำหรับชาวประมงที่เปลี่ยนเครื่องมือทำการประมงเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐาน • การบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> • การตรวจสอบเครื่องมือประมง • การบังคับใช้ที่ท่าเรือทะเล / • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ครรชด. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๔. All๒ เพิ่มพื้นที่ปิดอ่าวในบางช่วงเวลา และบางฤดูกาล บนพื้นฐานของข้อมูลงานวิจัยเพื่อป้องกันพื้นที่เสี่ยงตัวอ่อนและแหล่งวางไข่	<ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่องในการปิดพื้นที่และ ห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล ตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ • เพิ่มระยะเวลาการปิดพื้นที่และ ห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล ตามคำสั่งของรัฐมนตรี • การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมตาม ๓.TC๑ 	<ul style="list-style-type: none"> • การบังคับใช้ที่ท่าเรือทะเล / • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ครรชด. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๔. All๓ สนับสนุนเรื่องการทำการวิจัยเพื่อหาสิ่งที่มาแทนปลาแปน	<ul style="list-style-type: none"> • ทำการวิจัยอย่างน้อยสองเรื่อง เรื่องสิ่งที่มาแทนปลาแปนโดยร่วมมือกับการทำวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง

มาตรการการจัดการดำเนินงาน / วัตถุประสงค์ที่ ๕ การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>เป้าหมาย ลดการเกิดความขัดแย้งในระดัที่บริหารจัดการในทุกจังหวัด</p> <p>๕. RC๑ จัดตั้งคณะกรรมการจัดการประมงประจำจังหวัดซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกรมประมง ผู้แทนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR) ชาวประมงพื้นบ้าน ชาวประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น (เช่น ผู้ประกอบการ)</p>	<p>๕. RC๑ จัดตั้งคณะกรรมการจัดการประมงร่วมประจำจังหวัดได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติประมง ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมจัดการประมงอย่างน้อยปีละสองครั้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย การหารือกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมการปกครอง การบริหารส่วนจังหวัด
<p>๕. RC๒ จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำกรประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม - เรือประมงพื้นบ้านจะได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในเขตการประมงชายฝั่งและเรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงภายนอกเขตการประมงชายฝั่งถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> การหารือกับผู้มีส่วนได้เสีย การลากเส้นแบ่งพื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง รูปแบบที่แตกต่างของแต่ละจังหวัด ได้รับการดำเนินการและประกาศอย่างเป็นทางการ ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางทะเล หรือการทางทะเล เครื่องมือประมงท้องถิ่น และความเป็นอย่างท้องถิ่น เรือประมงพื้นบ้านได้รับการอนุญาตในเขตการประมงชายฝั่ง เรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกเขตการประมงชายฝั่งจนสุดเขตน่านน้ำไทย 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย การหารือกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. กรมการปกครอง การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย
<p>๕. RC๓ แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสีเพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์</p>	<ul style="list-style-type: none"> การกำหนดรหัสและการทาสีเรือ เริ่มดำเนินการซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของ FAO คำสั่งรัฐมนตรี พัฒนาโครงการสนับสนุนให้ชาวประมงดำเนินการสื่อสารกับชาวประมงเกี่ยวกับรหัสและสีเรือที่ถูกต้องของเรือแต่ละกลุ่ม เรือประมงพาณิชย์ดำเนินการตามที่กำหนดภายในปี ๒๕๕๙ 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต การจดทะเบียน การตรวจท่าเรือ/ ในทะเล เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ตรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการดำเนินงาน /	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๕. RC๔ พัฒนาระบบ VMS ในการเตือนเมื่อเรือเข้าไปยังเขต/พื้นที่ห้ามเข้า เส้นแบ่งเขตและแสดงในระบบข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ (ECDIS) หรือ ตารางการเดินเรือ และส่งข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS</p> <p>๕. RC๕ : เสริมสร้างระบบการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วมให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงระบบนี้กับชาวประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ของเรือประมงพาณิชย์ทั้งหมดปฏิบัติตามระเบียบ • การพัฒนาระบบการแสดงผลข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเส้นแบ่งเขต ที่ได้รับการบรรจุเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS • พัฒนาระบบการเตือน VMS เพื่อเตือนว่าเข้าสู่โซนหรือพื้นที่หวงห้าม • เจ้าหน้าที่ที่ศูนย์กำกับ VMS และศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลการเดินเรือสามารถสังเกตเห็นและติดตามเรือที่เข้าไปในพื้นที่ห้ามการทำกาประมง • เรือตรวจทางทะเล และเครื่องบินตรวจการ มีระบบ ECDIC ที่ทันสมัย และสามารถตรวจสอบกับเส้นแบ่งพื้นที่รหัสและสีของเรือประมงกับพื้นที่ทำการประมงได้ • การบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินงาน • ชุมชนเป้าหมายที่มีกับสิ่งแวดล้อมที่อ่อนไหว • เพิ่มจำนวนชุมชนทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> • ใบอนุญาต • การจดทะเบียน • การตรวจที่ทำเรือ/ ในทะเล • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ทหารเรือ • ศรชล. • หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย
		<ul style="list-style-type: none"> • การทำเรือ • การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง

มาตรการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>วัตถุประสงค์ที่ ๖ การฟื้นฟูและการรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์น้ำ</p> <p>เป้าหมาย: ฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ</p> <p>เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๖. CH๑ เพิ่มจำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA)</p>	<p>กำหนดทรัพยากรและถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญ ตามข้อมูลทางเทคนิค ของกรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>ทำการปลูกป่าและป่าชายเลน หญ้าทะเล และปะการัง</p> <p>โครงการทำความสะอาดปะการัง</p> <p>เพิ่มจำนวนพื้นที่ห้าม (MPA) เพื่ออนุรักษ์ปะการังและหญ้าทะเลผ่านทางคำสั่งกระทรวง</p> <p>ติดตามและรักษา MPA อย่างสม่ำเสมอหลังการดำเนินการ/</p> <p>ประเมินความมีประสิทธิภาพของ MPA</p>	<p>จัดทำแผนที่แหล่งทรัพยากรและแหล่งอาศัยที่สำคัญ</p> <p>ความตกลงกับชุมชน</p> <p>การบังคับใช้ทางทะเล</p> <p>ระบบติดตามเรือ (VMS)</p> <p>การทำการวิจัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมประมง
<p>๖. CH๒ ให้ความมั่นใจว่าคณะกรรมการนโยบาย ประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประจำจังหวัด ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO และรวมเอาเรื่องวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำไว้ในวาระการประชุม</p>	<p>จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ และคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยคัดเลือกจากหน่วยงานที่เหมาะสมและชุมชน ดู ๖.CH๑</p> <p>ปรึกษาคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประจำจังหวัดเป็นระยะ</p>	<p>กฎหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมประมง
<p>๖. CH๓ ให้กรมประมงมีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นในการปกป้องที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและกิจกรรมการฟื้นฟูที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆ ในระดับชาติ จังหวัด และอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)</p>	<p>กำหนดทรัพยากรและถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญ ตามข้อมูลทางเทคนิค ของกรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>จัดทำความตกลงกับชุมชนประมง</p> <p>ติดตามและรายงานความก้าวหน้าและผลของ ICM หลังการจัดตั้งอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>จัดทำแผนที่แหล่งทรัพยากรและแหล่งอาศัยที่สำคัญ</p> <p>ความตกลงกับชุมชน</p> <p>การบังคับใช้ทางทะเล</p> <p>ระบบติดตามเรือ (VMS)</p> <p>การทำการวิจัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๖. CH๔ ริเริ่มโครงการบริหารจัดการทรัพยากร ประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับ ชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล	<ul style="list-style-type: none">• ทวีรภัยกับชุมชนประมงเป้าหมายเพื่อทราบประเภทการทำ ประมงและแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญ• การประเมินผลกระทบของการทำประมงบนพื้นฐานของ ความสามารถของชุมชน• อบรมชาวประมงท้องถิ่นในเรื่อง EAFM	<ul style="list-style-type: none">• หาข้อเท็จจริงโดยชุมชนประมง• ดำเนินการ การจัดการประมงชุมชน ชายฝั่ง แบบ EAFM	<ul style="list-style-type: none">• กรมประมง• กรมทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง

มาตรการการจัดการ/การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน		รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๗ การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศด้านการประมง	เป้าหมาย ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลภายในเวลา ๒ ปี		รูปแบบของการดำเนินงาน และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๗. D1๑ ทำการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างฐานข้อมูลกับสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับ ข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลที่มีอยู่จริง*	<ul style="list-style-type: none"> • จัดทำการวิเคราะห์ช่องว่างภายใต้การศึกษาความเป็นไปได้ ใน ๓.TC๒ • ระบบการจัดเก็บข้อมูลได้รับการปรับปรุง • การจ้างเจ้าหน้าที่ใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์ช่องว่าง การศึกษาเพื่อปรับโครงสร้างกรมประมง • กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ 	<ul style="list-style-type: none"> • SEAFDEC/กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานวิจัย 	
๗. D1๒ ระบบการนำเข้า/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยง ข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนา การบูรณาการระบบฐานข้อมูลในการติดตามสถานะของทรัพยากรทางทะเลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่ง • หาคความร่วมมือด้านแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานทางสิ่งแวดล้อมทางทะเลและสถาบันวิจัย • เริ่มจ้างและดำเนินการระบบการเข้าถึงข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง • กรมอุทยานแห่งชาติ • สถาบันวิจัย • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	
๗. D1๓ พัฒนาระบบในการเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลสถิติการประมง	<ul style="list-style-type: none"> • จัดจ้างทำระบบการเก็บข้อมูลระดับชาติ ส่งต่อและดำเนินการ • จ้างนักสถิติในการเก็บข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลที่จำเป็น/ข้อมูลสถิติประมงพื้นฐาน ที่เป็นหนึ่งเดียว และพร้อมใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> • การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • SEAFDEC/กรมประมง • กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง • กรมอุทยานแห่งชาติ • สถาบันวิจัย • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	
๗. D1๔ ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่นักวิทยาศาสตร์และ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการอบรมอย่างน้อยสองครั้งต่อปีสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัดสำหรับ 	<ul style="list-style-type: none"> • การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมทรัพยากรทาง 	

มาตรฐานการจัดการ/การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค</p>	<p>การเก็บข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการวิเคราะห์</p>		<p>ทะเลและชายฝั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> กรมอุทยานแห่งชาติ สถาบันวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๗.D1๖: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้จัดทำนโยบายและผู้มีส่วนได้เสีย</p>	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดให้มีการอบรมอย่างน้อยสองครั้งต่อปีสำหรับเจ้าหน้าที่ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ในด้านที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางทะเลและการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> การอบรม การศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
<p>๗.D1๖: ทำให้ระบบรับรองคุณภาพของข้อมูลมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีระบบการตรวจสอบข้อมูลอัตโนมัติ และดำเนินการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การตรวจสอบข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยานแห่งชาติ สถาบันวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๗.D1๗: ให้แน่ใจว่าฐานข้อมูลที่ต้องรายงานองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMO) มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลา</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งกรอการเก็บ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล RFMOs ติดตามอย่างสม่ำเสมอและทำให้ข้อมูลที่กำหนดมีความทันสมัยเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลนั้นเหมาะสม/ มีคุณภาพและทันต่อเวลา ระบบการควบคุมคุณภาพสำหรับข้อมูลที่ส่งไปยัง RFMOs เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลการรายงานทั้งหมดสำหรับ RFMOs ต้องตรงต่อเวลา 	<ul style="list-style-type: none"> การตรวจสอบข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง

มาตรการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบการดำเนินงานและบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๔ การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง			
เป้าหมาย: การจัดการประมงมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพใน ๕ ปี			
๔.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างระบบที่ต้องการให้มีการจัดการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ กับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวเนื่องกับ ๓.TC๒ การศึกษาความเป็นไปได้ของการปรับโครงสร้างกรมและหน่วยงานที่กำกับการจัดการประมงและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง • จัดเตรียมแผนยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงองค์กรและโครงการพัฒนาความสามารถของบุคลากร • ผลลัพธ์จะได้รับการรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมง • แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> • วิเคราะห์ช่องว่าง / ศึกษาความเป็นไปได้ของการปรับโครงสร้างกรมประมง • กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศปผ.
๔.FM๒: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งกองบริหารจัดการด้านการประมงทะเลกองใหม่ขึ้น ในกรมประมง กรุงเทพฯ	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวเนื่องกับ ๔.FM๑ • คำสั่งกระทรวงเพื่อจัดตั้งสำนักงานใหม่ และ/หรือผ่านทางกฎหมายและระเบียบอื่น • การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน • การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคลากรนอก • การพัฒนาบุคลากร การอบรม ทักษะกำลังการศึกษา ระดับปริญญาเรื่องการจัดการประมง นโยบายทางทะเลและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง
๔.FM๓: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังที่ประสานเรือการติดตามเรือประมง(VMS)อย่างมีประสิทธิภาพโดยเรือและเครื่องบินลาดตระเวน	<ul style="list-style-type: none"> • เกี่ยวเนื่องกับ ๔.FM๑ • คำสั่งกระทรวง/ แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน • การพัฒนาซอฟต์แวร์/ การแลกเปลี่ยนข้อมูล • การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคลากรนอก • การพัฒนาบุคลากร การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศปผ. • ศรสล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๘.FM๔: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● คำสั่งกระทรวงจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ● การพัฒนาซอฟต์แวร์/ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ● การพัฒนาหน่วยงานระดับภูมิภาค ● การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคคลภายนอก ● การพัฒนาบุคลากร การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๘.FM๕: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของกรมประมง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP)*	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● จัดทำเจ้าหน้าที่ใหม่ ● ให้ความรู้และฝึกเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่และเจ้าหน้าที่ใหม่ ● ประสบการณ์และความรู้ในการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๘.FM๖: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่องการจัดการการประมง	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● จัดทำเจ้าหน้าที่ใหม่ระดับจังหวัด ● ให้ความรู้และฝึกเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่และเจ้าหน้าที่ใหม่ ● ประสบการณ์และความรู้ในการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง

ภาคผนวก ข: การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาการประมง IUU และการลดขนาดกองเรือ (แผนการซื้อคืน)

รัฐบาลไทยมีความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และกำลังดำเนินการตามมาตรการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหา IUU จัดตั้งศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) และมอบหมายผู้บัญชาการกองทัพเรือเป็นผู้บัญชาการศูนย์ ผู้บัญชาการศูนย์มีอำนาจเต็มในการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมประมง กรมเจ้าท่า กระทรวงแรงงาน กองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา IUU

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการและมาตรการต่างๆ จะกระทบกับผู้ประกอบการประมงจำนวนมาก โดยเฉพาะการลดจำนวนเรือประมง การยกเลิกใบอนุญาตทำการประมง การยกเลิกทะเบียนเรือ รวมทั้งการยกเลิกการใช้เครื่องมือประมงบางประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อวนรุนประกอบเรือยนต์ โพงพาง อวนล้อมที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่าที่กฎหมายกำหนด ลอบพับได้ อวนลากที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่าที่กฎหมายกำหนด และเครื่องมือประมงอื่นๆ ที่กำหนดโดย ศปมผ. ผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบสามารถแบ่งได้ดังนี้

๑. เรือประมงที่ใช้เครื่องมือที่ถูกห้าม (อวนรุนและโพงพาง) หยุดทำการประมง
๒. ผู้ประกอบการประมงที่ทำการประมงผิดกฎหมาย (ไม่มีทะเบียนเรือและ/หรือใบอนุญาตทำการประมง)
๓. ผู้ประกอบการประมงที่มีหนี้สินที่เกิดจากเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารของรัฐ ซึ่งผู้ประกอบการประมงใช้โฉนดหรือทรัพย์สินอื่นเป็นหลักประกันหรือจำนอง เพื่อนำเงินมาปรับปรุงเรือประมงและ/หรือเครื่องมือประมง รวมทั้งเงินกู้จากหน่วยงานอื่นๆ

นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน คณะที่ ๑ ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง และการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาความช่วยเหลือให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากมาตรการเพื่อขจัดปัญหา IUU คณะอนุกรรมการได้จัดการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการประมงทั่วประเทศ จำนวน ๖ ครั้ง ๑) การประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย ๒) การประชุมครั้งที่ ๒-๔ เมื่อวันที่ ๑๘ และ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และ ๓) วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ที่กรมประมง ๔) การประชุมครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ ศปมผ. กองทัพเรือ และ ๕) การประชุมครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการประชุมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลกระทบต่อผู้ประกอบการประมงสามารถสรุปได้ดังนี้

- ผู้ประกอบการประมงบางส่วนมีหนี้สินจากธนาคารพาณิชย์หรือแหล่งเงินกู้อื่นๆ เช่น เงินกู้เพื่อการศึกษา ข้อเท็จจริงพบว่าผู้ประกอบการประมงต้องหยุดทำการประมงทำให้ไม่สามารถชำระเงินกู้และดอกเบี้ยได้
- ผู้ประกอบการประมงที่ใช้เครื่องมือประมงที่ถูกห้ามตามประกาศหรือคำสั่งห้ามใช้เครื่องมือประมงบางประเภท ผู้ประกอบการประมงบางส่วนต้องการเปลี่ยนเครื่องมือประมง ในขณะที่

ผู้ประกอบการประมงบางส่วนต้องการเปลี่ยนอาชีพโดยเสนอให้มีการซื้อเรือประมงคืน โดยเรือประมงเหล่านั้นจะนำมาทำลายและ/หรือสร้างปะการังเทียม

- ผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศห้ามทำการประมงในอ่าวไทยเป็นเวลา ๙ วัน/เดือน และทะเลอันดามัน ๕ วัน/เดือน

สำหรับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของผู้ประกอบการประมง รัฐบาลได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ๒๒ จังหวัด มอบหมายศูนย์ดำรงธรรมรวบรวมข้อมูลภาวะหนี้สินเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ สมาคมธนาคารไทยได้ให้ความร่วมมือในการปรับโครงสร้างหนี้ และพักชำระหนี้ในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งเป็นระยะที่ผู้ประกอบการประมงได้รับผลกระทบและกำลังปรับตัว การรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการในช่วงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๘

สำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง มีทางเลือกในการเปลี่ยนเครื่องมือประมงหรือเปลี่ยนอาชีพ รัฐบาลและสมาคมการประมงแห่งประเทศไทยได้จัดการประชุมหารือถึงขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือ ภายใต้หลักการที่ผู้ประกอบการประมงต้องมีอาชีพและอยู่ร่วมสังคมไทยอย่างปกติสุข การเปลี่ยนเครื่องมือประมงจะต้องเป็นไปตามที่รัฐบาลกำหนดและไม่เกิน MSY สำหรับการเปลี่ยนอาชีพ รัฐบาลได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความมั่นใจว่าการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างมีระบบ เช่น กระทรวงแรงงานจะจัดการอบรมความรู้ในสาขาอาชีพต่างๆ กระทรวงพาณิชย์จะช่วยหาตลาดสำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือสินค้า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะให้ความช่วยเหลือในการเปลี่ยนอาชีพเป็นการเพาะเลี้ยงปลาหรือหอย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกระทรวงมหาดไทยจะช่วยในเรื่องที่ดิน ธนาคารออมสินและธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) จะสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ

คณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของราคากลางในการซื้อ-ขายเรือประมง ได้ถูกแต่งตั้งขึ้น โดยรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน มีผู้แทนของกรมประมง กรมเจ้าท่า กรมอุทกหารเรือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานประมง กรมพาณิชย์นานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ต่อเรือและซ่อมเรือไทย เพื่อที่จะกำหนดราคาที่เหมาะสมในการซื้อ-ขายเรือประมงพร้อมส่วนประกอบ คณะกรรมการอีกชุดหนึ่งที่แต่งตั้งขึ้นคือ คณะกรรมการพิจารณากลุ่มผู้ประกอบการที่สมควรได้รับเงินชดเชยจากการหยุดออกเรือประมงและความเหมาะสมของวงเงิน ซึ่งผู้ประกอบการกลุ่มนี้ต้องหยุดทำการประมงตามประกาศ ศปมผ. โดยมีผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง สำนักงานประมง กรมประมง กรมเจ้าท่า และกองทัพเรือ เรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งได้มีการคำนวณเงินช่วยเหลือในเบื้องต้นดังนี้

- ค่าจ้างแรงงานในขณะที่รอการปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมง ๓๐๐ บาท/คน/วัน
- ค่าเช่าที่จอดเรือและค่าไฟ ๒๐๐ บาท/วัน
- ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของครอบครัว และค่าเสียโอกาสรายได้ โดยเฉลี่ย ๓ คน/ครอบครัว เป็นเงิน ๕๐๐ บาท/คน หรือ ๑,๕๐๐ บาท/ครอบครัว/วัน

เงินช่วยเหลือชาวประมงที่ได้รับผลกระทบสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

- เรือประมงขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ที่มีอาชญาบัตรออกวันถูกต้อง จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๑๐๐ บาท/วัน ขนาด ๑๐-๓๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๙๐๐ บาท/วัน ขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๓,๓๐๐ บาท/วัน และขนาดมากกว่า ๖๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๔,๑๐๐ บาท/วัน

- เรือประมงขนาดระหว่าง ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่ใช้ฉวนลาก แต่มีอาชญาบัตรไม่ถูกต้อง จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๔๖๐ บาท/วัน ส่วนเรือประมงที่เหลือที่ไม่มีอาชญาบัตร จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๐๗๐ บาท/วัน

ขั้นตอนการซื้อเรือคืนสำหรับเจ้าของเรือประมงที่ต้องการออกจากภาคประมงโดยสมัครใจ สามารถแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

- เรือประมงที่ต้องตามกฎหมาย รัฐบาลจะจ่ายค่าเครื่องยนต์ เปลือกเรือ และเครื่องมือประมงในราคาที่ยุติธรรมซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ
- เรือประมงส่วนที่เกินระดับการลงแรงประมง รัฐบาลจะจ่ายเงินตามขนาดตันกรอสของเรือ เป็นมูลค่าร้อยละ ๑๐-๒๐ ของต้นทุนเรือ ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับเจ้าของเรือประมง

ขั้นตอนการนำเรือประมงพาณิชย์จำนวน ๑,๑๗๗ ลำ ออกจากระบบการทำประมง มีดังนี้

- เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๑๙๗ ลำ จะถูกถอนออกจากการทำประมงอย่างถาวรในปี ๒๕๕๘
- เรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๙๘๐ ลำ จะถูกถอนออกจากการทำประมงอย่างถาวรในปี ๒๕๕๙

โดยสรุป การซื้อคืนจะครอบคลุม ๕ กลุ่มเรือประมง ดังนี้

๑. เรือประมงอวนรุนและโพงพางที่ต้องหยุดทำการประมง
๒. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง
๓. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง
๔. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่จดทะเบียนแต่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง
๕. เรือประมงพาณิชย์ที่ต้องการเลิกอาชีพประมง

กรอบเวลาของแผนการซื้อคืน

๑. คณะกรรมการจะพิจารณาราคาที่เหมาะสมของเครื่องยนต์ เปลือกเรือ และเครื่องมือประมง ในช่วงเดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และ
๒. แผนการซื้อคืนจะเริ่มในปี ๒๕๕๙

ภาคผนวก ข: การจัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙

การดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ รัฐบาลไทยจะจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากรอย่างพอเพียงในการดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย

งบประมาณในการพัฒนาและดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยในระยะแรก ช่วงเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ๒๕๕๘ ผ่านทาง ศปมผ. และกรมประมง ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจำนวน ๓๕๖ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่ใช้ในการศึกษาและร่างเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การจ้างผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมสำหรับระบบตรวจสอบย้อนกลับ การสำรวจจำนวนเรือประมง การดำเนินงานของศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมงและศูนย์บริการด้านการประมงแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ การปรับปรุงระบบตรวจสอบย้อนกลับ การขยายการดำเนินงานด้านการเฝ้าระวัง การบำรุงรักษาเรือตรวจการณ์ และการบังคับใช้กฎหมายในทะเลและพื้นที่ชายฝั่ง

งบประมาณที่สนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยสำหรับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ - เมษายน ๒๕๕๙ กำลังประมาณการโดย ศปมผ. และกรมประมง และรอการอนุมัติจากรัฐบาล จำนวนงบประมาณที่เสนอขอเท่ากับ ๙๐๐ ล้านบาท

รายละเอียดของงบประมาณที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย ตามตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ความต้องการงบประมาณในการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย ช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเมษายน ๒๕๕๙

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ ๑: การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง		
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมง*	หน่วยสำรวจเคลื่อนที่ ๒๒ หน่วยตามจังหวัดชายฝั่ง	๙.๑
๑. AllV๘: ถอนเรือประมงที่ผิดกฎหมายทั้งหมด (๙๘๐ + ๑๙๗ ลำ)	ถอนเรือประมงออกจากการทำประมงอย่างถาวร	๑,๔๐๐
๑. AllV๘: การถอนเรือระยะแรก ถอนเรือที่มีการลงแรงประมงส่วนเกิน (๒,๖๕๘ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง)	ซื้อคืน	จะถูกกำหนดตามทางเลือกของเจ้าของเรือ
	<ul style="list-style-type: none">• สนับสนุนการเปลี่ยนอาชีพหรือ• เงินทุนสำหรับการเปลี่ยนเครื่องมือประมง ขึ้นอยู่กับทางเลือกของเจ้าของเรือ	๑๐
๑. AllV๖: พัฒนาระบบการจัดทำใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกประเภทและการออกใบอนุญาตแบบ	การพัฒนาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์การออกใบอนุญาตแบบ	๕๐.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต*	อิเล็กทรอนิกส์	
วัตถุประสงค์ ๒: การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ		
๒.RB๑: ดำเนินสร้างปะการังเทียมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์*	ปะการังเทียม ๑๑ แห่ง	๑๐๓.๐
๒.RB๒: โครงการ “ธนาคารสัตว์ทะเล” เพื่อสนับสนุนการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ*	๑๐ ชุมชน	๒.๐
วัตถุประสงค์ ๓: การลดการทำประมง IUU ของทรัพยากรทางทะเล ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ		
๓.IC๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐและ RFMOs * ๓.IC๒: : แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ ม. และน้อยกว่า ๒๔ ม. ที่ทำการประมงนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ผ่านทางบันทึกเรือประมงระดับภูมิภาคของ ASEAN * ๓.IC๓: ให้ข้อมูลเรือประมงที่ทำประมง IUU ภายใต้ RPOA-IUU ระดับภูมิภาค และการแบ่งปันรายชื่อ IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น*	การแลกเปลี่ยนข้อมูล การพัฒนาฐานข้อมูล	๕.๐
๓.TC๑: เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กรมเจ้าท่า กรมการปกครอง ส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และ ศูนย์รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ	การพัฒนาฐานข้อมูลร่วมกัน	๕๐.๐
๓.CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ในน่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุมและการตรวจสอบแห่งชาติ	การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด การดำเนินงานของ ๓ หน่วยเฉพาะกิจ - เรือตรวจการณ์ ๑๘ ลำ - เฮลิคอปเตอร์ ๓ ลำ - เรือตรวจการณ์ของกรมประมง ๒๐ ลำ	๔๔๐.๐
๓.CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วยชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ประกอบกิจการประมง ใบอนุญาตและการละเมิดทำการประมง*	ต่อเนื่องจาก ๓.TC๑ พัฒนาโปรแกรมสำหรับมือถือ และอุปกรณ์สำหรับหน่วยบังคับใช้กฎหมาย ๑๘ หน่วย	๕๐.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
๓.CS๓: เพิ่มความสามารถของการปฏิบัติการการควบคุม PIPO ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่*	การดำเนินงานของศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง ๒๘ ศูนย์	๖๐.๐
๓.CS๔: สั่งการให้การใช้การติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) สำหรับเรือที่เหมาะสม*	จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์ควบคุม VMS	๔๐.๐
๓.CS๕: ระบบการเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่สมุดบันทึกการทำประมง*	การฝึกอบรมชาวประมงในการบันทึกการทำประมงแบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามระเบียบของ RFMO	๑.๐
๓.CS๗: สร้างความตระหนักและการสนับสนุนเพื่อป้องกันการทำประมง IUU แก่ชุมชนท้องถิ่น*	การประชุมหารือกับผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียกับแผนการบริหารจัดการประมงทะเล	๒.๐
๓.FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาต	พัฒนาระบบการให้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์จุดเดียว และพัฒนาฮาร์ดแวร์	๑๐.๐
๓.PS๑: ประเทศไทยจะให้สัตยาบันในข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ (UNFSA) และ เห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่า(PSM)*	ขั้นตอนการให้สัตยาบันและต้นทุนการดำเนินการ	๒.๐
๓.IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการตรวจสอบย้อนกลับเพื่อรองรับที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำเข้ามาดำเนินการ*	จ้างพนักงานตรวจสอบสัตว์น้ำ และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ	๑๔๐.๐
วัตถุประสงค์ ๔: การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ		
๔.All๑: เพิ่มข้อจำกัดทางกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนของอวนลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น*	เปลี่ยนกันถุงอวนลากของเรือสำรวจ ๕ ลำ ให้มีขนาดตาอวนใหญ่ขึ้น	๑.๒๕
๔.All๒: นำการปิดพื้นที่ทำการประมงในบางพื้นที่และในบางฤดูกาลมาใช้เพิ่มเติม โดยอาศัยพื้นฐานงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าช่วงเวลาและในเขตพื้นที่เหล่านี้มีการวางไข่และมีสัตว์น้ำขนาดเล็กอยู่เพื่อเป็นการปกป้องสัตว์น้ำเหล่านี้	บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด	๔๐.๐
๔.All๓: สนับสนุนงานวิจัยเพื่อหาสิ่งอื่นมาแทนปลาป่น*	นักวิจัย ๒ คน	๒.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ ๕: การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์		
๕.RC๒: จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำกรประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม - เรือประมงพื้นบ้านจะได้รับอนุญาตในเขตการประมงชายฝั่งและเรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงภายนอกเขตการประมงชายฝั่งถึงเขตการเดินเรือเท่านั้น	วางแผนและพัฒนาแผนที่เดินเรือแบบอิเล็กทรอนิกส์	๕.๐
๕.RC๓: แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสีเพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์*	วางแผนและเลือกเรือต้นแบบสำหรับการทาสีเรือ	๕.๐
๕.RC๔ พัฒนาระบบการเตือน VMS เพื่อเตือนให้ทราบว่ามีเรือกำลังเข้าไปยังเขต/พื้นที่ห้ามเข้า* <ul style="list-style-type: none"> ● วาดเส้นแบ่งเขตในการแสดงแผนภูมิและระบบกราฟข้อมูล หรือตารางการเดินเรือที่ยอมรับได้และการบรรจุข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS 	พัฒนาโปรแกรมระบบแจ้งเตือน VMS	๕.๐
วัตถุประสงค์ ๗: การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง		
๗.DI๑: จัดทำการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างฐานข้อมูลกับสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงาน (KPI) สำหรับแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลจริงที่มีอยู่*		๐.๕
๗.DI๒: ระบบพอร์ทัล/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง*	จัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมทางสถิติ ๓ ชุด ให้กับศูนย์วิจัยประมงในภูมิภาค	๑.๐
๗.DI๓: พัฒนาระบบที่เป็นระบบมากขึ้น เพื่อช่วยในการรวบรวมและจัดแฟ้มสถิติระดับพื้นฐานของการประมงให้ดีขึ้น <ul style="list-style-type: none"> - การสำรวจด้วยเรือสำรวจ - การสำรวจสัตว์น้ำหน้าท่า (โดยนักวิชาการ) - การสำรวจสัตว์น้ำหน้าท่า (ร่วมกับชาวประมง) - การจัดการรถยนต์สำหรับการสำรวจภาคสนาม 	เรือสำรวจ ๕ ลำ จำนวน ๒ ครั้ง ๗ ศูนย์ จำนวน ๖ ครั้ง ๗ ศูนย์ จำนวน ๖ ครั้ง รถยนต์จำนวน ๔ คัน	๔.๖๕ ๓.๐ ๓.๐ ๗.๘

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
<p>๗.D1๔: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่นักวิทยาศาสตร์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคทุกคน*</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอบรมเชิงปฏิบัติการกับคณะทำงานด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ช่องว่างของสถิติการประมง - การทำสัญญากับที่ปรึกษาด้านการจัดการประมง การประเมินสภาวะทรัพยากร และการวิเคราะห์ผลกระทบ - ผู้เชี่ยวชาญชาวไทยด้านการจัดการประมง - ผู้เชี่ยวชาญชาวไทยด้านการประเมินสภาวะทรัพยากร - ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติด้านการประมงต่างประเทศ - นักวิชาการสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและเทคนิคและการแปล - หน่วยงานหรือทีมงานสำหรับรับฟังความคิดเห็นด้านการจัดการประมงทะเล - จัดทำเอกสารด้านการจัดการประมงทะเลและการเผยแพร่ 	<p>จ้างผู้เชี่ยวชาญและจัดฝึกอบรม</p>	<p>๔.๐</p>
<p>วัตถุประสงค์ ๘: การเสริมสร้างความสามารถในการจัดการประมง</p>		
<p>๘.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างระบบที่ต้องการให้มี เพื่อการจัดการการประมงอย่างมีประสิทธิภาพกับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร*</p>	<p>จัดประชุมและการวิเคราะห์ช่องว่างของระบบ</p>	<p>๐.๕</p>
<p>รวมทั้งสิ้น</p>		<p>๒,๔๔๖.๘๐</p>

การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing^{*}

คำจำกัดความของ การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU)

“การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing)” ได้ถูกนำเสนอครั้งแรกในปี พ.ศ. 2540 โดยประเทศออสเตรเลีย ในการประชุมคณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงทะเลในเขตแอนตาร์คติก (Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources: CCAMLR) ความหมายอย่างกว้างๆ ของการประมง IUU นี้คือ “การทำการประมงในเขตทะเลอาณาเขตที่ติดต่อกับเขตนอกเขตอำนาจรัฐ หรือการทำการประมงในทะเลหลวงที่ขัดกับมาตรการที่เห็นชอบร่วมกันของรัฐต่างๆ ในองค์การการจัดการทรัพยากรประมงระดับภูมิภาค (Regional Fisheries Management Organization: RFMO)”

ความหมายโดยละเอียดของการประมง IUU ตามที่นิยามไว้โดย องค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) หมายถึง

การประมงที่ผิดกฎหมาย (Illegal fishing) คือ

1. การทำประมงโดยเรือของรัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของแหล่งทำการประมงเองหรือโดยเรือต่างชาติในเขตอำนาจของรัฐใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือขัดต่อกฎหมาย
2. การทำประมงโดยเรือของประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) อันขัดกับมาตรการอนุรักษ์จัดการตามมติขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค ซึ่งประเทศนั้นมีข้อผูกพันหรือขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
3. ในกรณีที่รัฐเป็นภาคีขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) การทำประมงที่ฝ่าฝืนกฎหมายของประเทศหรือข้อผูกพันระหว่างประเทศซึ่งครอบคลุมการกระทำของรัฐ ที่ให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) ที่เกี่ยวข้องด้วย

การประมงที่ขาดการรายงาน (Unreported Fishing) คือ

1. การทำประมงที่ไม่ได้แจ้ง หรือรายงาน หรือรายงานเท็จ ต่อหน่วยงานของรัฐอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย และระเบียบของรัฐนั้น
2. การทำการประมงในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) ซึ่งไม่ได้แจ้งหรือรายงาน หรือแจ้งเท็จอันเป็นการขัดต่อวิธีปฏิบัติขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) นั้น

^{*} ที่มา : ข้อมูลจากรายงานการศึกษาวิจัย “สมุทรกรรม” หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิ่งที่จะต้องรายงานต่อรัฐ หรือองค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) จะถูกระบุไว้ในระเบียบการประมงซึ่งชาวประมงและเรือประมงนั้นๆ ที่จดทะเบียนหรือขออนุญาตทำการประมงในพื้นที่การประมงนั้นๆ ต้องปฏิบัติตาม การประมงที่ปราศจากการรายงานนั้นนับตั้งแต่การจดทะเบียนเรือจนถึงการรายงานปริมาณการจับสัตว์น้ำ

การประมงที่ขาดการควบคุม (Unregulated Fishing) คือ

1. การประมงโดยเรือที่ไม่มีสัญชาติ (ไม่ชักธง) หรือเรือสัญชาติของรัฐ (ชักธงของรัฐใดๆ) ที่ไม่ได้เป็นภาคีขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) ซึ่งไม่เป็นไปตามหรือขัดกับมาตรการอนุรักษ์จัดการขององค์กรนั้น

2. การทำการประมงในพื้นที่ หรือจับสัตว์น้ำประเภทที่ยังไม่มีมาตรการอนุรักษ์จัดการขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) รองรับ ที่ขัดต่อความรับผิดชอบของรัฐที่ผูกพันไว้กับกฎหมายระหว่างประเทศ

การประมงที่ไร้การควบคุมอยู่นอกขอบเขตกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ชาวประมงบางกลุ่มไม่ยึดถือและฝ่าฝืนกฎข้อบังคับในการทำประมง เช่น การสับเปลี่ยนธงเรือของตนเพื่อหลบหนีการควบคุม

หากจะกล่าวในภาพรวมแล้วการประมง IUU คือ ลักษณะของการทำประมงที่ขัดขวางละเมิด หรือทำลายมาตรการอนุรักษ์จัดการในพื้นที่ประมงใด ๆ และการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประมง ตลอดจนไม่รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเรือทำการประมงและการทำประมงหรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบของรัฐ แล องค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO)

การประมง IUU สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในเรือประมงขนาดใหญ่ที่ทำการประมงในมหาสมุทรจนถึงเรือประมงขนาดเล็กที่ทำการประมงบริเวณชายฝั่ง และในน่านน้ำภายใต้เขตอำนาจของรัฐชายฝั่งหรือในทะเลหลวงที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรระดับภูมิภาค (RFMO) ดังนั้น กรอบความพยายามในการจัดการประมง IUU จึงมีหลายระดับ ได้แก่ ระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาคหรืออนุภูมิภาค และระดับประเทศ

เรือทำการประมงที่ออกไปทำการประมงในน่านน้ำประเทศอื่นสามารถเป็นการประมง IUU ได้เช่นกันหากได้กระทำการกิจกรรมการประมงที่มีพฤติกรรมเข้าข่ายดังนี้ คือ

1) ลักลอบทำการประมงโดยมิได้รับอนุญาตจากประเทศเจ้าของแหล่งทำการประมง หรือทำการปลอมใบอนุญาตทำการประมง หรือทำการปลอมแปลงเรือให้เหมือนกับเรือที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมง

2) การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย อาทิเช่น ใช้เครื่องมือประมงที่ผิดประเภท ทำการประมงนอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต หลีกเลี่ยงมาตรการตรวจสอบของประเทศเจ้าของพื้นที่ทำการประมง และการกระทำการที่ผิดกฎหมายประมงในประเทศเจ้าของพื้นที่ทำการประมง ที่แม้ว่าจะได้รับสัมปทานการทำประมงแล้ว ก็ยังเข้าข่ายการประมง IUU เช่นกัน

จากกิจกรรมการประมงที่ขาดความรับผิดชอบนี้ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการทรัพยากรประมงสัตว์น้ำที่ถูกต้องและเหมาะสม และยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาไปสู่เป้าหมายการประมงอย่างยั่งยืนด้วย

กฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และการควบคุม (IUU)

กฎหมายระหว่างประเทศ และอนุสัญญาต่างๆ อันเป็นพัฒนาการของแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และการควบคุม (IUU) มีมานานแล้ว โดยที่ในสมัยแรกๆ มิได้ระบุการประมง IUU อย่างชัดเจน แต่เป็นแนวทางสำหรับมาตรการในปัจจุบัน ได้นำมาปฏิบัติและนำมาขยายขอบเขตจนสามารถสร้างกฎระเบียบต่างๆ ในการต่อสู้เพื่อจัดการประมง IUU โดยข้อกฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่สำคัญในการต่อสู้เพื่อจัดการประมง IUU ที่สำคัญ เช่น

1. อนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 (United Nations Convention on the Law of the Sea of 1958)

อนุสัญญาฉบับนี้มีแนวทางเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวงโดยระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับที่ 1 คือ อนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง (Convention on the High Seas) และอนุสัญญาฉบับที่ 3 คือ อนุสัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวง (Convention on Fishing and Conservation of Living Resources of the High Sea) เนื้อหาของอนุสัญญาดังกล่าวนี้จะเกี่ยวกับการให้สัญชาติเรือ และความร่วมมือระหว่างประเทศโดยรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรในทะเลหลวงสำหรับคนชาติของตนที่ทำการประมงชนิดเดียวกันในบริเวณเดียวกัน อนุสัญญานี้ยังเน้นย้ำให้รัฐทั้งปวงมีหน้าที่กำหนดมาตรการสำหรับคนชาติตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรในทะเลหลวง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) อาจไม่พบเห็นได้ชัดเจนเพราะในอดีตยังมีได้ให้ความสนใจในเรื่องของทรัพยากรสัตว์น้ำมากนักอันเนื่องมาจากสภาพทรัพยากรสัตว์น้ำทั้งในทะเลอาณาเขตและในทะเลหลวงยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ แต่เมื่อพิจารณาสาระสำหรับการวางรากฐานของแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรในทะเลหลวง (High Seas) การพัฒนาแนวทางการต่อสู้กับปัญหาการประมง IUU จัดเป็นหนึ่งในนโยบายหลักของการบริการจัดการทรัพยากรในทะเลหลวงแล้วจะพบว่าสาระสำคัญของอนุสัญญาฯ นี้ จะนำไปใช้เป็นแม่แบบของข้อกำหนดต่างๆ ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ต่อไปเนื้อหาของอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 ที่เกี่ยวข้องกับการประมง IUU มีรายละเอียดพอสรุปได้ ดังต่อไปนี้

อนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง (Convention on the High Seas)

อนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง (Convention on the High Seas) คือ ทุกรัฐมีเสรีภาพในทะเลหลวงที่จะทำการดังต่อไปนี้คือ

- 1) เสรีภาพการเดินเรือ (Freedom of Navigation)
- 2) เสรีภาพในการการประมง (Freedom of fishing)
- 3) เสรีภาพในการวางสายและท่อใต้ทะเล (Freedom to lay submarine cable and pipeline) และ
- 4) เสรีภาพในการบินเหนือทะเลหลวง (Freedom of over flight)

สาระที่เกี่ยวข้องต่อการควบคุมการประมง IUU ถูกบัญญัติไว้ในหัวข้อของเสรีภาพในการเดินเรือ (Freedom of Navigation) โดยกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติเรือ และการที่เรือจะชักธงชาติใดจะต้องมีความเกี่ยวข้องระหว่างเรือและรัฐเจ้าของธง ซึ่งเป็นความพยายามในการป้องกันเรือที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนธงเป็นนิจสิน (Reflagging) และประเทศที่รับจดทะเบียนเรือโดยสะดวก (Flag of Convenient: FOC) สำหรับหัวข้อของเสรีภาพในการประมง (Freedom of fishing) ได้ถูกนำไปบัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวง

อนุสัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวง (Convention of Fishing and Conservation of Living Resources of the High Sea)

อนุสัญญาฯ ฉบับนี้กำหนดความร่วมมือระหว่างประเทศโดยรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกัน เพื่อออกมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรในทะเลหลวงสำหรับคนชาติของตนที่ทำการประมงชนิดเดียวกันในบริเวณเดียวกัน อนุสัญญาฯ นี้ยังเน้นย้ำให้รัฐทั้งปวงมีหน้าที่กำหนดมาตรการสำหรับคนชาติตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรในทะเลหลวงดังนี้

รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ที่จะวางมาตรการหรือหารี้อ่วมมือกับรัฐอื่น ในการวางมาตรการสำหรับคนชาติของตนตามที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรในทะเลหลวง (ข้อ 1 วรรค 2)

อนึ่ง คำว่า คนชาติ (Nationals) ในอนุสัญญานี้จะหมายความเฉพาะ เรือ หรือ ยานประมง ซึ่งมีสัญชาติของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยไม่คำนึงว่าบุคคลในขณะลูกเรือจะเป็นคนสัญชาติใดบ้าง (ข้อ 14) โดยสาระสำคัญของอนุสัญญานี้ ได้แก่ ประเด็นของความร่วมมือระหว่างรัฐต่างๆ ในการกำหนดมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวง โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. รัฐซึ่งชาติของตนจับปลาหรือทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตชนิดอื่นใดในบริเวณทะเลหลวง ที่ซึ่งคนรัฐอื่นมิได้ประกอบการเช่นนั้น จะกำหนดมาตรการสำหรับคนชาติของตนในบริเวณนั้น เมื่อจำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตซึ่งถูกระทบกระเทือน (ข้อ 3)

2. ถ้าคนชาติของรัฐสองรัฐหรือมากกว่า ทำการจับปลาหรือทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตชนิดอื่นใดที่เป็นชนิดเดียวกัน ในบริเวณทะเลหลวงเดียวกัน เมื่อมีรัฐหนึ่งรัฐใดขอร้อง รัฐเหล่านี้จะเจรจาเพื่อทำความตกลงกำหนดมาตรการที่จำเป็นสำหรับคนชาติของตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตซึ่งถูกระทบกระเทือน (ข้อ 4)

3. หากได้มีการตกลงกำหนดมาตรการกันตามข้อ 3 และ ข้อ 4 แล้ว ภายหลังหากมีคนชาติของรัฐอื่นเข้ามาทำการจับปลาหรือทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตชนิดเดียวกันนั้น รัฐอื่นใดนั้นจะต้องยอมรับมาตรการที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น หรืออาจขอร้องให้มีการกำหนดมาตรการกันใหม่ (ข้อ 5)

2. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982)

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law of the Sea of 1982) เป็นอนุสัญญาที่ผ่านการรับรองจากที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ 3 (The Third United Nations on Law of the Sea: UNCLOS III) ซึ่งถือเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ที่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศโดยสมบูรณ์ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 1994 ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมจำนวน 159 ประเทศ

ข้อบัญญัติต่างๆ ที่ได้ตกลงกันในการประชุมครั้งนี้มีพื้นฐานมาจากอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 (The United Nations Convention on the Law of the Sea of 1958) ด้วยเหตุนี้จึงหมายความว่าข้อบัญญัติที่เกี่ยวกับทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวงก็มีพื้นฐานมาจากอนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง และอนุสัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในทะเลหลวง ซึ่งเป็นอนุสัญญาประกอบอยู่ในอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 เช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 เป็นกฎหมายแม่บททางการประมงที่มีสาระเกี่ยวข้องกับการประมงทั้งสิ้น 11 ภาค จำนวน 41 ข้อบัญญัติ

สาระสำคัญในอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับการทำการประมงในเขตทะเลหลวงถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้น หรือที่มาที่ชัดเจนของความพยายามในการต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหาเรือประมงที่เปลี่ยนธงเป็นนิจลิน(Reflagging)

เรือประมงที่เปลี่ยนธงเป็นนิจลิน (Reflagging) หมายถึงเรือประมงต่างชาติที่ชักธงของรัฐที่อนุญาตให้จดทะเบียนอย่างสะดวกง่ายดาย โดยเจ้าของเรือไม่มีความเกี่ยวข้องกับรัฐนั้นอย่างแท้จริง และรัฐนั้นไม่รับผิดชอบหรือไม่สามารถควบคุมการทำประมงของเรือนั้นให้เป็นไปตามกฎระเบียบของรัฐเจ้าของธง หรือกฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่ากฎหมายทะเลได้บัญญัติความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธงไว้อย่างชัดเจนก็ตาม รัฐเช่นนี้เรียกว่ารัฐรับจดทะเบียนเรือโดยสะดวก (Flag of convenient state: FOC state) หรืออาจเรียกว่ารัฐที่รับจดทะเบียนในระบบเปิด (Open registries state) ดังนั้นการทำการประมงของเรือ FOC จึงถือเป็นการทำประมง IUU และเมื่อถูกกดดันจากมาตรการต่างๆ เรือที่จดทะเบียนจากรัฐ FOC หนึ่งๆ ก็สามารถหลบหลีกไปจดทะเบียนขอใช้ธงของรัฐ FOC อื่นๆ ได้

อย่างไรก็ตามยังในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลปี ค.ศ. 1982 ไม่มีการบัญญัติศัพท์คำว่า Illegal, Unreported and Unregulated fishing: IUU fishing หรือการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม หรือการประมงเถื่อนไว้อย่างชัดเจน เป็นแต่เพียงการวางกรอบแนวทางกว้างๆ ไว้สำหรับควบคุมเรือประมงและการประมงในทะเลหลวงและน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของรัฐเท่านั้น

การประมงที่ผิดกฎหมาย จากวิกฤตการณ์การปฏิรูปประเทศ

วิริยะ คล้ายแดง
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ 2 สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าสัตว์น้ำในลำดับต้นของโลกโดยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าในหมวดสินค้ากุ้ง หมึก ปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง รวมทั้งผลิตภัณฑ์ทูน่ามากกว่าสามแสนล้านบาท ถือเป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่ทำรายได้เข้าสู่ประเทศในอันดับต้นของประเทศ อาชีพประมงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ โดยเป็นแหล่งที่มาของรายได้ การว่าจ้างแรงงาน และก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกมากมาย ผลผลิตสัตว์น้ำยังเป็นแหล่งอาหารโปรตีน สำหรับประชากรในประเทศและสามารถส่งออกนำเงินตราเข้าประเทศด้วย (กรมประมง, 2555ก, น.1)

ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลให้ผลผลิตประมงมูลค่ามากมายต้องกลับประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรสัตว์น้ำทะเล ซึ่งเกิดขึ้นจากสองสาเหตุคือ การเสื่อมโทรมตามธรรมชาติ และการเสื่อมโทรมจากการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ ซึ่งสาเหตุจากมนุษย์นี้เกิดจากการทำประมงทะเลที่มุ่งหวังผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง จึงมีผลให้มีผู้สนใจเข้ามาลงทุนประกอบอาชีพประมงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีการทำประมงมากเกินไป (Overfishing) ดังจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนและประสิทธิภาพของเรือและเครื่องมือประมง โดยเฉพาะเครื่องมืออวนลากและอวนรุนซึ่งจับสัตว์น้ำหน้าดิน และอาจกล่าวได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีการทำลายสูง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ไม่สามารถคัดเลือกสัตว์น้ำเป้าหมายได้ (Non selective gear) (กรมประมง, 2555ก, น.3) จนกลายเป็นส่วนหนึ่งในการทำประมงที่ผิดต่อสมดุลทางธรรมชาติและกฎหมาย

เมื่อประเทศไทยทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ฝ่ายกลุ่มผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ประมงอย่างสหภาพยุโรป (European Union : EU) ย่อมไม่พอใจ จึงประกาศแจ้งเตือนว่าอาจจะงัดนำเข้าผลิตภัณฑ์ประมงจากไทย ทำให้ไทยต้องออกมาตรการแก้ไขปัญหา ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 10/2558 เรื่องการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม จึงเป็นที่มาให้ภาคการประมงของไทย ทั้งฝ่ายภาครัฐ ชาวประมง และผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ประมงต้องปรับตัว ร่วมกันแก้ไขปัญหา ให้เป็นการปฏิรูปภาคเกษตร ซึ่งการปฏิรูปภาคเกษตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจของสภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยสภาปฏิรูปแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรมพาณิชย์ การท่องเที่ยวและบริการ ให้ศึกษาพิจารณาการปฏิรูปภาคเกษตรด้วยระบบการเกษตรที่ยั่งยืน ซึ่งรวมถึงแนวทางการจัดการประมงผิดกฎหมายด้วย เพื่อในที่สุดคือการปฏิรูปประเทศไทยนั่นเอง

การประมงที่ผิดกฎหมาย

กลุ่มกรีนพีซประเทศไทย (Greenpeace Thailand) (2558) อ้างถึงองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations : FAO) จากแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ลด และเลิกการประมงที่ผิดกฎหมาย การประมงที่ไม่ปรากฏรายงาน และการประมงที่ไร้กฎเกณฑ์ (International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated fishing) ซึ่งระบุว่า การประมงที่ผิดกฎหมาย หรือ Illegal Unreported and Unregulated Fishing (IUU Fishing) เกิดขึ้นเมื่อเรือละเมิดกฎหมายการประมง โดยสามารถกล่าวรวมถึงการประมงที่กระทำภายใต้เขตอำนาจรัฐชายฝั่ง หรือการประมงเขตน่านน้ำสากลภายใต้กฎระเบียบขององค์การบริหารจัดการการประมงในภูมิภาค

การประมงที่ผิดกฎหมาย ครอบคลุมลักษณะการทำประมงดังต่อไปนี้

1. การทำประมงของเรือสัญชาติใด ๆ ในเขตน่านน้ำของประเทศใดก็ตามโดยไม่ได้รับอนุญาตจากประเทศดังกล่าว หรือโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมาย

2. เรือประมงที่ซัดธงของประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การในภูมิภาคที่รับผิดชอบบริหารจัดการการทำประมง โดยฝ่าฝืนต่อมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อการอนุรักษ์ปลาตามประเทศนั้น ๆ หรือฝ่าฝืนมาตรการที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดขึ้นโดยกฎหมายระหว่างประเทศ

3. การฝ่าฝืนกฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายตามความตกลงร่วมมือทางประมงขององค์การบริหารจัดการการประมงในภูมิภาค

การประมงที่ไม่ปรากฏรายงาน ครอบคลุมลักษณะการทำประมงดังต่อไปนี้

1. กรณีการทำประมงโดยไม่ได้รายงาน หรือรายงานอย่างไม่ถูกต้อง ต่อหน่วยงานกำกับดูแลการประมงแห่งชาติ ตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่กำหนดไว้ หรือ

2. กรณีการทำประมงในพื้นที่ที่สามารถทำการประมงตามในภูมิภาค โดยไม่ได้รายงาน หรือรายงานอย่างไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่องค์การกำหนดไว้

การประมงที่ไร้กฎเกณฑ์ ครอบคลุมลักษณะการทำประมงดังต่อไปนี้

1. การประมงในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารจัดการการประมงในภูมิภาค โดยเรือไม่ปรากฏสัญชาติ หรือโดยเรือที่ติดธงของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก หรือโดยองค์การประมงอื่น ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อการอนุรักษ์ปลาและการจัดการขององค์การ หรือ

2. การทำประมงที่ไม่สอดคล้องกับความรับผิดชอบของรัฐในบริเวณสงวนเพื่อเพิ่มจำนวนปลาที่ยังไม่เป็นบริเวณที่มีการกำหนดมาตรการอนุรักษ์ไว้ เพื่อการสงวนอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

สำหรับประเทศไทย ขอบเขตของการประมงที่ผิดกฎหมายนั้นยังครอบคลุมถึงการประมงที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมายในเขตน่านน้ำของประเทศไทย ซึ่งหมายถึงการทำประมงที่ผิดกฎหมายในระยะชายฝั่งทะเลที่สงวนไว้สำหรับการทำประมงพื้นบ้าน หรือการประมงระดับเล็กเท่านั้น ไม่นุญาตให้มีการประมงเพื่ออุตสาหกรรม อาทิ การใช้เรืออวนลาก หรือการทำอวนล้อมหินโดยใช้ไฟล่อ เป็นต้น การประมงที่ผิดกฎหมายดังกล่าว

ไม่ใช่เพียงแค่เป็นเสมือนการขโมยปลาจากท้องทะเลซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศ แต่ยังสามารถทำลายอุปสรรคหาปลา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพของชาวประมงในท้องถิ่นอีกคนนับ

นอกจากนี้ เรือประมงของไทยที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายและทำการประมงในน่านน้ำของไทย ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในตัวเอง ถึงแม้ไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายใดเพิ่มเติม

การประมงที่ผิดกฎหมายยังหมายถึง การทำประมงข้ามแดนที่ผิดกฎหมาย คือ เรือประมงของไทย ที่ทำประมงผิดกฎหมายเหนือน่านน้ำไทย หรือนอกเหนือน่านน้ำไทยโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ในทางกลับกัน ยังรวมไปถึงเรือประมงของสัญชาติใด ๆ ก็ตามที่ทำประมงผิดกฎหมายภายในน่านน้ำของไทยอีกด้วย

การตรวจเข้มการประมงที่ผิดกฎหมายของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปได้ออกกฎระเบียบการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing) กำหนดให้ประเทศที่จะส่งออกสินค้าประมงที่จับจากทะเลไปยังสหภาพยุโรป ต้องจัดทำระบบป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมงแบบ IUU และต้องมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Catch Certificate) ประกอบการส่งออกสัตว์น้ำไปยังสหภาพยุโรปทุกครั้ง เพื่อรับรองว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้มาจากการทำประมงแบบ IUU ซึ่งกฎระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา ภายใต้กฎระเบียบนี้ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการในการควบคุมการทำประมงของเรือประมงไทยเพื่อมิให้ทำการประมงแบบ IUU จัดวางระบบการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบที่มีอยู่เดิม และที่ผ่านมา สหภาพยุโรปได้ส่งคณะผู้แทนเข้ามาตรวจสอบประเมินประเทศไทยในการควบคุมการประมงและ IUU และการดำเนินการภายใต้กฎระเบียบ IUU ของสหภาพยุโรปแล้ว 3 ครั้ง คือ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 และครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2557 โดยหลังจากการตรวจประเมินครั้งล่าสุดของสหภาพยุโรปเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 สหภาพยุโรปได้มีความเห็นว่าจะให้ใบเหลืองประเทศไทย เนื่องจากผลการประเมินในการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย หรือการประมงแบบ IUU ของไทยไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU ของสหภาพยุโรป (กรมประมง, 2558ค, หน้า1)

ต่อมา ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2558 สหภาพยุโรปได้ประกาศแจ้งเตือนประเทศไทยหรือที่เรียกว่า ใบเหลือง เกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมายที่เห็นว่ายังไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาได้ ซึ่งไทยมีระยะเวลาก่อนเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2558 ในการแก้ไขปัญหาการประมงแบบ IUU และดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU ของสหภาพยุโรปเพื่อปลดใบเหลืองดังกล่าว มิฉะนั้นไทยอาจจะได้รับใบแดง และไม่สามารถส่งออกสินค้าประมงไปยังสหภาพยุโรปได้อีกต่อไป ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าทะเลอย่างสูง สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับบิก้า (2558) รายงานว่า สหภาพยุโรปได้เสนอแนะให้ไทยปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการแก้ไขปัญหาการประมงแบบ IUU ดังนี้

- การปรับปรุงกฎหมายด้านการประมงในประเทศให้สอดคล้องกับหลักการสากล
- การปรับปรุงแผนระดับชาติในการป้องกัน ขจัด และยับยั้ง การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ NPOA-IUU พ.ศ. 2558 – 2562 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

- ติดตั้งระบบติดตามเรือ (วีเอ็มเอส) โดยเฉพาะเรือประมงขนาดใหญ่ ที่ออกไปทำประมงในน่านน้ำต่างประเทศให้ทั่วถึง เพื่อควบคุมการทำผิดกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- จัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าประมง ที่จะต้องทำให้ทราบได้ว่า ปลาหรือสินค้าประมงที่จับมาได้ มาจากเรือลำใด ในน่านน้ำใด อาทิ การมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำที่ถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย

เมื่อสหภาพยุโรปประกาศเตือนให้มีมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ประเทศไทยจึงต้องแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังโดยเร่งด่วนตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 10/2558 เรื่องการแก้ไขปัญหาค้าประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ซึ่งภาคการประมงของไทย ทั้งฝ่ายภาครัฐ ชาวประมง และผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ประมงต้องปรับตัว ร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ ให้เป็นการปฏิรูปการประมงและภาคเกษตร

กระทรวงการต่างประเทศระบุว่า รัฐบาลไทยตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาทรัพยากรทางทะเล และกำหนดให้การแก้ไขปัญหาค้าประมงแบบ IUU เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่ต้องแก้ไขโดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะหน่วยงานหลักได้เป็นผู้นำในการบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งดำเนินการตามแผนงานหลัก 6 แผนงาน ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ (ไทยพีบีเอส, 2558)

1. การปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมงและกฎหมายลำดับรอง
2. การจัดทำแผนระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงแบบ IUU
3. การเร่งจดทะเบียนเรือประมงและออกใบอนุญาตทำการประมง
4. การพัฒนาระบบควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมง โดยเฉพาะการควบคุมการเข้าออกท่าของเรือประมง
5. การจัดทำระบบติดตามตำแหน่งเรือ (Vessel Monitoring System - VMS)
6. การปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)

ในข้อ 1 การปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมงนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อ 28 เมษายน พ.ศ. 2558 ที่มีบทบัญญัติสอดคล้องในการจัดการประมงผิดกฎหมาย และเพิ่มเติมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยสามารถรวมกลุ่มประมงพื้นบ้านและมีโอกาสส่งตัวแทนเข้าไปเป็นคณะกรรมการของจังหวัด ซึ่งมีสิทธิ์จะผลักดันนโยบายระดับประเทศได้ เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามากขึ้น (สำนักข่าวสิ่งแวดล้อม, 2558)

นายปิณฑุพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวถึงความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาค้าประมงไทย ซึ่งสหภาพยุโรปประเมินว่าเข้าข่ายเป็นสินค้าผิดกฎหมาย ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 และจะประเมินอีกครั้งในเดือนสิงหาคมนี้ ไทยจึงเร่งดำเนินการ 3 มาตรการ คือ การออกกฎหมายเพื่อดูแลเป็นการเฉพาะ การจัดทำแผนการประมงทั้งระบบ ซึ่งทั้ง 2 มาตรการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนที่ 3 คือ การจดทะเบียนเรือประมงผิดกฎหมายให้ทำการประมงอย่างถูกต้อง ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมา ซึ่งจะไม่สามารถผ่อนผันต่อไปได้อีก เพราะหากประเมินไม่ผ่านจะส่งผลต่อการส่งออกสินค้าประมงไทยทั้งหมด จึงจำเป็นต้องเข้มงวด (กรมประชาสัมพันธ์, 2558) ต่อจากนี้ ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์จะหารือกับสหภาพยุโรปในเรื่องการดำเนินการของภาครัฐ เพื่อแก้ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย โดยในเบื้องต้นจะมีการออกกฎหมายเป็นพระราชกำหนด หรือ พ.ร.ก. โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะร่างพระราชบัญญัติ IUU ขึ้นมาใหม่ หากผ่านขั้นตอนและมีผลบังคับใช้แล้ว จะยกเลิก พ.ร.ก. ฉบับเดิมทันที เพื่อให้เป็นไปตามคำแนะนำของอียู ที่ต้องการให้ประเทศไทยมีกฎหมาย IUU เป็นการเฉพาะ (ทะเลลึก ประมงร้อน, 2558)

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการในการควบคุมการทำประมงของเรือประมงไทยเพื่อมิให้ทำการประมงแบบ IUU จึงจัดวางระบบการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ ระบบการควบคุมการทำประมงมิให้เป็นประมงแบบ IUU และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบที่มีอยู่เดิม สำหรับการควบคุมการทำประมงมิให้เป็นประมงแบบ IUU เริ่มจากการดำเนินการเพื่อให้เรือประมงไทยไม่เป็นเรือประมงแบบ IUU คือเรือประมงที่ชกธงไทยทำการประมงทั้งในและนอกน่านน้ำไทย ต้องมีการขออนุญาตทะเบียนเรือไทยและขอใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมงในทะเล และต้องขอใบอนุญาตทำการประมงด้วย โดยในปีการประมง พ.ศ. 2558 จากระบบฐานข้อมูลเรือประมงทะเลไทย ทั้งหมด 23 จังหวัด ชายทะเล มีเรือประมงทั้งสิ้น 57,141 ลำ มีจำนวนเรือประมงที่มีการจดทะเบียนเรือไทย มีใบอนุญาตใช้เรือที่ยังไม่หมดอายุและมีการขอใบอนุญาตทำการประมง จำนวน 10,001 ลำ โดยข้อมูลดังกล่าวสรุปจากระบบสารสนเทศการประมงไทย (Fishing info) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 (กรมประมง, 2558ข, น.1-2)

แนวทางการแก้ปัญหาประมงผิดกฎหมายอย่างจริงจังนั้น ได้แก่ การควบคุมเรือประมงลำใดไม่ขึ้นทะเบียน ไม่มีใบมอบอนุญาต หรือที่เรียกกันว่า "อาชญาบัตร" ก็จะไม่สามารถออกจับปลาได้ การห้ามใช้เรืออวนลาก การติดตั้งเครื่องมือติดตามเรือสำหรับประมงนอกน่านน้ำขนาด 60 ตันกรอสขึ้นไป และการใช้ระบบควบคุมการแจ้งเข้า-ออกของเรือประมงขนาด 30 ตันกรอสขึ้นไป และกฎเกณฑ์อื่น ๆ อีกรวมแล้ว 15 มาตรการ โดยไม่มีการผ่อนผันอีกต่อไปนับจากวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา เพื่อเป็นแก้ไขปัญหาประมงผิดกฎหมายตามที่สหภาพยุโรปเรียกร้อง การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดจากภาครัฐเป็นชนวนให้เรือประมงไทยในหลายจังหวัดประท้วงหยุดเดินเรือหลายพันลำตั้งแต่ต้นเดือนที่ผ่านมา กลายเป็นประเด็นร้อนที่หลายฝ่ายเกรงว่าจะลุกลามเป็นลูกโซ่ โดยเฉพาะเรื่องอาหารทะเลที่อาจขาดแคลนและมีราคาสูงขึ้น แต่ในมุมตรงข้ามกลับกลายเป็นผลดีต่อเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงถูกกฎหมาย เพราะสามารถทำงานได้และจับปลาได้มากขึ้น และเป็นผลดีทั้งต่อทรัพยากรพันธุ์สัตว์น้ำ ที่เคยถูกกวาดขึ้นมาในขณะที่ยังไม่เต็มวัย จะได้มีโอกาสได้อยู่รอด รวมทั้งอาชีพประมงชายฝั่งซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 85 ของอาชีพผู้ทำการประมง สำหรับผู้ที่ประท้วงนั้นส่วนใหญ่เป็นประมงพาณิชย์ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 15 ของอาชีพประมงในประเทศ (ทะเลลึกประมงร้อน, 2558)

การทำประมงที่ผ่านมากกว่า 50 ปี เจ้าของเรือประมงไม่ได้สนใจในการทำตามกฎหมาย รวมทั้งก็ไม่ได้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เรือส่วนใหญ่จึงเป็นเรือที่ไม่ได้ขออาชญาบัตร หากต้องการทำให้เรือถูกต้องตามกฎหมายเพื่อได้อาชญาบัตรในการประกอบกิจการประมง เรือเหล่านั้นต้องลงทุนเพิ่ม ลำละประมาณ 2-5 ล้านบาท ดังนั้น เรือประมงที่จำเป็นต้องเข้าเทียบท่า อาจจะไม่ใช่เป็นการประท้วงรัฐบาล หรือเป็นการต่อรองกับกรมประมงในการขอผ่อนผันและขอยกเว้นในข้อกฎหมายหลายข้อ แต่เป็นเพราะกลัวการถูกจับกุม

จากเจ้าหน้าที่ จากการสำรวจตัวเลขในหลายจังหวัดของภาคใต้ พบว่า ที่จังหวัดสงขลาซึ่งมีเรือประมงอยู่ประมาณ 1,000 ลำ มีเรือที่ถูกต้องตามกฎหมายประมงเพียง 100 กว่าลำ ดังนั้นจึงมีเรือจอดเทียบท่า 800 กว่าลำ เช่นเดียวกับที่ปัตตานี นครศรีธรรมราช สตูล ตรัง และอื่น ๆ ที่เรือประมาณร้อยละ 80 หยุดทำประมง โดยมีเรือเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น ที่ถูกต้อง และออกทำการประมงได้ (เมือง ไม้ขม, 2558)

ทางออกของประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย คือ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งทางภาครัฐได้ขอความร่วมมือชาวประมง ผู้ประกอบการประมงให้มาแจ้งขึ้นทะเบียนเรือ ขออนุญาตการทำประมงโดยใช้เครื่องมือทำประมงที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมถึงมีคนเรือที่มีใบอนุญาตแรงงานอย่างถูกต้อง ซึ่งหากมีครบทั้งสามส่วนนี้แล้วก็สามารถออกไปทำการประมงได้ตามปกติ ส่วนผู้ที่ยังไม่มาขึ้นทะเบียนก็สามารถไปยังจุดให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ได้ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 หลังจากนั้นก็ยังสามารถติดต่อกับกรมเจ้าท่าและกรมประมงได้ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 (กรมประมง, 2558ข, น.2)

การประมงที่ผิดกฎหมาย ปัญหาระดับอาเซียน

สำหรับปัญหาการประมงที่ผิดกฎหมายในอาเซียน เกิดขึ้นทั้งในส่วนการละเมิดกฎหมายระหว่างในประเทศสมาชิกอาเซียนเอง เช่น เรือประมงกัมพูชาละเมิดน่านน้ำไทย และการละเมิดประเทศสมาชิกอาเซียนกับกลุ่มสมาชิกประเทศอื่น อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ล้วนเป็นประเทศที่ก่อนหน้านี้มีความเสี่ยงได้ใบเหลืองและในที่สุดเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้ใบเหลือง ขณะที่ประเทศกัมพูชาได้รับใบแดงมีผลให้กัมพูชาไม่สามารถส่งออกสินค้าประมงทุกชนิดไปสหภาพยุโรป กรณีนี้ทำให้อาเซียนจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาระหว่างโซ่การผลิตสินค้าประมงเพื่อรักษาตลาดสหภาพยุโรป โดยได้จัดตั้งศูนย์ต่อการการทำประมงที่ผิดกฎหมายของอาเซียนหรือ ASEAN Fisheries Consultative Forum Body (AFCFB) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ AFCFB ได้เสนอให้มีการจัดทำมาตรการและแนวปฏิบัติเพื่อต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) (ปกาวดี ธโนดมเดช, 2558, น.1)

ความพยายามของอาเซียนต่อการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) จะเป็นที่ยอมรับในสายตานานาอารยประเทศได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับมาตรการที่อาเซียนกำหนดขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่ยังคงพิจารณาการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน หากอาเซียนสามารถปราบปรามการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ประโยชน์ที่ได้รับนอกเหนือจากการรักษาตลาดสินค้าประมงก็ยังคงเป็นการสร้างความยั่งยืนให้กับทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ซึ่งส่งเสริมนโยบายความมั่นคงทางอาหารของอาเซียนด้วยเช่นกัน

จากวิกฤตสู่โอกาสการปฏิรูปการประมง

นับตั้งแต่ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 10/2558 เรื่อง การแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ย่อมถือเป็นการให้ความสำคัญอย่างมากกับปัญหาการประมงที่ผิดกฎหมาย ด้วยเป็นเพราะหากไม่มีการปฏิรูปประมงไทย

อย่างจริงจังเร่งด่วน อาจมีผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าสัตว์น้ำของประเทศในอนาคตและความมั่นคงของประเทศไทยได้

ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมา กระทรวงพาณิชย์ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจตลาดเพื่อติดตามผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น โดยกรมการค้าภายใน พบว่า ที่ตลาดทะเลไทย จังหวัดสมุทรสาคร ปริมาณสินค้าอาหารทะเลเข้าสู่ตลาดลดลงบ้าง และมีราคาสูงขึ้น แต่วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมานายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร อธิบดีกรมการค้าภายในยืนยันว่าอาหารทะเลไม่ขาดตลาดอย่างที่เคยกังวลกัน ทั้งนี้สอดคล้องกับผลวิจัยเชิงสำรวจมาสเตอร์โพลล์ เรื่อง "แกนนำชุมชนคิดอย่างไรต่อการปลดใบเหลืองอียูกับความวิตกกังวลในการขาดแคลนอาหารทะเล" โดยชมรมนักวิจัยไทยเพื่อความสุขชุมชน โดยสอบถามแกนนำชุมชนทั่วประเทศ 1,079 คน เมื่อวันที่ 3-5 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 พบว่าแกนนำชุมชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 91.2) เห็นว่าการที่ภาครัฐบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังจะมีผลดี เพราะนอกจากจะได้ปลดใบเหลืองจากอียูได้ หรือทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น ยังสามารถแก้ไขหลายปัญหาพร้อมกัน ทั้งการทำประมงเกิน การค้ามนุษย์ แรงงานเถื่อน และการปราบปรามผู้มีอิทธิพล ขณะที่ส่วนน้อย (ร้อยละ 8.8) เห็นว่ามีผลเสียมากกว่า เพราะจะทำให้อาหารทะเลมีราคาแพงขึ้นหรือเกิดการขาดแคลนได้ จากปัญหาเดียวกันนี้ ทางด้านเครือข่ายเรือประมงพื้นบ้านกลับพยายามมีส่วนร่วมแก้ปัญหาอาหารทะเลขาดแคลนและขึ้นราคา ด้วยการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าทั่วประเทศ นับเป็นใช้วิกฤตของปัญหามาสร้างโอกาสของประมงพื้นบ้านเพิ่มขึ้น (ทะเลลึกประมงร้อน, 2558)

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้เขียนมีความเห็นว่า วิกฤตปัญหาประมงที่ผิดกฎหมาย เป็นโอกาสที่จะนำไปสู่การปฏิรูปประเทศ เนื่องด้วยปัญหาที่เกิดขึ้นของการทำประมงที่ผิดกฎหมาย สามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหา พร้อมกับการปรับปรุงการประมงให้พัฒนาขึ้นได้ แม้ว่ากลุ่มที่ได้รับผลกระทบในวันนี้คือเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย ใช้เครื่องมือหาปลาที่ทำลายล้าง อวนรุน อวนลาก แต่ประมงพื้นบ้านของชาวประมงกลับล้มต้อปากได้ ออกทะเลหาปลาได้โดยไม่ถูกเบียดแย่งกอบโกยทรัพยากรทะเล

ขณะเดียวกัน ปัญหาเรื่องเรือส่วนใหญ่ไม่มีอาชญาบัตรถูกกฎหมาย ซึ่งในวันนี้ถูกจำกัดสิทธิ์ไว้ หากไม่แก้ไขเรือให้ถูกต้อง และภาครัฐก็ไม่ควรนิรโทษหรือยินยอมให้เรือที่ผิดกฎหมายกลับมาใช้งานได้อีก ควรให้เรือปั่นไฟ เรืออวนลาก เรืออวนรุน ที่ผิดกฎหมายและทำลายทรัพยากรทะเลให้หมดไปจากทะเลไทยอย่างจริงจัง เพราะสิ่งนี้คือการปฏิรูปอย่างยั่งยืน จะเป็นทั้งการแก้ปัญหาของทางสหภาพยุโรปและการฟื้นฟูทรัพยากรทะเลที่เสื่อมโทรมได้อย่างมั่นคง

นอกจากนี้ คงเริ่มมองเห็นผลของการปล่อยปละละเลยไม่บังคับใช้กฎหมาย อย่างกรณีเรือประมงของไทย ได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติเพียงใด ดังนั้นการปฏิรูประบบราชการและการบังคับใช้ตามกฎหมายจึงต้องอยู่ในลำดับการจัดการความสำคัญหนึ่งในระดับต้น ๆ ของการปฏิรูปคราวนี้ และถึงเวลาที่จะต้องปฏิวัติทัศนคติของประชาชน อย่างเช่นผู้ประกอบการเรือประมง ที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายให้ถูกต้อง เพราะนี่คือแกนกลางอันสำคัญในการปฏิรูปประเทศไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

พระราชกำหนดประมงสดเสียบ

ชุ่มเจียบคลอดพระราชกำหนดประมงฉบับใหม่ มีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่เป็นเรื่องเร่งด่วนในการจัดการทรัพยากรน้ำให้ยั่งยืน มีทั้งสิ้น 12 หมวด 176 มาตรา สุดเข้มไล้บั้งตั้งแต้คนตกปลาจนถึงประมงพาณิชย์และโรงงาน ซิดเส้นต้องมีใบอนุญาต โทษมีทั้งปิดโรงงาน เพิกถอนใบอนุญาต ปรับสูงสุด 30 ล้านบาท และจำคุก ระบุถ้าทำผิดซ้ำใน 5 ปี ให้เพิ่มอัตราโทษเป็น 2 เท่า

เมื่อช่วงเย็นวันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2558 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษาได้เผยแพร่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 เป็นต้นไป โดยมี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ซึ่งเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดนี้ ระบุว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ยังขาดมาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงในน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย และเพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งยังขาดการบริหารจัดการการทำการประมงให้สอดคล้องกับการผลิตสูงสุดของธรรมชาติ ให้สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน และหากไม่มีการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน อาจมีผลกระทบต่อประมงของไทย ดังนั้นเพื่อเพิ่มมาตรการในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้นและตรวจสอบการประมงอันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นเร่งด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สำหรับเนื้อหา พระราชกำหนดดังกล่าวมีทั้งสิ้น 176 มาตรา จำนวน 12 หมวด ซึ่งสาระสำคัญได้กระจายตามหมวดต่างๆ เริ่มตั้งแต่หมวดบททั่วไป ในมาตรา 8 ที่ระบุว่า การกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชายฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ บรรดาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มีไชเรือประมงไทย หรือเรือไร้สัญชาติ เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักรและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ใน พระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีได้

“หากความผิดเกิดขึ้นนอคน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนั้นมิใช่เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐต่างประเทศที่การกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นแล้วให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้” ในขณะที่มาตรา 10 ระบุว่า ห้ามมิให้ผู้ใดไชเรือไร้สัญชาติทำการประมง และมาตรา 11 ห้ามมิให้โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำจ้างลูกจ้าง

โดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือจ้างคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งหากตรวจพบลูกจ้างหรือคนงานที่ผิดกฎหมายไม่เกิน 5 คน อธิบดีมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่ 10-30 วัน และหากพบว่ามีมากกว่า 5 คน อธิบดีแจ้งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานได้ โดยหากพบว่า โรงงานที่ถูกสั่งให้ปิดยังทำความผิดซ้ำอีกภายใน 3 ปี ก็สามารถให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานได้

ในหมวดที่ 2 เรื่องการบริหารจัดการด้านการประมงนั้น ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบาย การประมงแห่งชาติในมาตรา 13 โดยมีนายกฯ เป็นประธาน ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับ การบริหารจัดการการประมงต่างๆ ในขณะที่มาตรา 26 ก็กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

ส่วนหมวด 3 เรื่องการทำประมงในน่านน้ำไทยนั้น มีเนื้อหาที่น่าสนใจตั้งแต่มาตรา 31 เป็นต้นไป โดยเนื้อหาได้กำหนดให้ผู้ทำการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือแม้แต่เรือประมงพื้นบ้านก็ต้องได้รับ ใบอนุญาตก่อน ซึ่งจะมีการกำหนดจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาต ไว้ในใบอนุญาตด้วย รวมทั้งต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำประมง ซึ่งจะต้องมีประเภทและปริมาณของ สัตว์น้ำที่จับได้ให้ตรวจสอบได้ด้วย สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตทำประมงพาณิชย์นั้น จะกำหนดไม่ให้ ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง โดยใบอนุญาตจะมีอายุ 2 ปี ซึ่งใบอนุญาตจะโอนมิได้ เว้นแต่เป็นการโอน ให้บุพการี คู่สมรสหรือผู้สืบสันดานเท่านั้น

สำหรับการทำประมงนอกน่านน้ำไทยนั้น กำหนดไว้ในหมวด 4 เริ่มตั้งแต่มาตรา 47 โดยได้กำหนดให้มีใบอนุญาตเช่นกัน แต่ที่เพิ่มเติมขึ้นมาคือต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมงด้วย และหากเกิดกรณีเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย แต่ใช้ผู้ควบคุมเรือ หรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทยทำประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นละเมิดกฎหมาย ของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือคนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้าง อยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าว กลับประเทศภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ซึ่งหากเจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่าย ภายในกำหนดเวลา กรมประมงก็มีอำนาจยึดเรือประมงและนำออกขายทอดตลาดได้

หมวด 5 จะเป็นเรื่องมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่าง ยั่งยืน โดยระบุไม่ให้ใช้ไฟฟ้า หรือวัตถุระเบิดจับสัตว์น้ำ รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เกิดจากกรณีดังกล่าวด้วย นอกจากนั้นยังมีการคงเรื่องของเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ที่ห้ามใช้ตามที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เคยออกประกาศไว้ด้วย

ส่วนหมวด 6 นั้นเป็นเรื่องของการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หมวดที่ 7 การควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบ ซึ่งมีการกำหนดไว้อย่างเข้มงวดตั้งแต่เรือประมง จนถึงท่าเทียบเรือ โดยเรือประมงนั้นต้องมีการติดตั้งระบบติดตามเรือ สมุดบันทึกการประมง รวมถึงการแจ้งเข้า-ออก ท่าเทียบเรือ หมวดที่ 8 ว่าด้วยเรื่องสุขภาพอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หมวด 9 ว่าด้วยเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ หมวดที่ 10 มาตรการทางปกครอง และหมวดที่ 11 บทกำหนดโทษ ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกันในเรื่องของการบทลงโทษต่างๆ โดยเริ่มตั้งแต่มาตรา 110 เป็นต้นไป บทลงโทษสุดเฉียบ

สำหรับบทลงโทษที่น่าสนใจนั้น ระบุไว้ตั้งแต่มาตรา 122 เป็นต้นไป โดยเฉพาะในเรื่องใช้เรือ ไร้สัญชาติในการทำประมง ซึ่งจะมีโทษเปรียบเทียบปรับตามขนาดของเรือ โดยโทษสูงสุดนั้นเป็นเรือ 150 ตันกรอสจะมีโทษปรับ 5-30 ล้านบาท หรือปรับจำนวน 5 เท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ ขึ้นกับ จำนวนที่มากกว่า ส่วนกรณีจ้างแรงงานผิดกฎหมายนั้นก็จะมีโทษปรับไม่น้อยกว่า 4-8 แสนบาทต่อราย ในขณะที่ผู้ประกอบการโรงงานนั้น หากเกิดกรณีเดียวกันนอกจากปรับ 2 แสนบาทถึง 2 ล้านบาทแล้วยังมีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ 1-5 แสนบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน บทลงโทษดังกล่าวยังมีการระบุเป็นรายมาตราครอบคลุมไปถึงประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์ด้วย ที่น่าสนใจคือในมาตรา 167 กำหนดไว้ว่า หากมีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำ ภายใน 5 ปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็น 2 เท่า

“ในบทเฉพาะกาล มาตรา 174 ระบุว่า ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง 15 ตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมง และได้รับอนุญาต อยู่ในวันก่อน พระราชกำหนดใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงพื้นบ้านต่อไปจนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้ ส่วนมาตรา 175 ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน 180 วัน นับแต่วันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ ในขณะที่มาตรา 176 ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ พระราชกำหนดใช้บังคับ”

ในตอนท้ายของ พระราชกำหนดฉบับนี้ได้กำหนดอัตราค่าอากรใบอนุญาตและอัตรา ค่าธรรมเนียมต่างๆ อาทิ เครื่องมือทำการประมง, ใบอนุญาตทำการประมง และใบอนุญาตให้ทำการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นต้น

คลอດแล้วพระราชกำหนดประมง เพิ่มโทษมาตรการเด็ดขาด ทำผิดปรับสูงสุด 30 ล้านบาท

รัฐบาลออกพระราชกำหนดประมง 2558 หวังจัดระเบียบ ใครทำประมงต้องจ่ายค่าใบอนุญาต 1 หมื่นบาท ขณะที่ใบอนุญาตทำงานในเรือประมงอยู่ที่ฉบับละ 500 บาท มาตรการลงโทษสูงสุดปรับ 30 ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษาเผยแพร่พระราชกำหนดประมง 2558 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้

ทั้งนี้ ในพระราชกำหนดประมง 2558 มีคำสั่งให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทย และในนานาน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม ให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทางกฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานานาน้ำประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง

สาระสำคัญของพระราชกำหนดประมง 2558 ระบุถึงการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยว่าจะต้องได้รับใบอนุญาตการทำประมงนอกน่านน้ำจากอธิบดี และต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมง หากเกิดกรณีเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีไซ้เรือประมงไทยแต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทยทำประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากเจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายภายในกำหนดเวลา กรมประมงมีอำนาจยึดเรือประมงและนำออกขายทอดตลาดได้

นอกจากนี้ในมาตรา 171 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง ตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ส่วนประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

และมาตรา ๑๗๔ ยังระบุว่า ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง 15 ตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมงและได้รับอาชญาบัตรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงที่บ้านต่อไปจนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้ ส่วนมาตรา 175 ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน 180 วันนับแต่วันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ ในขณะที่มาตรา 176 ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ

สำหรับบทลงโทษโดยเฉพาะเรื่องใช้เรือไร้สัญชาติในการทำประมง จะมีโทษเปรียบเทียบปรับตามขนาดของเรือ โดยโทษสูงสุดเป็นเรือ 150 ตันกรอสจะมีโทษปรับ 5-30 ล้านบาท หรือปรับจำนวน 5 เท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ ขึ้นกับจำนวนที่มากกว่า ส่วนกรณีการจ้างแรงงานผิดกฎหมายมีโทษปรับไม่น้อยกว่า 4-8 แสนบาทต่อราย ขณะที่ผู้ประกอบการโรงงานหากเกิดกรณีเดียวกันนอกจากปรับ 2 แสนบาทถึง 2 ล้านบาทแล้วยังมีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ 1-5 แสนบาท ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน

ทั้งนี้ในส่วนแบบทั่วยุทธราชกำหนดได้กำหนดอัตราค่าอากร ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมดังนี้

อัตราค่าอากร
ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑) ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒) ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๓) ประเภทเครื่องมืออวนช้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๔) ประเภทเครื่องมืออวนคีตสาหรือช่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๕) ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๓๐	บาท
(๖) ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๕๐๐	บาท
(๗) ประเภทเครื่องมือโตะ	ลูกละ	๕,๐๐๐	บาท
(๘) ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๙) ยอจับช่อ ช้อนจับช่อ ช้อนสนับ หรือช้อน ทางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๐) ช้อนปิก ยอปิก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๑) ช้อนอื่นนอกจาก (๙) และ (๑๐) ที่มีปากกว้าง ตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๒) เบ็ดยาวยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๕๐	บาท
(๑๓) แหยาวตั้งแต่สามเมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๔) ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตทำการประมง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน	ตารางเมตรละ	๕	บาท
(๓) ใบอนุญาตให้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) การจดทะเบียนเรือเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ทำงานในเรือประมง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๗) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต			

ภาคผนวก

- พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

พระราชกำหนด
การประมง
พ.ศ. ๒๕๕๘
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เลขรับ 11875
วันที่ 17 พ.ย. 2558
เวลา 08:56 น.

(๑)

ที่ นร ๐๕๐๗/๕๒๕๙๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดในเรื่องนี้

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายแล้ว ดังที่ได้
ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติการ
วันที่ ๑๐๖๗/๕๒๕๙๙ พ.ย. ๒๕๕๘
เวลา ๙:๕๐ น. น.น.ต.

กลุ่มงานนิติการ
วันที่ ๑๑ (น) ๒๕๕๘
วันที่ ๑๗ พ.ย. ๕๘
เวลา ๐๙:๕๓ น.
สำนักงานการประมง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อมราลักษณ์)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

พระราชกำหนด

การประมง

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๙๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง ภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

(๒) เพื่อปกป้องคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนประมงพื้นบ้านและชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง

(๕) มีการใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำนำไปสู่การพัฒนาาระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน สอดคล้องกับแนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้าเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๖) เพื่อป้องกันและจัดการทำการประมงที่เกินศักยภาพการผลิตและขีดความสามารถในการทำการประมงส่วนเกิน ตลอดจนควบคุมมิให้การทำการประมงมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๗) เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้เป็นระบบ

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

(๙) เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานของแรงงานในภาคการประมง

(๑๐) เพื่อสร้างระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงให้มีประสิทธิภาพ

(๑๑) เพื่อให้มีระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำการประมงไปจนถึงผู้บริโภค

(๑๒) กำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาให้ได้สัดส่วนและเหมาะสม เพื่อป้องกันการกระทำความผิด

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปสัตว์น้ำหรือที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค แต่ไม่รวมถึงการบรรจุหีบห่อสัตว์น้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนสภาพของสัตว์น้ำหรือการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำเพื่อบริการให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ และหมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการทำการประมง

“ทำการประมง” หมายความว่า ค้นหา ล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำหรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชนรวมทั้งทะเล

“ทะเล” หมายความว่า ทะเลชายฝั่ง ทะเลนอกชายฝั่ง ทะเลนอกน่านน้ำไทย และทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งอื่น

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า น่านน้ำภายใน ทะเลชายฝั่ง และทะเลนอกชายฝั่ง

“น่านน้ำภายใน” หมายความว่า ที่จับสัตว์น้ำภายในราชอาณาจักรที่มีใช้ทะเล

“ทะเลชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปน้อยหรือมากกว่าสามไมล์ทะเลก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งจุดห้าไมล์ทะเลและไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลจรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ ตามที่ระบุในแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์ว่ามีความลึกน้ำศูนย์เมตร หรือแนวขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล

“ทะเลนอกชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรที่อยู่พ้นจากทะเลชายฝั่งจนสุดเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยหรือสุดเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศสุดแต่เขตใดจะไกลกว่า

“ทะเลนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทะเลหลวงที่อยู่พ้นจากทะเลนอกชายฝั่งและหมายความรวมถึงทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง

“ทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งหรือที่รัฐชายฝั่งมีสิทธิหาประโยชน์ได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

“รัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ประเทศที่มีอาณาเขตจรดน้ำทะเลแต่ไม่รวมถึงประเทศไทย

“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำภายใน

“ประมงพื้นบ้าน” หมายความว่า การทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งไม่ว่าจะใช้เรือประมงหรือใช้เครื่องมือโดยไม่ใช้เรือประมง ทั้งนี้ ที่มีใช้เป็นประมงพาณิชย์

“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป หรือเรือประมงที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงมาถึงขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติวิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใดในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใดไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวุธ เสา และหลักที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะที่ใช้สนับสนุนเรือประมงใช้แปรรูปสัตว์น้ำ หรือเพื่อขนถ่ายหรือขนส่งสัตว์น้ำเป็นการเฉพาะ แต่ไม่รวมถึงเรือบรรทุกสินค้า

“เรือประมงไทย” หมายความว่า เรือประมงที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“จุดอ้างอิง” หมายความว่า ปริมาณเปรียบเทียบระหว่างขีดความสามารถในการทำการประมงและขีดความสามารถของผลผลิตสัตว์น้ำที่ธรรมชาติจะสร้างขึ้นได้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่พิจารณาจากปริมาณสัตว์น้ำ ขนาด อัตราการเกิดและการตาย และช่วงชีวิตของสัตว์น้ำ เพื่อนำมาใช้กำหนดจำนวนสูงสุดที่พึงทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

“การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน และการทำการประมงโดยไร้กฎหมาย

“การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทยหรือกฎหมายของรัฐชายฝั่ง

(๒) การทำการประมงที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการขององค์การระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง หรือขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

“การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย หรือกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมาย หรือรายงานเท็จ

(๒) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการขององค์การระหว่างประเทศนั้น หรือรายงานเท็จ

“การทำการประมงโดยไร้กฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศไม่ว่าจะใช้เรือใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่สัญชาติหรือไร้สัญชาติ โดยประการที่มีได้ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่องค์การระหว่างประเทศดังกล่าวจัดให้มีขึ้น

(๒) การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง โดยทำการประมงนั้นไม่สอดคล้องกับพันธะของรัฐในการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศในแต่ละภูมิภาคร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง

“เรือไร้สัญชาติ” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย หรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินทาง

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในเรือประมง

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประมง

“คนประจำเรือ” หมายความว่า ลูกเรือหรือคนที่มีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือประมงแต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมเรือ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร

“ท่าเทียบเรือประมง” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นสำหรับใช้จอดหรือเทียบเรือประมงขนถ่ายสัตว์น้ำหรือใช้ในการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือในน้ำ

“กิจการแพปลา” หมายความว่า กิจการแพปลาที่ได้รับใบอนุญาตหรือสะพานปลาที่ได้มีการประกาศให้เป็นที่ประกอบกิจการแพปลาตามกฎหมายว่าด้วยกิจการแพปลา

“การขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า การนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางส่วนจากเรือประมงไปยังยานพาหนะอื่น

“ผู้สังเกตการณ์” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่บนเรือประมง

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงจะกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าอากรตามอัตราที่กำหนดไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเรือประมงหรือเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำประมงก็ได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์การระหว่างประเทศ และอนุสัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกด้วย ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชายฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์การระหว่างประเทศ บรรดาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย หรือเรือไร้สัญชาติ เป็นการกระทำ

ความผิดในราชอาณาจักรและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากความผิดเกิดขึ้นนอกน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนั้นมิใช่เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐต่างประเทศที่การกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นแล้ว

ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมง ให้กรมประมงดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลทั้งปวงที่ได้จากการอนุญาต ออกใบอนุญาต จดทะเบียน หรือที่มีผู้แจ้งตามพระราชกำหนดนี้ และจัดทำสถิติการประมงให้เป็นปัจจุบันเสนอต่อคณะกรรมการทุกเดือนหรือตามระยะเวลาที่สั้นกว่านั้นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดระยะเวลาและข้อมูลที่ประสงค์จะจัดเก็บ และพื้นที่ที่จะจัดเก็บ โดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการกำนันและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อมีประกาศตามวรรคสองแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานทีนั้นภายในพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศดังกล่าว และให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถามตามความเป็นจริง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำจ้ำงลูกจ้ำงโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือจ้างคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง หากมีการจ้างลูกจ้ำงหรือคนงานที่ผิดกฎหมายไม่เกินห้าคน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่สิบวันถึงสามสิบวัน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง หากมีการจ้างลูกจ้ำงหรือคนงานที่ผิดกฎหมายมากกว่าห้าคน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีแจ้งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบการโรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบการตามวรรคสอง กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งอีกภายในสามปีนับแต่วันที่มิคำสั่งให้หยุดประกอบการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานอธิบดีโดยพลัน และให้อธิบดีแจ้งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ห้ามมิให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ถูกสั่งปิดโรงงานตามวรรคสามและวรรคสี่ประกอบการโรงงานเกี่ยวกับสัตว์น้ำและห้ามผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลดังกล่าวเพื่อประกอบการโรงงานเกี่ยวกับสัตว์น้ำ

คำสั่งปิดโรงงานตามมาตรานี้ ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน สำหรับโรงงานจำพวกที่ ๓

หมวด ๒

การบริหารจัดการด้านการประมง

มาตรา ๑๒ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุด และคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้า ตลอดจนเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูระดับทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยมีการป้องกันและจัดการทำการประมงที่เกินศักยภาพการผลิตและขีดความสามารถในการทำการประมงส่วนเกินเพื่อควบคุมมิให้ทำการประมงมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้า

แห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนสมาคมในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง ด้านการประมงทะเลนอกชายฝั่ง ด้านการประมงนอกน่านน้ำไทย ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสองคน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง ไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๕ ผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาคมที่ได้รับแต่งตั้งหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

(๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๘ การประชุมและการดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง โดยคำนึงถึงจุดอ้างอิงเป็นสำคัญ

(๒) กำหนดนโยบายการส่งเสริม พัฒนา และการแก้ไขปัญหาการประมงน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

- (๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ
- (๕) กำหนดมาตรการในการดำเนินการควบคุมให้บรรลุตามนโยบายตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)
- (๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงในน่านน้ำไทย
- (๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม
- (๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน
- (๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- นโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยดำเนินการและกำกับกำกับการให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว
- มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดได้
- การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด
- มาตรา ๒๑ นโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) อย่างน้อยต้องมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ดังต่อไปนี้
- (๑) ให้เกิดการสงวน รักษา และป้องกันสัตว์น้ำมิให้สูญพันธุ์ และให้สามารถใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ
- (๒) ป้องกันมิให้มีการสนับสนุนการทำการประมงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะในด้านการสนับสนุนบุคลากร น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องมือทำการประมง หรือสิ่งของอื่นใด
- (๓) มีมาตรการในการกำกับและควบคุมให้การทำการประมงเป็นไปอย่างสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล
- (๔) มีแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือในการทำการประมงกับรัฐอื่นและองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อสงวนและจัดการเกี่ยวกับการคุกคามทรัพยากรสัตว์น้ำ การย้ายถิ่นของสัตว์น้ำหรือแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ โดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า
- (๕) มีมาตรการป้องกันมิให้มีการทำการประมงจนเป็นการรบกวนหรือขัดขวางกระบวนการของธรรมชาติในการใช้เวลาผลิตและฟื้นฟูกำลังการผลิตอย่างเพียงพอ เพื่อให้การทำการประมงสอดคล้องกับการผลิตสูงสุดของธรรมชาติและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

(๖) มีมาตรการที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าและพัฒนาการของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการทำการประมงขององค์การระหว่างประเทศ

(๗) มีแนวทางให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงและอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้มีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์และป้องกันแหล่งทรัพยากรประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสม และสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

มาตรา ๒๒ แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำตามมาตรา ๑๙ (๘) อย่างน้อย ต้องครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางการส่งเสริมมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการทำการประมงอย่างยั่งยืน

(๒) แนวทางการปกป้องและคุ้มครองสิทธิ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ ของชาวประมงไทย

(๓) แนวทางการป้องกันการแสวงหาประโยชน์เกินควรจากทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) แนวทางการป้องกันการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ นานาประเทศ รวมตลอดทั้งรัฐชายฝั่ง ในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถิติในการจับสัตว์น้ำและข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับการทำการประมง

มาตรา ๒๓ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายตามมาตรา ๑๙ ให้กรมประมงดำเนินการจัดทำ แผนบริหารจัดการการประมงให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณา และเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

มาตรา ๒๔ แผนบริหารจัดการการประมงตามมาตรา ๒๓ อย่างน้อยต้องครอบคลุมแนวทาง ดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางในการออกใบอนุญาตทำการประมงให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำ การประมงและปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยใช้จุดอ้างอิง เป็นฐานในการพิจารณา

(๒) แนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้กลับสู่สภาวะปกติตามธรรมชาติ

(๓) แนวทางในการลดจำนวนเรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์

(๔) แนวทางในการลดจำนวนการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์

(๖) แนวทางการป้องกันมิให้มีการจับสัตว์น้ำที่ยังโตไม่ได้ขนาด

(๗) แนวทางการพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับการประมง

(๘) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการการประมง

มาตรา ๒๕ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำ ในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตทะเลชายฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ ที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการ หรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ในจังหวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำกรอัยการจังหวัด พาณิชย์จังหวัด นายอำเภอในเขตท้องที่ ที่มีการประมง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบสามคน เป็นกรรมการ

ให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

มาตรา ๒๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง ด้านการประมงทะเล นอกชายฝั่ง ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ที่ได้ขึ้นทะเบียน ตามมาตรา ๒๕ (๒) ตามที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงความทั่วถึงของผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์การดำเนินงานในด้านการประมงหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสามคน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและเสนอแนวทางในการส่งเสริมอาชีพการประมง การจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชน ประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายตามมาตรา ๑๙ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อ รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนในการออกประกาศตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๗๑ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศบังคับใช้เป็นการชั่วคราวมีกำหนดระยะเวลา ไม่เกินหกสิบวัน และให้รัฐมนตรีพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหกสิบวันนับจากวันที่ประกาศดังกล่าว มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ประกาศดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุมัติจากรัฐมนตรี

จังหวัดใดไม่มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประมง ประจำจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของประมงจังหวัดหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแต่ในการใช้อำนาจหน้าที่ ให้หารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการและการประชุมคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมง ประจำจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๓

การทำการประมงในน่านน้ำไทย

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ ควบคุม และกำกับดูแล การทำการประมงและแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้าน และประมงพาณิชย์ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมและกำกับการทำการประมงตามหมวดนี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง คำนึงถึงขีดความสามารถในการผลิตของธรรมชาติโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาจุดอ้างอิง เพื่อให้สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนและประชาชนมีแหล่งอาหารได้ตามสมควร

มาตรา ๓๑ ผู้ใดจะทำการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการทำการประมงในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมงหรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ไว้ในใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๓๓ ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบ อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้ และพื้นที่ที่ทำการประมงก็ได้

ผู้ทำการประมงพื้นบ้านต้องเก็บรักษาสมุดบันทึกการทำการประมงตามวรรคสองไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อนำเรือประมงกลับเข้าฝั่ง

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่ง

มาตรา ๓๕ ผู้ใดประสงค์จะทำการประมงโดยไม่ใช้เรือประมง แต่ใช้เครื่องมือประเภทและขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และในใบอนุญาตต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง พื้นที่ในการทำการประมง ปริมาณสัตว์น้ำสูงสุดที่อนุญาตให้ทำการประมง หรือเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงได้ ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำการประมงและปริมาณผลผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงอย่างยั่งยืนที่กำหนดไว้ในแผนบริหารจัดการการประมง

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง

มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด

(๒) เป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง

(๓) เป็นผู้ที่มีอธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง

(๔) เป็นผู้ที่มีอธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๒) และยังไม่พ้นระยะเวลาการสั่งห้าม

(๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๖) รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือว่าเป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงโดยผู้มีอำนาจของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปี

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๔๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ นำใบอนุญาตติดไว้ในเรือประมงหรือมีบัตรที่กรมประมงออกให้เพื่อใช้แทนใบอนุญาตติดตัวให้สามารถตรวจสอบได้

ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงที่จะออกบัตรสำหรับใช้แทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตโดยบัตรดังกล่าวต้องทำด้วยวัสดุที่ป้องกันน้ำ และมีรายละเอียดของใบอนุญาตตามสมควร

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามข้ออธิบดีประกาศกำหนดเป็นคราว ๆ ไป การกำหนดดังกล่าวต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตทำการประมงจะโอนกันมิได้ เว้นแต่เป็นการโอนให้บุพการี คู่สมรส หรือผู้สืบสันดาน

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีหลักฐานจากจุดอ้างอิงแสดงให้เห็นว่าปริมาณผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำมีไม่เพียงพอกับการทำการประมงอย่างยั่งยืน ให้รัฐมนตรีประกาศให้งดการออกใบอนุญาตทำการประมงไว้เป็นการชั่วคราว สำหรับใบอนุญาตที่ออกไปแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกรมประมง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมง เพื่อพิจารณาลดปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่จำเป็น

และไม่เป็นเหตุให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงแล้วได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ในกรณีที่ทำข้อยุติไม่ได้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจลดปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่เห็นสมควรหรือจะกำหนดมาตรการอื่นให้ผู้ทำการประมงต้องปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ และในกรณีจำเป็นจะเสนอคณะกรรมการเพื่อให้กำหนดจำนวนเรือประมงสูงสุดที่จะพึงมี และมาตรการที่จะดำเนินการกับเรือประมงส่วนที่เกินจำนวนที่พึงมีก็ได้

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย รับจดทะเบียนเรือหรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมงในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่ใช้ทำการประมงเกินจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่อธิบดีแจ้งให้ทราบ

(๓) เรือที่เคยจดทะเบียนในต่างประเทศและมีหลักฐานว่าถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ตรวจสอบข้อมูลการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากรัฐเจ้าของธง ก่อนรับจดทะเบียนเรือหรือออกใบอนุญาตให้ใช้เรือตาม (๓)

หมวด ๔

การทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

มาตรา ๔๗ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์กรต่างประเทศเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔๘ ผู้ใดจะใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ถ้าผู้ขออนุญาตประสงค์จะทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตได้เฉพาะเมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแสดงหลักฐานว่าตนเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง และเมื่อมีหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตอยู่ในสถานะที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศนอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมง ตามหลักเกณฑ์ของรัฐชายฝั่ง หรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีเขตอำนาจเหนือพื้นที่ที่ตนเข้าไปทำการประมงกำหนด หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้สังเกตการณ์ต้องไม่ใช่บุคคลที่มีหน้าที่อื่นใดในเรือประมง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรม และการขึ้นทะเบียนผู้สังเกตการณ์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ผู้สังเกตการณ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สังเกตการณ์การจับสัตว์น้ำ การคัดสรร การแปรรูป และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ และบันทึกข้อมูลที่พบจากการสังเกตการณ์นั้น

(๒) รวบรวมและบันทึกข้อมูลด้านชีววิทยา และเก็บตัวอย่างของสัตว์น้ำที่จับได้ และข้อมูลอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสืบค้น

(๓) ทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเรือประมงเทียบท่าหรือเมื่อผู้สังเกตการณ์ขึ้นฝั่งตามวิธีการและภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยหรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย แต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือคนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้กรมประมงมีอำนาจยึดเรือประมงดังกล่าวและนำออกขายทอดตลาด และเมื่อหักจำนวนเงินที่ต้องชดใช้พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีคิดตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดชำระจนถึงวันที่ได้รับเงินจากการขายทอดตลาด เหลือเงินเท่าใดให้คืนให้แก่เจ้าของ

หมวด ๕

มาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ

มาตรา ๕๕ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่างยั่งยืนตามหลักการป้องกันล่วงหน้า โดยผู้ทำการประมงต้องไม่ฝ่าฝืนและปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นเรือประมง

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ
- (๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา
- (๓) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ
- (๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำอันจำเป็นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

มาตรา ๕๙ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาททำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการช่วยเหลือหรือป้องกันชีวิตสัตว์น้ำและทำให้ที่จับสัตว์น้ำฟื้นฟูกลับสู่สภาพตามธรรมชาติ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมง หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากอธิบดีและได้ดำเนินการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่สัตว์น้ำเกินสมควรแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ หรือจากการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ หรือที่ได้มาจากเรือประมง ที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๙๔ หรือที่มีชื่ออยู่ในประกาศรายชื่อตามมาตรา ๑๑๖

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใด หรือกระทำการใดในที่จับสัตว์น้ำอันเป็นการกั้น ทางเดินของสัตว์น้ำหรือเป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัยหรือเพื่อประโยชน์ ของทางราชการในการชลประทาน

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิด อันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งไว้ในครอบครองต้องส่งมอบสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นโดยเร็ว

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายจาก โรคระบาด รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสัตว์น้ำบางชนิดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำชนิดที่เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำสัตว์น้ำดังกล่าวขึ้นเรือประมง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตของสัตว์น้ำนั้น

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือโพงพาง รั้วโซมานหรือกันชู้รั้วโซมาน เครื่องมือสี่ หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะ และวิธีการคล้ายคลึงกัน

(๒) เครื่องมือลอบพับได้หรือไอโง่ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์น้ำสลับซ้ายขวาอยู่ทางด้านข้าง ใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ

(๓) เครื่องมืออวนลากที่มีช่องตาอวนกันถุงเล็กกว่าขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เครื่องมืออวนรุนที่ใช้ติดกับเรือยนต์ เว้นแต่เป็นอวนรุนเคย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับเครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำการประมงพื้นบ้าน

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนรุนเคยที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของอวน ขนาดของเรือ วิธีที่ใช้ บริเวณพื้นที่ หรือระยะเวลาในการทำการประมง

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตร ทำการประมงในเวลากลางคืน

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๑ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง ขนาดของเรือประมงที่ใช้ประกอบการทำการประมง และเงื่อนไขอื่นที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) ข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๓) พื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิ่ง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมืออยู่นิ่งอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็นการออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใดเป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การกำหนดของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบและเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตทะเลชายฝั่ง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตทะเลชายฝั่ง

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่การออกประกาศตามมาตรา ๗๑ จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้รัฐมนตรีใช้อำนาจในการกำหนดแทนคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด แล้วแจ้งให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบ

หมวด ๖

การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๗๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งผลผลิตของสัตว์น้ำอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้เกิดความยั่งยืนโดยคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว และการรักษาความสมดุลในระบบนิเวศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงทั้งในด้านคุณภาพและสุขอนามัยที่ได้มาตรฐาน

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพและคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยในการบริโภคสัตว์น้ำ ให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในอันที่จะส่งเสริม พัฒนา และแนะนำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ถูกต้องตามมาตรฐานตามวรรคหนึ่งและมีให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศและความสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และออกหนังสือรับรองความชอบด้วยมาตรฐานของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามมาตรฐานดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๔ หรือขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพหรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใดหรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการออกหนังสือรับรองหรือตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๖ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ ขนาด หรือวัตถุประสงค์ของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมได้

มาตรา ๗๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม นอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนดให้เป็นเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๗๘ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม ภายในเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรา ๗๗ ต้องปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวิธีการที่กำหนด

(๒) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหล ออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดเรื่องอื่นใดที่จำเป็นในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออันตรายต่อผู้บริโภค หรือต่อกิจการของบุคคลอื่น

มาตรา ๗๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๗

การควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบ

มาตรา ๘๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบการควบคุม เฝ้าระวัง และตรวจสอบการทำการประมงให้มีประสิทธิภาพ และสร้างระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถ ตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำการประมงไปจนถึงผู้บริโภคสุดท้าย

นอกจากบทบัญญัติในหมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๙ แล้ว การควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการทำการประมงให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ส่วนที่ ๑

การควบคุมและเฝ้าระวัง

มาตรา ๘๑ ผู้ใดจะนำเรือประมงที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดออกไปทำการประมงพาณิชย์ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้ จุดจอดเรือ การขนถ่ายสัตว์น้ำ การขาย หรือการเททิ้งสัตว์น้ำ ซึ่งต้องรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ และต้องส่งรายงานให้กรมประมงทราบ ตามระยะเวลาและโดยวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง ต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการทำการประมง และเอกสารหลักฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนดด้วย

(๔) จัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๒ ก่อนนำเรือประมงตามมาตรา ๘๑ ออกจากท่าเทียบเรือประมง เจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือต้องนำเอกสารเกี่ยวกับทะเบียนเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ ใบอนุญาตให้ทำการประมง จำนวนรายชื่อและหนังสือคนประจำเรือ หรือหลักฐานการอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ของคนประจำเรือที่จะออกไปพร้อมกับเรือประมง และหลักฐานเกี่ยวกับการจัดระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่ยื่นเอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่ง หรือการจัดระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งห้ามมิให้นำเรือออกจากท่าเทียบเรือประมงหรือสั่งให้นำเรือประมงเข้าเทียบท่าได้

มาตรา ๘๓ คนประจำเรือต้องมีหนังสือคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และในกรณีคนประจำเรือไม่มีสัญชาติไทย ต้องได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และต้องได้รับใบอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้อิทธิบัติมีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าท่าตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยในการออกหนังสือคนประจำเรือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในการอนุญาตให้คนต่างด้าวที่ประสงค์จะทำงานในเรือประมงอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และมีอำนาจเช่นเดียวกับนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวในการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นทำงานในเรือประมงที่จะออกไปทำการประมงในทะเล

การอนุญาตตามวรรคสอง ให้อิทธิบัติปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด และเมื่อได้ออกหนังสือคนประจำเรือหรือได้อนุญาตให้ผู้ใดแล้ว ให้แจ้งให้กรมเจ้าท่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการจัดหางานทราบด้วย ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิคนประจำเรือในการขอหนังสือคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือขอใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

ให้อิทธิบัติมีอำนาจออกหนังสือคนประจำเรือและหลักฐานการอนุญาตให้แก่คนประจำเรือตามแบบที่อิทธิบัติประกาศกำหนด ซึ่งคนประจำเรือต้องเก็บรักษาหลักฐานนั้นไว้กับตัวหรือในสถานที่ที่ปลอดภัยในเรือประมงที่ตนประจำอยู่

การออกหนังสือคนประจำเรือและการอนุญาตตามวรรคสอง ให้ใช้ได้แต่เฉพาะการทำงานในเรือประมงที่ระบุไว้ในหลักฐานการอนุญาต และในบริเวณท่าเทียบเรือประมงและเฉพาะตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหลักฐานการอนุญาต

มาตรา ๘๔ ผู้ใดประสงค์จะใช้ท่าเทียบเรือของตนเป็นท่าเทียบเรือประมงต้องจดทะเบียนเป็นท่าเทียบเรือประมงต่อกรมประมง เว้นแต่ท่าเทียบเรือนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจการแพปลาอยู่แล้ว

มาตรา ๘๕ เจ้าของท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงทุกลำที่เข้าใช้บริการจอดเรือ ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง และต้องเก็บบันทึกไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ ตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่อิทธิบัติประกาศกำหนด

ให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ดำเนินการรวบรวมและจัดส่งรายงานการเข้าออกเรือตามมาตรา ๘๑ ไปที่ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามวิธีการที่อิทธิบัติประกาศกำหนด

มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์ ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่า ณ สถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือสถานที่ที่เป็นกิจการแพปลาตามที่อิทธิบัติประกาศกำหนด

ประกาศของอธิบดีตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดขนาดของเรือประมงที่สามารถขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมงแห่งใดด้วยก็ได้

ให้เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลาตามวรรคหนึ่ง จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และส่งสำเนาให้กรมประมงตามระยะเวลา และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล เว้นแต่เป็นการขนถ่ายไปยังเรือประมงที่ได้จดทะเบียนให้เป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ โดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ที่ทำการประมงต้องได้รับอนุญาตทางวิทยุสื่อสารหรือช่องทางอื่นทำนองเดียวกันจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ

หลักเกณฑ์และระยะเวลาในการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนด ห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยจะกำหนดตามประเภทหรือขนาดของเรือ พื้นที่ หรือระยะเวลาที่ห้ามทำการขนถ่ายสัตว์น้ำก็ได้

มาตรา ๘๘ ผู้ใดจะนำเรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือและรายงานให้กรมประมงทราบตามระยะเวลาและโดยวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๙ เรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งใดต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของรัฐชายฝั่งนั้น และในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงต้องปฏิบัติตามกฎ หรือระเบียบขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒

หลักฐานเพื่อการสืบค้น

มาตรา ๙๐ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นความชอบด้วยกฎหมายของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการประมง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รวบรวมและจัดทำหลักฐานเพื่อประกอบการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำการประมงและส่งรายงานให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒)

(๒) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ และส่งรายงานให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ (๒)

(๓) เจ้าของท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลา ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องส่งสำเนาให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๖ วรรคสาม

(๔) ผู้ซื้อสัตว์น้ำจากท่าเทียบเรือประมงหรือผู้ประกอบการแพปลาตาม (๓) ต้องกรอกข้อมูลในหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำตาม (๓) เมื่อขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น

(๕) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำ ต้องจัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) ผู้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๒

มาตรา ๙๑ เพื่อประโยชน์ในการสืบค้นแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมตามมาตรา ๗๖ ต้องจัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำให้แก่ผู้ซื้อ ตามแบบและรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ซื้อสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งขายหรือส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้บุคคลอื่น ให้กรอกข้อมูลในแบบรายการตามวรรคหนึ่งระบุผู้ซื้อหรือผู้รับมอบสัตว์น้ำนั้นทุกทอดไป

มาตรา ๙๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสู่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ใดประสงค์จะส่งออกหรือนำผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้องแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบก่อน

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดที่แสดงว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ได้มาจากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิใช่บังคับกับการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่เรือประมงไทยจับได้จากการทำการประมงโดยชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร โดยในกรณีเช่นนั้น มิให้ถือว่าเป็นการนำเข้า

มาตรา ๙๓ ผู้ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำผู้ใดประสงค์จะขอใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือใบรับรองการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือการแปรรูปสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอต่อกรมประมง ตามแบบวิธีการ และชำระค่าใช้จ่ายในการออกใบรับรองตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๓

มาตรการในการตรวจสอบ

มาตรา ๙๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่มีชื่อเรือประมงไทย ที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศรายชื่อเรือประมงที่มีชื่อเรือประมงไทยที่มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ทราบทั่วกัน โดยให้พิจารณาจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ประกาศโดยรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๙๕ เรือประมงที่มีชื่อเรือประมงไทยที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งล่วงหน้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง ก่อนเวลาที่เรือประมงจะเดินทางถึงท่าเทียบเรือ โดยต้องแจ้งข้อมูลและเข้าเทียบท่าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลตามวรรคหนึ่ง และแจ้งให้ผู้ควบคุมเรือทราบภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากที่ได้รับแจ้งการขอเข้าเทียบท่า

ในกรณีที่เรือประมงที่มีชื่อเรือประมงไทยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเรือประมงดังกล่าวได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเกี่ยวข้องกับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการเข้าเทียบท่า เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของคนประจำเรือหรือตัวเรือประมง หรือในกรณีมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๙๖ เมื่อเรือประมงได้รับอนุญาตให้เทียบท่าตามมาตรา ๙๕ และเทียบท่าแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมงได้

ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตให้นำเข้าตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือจะพิสูจน์ได้ว่า

(๑) เรือประมงนั้นมีใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงซึ่งออกโดยรัฐเจ้าของธงหรือรัฐชายฝั่ง

(๒) มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ามิได้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือทำหนังสือรับรองว่า รัฐเจ้าของธงจะยืนยันในเวลาอันสมควรว่า สัตว์น้ำที่จับได้นั้นเป็นไปตามข้อบังคับขององค์การระหว่างประเทศ

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เรือประมงนั้นออกจากราชาอาณาจักรได้ภายในเวลาที่กำหนด และแจ้งให้รัฐเจ้าของธง หรือประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง และองค์การระหว่างประเทศเพื่อทราบ ในกรณีที่เรือประมงนั้นไม่ออกนอกราชาอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนด หรือมีหลักฐานชัดเจนว่าเรือนั้นได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือกรณีเป็นเรือไร้สัญชาติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ยึดเรือประมงและทรัพย์สินในเรือประมงนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลายได้ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายอื่นแล้ว ให้กรมประมงยึดไว้จนกว่าเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือสามารถพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายทอดตลาด เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในการขายทอดตลาดตามวรรคสาม มิให้นำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำออกขายทอดตลาดด้วย ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าว หรือนำไปดำเนินการเพื่อแจกให้แก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสโดยไม่คิดราคา

เรือประมงที่ไม่อาจแสดงหลักฐานตามวรรคสองได้ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อนเข้าเทียบท่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้รับบริการเติมเชื้อเพลิงและเสบียงหรือซ่อมบำรุง ตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๘๗ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้เรือประมงที่ทำการประมงพื้นบ้านซึ่งรัฐเจ้าของธงที่มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรไทยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแนวปฏิบัติให้เรือดังกล่าวต้องปฏิบัติ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยก็ได้

หมวด ๘

สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๘๘ ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงในการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้รับการรับรองคุณภาพว่าได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการการประมงดำเนินการให้ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานให้แก่ผู้ซึ่งดำเนินการได้มาตรฐานดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอ

การร้องขอหนังสือรับรองตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยจะกำหนดให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรับรองด้วยก็ได้

มาตรา ๙๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการประมงทุกประเภทหรือบางประเภท หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางชนิด ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานตามมาตรา ๙๘ ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีประกาศตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแก้ไขให้ถูกต้อง หรือหยุดดำเนินการเป็นเวลาตามที่กำหนด ตามที่เห็นสมควรได้

มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นภายในเวลาที่กำหนดได้

หมวด ๙

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๐๑ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการการประมงมีความครบถ้วนและถูกต้อง

มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการหรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาตหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน จำหน่าย ผลิตหรือแปรรูปสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๗๖ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๔) ควบคุมเรือประมง หยุดเรือประมง หยุดทำการประมงหรือการขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสั่งให้ ผู้ควบคุมเรือประมงนำเรือประมงเข้าเทียบท่า หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำใดเพื่อตรวจสอบ และควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชกำหนดนี้

(๖) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๗) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๘) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕

(๙) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๗๘ (๔)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๘) หรือ (๙) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น หรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลาย หรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือค้นตาม (๕) แล้ว ถ้ายังดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่ง เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๐๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ซึ่งติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตแต่ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตหรือถอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้

หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นเสียได้ โดยให้ผู้ได้รับคำสั่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๐๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ และเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีหรือความตกลงที่ประเทศไทยมีอยู่กับองค์การระหว่างประเทศในทุกระดับ เมื่อได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ของประเทศที่มีอำนาจหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจควบคุมดูแลการทำประมงในเขตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและได้รับการคุ้มครองในการขึ้นไปบนเรือไร้สัญชาติ หรือเรือประมงที่พบว่ากำลังทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย บรรดาที่ทำการประมงอยู่นอกน่านน้ำไทยเพื่อตรวจสอบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้

การขึ้นไปบนเรือประมงเพื่อตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติของนานาประเทศ และเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติ และให้นำความในมาตรา ๑๐๕ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้แจ้งให้รัฐเจ้าของธงหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ใดกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกข้อมูลการฝ่าฝืนที่ต้องสงสัยไว้ในรายงานผลการตรวจสอบและจัดเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนที่ต้องสงสัยไว้ และส่งมอบรายงานการตรวจสอบให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๒) สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้หรือได้มาจากการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือสิ่งกักเรือประมงไว้จนกว่าจะมีการพิจารณาและมีคำสั่งตามหมวด ๑๐ หรือหมวด ๑๑

มาตรา ๑๐๖ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้

ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ในการช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอหรือกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๑๐๗ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ได้ตลอดเวลา แต่ในกรณีมีผู้ขอรับบริการนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการ ผู้ขอรับบริการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าป่วยการพิเศษตามอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑๐

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๑๑๐ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการทางปกครองที่เพียงพอ เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการใช้โทษทางอาญาที่ได้กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ และเพื่อกำหนดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๙ ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งซ้ำ ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือการอนุญาตได้

มาตรา ๑๑๒ เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือเจ้าของเรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนได้

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนั้นหรือเครื่องมือทำการประมง

(๒) ห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

(๓) สั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะสั่งห้ามมิให้ใช้เรือประมงนั้นจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตด้วยก็ได้

(๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) กักเรือประมงหรือสั่งให้วางประกัน ในกรณีเรือประมงที่กระทำความผิดเป็นเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย

ในการยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตาม (๑) อธิบดีจะสั่งให้เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือดูแลและเก็บรักษาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไว้ในเรือให้อยู่ในสภาพเดิมก็ได้

การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

มาตรา ๑๑๔ การกระทำดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓

(๑) ใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมงตามมาตรา ๑๐

(๒) ทำการประมงโดยไม่มีใบอนุญาตทำการประมงหรือไม่มีใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๘

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑

(๔) จัดทำบันทึกการทำการประมงหรือรายงานการทำการประมงโดยใช้เอกสารอันเป็นเท็จหรือทำลายเอกสารหรือหลักฐานในการกระทำความผิด

(๕) ทำการประมงเกินปริมาณหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ ทำการประมงในบริเวณที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา ๕๖ หรือทำการประมงในเวลาที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา ๗๐

(๖) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๒ หรือใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ (๑)

(๗) ทำการประมงโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่รัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศกำหนดไว้ตามมาตรา ๔๙

(๘) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา ๕๗

(๙) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา ๖๖

(๑๐) ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙

(๑๑) ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมงหรือทะเบียนเรือประมง

(๑๒) ชัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้สังเกตการณ์ ปิดบัง ซ่อนเร้น หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๓) มีส่วนร่วม สนับสนุน หรือจัดหาสิ่งจำเป็นให้แก่เรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๔) กระทำการอันเป็นความผิดในเรื่องอื่นใดที่ไม่ใช่เป็นการกระทำตาม (๑) ถึง (๑๓) เกินสามครั้งภายในหนึ่งปี ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ การเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๑๒ หรือการออกคำสั่ง ตามมาตรา ๑๑๓ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น เว้นแต่อธิบดีหรือรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑๖ เรือประมงใดถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้รัฐมนตรีประกาศ รายชื่อเรือนั้นให้ทราบทั่วกัน และจะสั่งให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยเพิกถอนทะเบียนเรือ สำหรับใช้ในการประมงด้วยก็ได้ และเมื่อรัฐมนตรีประกาศรายชื่อเรือประมงนั้นหรือมีการออกคำสั่งเพิกถอน ทะเบียนเรือแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือนั้นทำการประมงอีกเป็นระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่มิประกาศรายชื่อดังกล่าว และในระหว่างเวลาดังกล่าว ห้ามไม่ให้เจ้าของ ทำเทียบเรือประมงหรือกิจการแพปลายินยอมให้เรือประมงดังกล่าวนำสัตว์น้ำขึ้นเทียบทำเทียบเรือประมง หรือแพปลาของตน

มาตรา ๑๑๗ ประกาศรายชื่อเรือประมงตามมาตรา ๑๑๖ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเรือประมงและชื่อเดิม

(๒) ธงของเรือประมงและธงสัญชาติเดิมของเรือ

(๓) เจ้าของเรือ เจ้าของเรือคนเดิมที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับผลประโยชน์ของเรือดังกล่าว

(๔) เลขทะเบียนหรือหมายเลขประจำเรือที่ออกโดยองค์การระหว่างประเทศ และที่ออก

โดยกรมเจ้าท่า

(๕) รูปถ่ายของเรือ

(๖) วันที่ขึ้นบัญชีรายชื่อ

(๗) ระบุการกระทำผิดที่เป็นเหตุให้ขึ้นบัญชีรายชื่อเรือประมง

(๘) ระยะเวลาการเพิกถอนทะเบียนเรือสำหรับใช้ทำการประมง

มาตรา ๑๑๘ ให้กรมประมงแจ้งบัญชีรายชื่อเรือประมงที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑๖ ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศทราบ

มาตรา ๑๑๙ รัฐมนตรีอาจถอนชื่อเรือประมงออกจากบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ เมื่อ

(๑) เจ้าของเรือได้แสดงหลักฐานว่า เรือประมงนั้นมิได้มีความเกี่ยวข้องกับการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เรือประมงนั้นอับปางหรือถูกทำลาย

(๓) เมื่อพ้นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี นับแต่เรือประมงถูกประกาศขึ้นบัญชีรายชื่อและไม่ได้ รับรายงานว่าเรือประมงนั้นเกี่ยวข้องกับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก

(๔) เจ้าของเรือนั้น ได้แสดงหลักฐานว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เรือนั้นสามารถทำ การประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือขจัดส่วนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายครบถ้วนแล้ว

(๕) เจ้าของเรือนั้น ได้แสดงพยานหลักฐานให้เป็นที่พอใจได้ว่า ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้อง กับการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด และได้มีมาตรการในการป้องกันตามสมควรแล้ว

มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสือ อนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ หรือมาตรา ๑๑๓ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๒๑ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดโทษทางอาญาให้เหมาะสม และได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ และป้องปรามการฝ่าฝืน บทบัญญัติของกฎหมาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด รวมทั้งการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จาก การกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๒๒ ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมงผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จาก การทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาท แต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหรือคนงานที่มีการจ้างงานโดยผิดกฎหมายหนึ่งคน

ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาทตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๖ ผู้ทำการประมงที่บ้านผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองล้านบาท ถึงสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับยี่สิบล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดทำการประมงโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

มาตรา ๑๓๖ ผู้สังเกตการณ์ผู้ใดละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๗ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือปรับจำนวนสองเท่าของค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๔ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาทหรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครอง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท และต้องรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติหรือชดเชยค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำให้กลับคืนสู่สภาพตามธรรมชาติให้แก่รัฐตามจำนวนที่รัฐได้ใช้จ่ายไป

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง นำสัตว์น้ำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับหรือนำขึ้นเรือประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๑) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน รวมทั้งต้องดำเนินการฟื้นฟูหรือชำระค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูที่จับสัตว์น้ำ หรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติ

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยมิได้รายงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๘ (๒) หรือ (๓) หรือทำรายงานอันเป็นเท็จหรือไม่นำเรือกลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๑ (๕) ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับห้าแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสองล้านบาท

มาตรา ๑๕๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดใช้คนประจำเรือซึ่งไม่มีหนังสือคนประจำเรือหรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อคนประจำเรือดังกล่าวหนึ่งคน และให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงของเจ้าของเรือประมงและให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเพิกถอนประกาศนียบัตรนายเรือของผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงยี่สิบห้าล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๕๖ เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม หรือผู้ซื้อสัตว์น้ำจากบุคคลดังกล่าวผู้ใดไม่จัดทำหนังสือกำกับการซื้อขายสัตว์น้ำ หรือจัดทำเอกสารหรือกรอกข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๕๗ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือแปรรูปสัตว์น้ำผู้ใดไม่จัดทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นหรือทำหลักฐานเพื่อการสืบค้นเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง หรือแสดงใบรับรองการจับสัตว์น้ำหรือเอกสารอื่นใดตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๑๐๒ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า หรือฝ่าฝืนตามคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๑๑๓ (๒) เป็นกรณีที่ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป ให้ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สังเกตการณ์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดนำข้อมูลที่ได้รับจากระบบติดตามเรือประมงหรือบันทึกการทำประมง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามอำนาจหน้าที่ หรือเปิดเผยแก่ทางราชการ หรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามตรวจสอบและควบคุมการทำประมง

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สี่ตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหกล้านบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

มาตรา ๑๖๖ ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๑๖๗ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในห้าปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็นสองเท่า

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของผู้ใดหรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้ใด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๑๖๙ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมง หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นกรณีเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้วางประกันไว้ตามที่ศาลกำหนดแล้ว ให้ศาลสั่งปล่อยเรือนั้นไป

มาตรา ๑๗๐ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมประมงเป็นกรรมการ และเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว และยกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้ต้องหา ยกไว้ให้แก่ทางราชการตามวรรคสี่ด้วยโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๗๑ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออก ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง ตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗๒ ให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๗๓ บรรดาประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ หรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึง สิบห้าตันกรอส และได้จดทะเบียนเป็นเรือสำหรับการประมงและได้รับอาชญาบัตรอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อธิบดีจะอนุญาตให้ทำการประมงที่บ้านต่อไปจนกว่าจะเลิกทำการประมงก็ได้

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ภายในหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๗๖ ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

(๔๖)

อัตราค่าอากร

ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑)	ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒)	ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๓)	ประเภทเครื่องมืออวนซ้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๔)	ประเภทเครื่องมืออวนติดตาหรือข่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๕)	ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๑๐	บาท
(๖)	ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๕๐๐	บาท
(๗)	ประเภทเครื่องมือโป๊ะ	ลูกละ	๔,๐๐๐	บาท
(๘)	ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๙)	ยอชั้นซ้อ ซ้อนชั้นซ้อ ซ้อนสนั่น หรือซ้อน หางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๐)	ซ้อนปีก ยอปีก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๑)	ซ้อนอื่นนอกจาก (๙) และ (๑๐) ที่มีปากกว้าง ตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๒)	เบ็ดร่ายยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๘๐	บาท
(๑๓)	แหยาวตั้งแต่สามเมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๔)	ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตทำการประมง	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน	ตารางเมตรละ ๕ บาท
(๓) ใบอนุญาตให้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๔) การจดทะเบียนเรือเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ทำงานในเรือประมง	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๗) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	